

**5. ULUSLARARASI RİSK ALTINDA
VE KORUNMASI GEREKEN
ÇOCUKLAR SEMPOZYUMU**

**5th INTERNATIONAL SYMPOSIUM
ON CHILDREN AT RISK AND
IN NEED OF PROTECTION**

1-3 KASIM, 2013 ANTALYA - TÜRKİYE

NOVEMBER 1-3, 2013 ANTALYA TURKEY

BİLDİRİ ÖZET KİTABI

ABSTRACT BOOK

**ÇOCUK VE ŞİDDET:
TOPLUMSAL ŞİDDETİN
CENDERESİNDE ÇOCUKLAR**

**CHILDREN AND VIOLENCE:
CHILDREN UNDER THE PRESSURE
OF SOCIAL VIOLENCE**

www.cocuksempozyumu.info

www.childrencyposium.info

"Sıralama, alfabetik olarak ilk yazarın soyadı sırasına göre yapılmıştır."

İÇİNDEKİLER

Çocukların Gözüyle Şiddet: Bayburt İlinde Bir Alan Araştırması Sonuçları Öğr. Gör. Mutlu ADAK	13
Şiddetin Önlenmesinde Erken Çocukluk Dönemine Yönelik Girişimler, Arzu AKCAN	14
Yargıtay Kararlarında İnsan Ticareti Suçu Mağduru Çocuklar ve Farklı Yansımaları, Alper AĞÜL, Dr. Ercan SÜNGER	15
Çocuk Kurbanlar: Haber Söyleminde Pozantı Cezaevi'ndeki Taciz ve Tecavüz İddiaları Doç.Dr. Nurdan AKINER, Şükriye EREN	16
Erzurum'da Kayıp Çocuklar Doç.Dr. Yıldız AKPOLAT, Dr. Yusuf İNCİ	17
İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf öğrencilerinin akran zorbalığına ilişkin davranışlarının incelenmesi Yrd. Doç. Dr. Naile ALANKAYA, Cansu ERDOĞAN, Mehmet TUNÇER, Serkan GÖRGEN	18
Çocuklukta Yaşanan ya da Şahit Olunan Aile İçi Şiddetin Genç Erişkinlik Döneminde Depresif Belirtiler, Benlik Saygısı ve Saldırganlık Üzerine Etkileri Öğr. Gör. Filiz ALTIPARMAK, Yrd. Doç. Dr. Selma TURAL HESAPÇIOĞLU	20
Son Çocukluk Döneminde Yaşanan Çatışmaların Dönüştürülmesinde Akran Arabuluculuğu Ar. Gör. Aslıhan AYKARA, Ar. Gör. Hatice NUHOĞLU	21
Olumlu Ergen Gelişiminde Problem Çözme Becerisi ve Sosyal Desteğin Önemi Yrd. Doç. Dr. Tülay KUZLU AYYILDIZ, Yrd. Doç. Dr. Hülya KULAKÇI, Yrd. Doç. Dr. Makbule Tokur KESGİN, Öğr. Gör. Funda VEREN	22
Kırgız Gençleri Arasında Alkol Kullanımının Belirleyicileri Yrd. Doç. Dr. Erlan BAKIEV, Dr. Bekchoro ALIASKAROV	24
Akran Zorbalığı ile Akademik Başarı Arasındaki İlişki: TIMSS 2011 Türkiye Verileri Bağlamında Bir Değerlendirme Ar. Gör. Volkan BAYAR, Ar. Gör. Saadet Aylin BAYAR, Ar. Gör. Selçuk ARIK	26
Bilgisayar Oyunlarının Çocuk ve Adölesanların Saldırganlık Davranışı Üzerine Etkisi Araş. Gör. Dijle AYAR, Doç. Dr. Candan ÖZTÜRK	27
Sosyal Eğitimlik Açısından Almanya' da Anti-Agresyon Programları Sos. Ped. Nehir BAŞARAN	29
Danışmanlık Tedbiri Alan Çocuklar İle Suça Bulaşma Riski Bulunan Çocukların Sosyal Destek Algılarına Göre İncelenmesi Ferhat BAYOĞLU, Birol ALVER	30
Üstün Zekalı Öğrencilerin Şiddet Eğilimleri İle Bilişim Teknolojileri İlişkisinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi Yrd. Doç. Dr. Ahmet BAYTAK, Araş. Gör. Mesut YILDIRIM	31
İhmal, istismar ve çocuk: deneyim paylaşımı. Serpil UĞUR BAYSAL	32
Ortaokul Öğrencilerinin Akran Zorbalığı Yapma ve Akran Zorbalığına Maruz Kalma Durumlarının Aile İçi Çocuk İstismarı İle İlişkisinin İncelenmesi Doç. Dr. Hatice BEKİR, Remzi AYDIN	33

Lise Öğrencilerinin Şiddet Eğilimleri İle Bazı Sosyodemografik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Yrd. Doç. Dr. Dilek BEYTUT, Araş.Gör. Beste ÖZTORNACI, Sevil GAYRET, Tuba ÇETİNKAYA, Duygu GÖRÜROĞLU	35
Çocuğa Yönelik Şiddetle Mücadele Türkiye Nerede? Hedefler, Fırsatlar, Engeller Doç. Dr. Hasan BÜKER	37
Siyasi Partilerin “Çocuklar ve Şiddet” Problemine Yaklaşımı: AKP ve CHP Örnekleri Yrd.Doç.Dr. Şebnem CANSUN	38
Geç olmadan: risklerin önceden tespit edilebilmesi yönünde Bir program geliştirilmesi PDR Alicengiz CİĞERCİ	39
Bilecik İlinde Madde Bağımlılığına İlişkin Görüşlerin İncelenmesi Aylin ÇAKIR, Emrah ULUTAŞ	42
Türkiye’de Çocuk Gelinler ve Sorunları Yrd. Doç.Dr. Ahmet Burhan ÇAKICI, Ar. Gör. Fatma Okur ÇAKICI	43
Çocuğa Yönelik Şiddet, Toplumsal Değerler ve Uzlaşma Kültürü Ebrize ÇELTİKÇİ	44
Çocuk Suçluluğunda Mükerrerlik Ve Korumanın İşlevselliği SHU Murat ÇAY	46
Cinsel İstismar Mağduru ve Cinsel İstismar Riski Taşıyan Çocukla Görüşme Teknikleri Doç. Dr. Elif Gökçearslan ÇİFÇİ, Ar. Gör. Münevver GÖKER, Ar. Gör. Fulya Akgül GÖK	47
“Çocuk Yoksulluğu” Bağlamında İntihar Girişiminde Bulunan Çocuklar ve Alınacak Tedbirler Süreyya DALKA	48
Çocukların Karıştığı Bıçakla İşlenen Suçların İncelenmesi Dr. Murat DELİCE	49
Kadın Konukevinin Çocuk Konukları Ar. Gör. Gözde DAĞDELEN	50
İstismar Mağduru Bir Çocuğa Yönelik Alternatif Bakım Modeli: Örnek Bir Koruyucu Aile Uygulaması Öğr. Gör. Serap DAŞBAŞ, Öğr. Gör. Nur FEYZAL KESEN, Yrd. Doç. Dr. Özlem KARAKUŞ	52
Okul Öncesi Dönem Çocuklarına Yönelik Aile İçi Şiddetin Aile Bireyleri Tarafından Algılarının İncelenmesi (Karaman İl Örneği) Öğr. Gör. Özlem DEMİREL, Öğr. Gör. Habibe ÇALIŞKAN	53
Mülteci Çocukların Şiddet Karşısındaki Mağduriyetleri Ve Şiddet Eğilimleri Öğr. Gör. Ömür DELİVELİ	54
Çocuk Yoksulluğunu Giderici Toplum Destekli Polisliğinin Yaptığı Projeler ve Sosyopolitik Etkileri Em. Mdr. Dr. Mehmet DEMİRCİOĞLU, Em. Mdr. Dr. Mehmet Akif ÇİMEN, Polis Memuru Hüseyin CANLI	55
Okullarda Akran Baskısı ile Mücadele Etme Yöntemleri ve Akran Baskını Önlemek Üzere Alınacak Tedbirler Kismet DELİVELİ, Aysun ÇALIŞKAN	56

Öğretilebilir Zihinsel Engelli Çocukların Resimleri ile Baba Tarafından Uygulanan Duygusal ve Psikolojik İstismara Bir Bakış Dr. Nazan ÇAKIRER ÇALBAYRAM, Dr. Sebahat ALTUNDAĞ DÜNDAR, Yrd. Doç. Dr. İlnur KAHRİMAN, Yrd. Doç. Dr. Sibel KÜÇÜK	57
Öğrencilerin Şiddete Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi: Samsun İli Örneği Uzman Psikolojik Danışman Yasin DEMİR	58
6-13 Yaş Arası Çocukları Olan Annelerin Çocuklarına Uyguladıkları Ceza Yöntemleri ve Ceza Uygulama Nedenleri Birsel Canan DEMİRBAĞ, Meltem KÜRTÜNCÜ, Reyhan ERKAYA	59
Bilişsel Çelişki Kuramı Bağlamında Şiddet Eğilimli Çocuklar ve Kişilik Gelişimi Deniz DENİZ	61
Şiddetin Nesnesi ve Öznesi Olarak Gazete Haberlerinde “Çocuk” Yrd. Doç. Dr. Şadiye DENİZ	62
Şiddet İçerikli Video Oyunu Oynamanın Ergenlerin Şiddet Davranışı Üzerindeki Etkisi: Osmaniye Lise Öğrencileri Üzerinde Yapılan Bir Alan Araştırmasının Sonuçları Doç. Dr. Osman Dolu	63
Lise Öğrencilerinde Şiddet Eğilimi ve Belirleyicileri: Beş İlde Yapılan Bir Alan Araştırması, Doç. Dr. Osman DOLU	64
Çocuk İhmali ve İstismarı İle İlgili Gazete Haberlerinin İncelenmesi Yrd. Doç. Dr. Ender DURUALP, Öğr. Gör. Gül KADAN	65
Türkiye’de Kayıp Çocuk Soruşturmaları: Sorunlar ve Çözüm Önerileri Doç. Dr. Osman DOLU, Doç. Dr. Şener ULUDAĞ, Doç. Dr. Hasan BÜKER	66
KKTC Girne Bölgesindeki Okul Öncesi Öğretmenlerinin Uygulamalarının Duygusal İstismar Açısından İncelenmesi Öğr. Gör. Aytaç DİLEK, Hesna Gamze KARADAYI, Melis ÇATAL, Özlem AKÇAL, Sevil İMERT, Tolga TOKLU	67
Uluslararası Deniz Hukuku Bağlamında İnsan Ticaretinin Konusu Çocuklar Ar. Gör. Onur Sabri DURAK	68
“Aile İçi Şiddet” Konusunda Yapılmış Tez Çalışmalarının İncelenmesi Öğr. Gör. Dr. Sebahat ALTUNDAĞ DÜNDAR	69
Özel Bir Çocuk İstismarı Formu: Münchausen By Proxy Sendromu Dr. Duygu Sönmez DÜZKAYA, Yrd. Doç. Dr. Gülzade UYSAL	71
Rutin Aktiviteler ve Ayırıcı Birliktelikler Teorilerinin Genç Çetelerinin Suçluluğuna Uygulanması Hatice HAN ER	72
Lise Öğrencilerinde Saldırganlık Düzeyi Ar. Gör. Yağmur Sezer EFE, Emine ERDEM	73
Medyada Şiddet v Çözüm Yolları Üzerinde Yeniden Düşünmek Doç. r. Nüket E. ERGEÇ, Yrd. Doç. Dr. Murat Ertan DOĞAN	74
Akran Zorbalığını Önlemeye Dönük Uygulanan Programa İlişkin Bir Değerlendirme Günsu ERTUNÇ, Şermin Pınar YOGEV, Gökçen KILIÇ	76

Risk Altındaki Afgan Çocukları Öğr. Gör. Firoz FAVZİ	79
Çocuk Odaklı Bir Toplum: Çocuk Gelişimine ve Çocuklara Yönelik Yapıcı Sosyal Politikalar Oluşturulmasına Yönelik Bir Proje Em. Mdr. Pervin GÜRLER, Em. Mdr. Kerem KADİROĞULLARI	80
Şiddetin Dilini Öğrenmek Dr. Halil GÜNER	81
Rize İlinde Eğitim Ortamlarında Yaşanan Şiddeti Belirlemeye Yönelik Bir Çalışma Örneği SHU Yasin GÜNDOĞDU	82
Bir İlköğretim Okulu'nda Öğrenim Gören Mevsimlik Tarım İşçisi Olarak Çalışan Çocukların Karşılaştıkları Sorunlar, Şiddet Görme Ve Depresyon Durumları Öğr. Gör. Feray KABALCIOĞLU, Yrd. Doç. Dr. Fatma ERSİN	84
İlköğretim Okullarında Zorbalığa Yönelik Geliştirilen Programın Etkisinin İncelenmesi: Teoriye Dayalı Bir Program Örneği Yrd. Doç. Dr. Hülya KARATAŞ, Doç. Dr. Candan ÖZTÜRK	85
John Rawls Adalet Teorisi İlkelerinin Çocuk Adalet Sistemine Uygulanması: Teori Ve Uygulama Modeli Önerisi Dr. Akın KARATAY	86
Suçta Sürüklenen Çocukların Rehabilitasyonunda "Risk ve İhtiyaç Değerlendirme Aracı: BİSİS" Hakim Vehbi Kadri KAMER	89
Nevşehir İl Merkezinde Suça Sürüklenen Ve Suç Mağduru Olan Çocuklara Genel Bir Bakış Ar. Gör. Bahriye KAPLAN, Yrd. Doç.Dr. Zehra (IŞIK) Çalışkan, Ar. Gör. Derya GÜRBÜZ, Ar. Gör. Nuray GÖKTAŞ, Öğr. Gör. Kamuran ÖZDİL	90
13 -18 Yaş Grubu Tutuklu Çocuklarda Dinsel İnançların Davranışlara Yansımaları İbrahim KARANFİL	91
Çocukların Cinsel Anlam İçeren Fiillere Yönelik Vereceği Rızanın Sınırları Ve Bu Fiillerden Çocuğun Korunması Bakımından Türk Ceza Kanunu Hükümlerinin Değerlendirilmesi Yrd. Doç. Dr. Mehmet Nihat KANBUR	93
Türk Eğitim Sisteminde Suç Sorunu ve Suçun Psiko-Sosyal Boyutları Öğr. Gör. Nermin KARABACAK	95
Yatılı Kız Meslek Lisesi Öğrencilerinin Kendini Kabul Düzeyleri İle Okul Yaşantıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Yrd. Doç. Dr. Fatma Elif KILINÇ	96
Toplumsal Bir Paradigma Olarak Şiddetin Meşrulaşması Yrd. Doç. Dr. Metin KILIÇ	97
Madde Bağımlısı Ergen Aile Terapisi Olgu Sunumu Sosyal Hizmet Uzmanı, Fatih KILIÇARSLAN	99
Çorum İli "Çocuk Odaklı" Sosyal Risk Haritası Çalışması Yaşar KIYIKLIK	100
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocukların Katılım Hakkı Konusundaki Uygulamalarının Güvenli ve Riske Duyarlı Niteliği Açısından İncelenmesi Nihan KORAN, Neslihan AVCI	101

Siber Zorbalık: Fizikselden Sanala Yeni Şiddet Yrd. Doç. Dr. Ali KORKMAZ	104
İlköğretimde Çalışan Öğretmenlerin Risk Altındaki Çocuklarla İletişim Becerilerinin Geliştirilmesinde Yaratıcı Dramanın Bir Yöntem Olarak Kullanılması PDR Ayşegül KÖPRÜ	105
Madde Baımlılığı: Gebelik ve Fetüs Açısından Tehlikeleri Öznur KÖRÜKCÜ, Kamile KUKULU	106
Okul Ortamının Toplumsal Cinsiyet Açısından İrdelenmesi Öznur KÖRÜKCÜ, Kamile KUKULU	107
Öğrencilerin Yaşadığı Akran İstismarının Yaşam Kalitelerine Etkisi Yrd. Doç.Dr. Hülya KULAKÇI, Dr. Tülay KUZLU AYYILDIZ, Ar. Gör. Makbule TOKUR KESGİN, Öğr. Gör. Funda VEREN, Zeynep DEMİRSOY	109
Türkiye’de Mahkemeye Yansıyan Çocuk Cinsel İstismari Vakalarının İncelenmesi Bir İl Örneği: Aksaray Yrd. Doç. Dr. Sibel KÜÇÜK	111
Lise Öğrencileri Arasında Suça Yönelim ve İlişkili Faktörler Yrd. Doç. Dr. Deniz KOÇOĞLU, Öğr. Gör. Nur Feyzal KESEN	103
Suç İşleyen Çocukların Algılamasına Göre Toplumdaki Sosyal Kurumların Suça Yönelmede Etkililik Düzeyi Yrd. Doç. Dr. İbrahim KUĞUOĞLU	105
Şiddet İçeren Bilgisayar Oyunu Oynayan Şiddet Eğilimli Öğrencilere Eğitsel Bilgisayar Oyunları Oynatılarak Suç Eğilimlerinin Akademik Başarıya Dönüşmesi Yaşar Ahmet KURTBEYOĞLU	113
Çocuk Cinsel İstismarını Önlemede Önemli Bir Meslek Grubu: Öğretmenler Yrd. Doç. Dr. Sibel KÜÇÜK, Yrd. Doç. Dr. İlknur KAHRİMAN, Dr. Sebahat Altundağ DÜNDAR, Dr. Nazan Çakırer ÇALBAYRAM	114
Ortaokul Öğrencilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından Siber Zorbalık Düzeyinin İncelenmesi: Batman İli Örneği Öğr. Gör. Abdullah MANAP	117
Birinci Basamakta Çocuk İstismarını Önlemeye Yönelik Çalışmalar Öğr. Gör. Havva KARADENİZ MUMCU	119
Okullarda Şiddetin Önlenmesine Yönelik Geliştirilen Okula Dayalı Girişim Programların Etkinliği: Sistemik İnceleme Yrd. Doç. Dr. Gonca KARAYAĞIZ MUSLU, Yrd. Doç. Dr. Murat BEKTAŞ	122
Ergenlerde spor yapmak saldırganlığı azaltıyor mu/artırıyor mu? Leyla MUSLU, Süreyya SARVAN	124
Suç Mağduru ve Suça Sürüklenen Çocuklar: Yozgat Örneği Ömür KAYA	125
Çocukların Şiddetten Korunmasında Ailenin Roller Kamçibek NARMATOV	126
Televizyon Şiddetini Anlamak Ve Okumak: Ebeveynler Ve Çocuklar Üzerinde Yapılan Bir Araştırma Prof.Dr. Nimet ÖNÜR	127

Risk Alan Adölesanlarda Değişim Modeli Uygulamasının Madde Kullanımına Etkisi Yrd. Doç. Dr. Selen ÖZAKAR, Prof.Dr. Suzan YILDIZ	128
5395 Sayılı Kanunun Güçlü ve Zayıf Yönleri ve Uygulamada Yaşanılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri Cemil PASLI	129
'Bir Umut Ol Benim İçin' : Topluma Hizmet Uygulamaları Çerçevesinde Önleyici Bir Projenin Değerlendirilmesi Em. Mdr. İdris SEYMAN	131
Nevşehir Kredi Yurtlar Kurumunda Kalan Öğrencilerin Flört Şiddetine Yönelik Tutumları Öğretim Üyesi Ayşegül ÖZCAN, Öğretim Görevlisi Kamuran ÖZDİL, Öğretim Görevlisi Serap ÜNAL, Öğretim Üyesi Ş. Dilek GÜVEN	132
Çocuk Gelişiminin Bir Parçası Olarak "Oyuncak" Öğretim Görevlisi Kamuran ÖZDİL, Öğretim Görevlisi Serap ÜNAL	133
Lise Öğrencilerinin Akran Zorbalığı Davranışları ile Sanal Zorbalık Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Doç.Dr. Candan ÖZTÜRK, Yrd. Doç. Dr. Murat BEKTAŞ, Yrd. Doç. Dr. Hülya KARATAŞ, Araş. Gör. Dijle AYAR, Araş. Gör. Beste Ö. ÖZTORNACI	134
Ortaokul Öğrencilerinin Siber Zorba ve Siber Mağdur Olma Durumu Dr. Adem PEKER	135
Esrar Kullanımı İle Mücadelede Gözden Kaçan Hususlar Ve Sonuçları Dr. Mustafa PINARCI	136
Fiziksel Çocuk İstismarının Önlenmesinde Aile Eğitim Programlarının Etkililiği Dr. İbrahim SARI	137
Ortadoğu'daki Çatışma ve Savaş Ortamlarındaki Çocukların Korunmasında Sosyal Hizmetin Rolü Ar.Gör. Yaser SNOUBAR, Doç.Dr. Nurdan DUMAN	138
Çocuğun Suça Sürüklenmesinde Etkili Olan Ailesel Faktörler Kürşad ŞAHİNLİ	139
Çocuk İstismarı ve İhmali Olgularına Bütüncül Yaklaşımda Üniversite Hastanelerinde Kurulan Çocuk Koruma Merkezlerinin Rolü Prof. Dr. Figen ŞAHİN, Prof. Dr. Tolga DAĞLI	140
Eğitimcilerin Gözüyle Van İlindeki Mülteci Çocukların Okulda Karşılaştıkları Sorunların Değerlendirilmesi Yrd. Doç. Dr. B. Dilara ŞEKER, Prof.Dr. İbrahim SİRKECİ	141
Ebeveyne Yabancılaştırma Sendromu Dr. C.Bülent ŞEN	142
Çocuğun İhmali Selçuk ŞİMŞEK	143
Sokakta Çalışan Çocuklar ve Şiddet: Niteliksel Çalışma Ar. Gör. Ayşe ŞENER TAPLAK, Doç. Dr. Sevinç POLAT	144
Ergenlerde Bilgisayar Kullanımı ve Sağlığa Yansımaları Ar. Gör. Ayşe ŞENER TAPLAK, Doç. Dr. Sevinç POLAT, Dr. Muzaffer TAPLAK	145
Çocuk / Gençlik Ceza Adalet Uygulamasındaki Sorunsal Yaklaşım; Ceza Sorumluluğu Ve Yanlış İşlevselleştirilen Sosyal İnceleme Raporu'na Bir Bakış SHU Nihat TARIMERİ	146
Çocuğun İlk ve Orta Okul Yaşlarında Yaşayabileceği Cinsel İstismar Durumlarında, Okul Yöneticisi ve Öğretmenlerin Tutum ve Davranış Biçimleri Üzerine Bir Değerlendirme Prof. Dr. Uğur TEKİN, Dilek ÖZGÜL	151

Kablosuz Algılayıcı Ağları, Günümüzde Veri İletişiminin Yanında Konum Belirleme Konusunda Da Etkin Bir Şekilde Kullanılmaktadır Mahmut TENRUH, Uğur BEKÇİBAŞI	152
Cezai Sorumluluğun Tespitinde Genç Yetişkinlerin (18-20 yaş) Sosyal Olgunluğunun Değerlendirilmesi Laura USELÉ	154
Ergenlerde Madde Bağımlılığı Tedavisinde Kullanılan Psikososyal Girişimler Arzu KOÇAK UYAROĞLU, Neslihan LÖK	155
Kadın Konukevinde Kalan Adölesan Gebe ve Anneler SHU Tuğba UĞUR	156
Çocuk İstismarının Belirlenmesi ve Önlenmesinde Hemşirenin Rolü Yrd. Doç. Dr. Müge UZUN	157
Güvenli Hayat ve Güvenli Gelecek İçin Çocuk ve Gençler Sosyal Koruma ve Destek Programı (ÇOGEP) Em. Mdr. Erdal VURAL	159
İlköğretim Öğrencilerinin Akran Zorbalığı İle Başa Çıkmak İçin Kullandıkları Stratejiler İle Boyun Eğici Davranışlar Arasındaki İlişki Ar. Gör. Ragıp Ümit YALÇIN, Öğr. Gör. Sultanberk HALM	161
Yarışma Programlarında Eğlence Nesnesi Olan Çocuklar Doç.Dr. Dilek Ç. YEŞİLTUNA	162
Suç Sürüklenen Bağımlı Çocuklara Verilen Ergoterapi Hizmeti (Slovakya Örneği) Dr. Mualla YILDIZ	163
Çocuk İstismarı ve İhmal: Retrospektif Bir Araştırma Aytaç YILAN	165
Çocuk İhmal ve İstismarı: Problemin Ulusal ve Uluslararası Düzeyde Boyutu, Önleme Mekanizmaları Araş. Gör. Gülay YILMAZEL, Araş. Gör. Ayşe Burcu AKBULUT	167
Suç İşleyen Çocukların Sosyal Beceri ve Benlik Saygıları Arasındaki İlişkinin Bir Kısım Değişkenler Bakımından İncelenmesi Dr. Ruhi YİĞİT	168
Daha Özenle Korunması Gereken Çocuklar Arslan YALÇIN	170
Medya Şiddeti Ve Çocuklar Üzerine Etkileri Gönül YILMAZ	171
Okullarda Şiddetin Önlenmesinde Güvenlik Hizmetlerinin Rolü: Okul Polisi Uygulaması Ankara İli Örneği Mehmet Fatih YÜZER, Prof. Dr. Veyssel K. BİLGİÇ	172
Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde Bir İlk: "Sokak Çocukları Umudumuz Olsun" Projesi Psk. Zehra YÜRÜR, Dr. Berna ARİFOĞLU, SHU. Özgün DOSTOĞLU	173
Sahipsiz Çocuklar: Gerçekler ve Problemler Yrd. Doç. Dr. Aliyeva YAKUT, Dr. Aliyeva SEVİNÇ	174
İhmal ve İstismar Edilen Çocuklarla İlgili Yasal Düzenlemeler Yrd. Doç. Dr. İlknur Kahrıman, Öğr. Gör. Dr. Nazan Çakırer Çalbayram, Yrd. Doç. Dr. Sibel Küçük Öğr. Gör. Dr. Sebahat Altundağ Dünder	175
Adölesanlarda Risk Alma Davranışları Ve Adölesana Yaklaşım Yrd. Doç. Dr. Selen ÖZAKAR, Prof.Dr. Suzan YILDIZ	178
Şiddet Gören Çocuk ve Evden Kaçma Davranışı Ayfer Karakaya, Hümeysra Barbaros	179

INDEX

Violence Prevention Interventions For The Early Childhood, Arzu AKCAN	14
Different Reflections of Child Victims of Human Trafficking in the Decisions of Court of Appeal Alper AKGÜL, Dr. Ercan SÜNGER	15
The Child Victims: The Journalistic Discourse on Sexual Harrassment and Assault Claims In Pozantı Penitentiary Doç.Dr. Nurdan AKINER, Şükriye EREN	16
Study on the Behaviour Related Peer Bullying of Grade Students Primary 6th, 7th And 8th Class Yrd. Doç. Dr. Naile ALANKAYA, Cansu ERDOĞAN, Mehmet TUNÇER, Serkan GÖRGEN	18
The Role of Peer Mediation in Transforming Conflicts Among Teenagers into Reconciliations Ar. Gör. Aslıhan AYKARA , Ar. Gör. Hatice NUHOĞLU	21
The Determinants of Alcohol Use Among Youth in Kyrgyzstan Erlan BAKIEV	23
The Social Learning and Social Control Determinants of Alcohol use Among Youth Kyrgyzstan Yrd. Doç. Dr. Erlan BAKIEV, Dr. Bekchoro ALIASKAROV	24
Non-Judicial Intervention in The Juvenile Justice System In Tanzania: The Role of Restorative Justice Prof.Dr. Seraphina BAKTA	25
The Relationship Between Peer Bullying and Academic Achievement: An Evaluation Based on TIMSS 2011 Turkey Results Ar. Gör. Volkan BAYAR, Ar. Gör. Saadet AYLİN BAYAR, Ar. Gör. Selçuk ARIK	26
Study of Children Receiving Counseling and Children at Risk of Crime According to their Perceptions of Social Support Ferhat BAYOĞLU, Birol ALVER	30
Examination about the Relationship between the Situations of Application of and Exposure to Peer Victimization among the Middle-School Students and Intrafamilial Child Abuse Doç. Dr. Hatice BEKİR, Remzi AYDIN	34
A Study of Violence Propensity Among High School Students in Comparison to Certain Sociodemographic Characteristics Yrd. Doç. Dr. Dilek BEYTUT, Araş.Gör. Beste ÖZTORNACI, Sevil GAYRET, Tuba ÇETİNKAYA, Duygu GÖRÜROĞLU	35
Political Parties approaching the Problem of “Children and Violence”:The examples of the JDP and the RPP Yrd. Doç. Dr. Şebnem CANSUN	38
Study On Child Sexual Abuse Cases Amalia CONSTANTINESCU	40
Juvenile Justice In India – Analysis And Reform Niyati CHOUDHARY	41
Violence against Children, Societal Values, and, the Culture of Reconciliation Ebrize ÇELTİKÇİ	44
The Investigation of Knife Crimes Involving Children Dr. Murat DELİCE	49

Punishment Methods Used by Mothers who had Children Aged 6 - 13 and Reasons of the Punishment Use Birsel Canan DEMİRBAĞ, Meltem KÜRTÜNCÜ, Reyhan ERKAYA	60
“Child” as the Object and Subject of Violence in Newspapers Yrd. Doç. Dr. Şadiye DENİZ	62
Domestic Violence "Investigation for Thesis Work Made Öğr. Gör. Dr. Sebahat ALTUNDAĞ DÜNDAR	69
A Special Child Abuse Form: Munchausen by Proxy Syndrome Dr. Duygu Sönmez DÜZKAYA, Yrd. Doç. Dr. Gülcade UYSAL	71
The Application of Routine Activity and Differential Association Theory to the Problem of Youth Gang Delinquency Hatice Han ER	72
Aggression Among High School Students Ar. Gör. Yağmur Sezer EFE, Emine ERDEM	73
Targetting and Protecting Children at Risk of Exploitation and Social Violence in Nigeria Elizabeth EKAETE	75
An Evaluation Study of the Bullying Prevention Program in Ankara Günsu ERTUNÇ, Şermin Pınar YOGEV, Gökçen KILIÇ	76
Teaching Prevention of Violence Against Adolescent Victimization in Secondary School Associate Prof. Asylbek ESHIEV	77
School Management: Guidelines to Craft and Sustain Safe Schools Ph.D. Mark S. FLEISHER	78
Services Provided By The Family Protection Department For Abused Raad Al HAMADEEN	83
Exposure to Violence, Depression and Other Problems of Elementary Students Who Work as Seasonal Agriculture Workers Öğr. Gör. Feray KABALCIOĞLU, Yrd. Doç. Dr. Fatma ERSİN	84
Examining the Effect of The Program Developed to Address Bullying In Primary Schools: A Program Based on the Theory Yrd. Doç. Dr. Hülya KARATAŞ, Doç. Dr. Candan ÖZTÜRK	85
Children at Risk and Juvenile with an inclination towards criminal offences: the effectiveness of the evaluation of preventive programmes by the Lithuanian police Raimundas KALESNYKAS	87
Criminal Acts Against Sexual Freedom And Sexual Morality In the Macedonian Criminal Code - With a Special Focus to the Children as Victims Katerina KRSTEVSKA, Marija KRSTEVSKA	88
Contribution to the Investigation of the Mechanisms that Link Juvenile Delinquency with the Family Upbringing Environment Eftychia KATSIGARAKI	92
The Image o the Child In Printing And Broadcast Media - A Comparative Study Martina KARASTEVA	94

Gender Based Violence Against Children In Yemeni Society Najat Sayem KHALİL	98
The implementation of preschool teachers about the safe and sensitive requirement of the right to participation according to prospective Teachers' observations Nihan KORAN, Neslihan AVCI	101
Criminal Behavior Among High School Students And Related Factor Yrd. Doç. Dr. Deniz KOÇOĞLU, Öğr. Gör. Nur FEYZAL KESEN	103
Substance Abuse: Danger for Pregnancy and Babies Öznur KÖRÜKCÜ, Kamile KUKULU	106
A Gender Based Analysis of School Environment Öznur KÖRÜKCÜ, Kamile KUKULU	107
The Effect on Quality of Life of Students Experienced Peer Abuse Yrd. Doç.Dr. Hülya KULAKÇI, Dr. Tülay KUZLU AYYILDIZ, Ar. Gör. Makbule TOKUR KESGİN, Öğr.Gör. Funda VEREN¹ Zeynep DEMİRSOY	110
Insights From The History of U.S. Efforts to Legislate, Adjudicate and Enforce Protections Against Child Abuse Nicholas LOVRICH, Ph.D., Andrew THOMAS, Ph.D., Detective William MARSHALL	115
The Positive Obligations of The States In The Aspect of Prevention of Violence Against Children – The Conclusions lthe Light of The Non-Derogated Nature Of The Child Andrzejczak-Swiatek MALGORZATA	118
Studies on Child Abuse Prevention in Primary Care Öğr. Gör. Havva KARADENİZ MUMCU	119
A Study o İmpact o Media Violence on Children Yrd. Doç. Dr. Janaki MC	121
Effectiveness of The School-Based Intervention Programs Developed for Preventing Violence in Schools: Systematic Review Yrd. Doç. Dr. Gonca KARAYAĞIZ MUSLU, Yrd. Doç. Dr. Murat BEKTAŞ	123
Is there any “there” there? Evaluating a court-based delinquency prevention program Michael NORRIS, Jacqueline BERGDAHL, Sarah TWILL	126
The Toys as a Part of Child Development Öğretim Görevlisi Kamuran ÖZDİL, Öğretim Görevlisi Serap ÜNAL	133
Missing Points on Suppressing Cannabis Use and Its Consuquences Dr. Mustafa PINARCI	136
The Role of Social Work for the Protection of Children Who Have Been inside the Middle East Conflict and War Environment Ar. Gör. Yaser SNOUBAR, Doç.Dr. Nurdan DUMAN	138
Familial Factors Affecting Entrainment Child Crime Kürşad ŞAHİNLİ	139
The Role of University Based Child Protection Centers of Turkey in the Holistic Approach to the Child Abuse and Neglect Cases Prof. Dr. Figen ŞAHİN, Prof. Dr. Tolga DAĞLI	140

Refugee Children in Van Province; Teacher’s Perspective in Evolution of School Problems Yrd. Doç. Dr. B. Dilara ŞEKER, Prof.Dr. İbrahim SİRKECİ	141
Influences On Conviction Suggested By The Sampson And Laub’life Course Theory: Experiences Of Convicted Turkish Juveniles Dr. Serkan TAŞĞIN	150
Ann Assessment on Teachers and School Managers Behaviours and Attitudes in Case of Possible Sexual Abuse That a Child May Be Exposed on in Primary and Secondary School Age Prof. Dr. Uğur TEKİN, Dilek ÖZGÜL	153
The Social Maturity of Young Adults (18-20 Years) as the Factor For Application the Peculiarities of Juvenile Criminal Responsibility Laura USELÉ	154
Elementary Students’ Coping Strategies Against Bullying and Their Relationship With Submissive Attitudes Ar. Gör. Ragıp Ümit YALÇIN ,Öğr. Gör. Sultanberk HALMATOV	161
Ergotherapy Service for Delinquent and Drug Addicted Children (Slovakian Sample) Dr. Mualla YILDIZ	163
Predicting and preventing juvenile delinquency: the theory of planned behavior Tuğba YILMAZ	164
Culture of Nonviolence Formation on The Basis of United Child Protection Model For Low and Middle-Income Countries Vladimir YANCHUK	169
The Role of Security Services in the Prevention of Violence in Schools: School Police Application Ankara City Implementantation Mehmet Fatih YÜZER, Prof. Dr. Veysel K. BİLGİÇ	172
Legislations for Neglected and Abused Children Asst. Assoc. Dr.İlknur Kahrıman, Lect. Nazan Çakırer Çalbayram, Asst. Assoc. Dr. Sibel Küçük, Lect. Gör. Dr. Sebahat Altundağ Dünder	176

ÇOCUKLARIN GÖZÜYLE ŞİDDET: BAYBURT İLİNDE BİR ALAN ARAŞTIRMASI SONUÇLARI

Violence Through the Eyes of Children: Results of a Field Study In Bayburt

Öğr. Gör. Mutlu Adak

Polis Akademisi

ÖZET

Bayburt ilinde Emniyet Müdürlüğü tarafından SODES Programı Kapsamında yürütülen bir proje kapsamında 1258 çocuğa şiddet, şiddetin kaynağı ve nedenleri üzerine anket uygulanmıştır. 1258 çocuğun 618'i erkek; 640 kız çocuğudur. Bunlar ilkokul, orta okul ve lise öğrencilerinden oluşmaktadır.

Bildirimiz çocukların sosyo-ekonomik, coğrafi, kültürel durumları ile cinsiyet ve aile durumları göz önüne alınarak hazırlanacaktır. Bildirimizde: 1258 çocuğa göre şiddetin tanımı, en çok gözlemledikleri şiddet türü; şiddetin nedenleri; çocuklara göre şiddete en çok kim maruz kalmakta; çocuklara göre şiddet en çok nerede gözlenmektedir; şiddete çocuklar nasıl karşılık veriyor; anket uygulanan çocukların şiddeti tanımlama ve şiddete maruz kalma durumları; şiddete maruz kalan çocukların en çok hangi şiddete maruz kaldığı; şiddete maruz kalan çocuklara en çok kimin şiddet uyguladığı; televizyon programlarının ve bilgisayar oyunlarının şiddeti artırıp artırmadığı bulguları paylaşılacak ve bu konuda çocukların gözüyle alınması gereken tedbirlere yönelik öneriler sunulacaktır.

Bildirimizde sunacağımız bilimsel bulgular ve tespitler Bayburt gibi doğu ve ekonomik olarak geri kalmış bir ilden; 35.000 nüfuslu il merkezinde 1258 gibi büyük bir kişiye (çocuğa) anket uygulaması yapılarak ülkemizde; çocuklara yönelik şiddetle ilgili alınacak önleyici politika ve stratejilere altlık oluşturmasına destek olması hedeflenmektedir.

ŞİDDETİN ÖNLENMESİNDE ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİNE YÖNELİK GİRİŞİMLER

Arzu AKCAN

Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı

ÖZET

Bu derleme makalenin amacı, şiddetin önlenmesinde erken çocukluk dönemine yönelik girişimleri güncel literatür ışığında sunmaktır. Şiddet, kısaca amacı aşırı derecede zarar vermek olan saldırganlık şeklinde tanımlanabilmektedir. Özellikle de çocukların birbirlerine karşı gösterdikleri saldırganlık şiddetin önemli bir formunu oluşturmaktadır. Saldırganlık, ergenlik döneminde dikkat çekse de küçük yaştaki çocuklarda da görülen bir sorundur. Yurt dışında ve ülkemizde yapılan araştırmalarda erken çocukluk döneminde saldırgan davranış gösterme ya da saldırgan davranışa maruz kalma oranları %3 ile % 42.4 arasında değişmektedir. Eğer bu saldırgan davranışlar önlenmezse ergenlik döneminde ya da yetişkinlik çağındaki şiddet eğiliminin de oluşumuna zemin hazırlayacaktır. Saldırgan davranışın önlenmesinde dünyada ve ülkemizde çeşitli önleme programları yürütülmektedir. Ulusal düzeyde yürütülen bu programların yanı sıra bilimsel çalışmalarla da çeşitli uygulamaların etkinliği sınanmaktadır. Tüm bu önleme çalışmalarının kapsamında çocuklara, anne babalara, öğretmenlere yönelik yaklaşımlar sunulmaktadır. Uygulamalar bireysel ya da grup çalışmaları şeklinde olabilmektedir. Girişimler ev ziyaretleri, telefon görüşmeleri, ortak alanlarda grup eğitimleri şeklinde uygulanabilmektedir. Bu önleme çalışmaları davranış sorunu olmayan çocuklara uygulanabildiği gibi klinik tanısı olan çocuklara da uygulanabilmektedir. Bu girişimler öğretmenler, psikologlar, hemşireler gibi çeşitli meslek grupları tarafından yürütülebilmektedir. Sonuç olarak erken çocukluk döneminde uygulanan önleme programları çocukların davranışlarında olumlu yönde değişikliğe neden olmaktadır ve erken girişimler ile gelecekteki şiddet içerikli davranışlar önlenebilmektedir.

Anahtar kelimeler: Şiddet, önleme, erken çocukluk.

VIOLENCE PREVENTION INTERVENTIONS FOR THE EARLY CHILDHOOD

ABSTRACT

The aim of this review is to submit interventions for prevention of violence at early childhood under the current literature. Violence can be shortly defined as aggression that aims to damage excessively. Aggression that is put into effect between children is the important form of the violence. Although the aggression remarks at the adolescence, it is problem seen at the early childhood. In the domestic and overseas studies, the rate of displaying to aggressive behaviours or subordinate to aggressive behaviours changes between 3% and 42,4%. If these aggressive behaviours cannot be prevented, those behaviours pave the way for creation of tendency to violence at adolescence or adult. Several violence prevention programmes are conducted in our country and in the world. These programmes are conducted at the national level and also effectiveness of various implementations are tested by the scientific studies. It is submitted approaches for parents, children and teachers within the context of these prevention programmes. Implementations can be as group or individual working. The interventions can be conducted as home visits, telephone interview, group training at common fields. These prevention programmes can be applicable both children who haven't got any behavioural problems and those who have clinical diagnosis. These interventions can be conducted by some occupational groups such as teachers, psychologists, nurses. Finally the applied prevention programmes at early childhood cause to alter children behaviours positively and it can be prevented the behaviours that content violence.

Key words: Violence, prevention, early childhood.

YARGITAY KARARLARINDA İNSAN TİCARETİ SUÇU MAĞDURU ÇOCUKLAR VE FARKLI YANSIMALARI

Alper AKGÜL¹, Dr. Ercan SÜNGER¹

Polis Akademisi Başkanlığı, Güvenlik Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Sınır aşan Örgütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine ek İnsan Ticaretinin, Özellikle Kadın ve Çocuk Ticaretinin Önlenmesine, Durdurulmasına ve Cezalandırılmasına İlişkin Protokol'ün 3/a maddesi hükmüne göre; "İnsan ticareti, kuvvet kullanarak veya kuvvet kullanma tehdidi ile veya diğer bir biçimde zorlama, kaçırma, hile, aldatma, nüfuzu kötüye kullanma kişinin çaresizliğinden yararlanma veya başkası üzerinde denetim yetkisi olan kişilerin rızasını kazanmak için o kişiye veya başkalarına kazanç veya çıkar sağlama yoluyla kişilerin istismar amaçlı temini, bir yerden bir yere taşınması, devredilmesi, barındırılması veya teslim alınması anlamına gelmektedir.

Madde metninden de anlaşılacağı üzere insan ticareti suçunun farklı yöntemlerle ve birden çok fiille işlenebilmesi mümkündür. Bu bağlamda çalışmamızda; Türk Ceza Kanunu kapsamında insan ticareti suçu ve bu suçun çocuklar üzerinde farklı işleniş biçimlerinin neler olduğu Yargıtay kararlarındaki farklı örneklerin analiz edilmesi suretiyle gözler önüne serilecektir.

Anahtar kelimeler: İnsan Ticareti Suçu, Çocuk, Ceza Hukuku, Uluslararası Hukuk.

DIFFERENT REFLECTIONS OF CHILD VICTIMS OF HUMAN TRAFFICKING IN THE DECISIONS OF COURT OF APPEAL

ABSTRACT

According to article 3/a of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking In Persons, Especially Women and Children, Supplementing The United Nations Convention Against Transnational Organized Crime, "Trafficking in persons" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harboring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation.

As we can understand from the text of the article there are different actions and methods to commit the crime. In this connection, under the Turkish Penal Code, the crime of human trafficking will be explained and different forms of this crime on children will be exposed by analyzing the several decisions of the Supreme Court.

Key Words: Human Trafficking, Children, Criminal Law, International Law.

ÇOCUK KURBANLAR: HABER SÖYLEMİNDE POZANTI CEZAEVİ'NDEKİ TACİZ VE TECAVÜZ İDDİALARI

Doç. Dr. Nurdan AKINER¹, Şükriye EREN¹
Akdeniz Üniversitesi, İletişim Fakültesi

ÖZET

Türkiye’de ana akım medyada "taş atan çocuklar" olarak bilinen suça sürüklenen çocuklar, 2012 yılının ilk yarısında cezaevinde cinsel taciz ve tecavüz iddialarıyla gündeme gelmiştir. Bu makalede toplumsal olaylar gerekçesiyle Mersin’de tutuklandıktan sonra Adana Pozantı Cezaevi’nde adli tutukluların koşullarına konulan ve iddiaların merkezinde yer alan çocukların, gazete haberlerinde nasıl temsil edildiği karşılaştırmalı analize tabi tutularak incelenmiştir. Bu bağlamda medyanın elitist yaklaşımının, önyargılara sebebiyet veren hangi stereotipleri kullanarak suça sürüklenmiş çocukların ötekileştirilmelerine kaynaklık ettiği yanıt aranan sorular arasındadır. Söz konusu araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Öncelikle taciz iddialarına dair haberler, gündeme geldikleri dönem içerisinde Teun Van Dijk’in “Eleştirel Söylem Çözümlemesi” yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Pozantı Cezaevi’nde meydana geldiği iddia edilen taciz ve tecavüze yönelik haberlerin birçoğunda “taş atan çocuklar” ibaresinin de yer bulduğu görülmüştür. Kürt kökenli çocuklar Pozantı olaylarının “mağdurları” olmalarına karşın bu ve bunun gibi olumsuz ifadelerle “suçun faili” konumuna getirilmişlerdir. Temsil noktasında ise suça sürüklenen çocukların Türkiye’deki ana akım medyaya karşı güven bunalımına sahip oldukları gözlemlenmiştir. Araştırma aynı zamanda suça sürüklenen çocuklar söz konusu olduğunda, medyanın nasıl bir yol ve yöntem izlemesi gerektiği konusunda çözüm önerileri sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pozantı Cezaevi, taş atan çocuklar, cinsel taciz ve tecavüz, öfke.

¹

THE CHILD VICTIMS: THE JOURNALISTIC DISCOURSE ON SEXUAL HARRASSMENT AND ASSAULT CLAIMS IN POZANTI PENITENTIARY

ABSTRACT

Children drifting into crime, also known as “stone throwing children” in Turkish mainstream media, have been brought on the agenda through sexual harassment and assault claims in the first half of 2012. In the article, the representation level of children, who were arrested due to social incidents in Mersin and placed into the wards of civilian detainees and are at the center of the claims in the newspapers, are discussed through a comparative analysis. In this respect, how elitist approach becomes a source of the problem regarding the marginalization of children drifting into crime by using which stereotypes that results prejudices, are among the research questions to be addressed. In this study, qualitative research methods are used. Initially, the news on sexual harassment claims are analyzed in the period that they were on the agenda by using Teun Van Dijk’s “Ideological Discourse Analysis” method. It is indicated that in most of the news on sexual harassment and assault place in Pozantı Penitentiary, the term “stone throwing children” was used. Although children of Kurdish origin are the victims of the Pozantı incidents, they are treated as the offenders through negative expressions like this.

At the representation level, it is observed that the children drifting into crime, who have been treated as political detainees, have confidence crisis towards Turkish mainstream media. In this study, solution offers are presented on ways and methods to be followed when children drifting into crime are at stake.

Keywords: Pozantı Penitentiary, stone throwing children, sexual harassment and assault, anger.

ERZURUM'DA KAYIP ÇOCUKLAR MISSING CHILDREN İN ERZURUM

Doç. Dr. Yıldız AKPOLAT¹ Dr. Yusuf İNCİ²

¹Atatürk Üniversitesi

²Erzurum Emniyet Müdürlüğü

ÖZET

Geleceğe güvenle bakmak isteyen toplumlar yarının büyükleri olan çocuklarına ayrı bir önem vermekte ve onların her türlü suiistimal/istismar ve ihmalden uzak bir şekilde, psiko-sosyal ve fizyolojik gelişimlerini sağlıklı bir şekilde gerçekleştirmeleri için çok ciddi çaba ve gayret sarf etmektedirler. Çocukların sağlıklı gelişimlerini engelleyen problemlerden birisi de onların kayıplıdır. Çünkü çocuklar kayıplıklarında bir yetişkinin (veli, vasi, vb.) denetimi ve gözetiminden uzak bir şekilde her türlü istismara açık olarak hayatlarını idame ettirmektedirler.

Veli, vasi ya da çocuktan sorumlu olan yetişkinin izni ya da haberi olmaksızın, evden yada hayatını sürdürdüğü yerden ayrılan, kaçan, kaçırılan ve kendisine ulaşamayan yada haber alınamayan çocuğu kayıp çocuk olarak kabul etmekteyiz.

Her yıl bütün dünyada yüz binlerce çocuk kaçırılmakta, evden kaçmakta veya savaşlardan felaketlere ve aileleri tarafından satılmaya varan başka nedenlerle ailelerinden ayrılmaktadır. Bazı çocukların kayıp oldukları bildirilmekte ve nerede oldukları hızlı bir biçimde belirlenmekte, çocuklar ailelerinin yanına geri getirilmekte veya bakım altına alınmaktadır. Ancak başka pek çok çocuk – kayıp olduğu bildirilmiş olsun ya da olmasın – kendilerini seks işçiliğinin, dilencililiğin, ya da çocuk işçiliğinin başka biçimlerinin, silahlı çatışmaların, terörizmin veya suçun içinde bulmakta ya da zengin ülkelerdeki alıcılar tarafından “evlat edinilmektedir.”

Bütün bu verileri göz önüne alarak Erzurum il merkezinde kayıp çocuklar hakkında betimsel bir çalışma yapmak, sunulacak bildirinin konusunu teşkil etmektedir. Yapılan çalışmada kayıp çocuklar sorunu derinlemesine analiz edilerek, dünyada ve ülkemizde kayıp çocuklar sorunu Erzurum İl Merkezi örnek alınarak irdelenmektedir. Erzurum il merkezi örneğinden yola çıkarak kayıp çocuğun içinde bulunduğu sosyal ortam ile arasındaki ilişkinin ve yapısal sorunların da sonuç üzerindeki etkisi tartışılmaya açılacaktır.

Bu bağlamda 2012 yılı içerisinde Erzurum İl Merkezinde ailesi ya da ilgililer tarafından, Emniyet birimlerine hakkında kayıp müracaatı bulunan 312 çocuk hakkında dosya incelemesi yapılacak, elde edilen veriler SPSS bilgisayar programında analiz edilerek: kaybolma sebepleri, kayıplığında karşılaşılan riskler neticesinde maruz kalınan suiistimal ve istismar çeşitleri ortaya konulacaktır.

İLKÖĞRETİM 6, 7 VE 8. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN AKRAN ZORBALIĞINA İLİŞKİN DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

Yrd. Doç. Dr. Naile ALANKAYA¹, Cansu ERDOĞAN¹, Mehmet TUNÇER¹, Serkan GÖRGEN¹
İzmir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü

ÖZET

Araştırma ilköğretim 6,7 ve 8. sınıf öğrencilerinin akran zorbalığına ilişkin davranışlarının belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini İzmir İli Konak İlçesi merkezinde bulunan iki ilköğretim okulundaki 6,7 ve 8. sınıfta okuyan tüm öğrenciler (n=281), örnekleme ise araştırmaya katılmayı kabul eden 231 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerinin yer aldığı "Birey Tanıtım Formu" ve Türk toplumu için geçerlik ve güvenilirliği Genç tarafından 2007 yılında yapılan "Akran Zorbalığı Tanı Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmanın uygulanabilmesi için gerekli tüm izinler alınmıştır. Toplanan verilerin analizi SPSS 16.0 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı-yüzde dağılımları, "iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi" ve "ANOVA" testi kullanılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %31,6'sı 6.sınıf, %31,2'si 7.sınıf ve %37,2'si 8.sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Bu öğrencilerin %45,5'i kız, %54,5'i erkektir. Öğrencilerin %31,3'ü "Sözel Zorbalık", %24,9'u "Basit Fiziksel Zorbalık", %12,9'u "Ağır Fiziksel Zorbalık", 8,2'si "Sanal ve Cinsel Zorbalık", %6,9'u "Duygusal Zorbalık" ve %1,1'i "Saldırı Aleti veya Tehditle Zorbalık" davranışlarına uğradıkları saptanmıştır. Öğrencilerin "sözel zorbalık" davranışından en fazla %58'i "arkadaşıma küfredildi", en az ise %11,7'si "bana cinsel içerikli sözler söylendi" diye ifade etmişlerdir. Öğrencilerin %16,9'u yumruk yediğini, %14,3'ü tekmelendiğini, %16,5'i tokat yediğini, %3,9'u تنها köşelerde sıkıştırılıp dövülerek "ağır fiziksel zorbalığa" uğradığını bildirmişlerdir. Araştırmaya katılan öğrenciler %14,7'si okul bahçesinde, %8,2'si okul ve ev yolu üzerinde-okula gidip gelirken zorbalığa uğradığını, %15,6'sı zorbalığa uğradıklarında bu durumu kimseye paylaşmadığını belirtmişlerdir. Araştırma sonucunda zorbalık yapanların %32,6'sının erkek olduğu, %24,8'inin "basit fiziksel zorbalık", %19,7'sinin "sözel zorbalık", %12,9'unun "ağır fiziksel zorbalık", %8,2'sinin "sanal ve cinsel zorbalık", %6,9'unun "duygusal zorbalık" ve %1,6'sının "saldırı aleti kullanarak ve ya tehdit ederek zorbalık" uyguladıkları saptanmıştır. Ayrıca öğrencilerin %11,3'ü zorbalık yaptıktan sonra kendini kötü hissettiklerini, %8,7'si zorba davranışı hak ettiklerini ifade etmişlerdir. Öğrencilerin "sözel zorbalık boyutu" ve "ağır fiziksel zorbalık" boyutu toplam puan ortalamaları ile okudukları sınıfları arasında anlamlı ilişki bulunmuştur (p=0,04<0,05, F=3,87; p=0,04<0,05, F=3,18). Sonuç olarak, öğrencilerin sınıf seviyeleri yükseldikçe sözel ve fiziksel zorbalık davranışlarında artış olduğu, erkeklerin kızlara oranla daha fazla fiziksel zorbalık uyguladığı ve aynı zamanda da zorbalığa maruz kaldığı görülmektedir. Ergenliğe yaklaşan bu öğrencilere aile, okul yönetimi, öğretmenler ve okul sağlığı hemşiresinin zorbalığı önleyici davranışlar kazandırması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Zorbalık, akran zorbalığı, ilkököl.

STUDY ON THE BEHAVIOUR RELATED PEER BULLYING OF GRADE STUDENTS PRIMARY 6TH, 7TH AND 8TH CLASS

ABSTRACT

This research is studied for the purpose of describe the behaviour related peer bullying of grade students primary 6th, 7th and 8th class. The composition of the study is comprised of all 6,7 and 8 grade students in the two primary schools in Konak district of Izmir Province, and the sample consist of 231 students opinion who have been accepted to participate in the study. In this study "Individual Identification Form" and "Peer Bullying Diagnostic Scale" are used whats validity and reliability has made by Genç in 2007. "Peer Bullying Diagnostics Scale" sub-dimensions of reliability values are determined between 0.83 and 0.11. Analysis of the collected data was performed using SPSS 16.0 software program. Evaluation the data number-percentage distributions, "the significance test of the difference between the two mean" and "ANOVA" test are used. 45.5% of students who participated in the study (n=105) were female, 54.5% (n=126) were male. Bullying behavior who show a 25.2% (n=58) male students. 31.3% of students (n=72) were "verbal bullying" had been subjected to bullying suffered 14.7% of the students (n=34) had suffered bullying in the school yard, 8.2% (n=19) of the bullying suffered from friends that they wished to help. 24.8% of students (n=57) have expressed "simple physical bullying" behavior demonstrated, 11.3% (n=26) have

expressed that the feeling bad then applied behavior. 9.1% of the students (n=21) have expressed that they stated bullying to bullying. 44.6% of students who participated in the study (n=103) have stated that bullying is a very bad thing. Students' "verbal bullying size" and "severe physical bullying" size total score were significantly correlated with the classes ($p=0.04<0.05$, $F=3.87$, $p=0.04<0.05$, $F=3.18$). "Heavy Physical Bullying" size of the average total score was significantly correlated with the mother's education level ($p=0.00<0.05$, $F=3,98$). As a result, next grades, a high percentage bullying are determined. This is suggested, those students who approaching adolescence, family, school administration, teachers, and school health nurse redound preventing bullying behavior.

Key Words: Bullying, peer bullying, primary school.

**ÇOCUKLUKTA YAŞANAN YA DA ŞAHİT OLUNAN AİLE İÇİ ŞİDDETİN GENÇ ERİŞKİNLİK DÖNEMİNDE
DEPRESİF BELİRTİLER, BENLİK SAYGISI VE SALDIRGANLIK ÜZERİNE ETKİLERİ**

**THE INFLUENCE OF DOMESTIC VIOLENCE WITNESSED DURING THE CHILDHOOD ON DEPRESSION, SELF-
ESTEEM, AND AGGRESSIVE BEHAVIORS DURING THE YOUNG ADULTHOOD PERIOD**

Öğr. Gör. Filiz Altıparmak¹, Yrd. Doç. Dr. Selma Tural Hesapçioğlu²

¹ Muş Alparslan Üniversitesi

² Karadeniz Teknik Üniversitesi

ÖZET

Giriş: Çocuklukta yaşanan aile içi şiddet çocuğun hem fiziksel hem de duygusal gelişimini olumsuz yönde etkileyerek erişkin yaşamda bireye ve topluma zarar verici sonuçlara neden olabilir. Bu çalışmada üniversite öğrencisi olan genç erişkinlerin çocukluklarında maruz kaldıkları ya da şahit oldukları aile içi şiddetin erişkin yaşamda depresif belirtiler yaşamaları, benlik saygıları ve saldırganlıkları üzerine etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Eğitime devam eden 407 üniversite öğrencisine sosyodemografik bilgiler ve aile içi şiddet veri formu, çocukluk çağı örselenme yaşantıları ölçeği, Beck depresyon envanteri, Coopersmith benlik saygısı ölçeği, Buss-Perry saldırganlık ölçeği doldurtulmuş, ölçekleri yeterli düzeyde dolduranların verileri SPSS 15.0 ile değerlendirilmiştir.

Sonuçlar: Olguların 52'si (%17,1) aile içi şiddete maruz kaldığını, 90'ı (%29,6) aile içi şiddete şahit olduğunu bildirdi, 44'ü (%14,47) hem aile içi şiddete şahit olmuş hem de maruz kalmışlardı. Aile içi şiddete maruz kalanlardan %48,07'si babasından şiddet görmüş, şahit olduğunu belirten 90 öğrenciden de 41'i (%45,5) anne-babası arasındaki şiddete tanıklık ettiğini bildirmiştir. Aile içi şiddete maruz kalanlar kalmayanlara göre daha fazla çocukluk çağı örselenmesi, daha fazla depresif belirti ve agresyon yaşadıklarını bildirirken, benlik saygıları da anlamlı şekilde kalmayanlardan daha düşük saptanmıştır. Aile içi şiddete maruz kalanlar değerlendirmeye alınmadığında, aile şiddete şahit olanlar olmayanlara göre daha fazla çocukluk çağı örselenmesi ve agresyon yaşadıklarını bildirmektedirler. Bireyin çocukluk çağında yaşadığı cinsel, fiziksel örselenme ve toplam ÇÖYÖ puanları ile depresif belirtiler ve her tip agresyon açısından pozitif yönde anlamlı bir ilişki mevcut iken benlik saygısı ile negatif anlamlı korelasyon izlenmektedir.

Yorum: Çocukluk çağında yaşanan örselenmeler erişkin çağda daha fazla depresif belirti yaşama, daha düşük benlik saygısına sahip olma, fiziksel, sözel saldırganlık, öfkelenme ve düşmanlık hisleri besleme ile ilişkilidir. Çocukların aile içi şiddetten uzak tutulabilmesi, bu konuda özellikle ebeveynlere yönelik eğitim programlarının düzenlenmesi, toplum farkındalığının artırılması daha sağlıklı nesiller yetiştirebilmek için gerekli görünmektedir.

SON ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE YAŞANAN ÇATIŞMALARIN DÖNÜŞTÜRÜLMESİNDE AKRAN ARABULUCULUĞU

The Role of Peer Mediation in Transforming Conflicts Among Teenagers into Reconciliations

Ar. Gör. Aslıhan Aykara¹, Ar. Gör. Hatice Nuhoğlu¹

¹Hacettepe Üniversitesi

ÖZET

Bu çalışmada son çocukluk dönemi 6-12 yaş aralığını kapsamaktadır. Bu çocukların belirgin özellikleri, akranlarıyla iyi ilişkiler kurmayı ve uygun kız-erkek rollerini öğrenme, değer sistemi geliştirme, kişisel bağımsızlık kazanma, kurum ve kişilere karşı tutumlar geliştirmedir (Yavuzer, 2006, s. 14-15). Bu dönem çocukları konuşmayı ve paylaşımında bulunmayı severler, ancak iyi dinleyiciler değildirler. Dolayısıyla bu özelliklerin kazanılmasında eğitimler önemli bir yere sahiptir. Aksi takdirde, başta arkadaşları olmak üzere, sosyal çevreleriyle ilişkilerinde çatışmalar ortaya çıkabilmektedir.

Çatışma, iki veya daha fazla tarafın farklı hedeflere sahip olduklarına inandıklarında meydana gelen bir durumdur. Çatışmanın iki unsuru bulunmaktadır. Bunlar, bireylerin içinde buldukları çatışmaya ilişkin algıları ile buna eşlik eden duyguları ve ulaşmak istedikleri sonuçlardaki amaç farklılıklarıdır (Kruk, 2000, s. 3). Çatışmanın yönetilebilmesi için kaynaklarının ortaya çıkarılması gerekmektedir. Çatışmanın birçok farklı kaynağı olabilmektedir. Bu çalışmada bu kaynaklardan yanlış algılama, önyargı ve kalıp yargılar, iletişim bozukluğu, negatif davranışların sürekliliği, algı farklılıkları, rekabet duygusu, kaynakların dağılımında eşitsizlik ele alınacaktır.

Bu nedenlerle ortaya çıkan çatışmaların dönüştürülmesinde, yapılacak eğitim çalışmaları önemlidir. Çatışmayı dönüştürmek sorunu çözmek ya da çatışmayı yönetmekten öteye geçmekte, tarafların sorunlarını onarmakta ve algılarını değiştirmektedir. Böylece çatışma yalnızca çözümlenmemekte, tüm durum dönüşmektedir.

Burada arabuluculuk ve akran arabuluculuğu kavramlarından söz edilmelidir. Arabuluculuk, tarafsız ve adil üçüncü bir kişi tarafından çatışma içinde olan tarafların müzakerelerinde çatışma çözümüne karşılıklı ve gönüllü olarak erişmeleri için güçlendirildikleri işbirlikçi bir çatışma çözüm sürecidir (Kruk, 2000, s. 4). Akran arabuluculuğu ise, tarafsız bir üçüncü akran öğrencinin iki ya da daha fazla sayıda çatışan öğrencinin anlaşmaya varmasına yardımcı olduğu, yapısal bir sürece gönüllü katılımı demektir (Kaçmaz ve diğ., 2011, s. 559). Akran arabuluculuğunun en yaygın biçimde uygulanabileceği yerlerden biri okullardır. Okullarda sosyal hizmet uzmanlarının, psikolojik danışmanların ve öğretmenlerin işbirliğiyle bu konuya yönelik çalışmalar yapmaları ve bunun için gerekli eğitimleri almış olmaları önemlidir. Bu çalışmada son çocukluk dönemindeki çocukların yaşadıkları çatışmaların dönüştürülmesinde akran arabuluculuğunun ve okul sosyal hizmetinin önemine değinilecektir.

OLUMLU ERGEN GELİŞİMİNDE PROBLEM ÇÖZME BECERİSİ VE SOSYAL DESTEĞİN ÖNEMİ

The Importance of Problem Solving Skills and Social Support in Positive Development of Adolescents

Yrd. Doç. Dr. Tülay Kuzlu Ayyıldız¹ Yrd. Doç. Dr. Hülya Kulakçı¹ Yrd. Doç. Dr. Makbule Tokur Kesgin² Öğr. Gör. Funda Veren¹

¹Bülent Ecevit Üniversitesi

² Abant İzzet Baysal Üniversitesi

ÖZET

Amaç: Ergenlerin problem çözme becerileri riskli durumlardan kendilerini korumalarında ve karşılaştıkları sorunları çözümlenmelerinde etkilidir. Problem çözmedeki yetersizlikler ergenlerde saldırganlığa yol açmakta ve suç içeren davranışlarda bulunmalarına neden olmaktadır. Bu dönemde sağlanan sosyal desteğin ergenlerin problem çözme becerilerini geliştirmelerinde, öfkelerini kontrol edebilmelerinde ve sergiledikleri olumsuz davranışların ortadan kaldırılmasında önemli olduğu vurgulanmaktadır. Bu nedenle, bu çalışma, ortaokul öğrencilerinin sosyal destek algılarının problem çözme becerileri üzerine etkisini değerlendirmek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Kesitsel tipte karşılaştırmalı-tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırmaya 2012-2013 eğitim öğretim yılında Zonguldak İl Merkezi'nde öğrenim gören toplam 4267 öğrenci katıldı. Veri toplama aracı olarak Öğrenci Bilgi Formu, Çocuklar İçin Problem Çözme Envanteri, Çocuk ve Ergenler İçin Sosyal Destek Ölçeği kullanıldı. Araştırmanın yürütülebilmesi için ölçeklerin geçerlilik ve güvenilirlik çalışmalarını yapmış olan araştırmacılardan ve Zonguldak İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nden yazılı izin alındı. Araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden sözel onam alındı. Verilerin değerlendirilmesinde sayı ve yüzde değerleri, [Kruskal-Wallis](#) ve Mann-Whitney U testleri ile spearman korelasyon analizi kullanıldı. Sonuçlar %95 güven aralığında değerlendirildi ve $p < 0.05$ değeri anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Öğrencilerin problem çözme becerileri cinsiyet ve anne eğitim düzeyine, sosyal destek sıklığı ve önemi ise sınıf, cinsiyet, yaş grubu, kardeş sayısı, ailesinin kaçınıcı çocuğu olduğu, aile tipi, anne ve baba eğitim düzeyi ve kronik hastalık bulunma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir ($p < 0.05$). Ayrıca, öğrencilerin sosyal desteği ($p=0.000$, $r=0.151$) ve sosyal desteğe verdiği önem ($p=0.000$, $r=0.151$) arttıkça, problem çözme becerilerinin de arttığı belirlenmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışmada, sosyal desteğin öğrencilerin problem çözme becerilerinde önemli bir rol oynadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin problem çözme becerilerini arttırmak için sosyal destek gereksinimlerinin karşılanmasına yönelik aile-öğrenci-okul boyutunda programların düzenlenmesi, öğrencilerin şiddet davranışları, problem çözme becerileri ve sosyal destek algılarının birlikte değerlendirildiği ve tüm ülkeyi temsil edecek bir örneklem grubunda yeni çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, ergen, problem çözme becerisi, sosyal destek

THE DETERMINANTS of ALCOHOL USE AMONG YOUTH in KYRGYZSTAN

Erlan BAKIEV

ABSTRACT

This study aims to predict social determinants of alcohol use and examines the influence of social bond/attachment, parental control and social learning on youth alcohol use. The total of 1843 complete responses were received from 26 highschool students in Bishkek, Kyrgyzstn. The Structural Equation Modeling (SEM) and correlational research is used to examine the results of this study. There are very few studies assessed the aspects of the social learning and social lcontrol theories Kyrgyzstan and it is a total new area for criminal behavior studies. The results of this study indicate that social bond and attachment decreases the use of alcohol among highschool students. However, parental control and social learning (differential association) increase the use of alcohol among Kyrgyz youth.

Keywords: Social Control; Social Bond; Social Learning; alcohol use; parental control; deviant behavior.

**THE SOCIAL LEARNING AND SOCIAL CONTROL DETERMINANTS OF ALCOHOL USE AMONG YOUTH
KYRGYZSTAN**

Kırgız Gençleri Arasında Alkol Kullanımının Belirleyicileri

Yrd. Doç. Dr. Erlan Bakiev¹ Dr. Bekchoro Aliaskarov²

¹*Zirve Üniversitesi*

²*Kırgızistan Polis Akademisi*

ABSTRACT

This study aims to predict social determinants of alcohol use and examines the influence of social bond/attachment, parental control and social learning on the frequency of youth alcohol use. The total of 1843 complete responses were received from 25 high school students in Bishkek, Kyrgyzstan. The Structural Equation Modeling (SEM) is used to examine the results of this study. There are very few studies assessed the aspects of the social learning and social control theories in Kyrgyzstan and it is a total new area for youth deviant behavior studies. The results of this study indicate that social bond and attachment decreases the use of alcohol among high school students. However, parental control and social learning (differential association) increase the the frequency of the alcohol consumption among Kyrgyz youth.

Keywords: Youth Alcohol Use; Parental Control; Deviant Behavior; Social Control; Social Bond; Social Learning

NON-JUDICIAL INTERVENTION IN THE JUVENILE JUSTICE SYSTEM IN TANZANIA: THE ROLE OF RESTORATIVE JUSTICE

Tanzanya'da Çocuk Adalet Sisteminde Yargısal Olmayan Müdahaleler: Onarıcı Adaletin Rolü

Prof.Dr. Seraphina Bakta
Cape Town Üniversitesi

ABSTRACT

Tanzania is a party to the Convention on the Rights of the Child (CRC) 1989 and therefore has obligations under it. It enacted the Child Act 2009 to give effects to the provisions of the Convention. The Act repealed the Children and Young Persons Act 1937 and harmonised various pieces of legislation.

The CRC requires states, whenever appropriate, to resort to non-judicial intervention in juvenile justice. The United Nations Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice (Beijing Rules) 1985 also urge states to utilise such intervention and establishes procedures for non-judicial intervention. The Beijing Rules refer to these procedures as diversion.

Despite the fact that Tanzania has enacted the Child Act to implement the CRC, the only intervention mechanism it has to date is judicial intervention. This means that almost every child who comes into conflict with the law is subject to adjudication. This in turn creates a challenge particularly in relation to children in need of care and protection, most of whom are street children. There is a huge, though undocumented, number of street children in Tanzania as a result of poverty and poor delivery of social services. These children are rounded up by police and taken to a court, which has jurisdiction on both needy and delinquent children. Most of those in need of care and protection are thus adjudicated delinquents.

My paper will use desktop research (i.e a documentary review) to identify how restorative justice may be incorporated in the juvenile justice system. I shall examine the extent to which restorative justice can be a useful tool for the social reintegration of delinquent children. I shall discuss whether the procedure would help in the healing of victims, would avoid stigmatisation on the child offenders and would promote the well-being of children and whether it would also be a mechanism for protection of children who are in need of care and protection.

AKRAN ZORBALIĞI İLE AKADEMİK BAŞARI ARASINDAKİ İLİŞKİ: TIMSS 2011 TÜRKİYE VERİLERİ BAĞLAMINDA BİR DEĞERLENDİRME

Ar. Gör. Volkan Bayar¹ Ar. Gör. Saadet Aylin Bayar¹ Ar. Gör. Selçuk Arık²

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi

ÖZET

Bu çalışmanın amacı 2011 Uluslararası Matematik ve Fen Eğilimleri Araştırması'nda (TIMSS) 4. ve 8. sınıflara devam eden Türk öğrencilerin başarı durumlarını akran zorbalığı değişkeni açısından incelemektir. Akran zorbalığı, bir veya daha fazla öğrencinin kendilerine göre daha güçsüz öğrencileri devamlı ve kasıtlı bir biçimde rahatsız etmesidir (Olweus, 1993). Araştırma, değişkenler arasında bir ilişki olup olmadığını gruplar arası farklılıkları bularak saptamayı amaçlayan karşılaştırmalı ilişkisel tarama modelindedir. Araştırmada, 4. ve 8. sınıflar matematik başarı testlerinin yanı sıra öğrenci ve okul anketleri kullanılmıştır. TIMSS 2011 araştırmasına Türkiye'den katılan ve basit rassal örneklem deseni ile belirlenen 6928 8. sınıf öğrencisi ile 7479 4. sınıf öğrencisi örnekleme oluşturmuştur. Verilerin çözümlenmesinde öncelikle betimsel istatistiklerden faydalanılmış sonrasında gerekli istatistiksel analizleri uygulayabilmek için varsayım testleri yapılmıştır. Tek yönlü varyans analizi, post-hoc, eta kare, omega kare ve Cohens' d etki boyutu testleri SPSS 18.0 paket programı yardımıyla gerçekleştirilmiştir. Akran zorbalığı ve okulun akademik başarıya verdiği önem değişkenlerinin matematik başarısını ne oranda yordadıkları hiyerarşik doğrusal modelleme yöntemiyle HLM 7.0 paket programı kullanılarak incelenmiştir. Araştırmanın sonunda akran zorbalığına uğrama sıklığı ile akademik başarı arasında negatif yönlü bir ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak eğitim ortamlarında rastlanan akran zorbalığının olası etkileri ile korunma yolları tartışılmıştır.

Anahtar sözcükler: Akran zorbalığı, TIMSS, matematik başarısı, Türkiye

THE RELATIONSHIP BETWEEN PEER BULLYING AND ACADEMIC ACHIEVEMENT: AN EVALUATION BASED ON TIMSS 2011 TURKEY RESULTS

ABSTRACT

The purpose of this research is to inquiry the relationship between peer bullying and academic achievement based on TIMSS 2011 Turkey data. Peer bullying is a term which is used for engaging violence intentionally and persistently by one student or a group of students toward to other student/s who are incapable of resist (Olweus, 1993). Comparative research design was used for the study. 6928 8th grade and 7479 4th grade students participated in TIMSS 2011 were composed of the sample. TIMSS 2011 student achievement test, student background questionnaire and school background questionnaire for 4th and 8th grades were instruments. In data analysis part descriptive statistics were presented first. Then, the assumption tests were examined before using statistical tests. One way Anova, post-hoc tests, eta square, omega square and Cohens' d tests carried out using SPSS 18.0. Besides, HLM analyses were conducted to determine main and interaction effects of peer bullying and school emphasis on math achievement. At the end of the study it is found that there was a significant negative relationship between the frequency of peer bullying and academic achievement. Based on the results, possible effects of peer bullying and some recommendations discussed.

Key words: Peer bullying, TIMSS, mathematic achievement, Turkey.

BİLGİSAYAR OYUNLARININ ÇOCUK VE ADÖLESANLARIN SALDIRGANLIK DAVRANIŞI ÜZERİNE ETKİSİ

Araş. Gör. Dijle AYAR¹, Doç. Dr. Candan ÖZTÜRK²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

ÖZET

Amaç: Bilgisayar oyunlarının çocuk ve adölesanların saldırgan davranışları üzerine etkisini araştıran ülkemizdeki lisansüstü çalışmaları incelemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışmada, Yüksek Öğretim Kurumu'nda "bilgisayar oyunları" ve "saldırganlık" anahtar kelimeleri ile 2000-2013 yıllarına ait lisansüstü çalışmalar incelenmiş ve 153 çalışmaya ulaşılmıştır. Bu çalışmaların özetleri okunarak yapılan ilk değerlendirmede, %7.2'sinin (n=11) bilgisayar oyunlarının saldırgan davranışlar üzerine etkisine yönelik olduğu bulunmuştur. On bir çalışmanın 10'u, çocuk ve adölesan yaş grubuna yöneliktir. Araştırmaya tam metnine ulaşılan lisansüstü tezler dahil edilmiştir (n=9). Bulgular sayı ve yüzde olarak verilmiştir.

Bulgular: Bilgisayar oyunlarının çocuk ve adölesanların saldırgan davranışları üzerine etkisini araştıran lisansüstü tezlerin tamamı yüksek lisans tezi olup, bu konuya yönelik doktora tezine rastlanmamıştır. Lisansüstü tezlerin %22.2'si (n=2) deneysel çalışmadır. Çalışmaların büyük çoğunluğu (n=8) Sosyal Bilimler Enstitüsü öğrencileri tarafından yapılmıştır. Bu konuya, 2005 yılında yapılan ilk çalışmayı takiben, son üç yıldır daha çok yer verildiği (%66.6, n=6) görülmektedir. Ayrıca tezlerin İç Anadolu Bölgesi dışında Türkiye'nin tüm bölgelerinde ve ağırlıklı olarak Marmara Bölgesi'nde (%44.4, n=4) yapıldığı belirlenmiştir. Çalışmalarda öğrencilerin saldırganlık düzeylerini belirlemek amacıyla kullanılan ölçüm araçlarının çeşitlilik gösterdiği saptanmıştır. Bilgisayar oyunu oynayan öğrencilerin cinsiyete (erkek öğrencilerin saldırganlık puan ortalamalarının kız öğrencilerinden yüksek/düşük ya da her cinsiyette de farklılık göstermediği) ve oynadıkları mekana göre (evde bilgisayar oyunu oynayan öğrenciler ile internet kafede bilgisayar oyunu oynayan öğrencilerin saldırganlık puanı arasında fark bulunmamıştır) saldırganlık durumları irdelendiğinde, çalışma sonuçlarının çeşitlilik gösterdiği saptanmıştır. Çalışmaların tamamında şiddet içerikli bilgisayar oyunu oynayan öğrencilerin, şiddet içerikli bilgisayar oyunu oynamayan öğrencilere göre saldırganlık puan ortalamaları daha yüksektir. Özellikle savaş ve strateji oyunu oynayan öğrencilerin saldırganlık puan ortalamaları yüksek bulunmuştur. Bilgisayar oyunu oynama süresinin uzaması, saldırganlığı olumsuz yönde etkilemiştir.

Sonuç ve öneriler: Özellikle doktora çalışmalarında olmak üzere lisansüstü çalışmalarda Ülkemiz çocuk ve gençlerini şiddet sarmalından koruyacak kanıt düzeyi yüksek çalışmaların yürütülmesi önerilir.

Anahtar kelimeler: Bilgisayar oyunları, saldırganlık, çocuk ve adölesan.

ABSTRACT

Objective: The purpose of this study is to review the graduate studies in our country investigating the effects of computer games on the aggressive behaviors of children and adolescents.

Method: In this descriptive study, graduate studies carried out between 2000-2013 were analyzed with the key words "computer" and "aggressive behaviors" and 153 studies were found. A review of the abstracts of these studies illustrated that %7,2 (n=11) of them were focusing on the effects of computer games on aggressive behaviors. 10 of 11 works were conducted with children and adolescent age groups. Postgraduate theses of which full texts were reached were included in the research (n=9). Findings were given as number and percentage.

Findings: All of these studies investigating the effects of computer games on aggressive behaviors among children and adolescents are master theses and no doctoral thesis was found regarding the subject. %22 (n=2) of master theses were experimental studies. A great majority of the studies (n=8) were prepared by the students of the Institute of Social Sciences. Following the first study in 2005, it was observed that the subject has been treated mainly for the last three years. (%66.6, n=6). In addition it was ascertained that the studies were conducted in all regions of Turkey except Central Anatolia and mainly in Marmara Region (%44.4, n=4). It was also reported in these studies that the assessment tools used in order to determine aggression level of the students varied. An analysis of the aggression status of the students playing computer games were analyzed in depth according to gender (that average scores of aggression in male students were not higher/lower or it did not differ by sex) and the place (it was found that there was no difference between the aggression scores of the students playing computer games at home and the ones playing in cybercafés) showed that there were significant differences in regard to certain variables. In all studies, the average scores of aggression of the students playing computer games containing violence were higher than the ones that did not play such games. Particularly, average scores of aggression were noted to be higher among the students playing war and strategy games. The aggressive behavior was reported to increase with the amount of time a child spends with playing computer games.

Conclusions and Suggestions: It is suggested that the studies with high evidence level be carried out especially in doctorate studies and postgraduate studies to protect children and young people in our country from the vicious circle of violence.

Keywords: Computer games, aggression, children and adolescent.

SOSYAL EĞİTMENLİK AÇISINDAN ALMANYA’ DA ANTİ-AGRESYON PROGRAMLARI

Anti-Aggression Programs in Germany: A Social Education Perspective

Sos. Ped. Nehir Başaran

ÖZET

Almanya ’da son 20 yılda sosyal hayat’da ve okullarda gençler arasındaki şiddet’de büyük bir artış görülmektedir. Bu nedenden dolayıda sosyal hayatın ve toplumun geleceğini tehdit eden şiddet olaylarını önlemek için, farklı farklı programlar geliştirilmiştir. Bunlardan biri de Anti Agresyon Kurslarıdır. Anti Agresyon kurslarının 1990 yılından beri Almanya’da, Gençlik Dairelerinden şiddet uygulayan gençler için organize edilmektedir. Son 10 yılda Almanya’nın bütün büyük şehirlerinde bu kursların oluştuğunu görüyoruz.

§10 Gençlik Kanun yasasında (Jugendgerichtsgesetz), Anti Agresyon kursları da yer almaktadır. Anti Agresyon kurslarının faydalarını görmek için, bir kaç araştırmalar yapılmıştır. Bu kurslara katılan gençler’de davranış değişiklikleri görülmüştür. Tabiki bu bütün gençler için geçerli değildir. Araştırmalara göre 20-30% davranış değişikliği görülmektedir ve 20-30% bu kurs’un kendilerini etkilediklerini söylüyorlar. 40% ise kurs’dan sonra yine şiddet uygulamaya devam etmişlerdir.

DANIŞMANLIK TEDBİRİ ALAN ÇOCUKLAR İLE SUÇA BULAŞMA RİSKİ BULUNAN ÇOCUKLARIN SOSYAL DESTEK ALGILARINA GÖRE İNCELENMESİ

Ferhat BAYOĞLU¹, Birol ALVER²

¹Erzurum Milli Eğitim Müdürlüğü

²Kırıkkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, PDR Bölümü

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, danışmanlık tedbiri alan çocuklar ile suça sürüklenme riski bulunan çocukların, çok boyutlu sosyal destek algılarına göre incelenmesidir. Araştırma yöntemi olarak, tarama yöntemi ve anket tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma evrenini, 2011–2012 yılında Erzurum ilinde danışmanlık tedbiri alan ve eğitimine devam eden 106 çocuk ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Erzurum İl Müdürlüğü koordinatörlüğünde hizmet veren ‘Çocuk Danışma ve Eğitim Merkezi’ (ÇODEM) bünyesinde faaliyet gösteren ‘Yarınlarımıza Emniyetle Koşuyoruz’ projesi kapsamında eğitim alan ve suça sürüklenme riski bulunan 108 çocuk oluşturmaktadır. Araştırmanın çalışma örneklemini evrenin tümü alınmıştır. Verilerin toplanmasında Zimet, Dahlem, Zimet ve Farley (1988) tarafından geliştirilen ve Eker ve Arkar (1995) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği ile araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde, t testi analizi kullanılmıştır.

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, danışmanlık tedbiri alan çocuklar ile suça sürüklenme riski bulunan çocukların sosyal destek puanları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır.

Anahtar Sözcükler: Danışmanlık tedbiri alan çocuk, suça sürüklenme riski bulunan çocuk, çok boyutlu sosyal destek.

STUDY OF CHILDREN RECEIVING COUNSELING AND CHILDREN AT RISK OF CRIME ACCORDING TO THEIR PERCEPTIONS OF SOCIAL SUPPORT

ABSTRACT

The aim of this study is to investigate children receiving counseling and children at risk of crime according to their multidimensional perceptions of social support. The screening method and the questionnaire technique were used as study methods. The study population consisted of 106 children receiving counseling and education within the province of Erzurum during the 2011-2012 academic year, and of 108 children at risk of crime receiving education during the same academic within the scope of the “We Are Headed Towards A Safer Future” project conducted at the “Children Counseling and Education Center” (ÇODEM), which is an institution that provides services under the coordination of the Erzurum Provincial Directorate of the Ministry of Family and Social Policies. The study sample included the entire study population. Data was collected using the Multidimensional Scale of Perceived Social Support developed Zimet, Dahlem, Zimet, and Farley (1988) and adapted into Turkish by Eker and Arkar (1995), and the Personal Information Form developed by the researcher. Data analysis was performed by using the t-test analysis.

According to the findings of the study, no significant difference was identified between the social support scores of children receiving counseling and of children at risk of crime.

Key Words: Children receiving counseling, children at risk of crime, multidimensional social support.

ÜSTÜN ZEKALİ ÖĞRENCİLERİN ŞİDDET EĞİLİMLERİ İLE BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ İLİŞKİSİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

INVESTIGATING THE RELATIONSHIP BETWEEN VIOLENCE PRONENESS OF HIGH IQ STUDENTS AND THEIR USE OF COMPUTER TECHNOLOGİES

Yrd. Doç. Dr. Ahmet Baytak, Ar. Gör. Mesut Yıldırım
Harran Üniversitesi

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, üstün zekalı öğrencilerin şiddet eğilim düzeyleri ile bilişim teknolojilerinin kullanımı arasındaki ilişkiyi çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Araştırma nicel modelde desenlenmiş olup, bu doğrultuda ölçek uygulaması yoluna gidilerek, Haskan ve Yıldırım (2012) tarafından geliştirilen “Şiddet Eğilim Ölçeği (ŞEÖ)” veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Çalışma grubu 2013 yılında Harran Üniversitesinde gerçekleştirilen “Yenilenebilir Enerji, Yenilenebilir Bilim ve Yenilenebilir Toplum” adlı TÜBİTAK 4004 Doğa ve Bilim Projesi kapsamında 28 üstün zekalı öğrenciden oluşmaktadır. Çalışmada elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra, bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi, Pearson correlation analizi ve Kruskal Wallis-H testine başvurulmuştur. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre öğrencilerin şiddet eğilim düzeylerinin sınıf düzeyleriyle doğru orantılı bir şekilde artış gösterdiği, fakat bu durumun anlamlı bir farklılığa yol açmadığı tespit edilmiştir. Bir diğer analizde öğrencilerin günlük bilgisayar kullanma süreleri ile şiddet eğilim düzeyleri arasında anlamlı düzeyde pozitif yönlü orta korelasyona rastlanmıştır. Çalışmada öğrencilerin şiddet eğilim düzeylerinin, bilişim teknolojilerini kullanma amaçlarına göre anlamlı farklılık gösterdiği ve söz konusu anlamlı farklılığın, bilişim teknolojilerini ilk sırada oyun oynamak ve haberleri takip etmek amacıyla kullanan öğrencilerin şiddet eğilim düzeylerinin, bilişim teknolojilerini en fazla ödev, kaynak tarama vb. etkinlikler için kullanan öğrencilerin şiddet eğilim düzeylerinden daha fazla olmasından kaynaklandığı sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmada son olarak öğrencilerin şiddet eğilim düzeylerinde, sanal ortamda oynadıkları oyunların şiddet içerip içermeme durumlarına göre anlamlı farklılığa rastlanmıştır. Bu farklılığın kaynağı incelendiğinde, şiddet içerikli oyunlar oynayan öğrencilerin şiddet eğilim düzeylerinin, şiddet içermeyen oyunlar oynayan öğrencilerin şiddet eğilimlerinden daha yüksek olduğu görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Üstün Zekalı Öğrenciler, Şiddet, Bilişim Teknolojileri, İnternet, Oyun.

İHMAL, İSTİSMAR VE ÇOCUK: DENEYİM PAYLAŞIMI

Serpil Uğur BAYSAL

ÖZET

Gerekçe ve Amaç: Çocuk istismarı ve ihmali (Çİİ), tüm sosyoekonomik düzeylerde, ırksal, etnik/ kültürel gruplarda, tüm dinlerde görülebilen yaygın bir sorundur. Ülkemizde, çocuk istismarını önlemeye yönelik çalışmaların ve eğitim çabalarının yaygınlaşmasına karşın istismara uğrayan çocuk sayısı artmakta, istismarla karşılaşan çocuğun tedavisi ve korunması için bakım sorunları henüz aşılamamaktadır.

İstismar: Bir çocuğun, bakımını sağlayan bireyin (anne-baba, yasal koruyucu, öğretmen, bakıcı, vb) kasıtlı oluşturduğu, vücut/ doku bütünlüğünün bozulması, ruhsal sorunlar, engellilik, ya da ölüm riskine yol açan fiziksel ya da duygusal yaralamadan etkilenmesidir. İhmal: Çocuğa bakım veren bireyin, çocuğun temel gereksinimlerini karşılamaması nedeniyle çocuğun, fiziksel, ruhsal, duygusal yönlerden tehlikede olduğu durumdur.

Çocuğa sağlık hizmeti sunan tüm çalışanların istismar ve ihmali ayırt etmede önemli sorumlulukları vardır. Şüphelenildiğinde, ihmali ve istismarı bildirmek etik ve yasal zorunluluktur.

Bu sunumda, 2000’li yıllarda Ülkemizde yapılan ilgili çalışmalar gözden geçirilmekte, üçüncü basamakta izlenen vaka örnekleri(Ağır Fiziksel İstismar ve İhmal, Sarsılmış Bebek Sendromu, Oluşturulmuş Hastalık) aracılığıyla karşılaşılan başlıca sorunlar ve çözüm önerilerine yer verilmektedir.

İstismara/ihmale uğrayan çocuğun gereksinimleri; Tıbbi(medikal), Psikolojik, Sosyal, Yasal, Eğitim olup, Çocuk Polisi’nin Rolü çok önemlidir. Çocuk istismarı ya da ihmalden şüphelenildiğinde ya da makul bir neden varsa bildirim yapılmalıdır. Kanıt gerekli değildir. Makul Neden: Eğitim ve deneyim yoluyla ya da fiziksel kanıt gözlemlendiğinde/ tanımlandığında, sağlık çalışanı, ihmalin ya da kaza dışındaki araçların yaralanma nedeni olabileceğini farkeder hale gelir.

Sağlık çalışanları; karşılaştıkları olgularda istismar ve ihmal olasılığını göz önünde bulundurmaları; istismar ve ihmalin işaret ve belirtilerini tanımalılar; istismar şüphesinde çocuk ile ‘çocuk dostu ortamda’ görüşme yapabilmeliler; çocuğu, örselemeden muayene edebilmeliler; tüm bulguları doğru, tam ve okunaklı olarak kaydedebilmeliler; istismardan şüphelenilen tüm olguları bildirebilmeliler; sağlıklı ve bilimsel rapor düzenleyebilmeliler; çocuğu, evdeki diğer çocukları sürebilecek zarardan koruyabilmeliler; tıbbi değerlendirme ve tedaviyi sağlayabilmeliler; çocuğun rehabilitasyonu konusunda duyarlılık ve bilgi kazanabilmelidirler. Hekimler, yasal süreçte de çocuğun üstün yararını savunabilmelidirler.

İstismarı önleme çalışmalarını bireysel, toplumsal ve evrensel koruma olarak üçe ayırmak mümkündür. Anne sütü ile beslenmenin, annenin çocuğunu ihmal etmesi başta olmak üzere çocuk istismarını önleyebildiği gösterilmiştir.

Sonuç: Çocuk ihmali tanıma ve Çİİ’ye yol açan risk etkenleri konusunda hekimlerin deneyimi azdır. Hekimlerin büyük çoğunluğu Çİİ konusunda eğitim gereksinimi duymaktadırlar. Çocuk Polisi ile ve Sosyal Hizmetlerle işbirliğine önem verilmelidir.

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN AKRAN ZORBALIĞI YAPMA VE AKRAN ZORBALIĞINA MARUZ KALMA DURUMLARININ AİLE İÇİ ÇOCUK İSTİSMARI İLE İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

Doç. Dr. Hatice Bekir
Gazi Üniversitesi Bölümü
Remzi Aydın

ÖZET

Araştırma, ortaokul öğrencilerinin akran zorbalığı yapma ve akran zorbalığına maruz kalma ile aile içi çocuk istismarı arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, akran zorbalığı yapma, akran zorbalığına maruz kalma ve aile içi çocuk istismarı cinsiyet, sınıf, mevsimlik tarım işçisi olma durumu, kardeş sayısı, çocuk sırası, anne-baba öğrenim durumu değişkenleri açısından incelenmiştir.

Araştırma Diyarbakır ili Ergani ilçesi İncehıdır Köyünde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olan İncehıdır Ortaokulu'nda 2013-2014 eğitim ve öğretim yılında 5. 6. 7. ve 8. sınıfa devam etmekte olan 575 öğrenci arasından veri toplama esnasında okulda bulunan (okulda bulunmayan öğrencilerin büyük çoğunluğu mevsimlik tarım işçisi olarak çalışmaktadır.) 164 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Otuz öğrenci ölçeklerdeki bütün maddeleri doldurmamış olmaları sebebiyle analiz 70 erkek, 64 kız olmak üzere toplam 134 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir.

Araştırmada veri toplamak amacıyla, öğrencilerin bazı demografik özelliklerini tespit etmek amacıyla araştırmacılar tarafından düzenlenen Genel Bilgi Formunun yanı sıra Pişkin ve Ayas (2011) tarafından geliştirilen "Akran Zorbaliğı Ölçeğı: Çocuk Formu" ve Bekçi (2006) tarafından geliştirilen "Aile İçi Çocuk İstismarı Ölçeğı-B Formu (AİÇİÖ-B Formu)" kullanılmıştır.

Araştırma sonuçlarına göre kurban ölçeğı puanı ile zorba ölçeğı puanı arasında pozitif yönlü kuvvetli ilişki bulunmaktadır ($r= 0.712$ $p<0.05$). Kurban ölçeğı ($r= -0.314$ $p<0.05$) ve zorba ölçeğı ($r= -0.305$ $p<0.05$) puanları ile aile içi çocuk istismarı ölçeğı puanı arasında negatif yönlü orta kuvvetli ilişki bulunmaktadır. Araştırmaya katılan farklı sınıflardaki öğrenciler arasında kurban ölçeğı, zorba ölçeğı ve aile içi çocuk istismarı ölçeğı puanı açısından anlamlı fark bulunmuştur. Tarım işçisi çalışma durumu farklı olanlar arasında kurban ölçeğı puanı açısından anlamlı fark bulunurken, zorba ölçeğı ve aile içi istismar ölçeğı puanı açısından anlamlı fark bulunmamaktadır. Kardeşleri içerisindeki sırası farklı olan öğrenci grupları arasında zorba ölçeğı puanı açısından anlamlı fark bulunmaktadır. Buna karşın kardeşleri içerisindeki sırası farklı olan öğrenci grupları arasında kurban ölçeğı ve aile içi çocuk istismarı ölçeğı puanları açısından anlamlı fark bulunmamıştır. Baba öğrenim düzeyi farklı olan öğrenci grupları arasında aile içi çocuk istismarı ölçeğı puanı açısından anlamlı fark bulunmasına rağmen, kurban ölçeğı ve zorba ölçeğı puanları açısından ise anlamlı fark bulunmamaktadır. Cinsiyet, kardeş sayısı, anne öğrenim düzeyi farklı olan öğrenci grupları arasında kurban ölçeğı, zorba ölçeğı ve aile içi çocuk istismarı ölçeğı puanları açısından anlamlı fark bulunmamaktadır.

Anahtar kelimeler: Ortaokul Öğrencileri, Akran Zorbaliğı Yapma, Akran Zorbaliğına Maruz Kalma, Aile İçi Çocuk İstismarı.

EXAMINATION ABOUT THE RELATIONSHIP BETWEEN THE SITUATIONS OF APPLICATION OF AND EXPOSURE TO PEER VICTIMIZATION AMONG THE MIDDLE-SCHOOL STUDENTS AND INTRAFAMILIAL CHILD ABUSE

ABSTRACT

The research has been developed in order to assess the relationship between the situations of application of and exposure to peer victimization among the middle-school students and intra-familial child abuse. Furthermore, notions of; application of and exposure to peer victimization and intra-familial child abuse has been examined in terms of variables as; gender, class, seasonal, agricultural workmanship, number of siblings, the orders of children and educational backgrounds of the parents.

The research has been performed in Incehidir Middle-School, which is located in Diyarbakir Province, Ergani District, Incehidir Village, in 2013-2014 School year with 164 of the 575 students from 5th, 6th, 7th and 8th class students, who was at the school during the data collection operation (the majority of the students, who was not at the school, are working as seasonal agricultural workers). Since 30 of the 164 students did not fill the entire articles in the measurements, the analysis has been performed with 70 male and 64 female students as total of 134.

In the research, as well as the General Information Form, which was issued by the researchers to determine some demographic features of the students, "Peer Victimization Measure: Child Form" that was developed by Piskin and Ayas (2011) and "Intra-familial Child Abuse Measure - B Form" that was developed by Bekci (2006), have been used for collecting data.

According to the results of the research; there is a positive-sided strong relation between the victim measure point and bully measure point ($r= 0.712$ $p<0.05$). There is a negative-sided medium strength relation between victim measure ($r= -0.314$ $p<0.05$) and bully measure points ($r= -0.305$ $p<0.05$) and intra-familial child abuse measure point. A significant difference has been found between the participating students from different classes in terms of victim measure, bully measure and intra-familial child abuse measure points. While there is significant difference in terms of victim measure points between the students, whose situation of seasonal agricultural workmanship are different, there is not a significant difference between aforementioned students in terms of bully measure and intra-familial child abuse measure points. There is a significant difference between the student groups, who take part in different orderings among their siblings, in terms of bully measure point. In spite of this, a significant difference has not been found among these student groups in terms of bully measure and intra-familial child abuse measure points. Although there is a significant difference between the student groups, whose fathers have different educational backgrounds, in terms of intra-familial child abuse measure point, there is not a significant difference among these students in terms of bully measure and victim measure points. There is not a significant difference among the students, who have differences about their genders, number of siblings and mothers' educational backgrounds, in terms of victim measure, bully measure and intra-familial child abuse measure points.

Key words: Middle-School Students, Application of Peer Victimization, Exposure to Peer Victimization, Intra-familial Child Abuse.

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN ŞİDDET EĞİLİMLERİ İLE BAZI SOSYODEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Yrd.Doç. Dr. Dilek BEYTUT¹, Araş.Gör. Beste ÖZTORNACI², Sevil GAYRET³, Tuba ÇETİNKAYA⁴,
Duygu GÖRÜROĞLU⁵

İzmir Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu araştırma lise öğrencilerinin şiddet eğilim düzeylerini ve şiddete eğilimi etkileyen bazı sosyodemografik özellikleri incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ilişkisel tipteki bu araştırma, gerekli izinler alındıktan sonra, İzmir iline bağlı Üç kuyular ilçesinde özel bir lisede okuyan öğrencilerle 450 öğrenci araştırmanın evreni olarak belirlenmiş, örneklem seçimine gidilmemiş, araştırmaya katılmayı kabul eden 353 öğrenci örnekleme oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak "Sosyodemografik Veri Formu" ve "Şiddet Eğilim Ölçeği (ŞEÖ)" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesi sayı, yüzde, Varyans, Kruskal Wallis analizleri ve Tukey ileri test analizi ile yapılmıştır.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin yaş ortalaması 16.1'dir ve %55.5'i erkektir. Öğrencilerin Şiddet

Eğilim Ölçeğinden aldıkları toplam puan orta düzeyde ($\bar{X} = 32.84 \pm 7.66$) olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin şiddet eğilim düzeylerinin bazı sosyodemografik özelliklere göre karşılaştırması sonucunda, erkek öğrencilerin ŞEÖ toplam ve tüm alt boyut anlamlı olarak yüksek olduğu, öğrencileri okudukları sınıf yükseldikçe bilişim teknolojileri aracılığı ile şiddet alt boyutu puanlarının anlamlı düzeyde yükseldiği, annenin alkol veya başka bir bağımlılık yapıcı madde kullanma durumu ile ölçek toplam puanı ve tüm alt boyut puanları arasında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir. Babaları alkol ve başka bir bağımlılık yapıcı madde kullanan öğrencilerin, bilişim teknolojileri aracılığı ile şiddet alt boyutunda puanlarının anlamlı olarak yüksek olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Lise öğrencilerinin şiddet eğilim düzeyleri ile kişisel ve bazı ailevi özellikleri arasında anlamlı ilişkilerin olduğu, bu özellikleri gösteren öğrencilerin riskli grubu oluşturdukları ve şiddeti önleme çalışmalarında bu gruplara öncelik verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Şiddet, şiddet eğilimi, ergenlik.

A STUDY OF VIOLENCE PROPENSITY AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS IN COMPARISON TO CERTAIN SOCIODEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS

Abstract

Objective: This study aims to investigate the violence propensity levels of students and potentially relevant sociodemographic characteristics.

Materials and Method: This study was designed as a descriptive study. Having obtained the compulsory permissions from the institutions, it was conducted in a private high school in Uckuyular, İzmir. The study universe comprised 450 students and the study sample included 353 students who consented to participate in the study. No particular sampling method was chosen. The study data were collected with a Sociodemographic Data Form and a Violence Propensity Scale (VPS). The data were evaluated with number, percentage, Variance, Kruskal Wallis analyses and Tukey advanced test analysis.

Findings: The average age of participants was 16.1 and 55.5% of them were males. The average score of VPS was found to be moderate ($\bar{X} = 32.84 \pm 7.66$). The violence propensity levels of students were compared with certain sociodemographic characteristics and it was reported that male students had significantly higher levels of overall VPS scores as well as average scores of each subdimension. It was also noted that the average score of violence through cyber technologies subdimension meaningfully increased with the grades of students. It was further stated

that there was a noteworthy difference between mothers' addiction to alcohol or any other substance and the average overall score and average scores of all subdimensions. On the other hand, it was also concluded that the students whose fathers were addicted to alcohol or any other substance had significantly higher scores of violence through cyber technologies subdimension.

Results: In light of the study results, it can be suggested that the violence propensity among high school students was meaningfully correlated with certain personal and family characteristics. It was also stated that those with higher levels of violence propensity create a risk group and they must be prioritized in designing programs to stop violence

Keywords: Violence, violence propensity, adolescence.

ÇOCUĞA YÖNELİK ŞİDDETLE MÜCADELEDE TÜRKİYE NEREDE? HEDEFLER, FIRSATLAR, ENGELLER

Doç.Dr. Hasan BÜKER

Polis Akademisi - SAMER

ÖZET

Türkiye nüfusunun yaklaşık üçte biri çocuk olmasına karşın, çocuk koruma alanının oluşum ve güçlenmesi ancak son on yıllık süreçte hız kazanmıştır. Bu süreç çerçevesinde Türkiye çocuklarını şiddete maruz kalma riskinden korumak, şiddete maruz kalan çocuklara etkin bir müdahale yapabilmek ve şiddetin çocukta oluşturduğu mağduriyet neticesinde etkin bir sağaltım ve rehabilitasyon sağlayabilmek amacıyla önemli yasal ve kurumsal çalışmalar gerçekleştirme çabasıdadır. Bu çalışma Türkiye'nin son on yılda çocuk koruma alanında yaşadığı süreci, sistemin aktörleri ile yapılan derinlemesine görüşmeler, yerinde gözlemler ve strateji belgelerine ilişkin içerik analizlerine dayalı nitel bir araştırma çerçevesinde incelemektedir. Bu nitel araştırma Türkiye'nin çocuğa yönelik şiddetle mücadele sürecinde önemli bir mesafe kat etmiş olmakla birlikte hale erişmesi gereken önemli hedefleri bulunduğu, bu hedeflere erişimde muhtelif engellerle karşı karşıya bulunduğu ve bu engelleri aşmak için de önemli fırsat pencerelerinin açık olduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç olarak bu hedefler, engeller ve fırsatlar analiz edilerek ihtiyaçlar çerçevesinde politika önerileri geliştirilmektedir.

Anahtar kelimeler: Çocuk, şiddet, çocuk koruma, Türkiye

ABSTRACT

Although one third of the population is consisted of children in Turkey, development and consolidation of the child protection system has accelerated in the last decade. In this decade, Turkey has been in considerable effort to realize institutional and legal changes in protecting children from the risk of violence, providing an effective intervention when a child is victimized from violence and maintaining treatment and rehabilitation programs for the child victims of violence. This study intends to examine these efforts based on the data collected through qualitative methods such as in-depth interviews with practitioners, on-site observations and content analysis of the policy texts. This qualitative study indicates that Turkey has taken important steps in tackling with violence against children although there are important objectives to be reached and important obstacles to reach these objectives as well as important opportunities. Consequently; these objectives, obstacles, and opportunities are examined towards the needs and policy suggestions are developed.

Key words: Child, violence, child protection, Turkey.

“ÇOCUK VE ŞİDDET” SORUNUNA SİYASİ PARTİLERİN YAKLAŞIMI: ADALET VE KALKINMA PARTİSİ VE CUMHURİYET HALK PARTİSİ ÖRNEKLERİ

Yrd. Doç.Dr. Şebnem CANSUN

*İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi,
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü*

ÖZET

Türkiye’deki siyasi partiler seçim beyannameleri ve/veya parti programları üzerinden çeşitli yönleriyle karşılaştırılmış olmalarına rağmen, siyasi partilerin çocuk haklarına yaklaşımlarına dair bir karşılaştırma çalışması yoktur. Bu makale iktidar partisi (Adalet ve Kalkınma Partisi, AKP) ile ana muhalefet partisinin (Cumhuriyet Halk Partisi, CHP) Türkiye’deki çocuk haklarına ve özellikle “çocuklar ve şiddet” problemine yaklaşımlarını incelemektedir. Araştırma üç ana sütun üzerine temellendirilmiştir. Bunlar, parti programlarının karşılaştırılması, son genel seçim beyannamelerinin karşılaştırılması ve Cumhuriyet Gazetesi üzerinden (Eylül 2012 - Ağustos 2013) geçen seneye dair haber taramasıdır. İnsan hakları konusuna özel ilgi gösteren Cumhuriyet Gazetesi’nin analizi, siyasetçilerin açıklamalarında hangi çocukları ihmal ediliyor gördüğü, şiddet ve suistimale ilintili buldukları konuları ve bu açıklamaların parti söylemlerindeki sözlerle ne kadar örtüştüğünü ortaya çıkarmayı hedeflemektedir. Genel olarak, bu araştırma her iki partinin de çocuk işçiliğini önlemek, çocuk suçluluğuyla savaşmak ve sokak çocuklarının durumlarını iyileştirmek konularında benzeri sözler verdiğini göstermektedir. Siyasetçiler genç PKK üyeleri ve tecavüz edilen çocuklar hakkında açıklamalarda bulunmuştur. “Çocuklar ve şiddet” konusu iki partinin arasındaki ideolojik farklılıkların görüldüğü alanlardan yalnızca bir tanesidir. Örneğin, sosyal-demokrat CHP, çocuk evliliklerinin önlenmesi ve 16-18 yaşları arasındaki tarım işçilerinin sosyal güvenlik sistemine dahil edilmesi konularında çalışma sözü vermektedir. Muhafazakar-demokrat AKP’nin benzeri sözleri yoktur. Haber taraması kanalıyla ise araştırma, seçim beyannamelerinin teröre karışan çocukların durumu ile fiziksel suistimale maruz kalan çocukların durumunu içerebileceğini göstermiştir. Ana sonuç ise kuşkusuz, “çocuklar ve şiddet” problemini çözmek için iki partinin acilen beraber çalışması gerektiğidir.

Anahtar kelimeler: Çocuklar, Türkiye, AKP, CHP, Cumhuriyet, parti programları, seçim beyannameleri

POLITICAL PARTIES APPROACHING THE PROBLEM OF “CHILDREN AND VIOLENCE”: THE EXAMPLES OF THE JDP AND THE RPP

ABSTRACT

Although political parties in Turkey have been compared, through their election bulletins and/or party programs, on several aspects, there is no comparative work on the parties’ approach towards children’s rights. This article evaluates how the ruling party (Adalet ve Kalkınma Partisi, Justice and Development Party, JDP) and the main opposition party (Cumhuriyet Halk Partisi, Republican People’s Party, RPP) in Turkey approach children’s rights and especially the problem of “children and violence”. The research is based on three pillars: a comparison of the party programs, a comparison of bulletins from the last national election and a news search within Cumhuriyet (The Republic) focusing on the last year (September 2012–August 2013). Analysis of Cumhuriyet, a national daily known for its emphasis on human rights issues, intends to reveal which children are neglected, as well as other issues related to violence and abuse that politicians underline in their declarations, and how those declarations may relate to official promises made in party discourse. Roughly speaking, this research shows that the two parties make similar promises to prevent child labor, fight juvenile crime and alleviate the plight of street children. The politicians make declarations on young PKK members and raped children. The subject of “children and violence” is just another subject where the ideological differences between the two parties can be seen. For instance, the social-democratic RPP promises to work for the prevention of child marriage and for the coverage of rural labor among 16–18 year olds under social security. The conservative-democratic JDP has not made similar promises. Through the news search, this research also shows that election bulletins may specifically cover the situation of youth involved in terror and that of children subject to physical abuse. The primary result surely is the urgent need for a bipartisan effort to resolve the problem of “children and violence”.

Key words: Children, Turkey, JDP, RPP, Cumhuriyet, party programs, election bulletins.

GEÇ OLMADAN: RİSKLERİN ÖNCE DEN TESPİT EDİLEBİLMESİ YÖNÜNDE BİR PROGRAM GELİŞTİRİLMESİ

PDR Alicengiz CİĞERCİ
Samsun RAM

ÖZET

Amaç: İstenmeyen davranışlar ortaya çıkmadan, çocuğa yönelik riski önceden fark edebilmek ve önleyici tedbirler almak.

Yöntem: Samsun ilinde eğitim gören toplam 220.040 öğrenciye uygulanan bu çalışma 2012-2013 eğitim-öğretim yılında gerçekleştirildi. 4-18 yaş Çocuk ve Gençlerde Davranış Değerlendirme Ölçeği (CBCL/4-18) ve Öğretmen Bilgi Formu (TRF)'nden faydalanarak oluşturulan Öğrenci Davranışları Değerlendirme Formu kullanılmıştır. Uygulama öncesi okul psikolojik danışmanları ve sınıf rehber öğretmenlerine yönelik eğitim yapılmıştır. Eğitimler sonrasında öğretmenler, bilgi formlarını gözlemlerine ve daha önce elde ettikleri bilgiler doğrultusunda doldurmuşlardır.

Sonuç: Toplam 5371 öğrenci bireysel psikolojik danışma hizmetine alındı, 4007 öğrencinin ailesi ile görüşüldü, 979 öğrencinin evine ziyaret yapıldı, 718 öğrenci Çocuk Psikiyatrisi servisine yönlendirildi.

**STUDY ON CHILD SEXUAL ABUSE CASES
ÇOCUK İSTİSMARI VAKALARI ÜZERİNE ÇALIŞMA**

Amalia CONSTANTINESCU

Romanya Suç Araştırma ve Önleme Enstitüsü

ABSTRACT

The research aimed to describe the characteristics of child sexual abuse offences investigated by the Romanian Police. The objectives of the study were: the description of the victims and aggressors characteristics, the identification of the risk factors, the identification of the solutions to decrease the risk of victimization and of deviant sexual conducts among the children.

The methods used during the investigation consisted of:

- Analysis of social documents (the case files of the sexual abuse cases reported to the police). Based on a criminological chart, there were gathered data regarding the characteristics of authors (age, gender, social environment, education, conduct before the offence, conduct after the offence); victims (age, gender, family climate, education, relationship with the aggressor, school conduct, health, impact of the offence); the offence (place, time, degree of preparation, instruments used, mechanisms); the reaction of the family and the activity of the police.
- Interviews with specialists in the field: police officers, psychologists, social workers.

The data revealed that most aggressors are young or minor boy from the rural areas. Many of them were well-known by the community as aggressive persons and lived in poor economic conditions. The lack of occupation is a frequent characteristic among sexual aggressors.

In many situations, the sexual abuse was favored by the former relationship between offender and child. The main risk factor for this type of offence is the lack of parental supervision as well as the defective educational model within the family.

The research showed that the poor sexual education of victims and aggressors is also an important risk factor for this kind of offence.

JUVENILE JUSTICE IN INDIA – ANALYSIS AND REFORM

**Hindistan’da Çocuk Adalet Sistemi: Analiz ve Reform
Niyati CHOUDHARY**

Jawaharlal Nehru Üniversitesi

ABSTRACTS

Children constitute a valuable resource to nations around the world. They represent mankind’s link with its past, present and future. However, children constitute a vulnerable social group in every country, susceptible to having their essential rights eroded.

This is especially true of children that are in conflict with the law, otherwise known as juvenile delinquents. Such children are those that are found guilty of acts that are prohibited by law whether it be stealing, cheating, prostitution or a variety of illegal activities. The relevant legislation for dealing with such children is the Juvenile Justice Act of 2000, which was amended in 2006. It deals with children that are found guilty of crimes as well as those children that have been abandoned by their parents and as such have no-one to take care of their futures.

Globally, the relevant legislation with a view to protecting children across the world from erosion of their rights, to provide for their well being and in order to move forward from the Declaration of Rights of Child, the United Nations has adopted the Convention on the Rights of the Child on November 20th, 1989. The Convention which has since been ratified by nearly all the world’s nations marks a more proactive approach towards the protection of the interests of children.

In this paper, the researcher will focus on theories of what is juvenile delinquency, what gives rise to the phenomenon of juvenile delinquency, the of age of juvenility, age of majority and culpability, the relationship between conflict transformation, theories of violence and society and its manifestation in juvenile delinquency, the history of laws to deal with children in the world and in India, the present day scenario of juvenile delinquency in India including the recommendations made by the J.S. Verma Committee as well as the Human Rights Watch and interface with ground realities, along with the researcher’s analysis.

BİLECİK İLİNDE MADDE BAĞIMLILIĞINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİN İNCELENMESİ

Aylin ÇAKIR¹, Emrah ULUTAŞ²

¹Balahatun Anaokulu

²Rehberlik ve Araştırma Merkezi

ÖZET

Bağımlılık yapıcı maddelerin kullanımı ve bireylerin bağımlı olmaları ülkemizde başta ortaöğretim öğrencileri olmak üzere bütün öğrenciler arasında hızla yaygınlaşmaktadır. Araştırmanın evrenini oluşturan Bilecik ilinde de son yıllarda özellikle uçucu maddelerin kullanımında bir artış olmuş ve MHP Bozüyük Milletvekili Bahaattin ŞEKER bu konuya dikkat çekmek amacıyla TBMM' ye 2013 yılında bir soru önergesi sunmuştur. Bu araştırmanın amacı; farklı çalışma alanlarında uzman kişilerin madde bağımlılığının sebebi, bireyin hayatına etkisi ve çözüm önerilerine ilişkin düşüncelerini saptayarak, bu bulgular doğrultusunda madde bağımlılığının yaygınlığına yönelik çözüm önerileri getirmektir. Bu çalışmada veri toplamak amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniği kullanılmıştır. Araştırma verileri fenomenografi yöntemiyle analiz edilmiştir. Uzmanlar çocuğun maddeye yönelik nedeni olarak aileyi görmekte ve önlem olarak aileyle yapılacak olan çalışmaların etkili olacağını düşünmektedirler.

Anahtar Sözcükler: Madde Bağımlılığı, Bilecik İli.

ABSTRACT

The usage of addictive drugs and individuals' being addicted are getting common rapidly among all students especially among students from middle school. In the city Bilecik where this research is conducted the usage of the drugs especially the ones that are smoked have been increased recently and the MHP Bozüyük deputy Sabahattin Şeker submitted a general questioning to the Turkish Grand Assembly in order to emphasise this issue in 2013. The purpose of this research is to investigate the opinions of experts from different fields about the reasons why people get addicted, the affects of the addiction on the individuals' life and their suggestions for possible solutions, and also to find solution for this common addiction with the help of and discovery. In this study to collect data interviews, which is one of the qualitative techniques, have been organised. The data has been analyzed with phenomenography technique. Experts think the families as the reason why individuals are attracted to the drugs. And to prevent this, they think that cooperation with families will be effective.

Key Words: Drug Addiction, City Bilecik.

TÜRKİYE’DE ÇOCUK GELİNLER VE SORUNLARI CHILD BRIDES PROBLEM IN TURKEY

Yrd. Doç. Dr. Ahmet Burhan ÇAKICI¹ Ar. Gör. Fatma Okur ÇAKICI¹

¹Gümüşhane Üniversitesi

ÖZET

Erken evlilik yani çocuk yaşta evlilik, dünyanın birçok yerinde olduğu gibi ülkemizde de önemli insan hakları, çocuk hakları ve kadın hakları sorunu olarak karşımıza çıkmaktadır. Çocuk bedeninin ve ruhunun erken yaşta istismar edilmesi sonucu ortaya çıkan bu durum, pek çok sorunu da beraberinde getirmektedir. Fizyolojik, psikolojik, ekonomik ve benzeri sorunların yanı sıra, aile içi şiddet, istismar, boşanma, intihar gibi durumlar bu sorunların sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Gerek yaşı büyütülmeden resmi olmayan yollarla olsun, gerek yaşı büyütülerek resmi bir şekilde olsun kanunen tanınmış olan evlilik yaşının altında zorla kız çocuklarının evlendirilmesi insan haklarına ve hukuka aykırı bir özellik taşımaktadır. Türkiye’de hemen hemen her bölgede çocuk gelinlerin görülmesinin asıl sebebi ise, Türkiye’de bulunan ataerkil yapının bir neticesidir. Çeşitli ulusal ve uluslararası belgeler çocuk yaşta evliliklere değinmiş ve bunun önüne geçilmesi için yapılması gerekenleri belirtmiştir.

Bu çalışmada, Türkiye’de ve dünyadaki ulusal ve uluslar arası metinler dahilindeki çocuk evliliklerinin önlenmesine dair incelemelerde bulunulacak, Türkiye’deki çocuk gelinlerin durumlarına yönelik bir araştırma yapılacaktır. Ayrıca çocuk gelinlerin, erken evlilikten dolayı yaşadıkları psikolojik, sosyolojik ve diğer sorunları incelenecektir.

ÇOCUĞA YÖNELİK ŞİDDET, TOPLUMSAL DEĞERLER VE UZLAŞMA KÜLTÜRÜ

Ebrize ÇELTİKÇİ

Çocuk Hakları Zirvesi ve Kalkınma Derneği

ÖZET

En küçük sosyolojik birim olarak aile, sahip olduğumuz toplumsal değerleri yansıtır. Çocuk ailenin merkezinde çevresinde olup biteni görür, bu değerleri yaşar ve davranışa geçirir. Bu nedenle toplumsal değerler ve uzlaşma kültürü aile içinden başlayarak nesilden nesile devredilme özelliği taşıyan yaşamsal edinimlerdir. Şiddet, insanın bencil duyguları ve gücünü başkalarının zararına keyfince kullanarak karşısındakilere boyun eğdirmesidir. Dayatma özelliği taşımaktadır. Dolayısı ile şiddet, uzlaşmanın önünde önemli ve Kabul görmez bir engeldir. Toplumsal değerler ve uzlaşma kültürü penceresinden baktığımızda, şiddetin çözümsüzlüğünün iki ana nedeni ortaya çıkar: Birincisi, aileleri içinde bile şiddeti kaderleriymiş gibi yaşamak zorunda kalan çocukların savunmasız bırakılmaları ve şiddetin sorgulanmak ve çözümlenmek yerine bir grup çocuklarımız için normalleştirilmesi, ikincisi de: yoksulluk ve cehalet. Toplumun kalkınma politikasının temelinde sağlıklı ve şiddetten arınmış aile önemli ve koruyucu bir mekanizma ve toplum için çok önemli bir davranışsal laboratuvarıdır. Bu nedenle, yapmış olduğumuz araştırmalardan da yola çıkılarak; Güçlü çocuklar için güçlü ailelerin önemli göstergeler olduğu üzerinde önemle durulacaktır. Hak ve hukuk bilincine dayalı uzlaşma kültürünü yaymada, insana ve taşıdığı saygınlığa önem veren değer kavramları üzerinde durularak, demokratik davranış kurallarının şiddete karşı etkili bir mekanizma olduğu kaynaklarla ifade edilecektir. Sonuç olarak, BM Çocuk Hakları Sözleşmesinin 19. Maddesi: “Çocuklar her türlü fiziksel, zihinsel şiddet, aşağılayıcı muameleden korunmalıdır” ifadesinden yola çıkılarak; çocuğa değer verme ve değer ne olduğu, onurlu yaşam hakkı kavramları üzerinde de durularak, şiddetin milli bir duyarlılıkla ele alınmasının altı çizilecektir. Yaptığımız araştırmaların sonuçları da göstermektedir ki; Çocuklarımız ailede anne ve babaları ile, okulda öğretmenleri ile pek çok anti demokratik disiplin çatışmaları ile şiddete maruz kalmaktadırlar.

Anahtar kelimeler: Uzlaşma ve Uzlaşma kültürü, Toplumsal Değerler, Şiddet, Çocuk Hakları, Onurlu Yaşam Hakkı, Değer Kavramı, Kültürleme, Anlaşma Eşiği, Disiplin.

VIOLENCE AGAINST CHILDREN, SOCIETAL VALUES, AND, THE CULTURE OF RECONCILIATION

ABSTRACT

As the smallest sociological unit, the family reflects most of the societal values. Children observe the environment around the family life, internalizes these values and acts upon them in their socialization processes. As a result, societal values and the culture of reconciliation and/or compromise are vital, significant, and transferable life learning which is also intergenerational. Violence is a form of behavior that makes people submit to power exercised by those whose motives are to satisfy their egotistical feelings and to cause damage to others who are in a less powerful situation. Forcefulness is a special qualification of a violent act. Consequently, violence should be viewed as an important and unacceptable barrier to reconciliation and to the culture of conciliation and compromise. When viewed from the window of societal values and the culture of reconciliation, we see that there are indeed two basic reasons for non-resolution of violence: First, children are left without any form of protection and live violence as a way of life even in their own family environments where violence is normalized, not questioned adequately nor an attempt is made toward its firm solution. Second reason is poverty and illiteracy that are both pervasive wherever there is violence and vice versa. Societal development policy is very much based on a healthy and a non-violent family structure which often does serve as the protective mechanism as well as a behavioral learning laboratory. With this in mind and as per the findings of our research in the recent years, we shall focus in this article on the strong family environment as the indicator for the development of a healthy and strong children. We will attempt to reflect, with support from our resources that, spreading over and mainstreaming the culture of reconciliation in a given society are possible through the presence of mechanisms that support an effective fight against violence, a fuller respect for basic rights and the legal state, as well as a widespread understanding among the people at all levels of the society that human beings and the values that people attach to their being are most important alongside of those of equality and the principles of democracy. In concluding, guided by Article 19 of the United Nations Convention on the Rights of Children (UNCRC) which states that “Children shall be protected against all forms of physical and mental violence and harmful behavior”, this study discusses issues and the concepts which we believe are relevant to the processes for valuing the child, the social

valuing itself, and, the right to decent and honorable living all of which support the idea that fighting violence against children need to be viewed as a development issue and that it therefore needs to be handled with sensitivity at the national level. Our research findings so far reflect that children in both the family as well as school environments do face and/or subjected to many forms of violence and disciplining that may be considered anti-democratic, by definition.

Key words: Reconciliation, Culture of Conciliation and Compromise, Societal Values, Violence, Children’s Rights, Right to Honorable and Decent Living, Concept of Value, Acculturation, Compromising, Discipline.

ÇOCUK SUÇLULUĞUNDA MÜKERRERLİK VE KORUMANIN İŞLEVSELLİĞİ RECIDİVİSM IN JUVENİLE DELINQUENCY AND THE ROLE OF PROTECTİVE FACTORS

SHU Murat ÇAY

Antalya Emniyet Müdürlüğü

ÖZET

Toplumların sağlıklı ve olumlu yönde gelişmelerini sağlayabilmeleri için çocuk refahı çocuk suçluluğu kısacası "çocuk" a önem vermesi gerekmektedir. Türkiye' nin nüfus dağılımı da göz önünde tutulduğunda çocuğa verilecek önem ve çocuk refahını yükseltecek tüm olumlu gelişmeler çalışmalar ülkenin geleceğine verdiği önemle ilişkilidir. Ülkemizde 2005 yılında yürürlüğe giren 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu ve çocuk refahının yükseltilmesi için ortaya konan diğer uygulamalara rağmen TÜİK verilerine bakıldığında 2012'de 100 831, 2011'de 84 916, 2010'de 83 393, 2009'de 68 344, 2008'de 62 430 çocuğun suça sürüklendiği belirtilmektedir. Suça sürüklenen ve mağdur çocukların sayısında yıllara göre bir azalma olmadığı görülmektedir. Bu durum çocuk suçluluğu alanında var olan yasal zeminin, uygulamaların işlevselliği üzerinde tartışılmasını gerektirmektedir.

Suç davranışının tekrar edilmesi sorunun devamlılığını gösteren önemli bir göstergedir. Davranışın tekrar gerçekleştirilmesi henüz gelişimini tam olarak tamamlamamış çocuk tarafından yapılması çocuk refahı ve çocuğun korunması konuları bakımından önem arz etmektedir.

Bu çalışmada Antalya Emniyet Müdürlüğü Çocuk Şube Müdürlüğü'ne suç isnadı şüphesi ile gelen çocukların tekrar bu kuruma suç isnadı şüphesi ile gelmelerine etki eden nedenler göz önünde tutularak 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununda ve diğer kanun, yönetmelikte belirtilen tedbirlerin koruma da ki işlevleri irdelenecektir. Çocukların suça sürüklenme ve tekrar suça sürüklenme sürecinde kurumların yaptığı çalışma ve uygulamalara değinilecek, bu uygulama ve çalışmaların çocuğu suçtan korumasında ki yeri saptanmaya çalışılmaktadır. Çalışmada kurum tarafından tutulan istatistiksel verilerden yararlanılacaktır. 2011 ve 2012 yıllarında suç isnadı şüphesiyle birden fazla kolluğun çocuk birimine gelen çocukların demografik özellikleri, geliş nedenleri, isnat edilen suç türü gibi veriler değerlendirilecektir.

CİNSEL İSTİSMAR MAĞDURU VE CİNSEL İSTİSMAR RİSKİ TAŞIYAN ÇOCUKLA GÖRÜŞME TEKNİKLERİ

Inverviewing Techniques for Child Victims of Sexual Abuse Cases

Doç. Dr. Elif Gökçearslan ÇİFÇİ¹, Ar. Gör. Münevver GÖKER¹, Ar. Gör. Fulya AKGÜL GÖK¹

¹Ankara Üniversitesi

ÖZET

Bu bildirinin konusunu, cinsel istismar mağduru çocuklarla yapılan görüşmelerde, görüşmeyi yapan profesyonellerin çocuğa nasıl yaklaşması gerektiği ve nasıl sorular sorması gerektiği oluşturmaktadır. Çocuklarla yapılan cinsel istismar görüşmelerinde, çocukların örselenmemesi için son derece dikkatli olmak gerekmektedir. Cinsel istismar olayını değerlendirmede, görüşme öncesi çocuğun kısıtlılıkları, güçleri, işlevselliği, iletişim yeteneği ve cinsel istismar hakkında çeşitli kaynaklardan bilgi toplanmalıdır.

Özellikle istismarla ilgili bilgi toplanırken çocuğun iletişimdeki kısıtlılıklarının, yöneltilen soruların çocuğu kolaylıkla etkileyebileceğinin farkında olunmalı ve yönlendirici sorulardan kaçınılmalıdır. Bu konuda dikkat edilmesi gereken en önemli noktalardan biri görüşmelerde en doğru kelimeleri ve soru tarzını seçmektir.

Çocuklarla görüşmelerde kullanılan bazı sorular tarzlarına göre "uygun, daha az uygun veya uygun değil" şeklinde değerlendirilmektedir. Görüşmeciler, açık ve kapalı uçlu, yol gösterici, yanıltıcı ve tavsiye verici soruları içeren çeşitli soru tipleri kullanırlar. Genel olarak çocukla yapılan görüşmelerde tercih edilen sorular, çocuğun iyilik hali ya da belli başlı konuları içeren sorular, açık ve kapalı uçlu sorular, davet soruları, kolaylaştırıcı ifadeler, öyküleyici ifadeler, belirli bir konu, yer ya da kişi üzerinden çocuğa odaklanan sorulardır. Görüşmelerde az tercih edilen sorular, çoktan seçmeli sorular, zorunlu tercih içeren ifadeler, kısıtlanmış-sınırlandırılmış seçimli sorular, detaylarla ya da doğrudan istismar ile ilgili yapılan sorgulamalardır. Çocukla yapılan görüşmelerde en az tercih edilen sorular ise, doğrulamak için çocuğa sorulan sorular, çocuktan bilgi sağlamak ya da çocukla işbirliği kurmak için uygun olmayan teşvik edici yöntemlerin kullanımını içeren sorulardır. Çocuk için anlatımsal iletişim modelleri uygun olmadığında işaret etme ve yeniden sahneleme yöntemlerinin, oyuncak bebek- temsili obje gibi iletişim araçlarının kullanımı uygun olabilir fakat görüşmeci çocuğun bir oyuncak bebeğin ve temsili objenin kullanımını anladığından emin olmalıdır.

Bu nedenle görüşme sürecinde profesyoneller, adli vaka kadar önemli olan çocuğun yüksek yararı, çocuğun güvenliği ve korunması ilkelerince hareket etmelidir.

Anahtar Sözcükler: Cinsel istismar mağduru çocuk, görüşme teknikleri.

“ÇOCUK YOKSULLUĞU” BAĞLAMINDA İNTİHAR GİRİŞİMİNDE BULUNAN ÇOCUKLAR ve ALINACAK TEDBİRLER

Suicide Attempts Among Poor Children and Some Policy Proposals to Deal with this Problem

Süreyya DALKA

Hakkari Milli Eğitim Müdürlüğü

ÖZET

Son yıllarda artış hızı kazanan kendine zarar verme davranışı, yetişkinlerle birlikte çocuklarda da artış göstermektedir. Kendine zarar verme, bir kişinin bilinçli intihar düşüncesi olmadan kendi bedenine zarar verme davranışı olarak tanımlanmaktadır.

Bu çalışmada, intihar girişiminde bulunmuş çocukların, sosyodemografik özellikleri ile “çocuk yoksulluğu” indeksi skorlarına göre analizleri yapılmıştır. Bu amaçla Hakkari, Van, Diyarbakır, Muş ve Ağrı illerinde ve ilçelerinde kayıtlara girmiş olan çocuk ve ergen intihar vakaları incelenmiştir.

Sonuç olarak intihar öyküsü incelenen çocuk ve ergenlerin durumlarının “çocuk yoksulluğu” ile ilişkili olanlara yönelik sosyal hizmet politikalarının geliştirilmesinin önemi üzerinde durulmuştur. Bu çocuklar için yapılan rehabilitasyon faaliyetleri incelenmiş; olumlu ve eksik tarafları ortaya koyulmuştur. Çocuk odaklı sosyal hizmet politikalarının etkisini anlama, geliştirme ve güçlendirmeye yönelik yaklaşımlarla çocuk intihar girişimlerini azaltmaya katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

ÇOCUKLARIN KARIŞTIĞI BIÇAKLA İŞLENEN SUÇLARIN İNCELENMESİ

The Investigation of Knife Crimes Involving Children

Dr. Murat DELİCE

Erzurum Emniyet Müdürlüğü

ÖZET

Şiddet tüm toplumlarda yaygın olarak görülen ciddi bir sorundur. Bıçakla işlenen suçlar ise şiddetin sonuçları en vahim olan türlerindedir. Bu suç türü çok fazla sayıda ölüm, yaralanma, sakatlanma ve ekonomik kayıpları beraberinde getirmektedir. Bu belirgin zararlarının yanında bu suçlar mağdurlarını psikolojik olarak da etkilemektedir. Mağdurlar korku ve tehdit altında yaşadıklarından hayat kaliteleri düşmektedir. Hem dünyada hem de ülkemizde yapılan araştırmalar çocukların ve gençlerin bıçakla işlenen suçlara yaygın olarak karıştıklarını göstermektedir. Bununla beraber ülkemizde çocukların karıştığı bıçakla işlenen suçlar yeterince incelenmemiştir. Bu araştırma bu ciddi problemi daha iyi anlamak ve böylece daha etkili çözümler üretilmesine katkı sağlamak amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın bulguları Erzurum ilinde 10 yıllık süreçte meydana gelen toplam 3061 bıçakla işlenen suç olayının 1004'üne 18 yaş altı çocukların karıştığını ve ilde bıçakla işlenen suç olaylarına karışmış toplam 12776 kişiden 1864'ünün çocuk olduğunu göstermiştir. Bu bulgulara göre bıçakla işlenen suçların yaklaşık %33'üne çocuklar karışmıştır. Bu suçlar ve bu suçlara karışan çocukların özellikleri araştırmanın bulguları olarak sunulmuştur. Ayrıca araştırmanın bulguları ışığında öneriler de sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Bıçak, Suç, Şiddet, Polis.

Abstract

Violence is a widespread problem seen in all over the World. When it comes to knife crimes, it is one of the most serious types of violence, which end up death, injuries, disabilities and economical losses. It also causes psychological damages on its victims, who are more likely to use drug and think about suicide. Knife crimes, moreover, can affect the whole community creating a fear of crime, which decreases the quality of life. Children have a particular importance in terms of knife crimes because they involve more frequently with knife crimes. However, knife crimes involving children have not been sufficiently investigated, particularly in Turkey. This current study investigated this phenomenon to better understand it and to produce effective solution. Findings showed that of all the 3061 knife crimes cases in a middle sized city in Turkey 1004 include children, and of all the 12776 individuals involved with these cases either as suspects or as victims 1864 were children. In this study, different characteristics of these 1004 cases and 1864 children were analyzed.

Keywords: Child, Knife, Crime, Violence, Police.

KADIN KONUKEVİNİN ÇOCUK KONUKLARI CHILDREN IN WOMEN SHELTERS

Ar. Gör. Gözde DAĞDELEN

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

ÖZET

Kadın konukevleri; fiziksel, cinsel, duygusal ve ekonomik şiddete uğrayan kadınların psiko-sosyal ve ekonomik sorunlarının çözümlenmesi sırasında varsa çocuklarıyla birlikte ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla geçici bir süre kalabilecekleri yatılı sosyal hizmet kuruluşlarıdır.

Ülkemizde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı 84, belediyelere bağlı 32, STK'lara bağlı 1 olmak üzere toplam 2190 kapasite ile toplam 115 kadın konukevi bulunmaktadır.

Kadın konukevlerinde; kadınlara öncelikle can güvenliği, kendini toparlamak için zaman ve kendilerine, hayatlarına daha uzun vadeli ve geniş açıdan bakabilmeleri için ihtiyaç duydukları emniyetli bir ortam sağlamak amaçlanmaktadır. Onsekiz yaşından küçük kız çocukları anneleri ile birlikte konukevi hizmetinden yararlanabilmektedirler.

Bu çalışmada kadın konukevlerinde anneleri ile birlikte kalan kız çocuklarının deneyimlerine odaklanılmaktadır. Annesi de dahil olmak üzere hepsi şiddet mağduru onlarca kadın arasında bir çocuk olarak varolmanın çocuk üzerindeki etkisi anlaşılmaya çalışılmaktadır. Bunun için kadın konukevi personeli, çocuk ve çocuğun annesi ile yapılan derinlemesine görüşmelerden yararlanılmakta ve aile içi şiddetle mücadelede kadın konukevi uygulamasının çocuğa etkisi tartışılarak, alternatif mücadele ve sosyal hizmet modelleri üzerinde durulmaktadır.

Çocuk, kadın konukevine annesi ile yerleşmenin öncesinde hem tanık olarak bazen de birebir maruz kalarak aile içi şiddeti deneyimlemektedir. Şiddet uygulayan kişi, çocuğun annesine duygusal olarak zarar vermek ve istediklerini yapmaya zorlamak amacıyla, çocuğa bilerek ve isteyerek fiziksel, duygusal ya da cinsel şiddet uygulayabilir. Bunun yanı sıra, şiddet uygulayan, çocuğun annesine saldırırken çocuğa da kazara ya da bilerek zarar verebilir. İleri yaşlardaki çocuklar anne-baba arasındaki şiddete müdahale etmek isterken zarar görebilmektedir.

Aile içi şiddete bağlı olarak, okul öncesi çocuklarda gelişim süreci tersine işleyebilmekte, çocuklar kâbus görebilir ya da uyuma güçlüğü çekebilmektedirler. Okul çağındaki çocuklar ise depresyon, kaygı, korku gibi farklı psikolojik problemler yaşamakta ve akranlarına karşı şiddet gibi sorunlu davranışlar gösterebilmektedirler.

Şiddet gören büyük çocuklar, ileriki yaşamlarında problemlili ilişkiler yaşama riskiyle karşı karşıyadır. Onların gelecekte kuracakları ilişkilerde şiddetin ve istismarın yaşanma olasılığı, akranlarına oranla daha fazladır. Hayatına son vermeyi düşünecek kadar umutsuzluk içinde olan annelerinden duygusal destek görememek aile içi şiddetin olumsuz etkilerini güçlendirmektedir.

Bu noktada kadına karşı şiddeti tanımlamak gerekirse;

Kadına karşı şiddet; cinsiyete dayanan, kadını inciten, ona zarar veren, fiziksel, cinsel, ruhsal hasarla sonuçlanma olasılığı bulunan, toplum içerisinde ya da özel yaşamında ona baskı uygulanması ve özgürlüklerinin keyfi olarak kısıtlanmasına neden olan her türlü davranıştır. (WHO, 1993) 'İster kamusal isterse özel yaşamda meydana gelsin, kadınlara fiziksel, cinsel veya psikolojik acı veya ıstırap veren veya verebilecek olan cinsiyete dayanan bir eylem veya bu tür eylemlerle tehdit etme, zorlama veya keyfi olarak özgürlükten yoksun bırakma' şeklinde tanımlanmaktadır. Bu tanımın son yorumlamalarına "kurbanı ekonomik ihtiyaçlardan yoksun bırakmak" da dahil edilmiştir. (BM Kadınlara Yönelik Şiddetin Önlenmesi Bildirgesi).

Türkiye genelinde, eşinden veya birlikte olduğu kişi(ler)den fiziksel veya cinsel şiddet yaşamış kadınlar arasında hayatına son vermeyi düşünmüş kadınların oranı, hiç şiddet yaşamamış kadınlar arasındaki oranın 3 katıdır. Hayatına son vermeyi deneme ise ülke genelinde şiddet yaşamış kadınlar arasında, şiddet yaşamayanlara göre 4 kat daha yaygındır.

Ayrıca şiddet kadını intihara sürükleyebilmekte, cinayete kurban gitmesine neden olabilmekte, anne ölümlerini artırmaktadır.

Şiddetin fiziksel ve ruhsal sağlık sonuçları, sosyal ve duygusal olarak bireyin, ailenin ve toplumun tümünü etkilemektedir. Kısa ve uzun vadede düşünüldüğünde şiddetin etkileri kadının mesleki ve kariyer yaşamını olumsuz etkileyerek veya sona erdirirken, onu yoksulluğa ve ekonomik bağımsızlığını kaybetmeye itecektir. Eğer şiddet aile içinde yaşanıyorsa, aile yaşamı tahrip olurken, çocuklar yoksulluk yaşayacak ve aile yaşamına olan güven ve inançlarını kaybedeceklerdir.

İSTİSMAR MAĞDURU BİR ÇOCUĞA YÖNELİK ALTERNATİF BAKIM MODELİ: ÖRNEK BİR KORUYUCU AİLE UYGULAMASI

An Alternative Care Model for Abused Children: A Model Foster Family Proposal

Öğr.Gör. Serap DAŞBAŞ¹ Öğr.Gör. Nur Feyzal KESEN¹ Yrd.Doç.Dr. Özlem KARAKUŞ¹

¹Selçuk Üniversitesi

ÖZET

Bu çalışmanın amacı istismar mağduru olmuş korunmaya muhtaç bir çocuğa sunulan koruyucu aile hizmetinin sürecini incelemektir.

Çalışma tarama modellerinden olan örnek olay incelemesi (monografi) yöntemiyle hazırlanmıştır (Karasar, 2009). Örnek olay üzerinde yapılan müdahaleler ayrıntılı olarak anlatılmıştır.

Çalışmada korunmaya muhtaç ve istismar mağduru bir çocuğun nasıl korunma altına alındığı, koruyucu aile yanına nasıl yerleştirildiği ve koruyucu aile yanında geçirdiği 5 yıllık sürede neler yaşandığı, yaşanan sorunlara yönelik ne tür sosyal hizmet müdahaleleri gerçekleştirildiği ele alınmıştır.

Ayrıca bu çalışmada, koruyucu ailelik sürecinde gönüllülüğün önemine vurgu yapılmaktadır. Ele alınan koruyucu ailenin istismar mağduru bir çocuğa koruyucu aile olabilecek diğer ailelere örnek teşkil edeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İstismar mağduru çocuk, koruyucu aile, gönüllülük, sosyal hizmet müdahalesi

OKUL ÖNCESİ DÖNEM ÇOCUKLARINA YÖNELİK AİLE İÇİ ŞİDDETİN AİLE BİREYLERİ TARAFINDAN ALGILARININ İNCELENMESİ (KARAMAN İL ÖRNEĞİ)

INVESTIGATING THE PERCEPTIONS OF FAMILY MEMBERS ON DOMESTIC VIOLENCE AGAINST PRESCHOOL CHILDREN: A STUDY IN KARAMAN, TURKEY

Öğr. Gör. Özlem DEMİREL¹, Öğr. Gör. Habibe ÇALIŞKAN¹

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

ÖZET

Aile kavramı, en genel tanımı ile “anne, baba ve çocuklardan oluşan, toplumun en küçük ve en temel yapı birimi”dir. Aile içerisinde yaşanan her türlü olumlu/olumsuz durumlar, tüm aile fertleri üzerinde etkiler oluşturmaktadır. Olumlu gelişmeler aile bireylerini mutlu ve memnun ederken olumsuz gelişmeler de bir o kadar zedelemektedir. Olumsuz gelişmelerin en yaygın şekli olarak “şiddet” unsuru karşımıza çıkmaktadır.

Şiddet, gerek ülkemizde gerekse dünyada toplumun birlik ve düzenini bozan, karşısındaki bireye zarar verme amacı güden bir olgudur. Yapılan araştırmalar şiddet kavramının, güçlünün güçsüzü ezmek, zarar vermek, otorite sağlamak, disiplin kurmak amaçlarını taşıdığını göstermektedir. Okul öncesi dönem çocukları ve aile yapıları incelendiğinde, çocukların aile içinde çeşitli nedenlerden dolayı şiddete maruz kaldıkları görülmektedir. Yapılan şiddetin gerekçeleri olarak disipline etme, eğitime, ceza verme gibi durumları gösterilmektedir.

Uygulanan şiddetin gerekçesi her ne olursa olsun farklı şekillerde çocuğa yapılmaktadır. Çoğu zaman aile bireyleri, yapılan uygulamanın bir şiddet olduğu gerçeğini kabul etmeyerek yapılanları haklı görebilmekte ve uyguladıkları şiddetin yoğunluğunu değerlendirilerek çocuğa zarar vermeyeceğini savunabilmektedirler. Bu araştırma kapsamında, şiddetin ne yönde ve ne yoğunlukta, hangi şekillerde kullandıklarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Okul öncesi dönem çocuklarının aile içinde maruz kaldıkları şiddeti belirlemek bu çalışmanın temel amacını oluşturmaktadır. Araştırmanın evreni, Karaman ilinde faaliyet gösteren anaokullarıdır. Örneklem ise; bu okullardan rastgele yöntemle seçilen 5 okulun 6 yaş gruplarında eğitim gören 50 öğrenci ve öğrenci velileridir. Bu çalışmanın verileri, anket yöntemi ile toplanmış olup değerlendirmesinde SPSS yöntemi veri analizi kullanılacaktır. Ailelere gönderilen anket formunda yer alan veriler analiz edilerek şiddetin şekli, yönü ve yoğunluğu belirlenecek ve bu sayede aile bireyleri ve çocuk açısından aile içi şiddet algısı değerlendirilecektir. Çalışma, verilerin yorumlanması aşamasındadır.

Anahtar Kelimeler: Aile içi şiddet, şiddet algısı, çocuk ve şiddet.

MÜLTECİ ÇOCUKLARIN ŞİDDET KARŞISINDAKİ MAĞDURİYETLERİ VE ŞİDDET EĞİLİMLERİ
Refugee Children's Victimization of Violence and Their Tendency to Engage in Violent Behaviors

Öğr. Gör. Ömür DELİVELİ

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

ÖZET

Suriye'de BAAS rejimiyle, muhalif unsurların topyekun savaşa girdikleri 15 Mart 2011 tarihi bölgemizde yaşanan acı ve travmaların dönüm noktasıdır. 2 milyondan fazla kişi mülteci durumuna düşmüştür, 4 milyondan fazla kişi kendi ülkesinde mülteci durumundadır. Türkiye'ye sığınan mültecilerin sayısı ise 200 binden fazlası kamplarda, 300 binden fazlası kamp dışında olmak üzere 500 binden fazladır. Ülkelerinden kaçan Suriyeli sığınmacıların bir milyonu, 11 yaşının altındaki çocuklardır. Bu rakam, Birleşmiş Milletler Mülteciler Dairesi ve Çocuk Fonu UNICEF'in son raporuna aittir. Çatışmadan kaçan çocuklar için travma, sınır ötesinde de sona ermemektedir. UNHCR Yüksek Komiseri Antonio Guterres, Suriyeli gençlerin sınırı aşip güvenliğe ulaştıktan sonra bile, travma geçirdiklerini, ruhen çökmüş durumda olduklarını vurgulayarak şiddetin çocuklardaki etkilerini ortaya koymuştur. Ayrıca Çatışmalarda 7 binden fazla çocuk ölmüş, on binlerce çocuk yaralanmıştır. 2 milyondan fazla çocuk Suriye içinde yerinden edilmiştir.

Çalışmada amaç Suriye'li mülteci çocukların yaşadıkları şiddeti çeşitli boyutlarla değerlendirmek, iç savaş öncesi, iç savaşta Suriye ve ülkemizde mülteci halindeyken üç ayrı evrede yaşadıkları şiddet karşılaştırılarak değerlendirmektir.

Bu amaç için çalışmada fenomolojik yöntemden faydalanılmıştır. Suriye'den ülkemize sığınan Suriyeli mültecilerden Hatay'da bulunan 6 aile ile yüz yüze görüşülmüş ve 5 açık uçlu soru yöneltilmiş, konu ile ilgili bilgi alınarak bir değerlendirme yapılmıştır. Mülteci ailelere sorulan sorularla çocuklarının Suriye'deki iç savaş öncesinde şiddet görüp görmedikleri, şiddet eğilimleri ve şiddet karşısındaki davranış biçimleri ile iç savaş başladığında yaşadıkları şiddet ve psikolojik etkileri ve ülkemize sığındıktan sonra yaşadıkları şiddet ve bu şiddetin etkileri değerlendirilmiştir. Aileler kamp dışında yaşayan mültecilerden seçilmiştir.

Çalışmada ailelere sorulan sorularla ailelerin 18 yaşından küçük çeşitli yaşlardaki çocuklarının şiddet konusundaki mağduriyetleri, şiddete tepkileri ve davranış biçimleri ve şiddetle beraber ortaya çıkan eğilimlerle beraber, yine bu ailelerin gözlemleriyle diğer mülteci çocukların bu konudaki durumları ve Hatay'da bulunan vatandaşlarımızın çocuklarına yansımaları ve karşılıklı etkileşimleri tespit edilerek değerlendirmeye çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Mülteci çocuklar, şiddet, şiddetin yansımalar

ÇOCUK YOKSULLUĞUNU GİDERİCİ TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİĞİNİN YAPTIĞI PROJELER ve SOSYOPOLİTİK ETKİLERİ
The Projects Developed by Community Policing Units that Aim at Reducing Economic Disadvantages for Children and the Socio-Political Effects of Them

Em. Mdr. Dr. Mehmet Demircioğlu¹ Em. Mdr. Dr. Mehmet Akif Çimen¹ Polis Memuru Hüseyin Canlı¹

¹Emniyet Genel Müdürlüğü

ÖZET

Çocuk yoksulluğunun en fazla yaşandığı il olan Hakkari’de çocukların ve gençlerin bu durumlarından yararlanan PKK terör örgütü varlığını sürdürebilmenin yolu olarak çocuğun temel hakkı olan sağlık, eğitim ve görgüsünü artırıcı başka şehirlere yapılacağı geziler gibi hakların ulaşabilirliği engellemeye çalışmaktadır. Her eğitim dönemi başında anadille eğitimi bahane ederek “okul boykotları” yapmaları bunun en görülür halidir.

Risk altındaki çocuk ve gençlerin başka şehirlerde yaşayan yaşitlarına göre dezavantajlı duruma düşmelerine sebep olacak eğitim engelini aşarak; kişisel ve sosyal gelişmelerinin sağlanması için projeler yoluyla politikalar geliştirerek; toplumsal açıdan korunmasına öncelik verilmeye çalışılmaktadır.

Çalışmamızda Kalkınma Bakanlığının çocuk ve gençleri güvenli yaşama dayalı olarak olumsuz yönden etkileyen yoksulluklarını azaltacak “Güvenli Hayat ve Güvenli Gelecek İçin Çocuk ve Gençler Sosyal Koruma ve Destek Programı (ÇOGEP)” kapsamında ilimiz Hakkari’de emniyet müdürlüğümüzce gerçekleştirilen projelerin sonucunda elde edilen kazanımlar yer almaktadır.

Kendilerine sosyal ve eğitim desteği sağlanarak topluma faydalı bireyler olarak yetişmelerine katkıda bulunduğumuz çocuk ve gençlerle ve onların aileleriyle yaptığımız derinliğine görüşmelerden elde edilen bilgiler ışığında, Hakkari çocuk ve gençlerin yetişmelerinde kurumumuzca yapılan çalışmaların katkısı olduğu görülmüştür.

Hakkari merkezde ve ilçelerinde göçlerle köylerden gelmiş, kente uyum sağlayamamış çocuk ve gençler terör örgütünün insan kaynağını oluşturduğu öteden beri bildiğimiz bir gerçektir. Yeterli eğitim ve akademik bilgi alamamış bu çocuk ve gençler zaman içinde yeni geldikleri merkezdeki nispeten daha iyi imkanların yer aldığı okullarda başarılı olamamakta ve okulu terk etmek zorunda kalmaktadırlar. Öncelikle bu çocuk ve gençlerin eğitim öğretim süreçlerine destek olunarak okul başarılarının artırılması yoluna gidilmiştir. Böylece yeterince eğitim öğretim imkanlarından yararlanamamış bu kesimlerin şehir yaşamına dahil edilmesi sağlanarak terörün insan kaynağı sekteye uğratılmıştır. Çocukların Vandalizm boyutunu da aşan polis araçlarına taş atmalarının önüne geçilmeye çalışılmıştır.

Emniyet olarak ilimizde bulunan diğer kurumlarla işbirliği ve koordinasyon sağlanarak, uygulama rehberi düzenlenmiş, çocuk ve genç yoksulluğunu giderici öncelikli ihtiyaç tablosu ve stratejik plan hazırlanmış ve uygulamaya geçilmiştir. Hakkari Emniyet Müdürlüğü Toplum Destekli Polislik şube müdürlüğü büro amirliği koordinesinde gerçekleştirilen projelerin finansmanını Kalkınma Bakanlığı tarafından sağlanmıştır.

Projeler sonucunda elde edilen kazanımlar bir modelle belirlenerek bölgesel çapta uygulanması için paylaşılmasına ihtiyaç duyulmuştur. Yapılan çalışmalarımızın bölge illerinde benzer sorunların aşılmasında etkin bir model olacağı düşünülmektedir.

OKULLARDA AKRAN BASKISI İLE MÜCADELE ETME YÖNTEMLERİ VE AKRAN BASKINI ÖNLEMELİK ÜZERE ALINACAK TEDBİRLER

Kısmet DELİVELİ, Aysun ÇALIŞKAN

ÖZET

Eğitim bütün çocukların sahip olduğu bir haktır. Bu hakkın gereklerinin yerine getirilmesi, çocukların okulda sağlıklı bir ortamda eğitim öğretime devamlarının sağlanmasının yanında çağın ihtiyaçlarına cevap verebilecek nitelikli eğitim olanaklarından en üst düzeyde yararlanabilmeleri için uygun şartların sağlanmasını zorunlu kılar. Bu misyonu okullarda yürütecek olan başta okul yöneticileri olmak üzere, öğretmenler ve diğer çalışanlardır. Bu misyonu yerine getirecek olan kişiler okul ortamında formal eğitim yoluyla, öğrencilere olumlu davranışlar kazandırılmaya çalışılır. Ancak öğrenciler informal yollarla şiddetin bir türü olan zorbaca davranışları birbirlerinden öğrenilebilmekte ve dikkat edilmediği takdirde birbirlerine zorba davranışlar uygulayabilmektedir. Bu nedenle, istenmeyen bu davranışların fark edilmesi, azaltılması noktasında tedbirler alınması önemlidir. Bu çalışmanın amacı, okullarda akran baskısı ortaya çıktığında mücadele etme yöntemleri hakkında bilgi vermek ve akran baskısı konusunda alınabilecek bazı tedbirler önermektir. Bu amaç için, akran zorbalığı konusunda yapılan araştırmalar incelenmiş, araştırmalarda ortaya çıkan sonuçlar ve çözüm önerileri değerlendirilerek, akran zorbalığı ile mücadele edebilmek ve tedbirler alabilmek için genel sonuçlara ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Akran zorbalığı, akran baskısını önleme yöntemleri ve tedbirler.

ABSTRACT

Education is a right for all the children. To fulfill these rights makes compulsory to get the education in a well environment in schools and to benefit modern educational facilities. The first person who is responsible for performing this mission in schools is the school administrator and the others are teachers and the other staff in schools. These people try to make students get positive behaviors through formal education. However, students can learn victimization through informal ways and unless authorized people take precautions, students can bully each other. So, it is important to take precautions for realizing and reducing these bullying behaviors. The aim of this study is to give information about what to do if bullying occurs and make suggestions how to struggle with peer bullying. In the scope of this study, similar studies have been examined, results and suggestions of these studies have been evaluated and general results have been achieved about the peer bullying prevention methods and precautions.

Key words: Peer bullying, the peer bullying prevention methods and precautions.

ÖĞRETİLEBİLİR ZİHİNSEL ENGELLİ ÇOCUKLARIN RESİMLERİYLE BABA TARAFINDAN UYGULANAN DUYGUSAL VE PSİKOLOJİK İSTİSMARA BİR BAKIŞ

A Visual Look at the Emotional Abuse of Children by Their Fathers Through the Lenses of Mentally Retarded Children

Dr. Nazan Çakırer ÇALBAYRAM¹ Dr. Sebahat ALTUNDAĞ DÜNDAR² Yrd. Doç. Dr. İlknur KAHRİMAN³
Yrd. Doç. Dr. Sibel KÜÇÜK⁴

¹Ankara Üniversitesi

²Pamukkale Üniversitesi

³Karadeniz Teknik Üniversitesi

⁴Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

ÖZET

Çocuk istismarının sıklıkla görülen fakat anlaşılması en zor olan tipi duygusal ve psikolojik istismardır. Yasal olarak kanıtlanması en güç olan istismar türüdür. En genel anlamı ile “çocuğun psikolojisini ya da duygusal bütünlüğünü bozan her türlü eylem ya da eylemsizlik” duygusal ve psikolojik istismar kapsamında değerlendirilir. Çocuğu reddetme, yalnız bırakma, aşırı koruma, aşırı hoşgörülü davranma, baskı, aşırı otorite, sevgiden yoksun bırakma, sürekli eleştirme, aşağılama, tehdit, korkutma, yıldırma, suça yöneltme, çocuk yokmuş gibi davranma bu istismar davranışları içinde sayılabilir.

Çocukları anlamak için aile resimlerinden faydalanmak 1930’lardan beri kullanılmaktadır. İlk kez 1931 yılında Appel ve 1942 yılında da Wolff, aile resimlerinin çocukların kişiliklerini anlamaya yardımcı olduğunu vurguladılar. Hulse 1952 yılında, normal ve duygusal rahatsızlığı olan çocukların yaptığı aile resimlerini karşılaştırmalı olarak incelemiş, çocukların anne, baba ve kardeşleriyle ilgili duygularını, ailedeki kişiler arası ilişkileri resimlerine yansıttıklarını görmüştür. Son zamanlarda çocukların ailelerini anlatmaları için çizdikleri resimlerdeki semboller ve işaretlerin daha çok önem kazandığı görülmektedir. Çocukların ailelerini anlatırken kullandıkları figürleri ve görsel sınırları nasıl yerleştirdikleri onların aile ilişkilerini algılayışları konusunda fikir edinmemizi sağlamasına rağmen kesin olarak bir karara varmak zordur. Örneğin bir figürü diğerlerinden ayrı bir yere çizme, sınırlar içine hapsedme başkalarından kaçmanın bir ifadesi olarak düşünülürken bazı çocuklar için bağımsızlığın ifadesidir. İstismarcı davranışların görüldüğü ailelerde çocuk korunma ve kaçma duygusunu resme yansıtabilir.

Literatürde babalarla ilgili duygusal ve psikolojik istismar açısından yapılmış çalışmaların olmaması nedeniyle böyle bir çalışma yapılması planlanmıştır.

Amaç: Öğretilebilir zihinsel engelli çocukların resimleriyle baba tarafından uygulanan duygusal ve psikolojik istismarı belirlemek.

Yöntem: Öğretilebilir zihinsel engelli çocukların eğitim gördüğü bir eğitim ve uygulama okulunda 1. ve 2. sınıfta bulunan çocuklara “baba” kelimesi verilerek resim çizmeleri istenmiş ve ne anlatmak istedikleri sorulmuştur. Çocukların çizimleri duygusal ve psikolojik istismar açısından incelenmiştir.

Sonuç: Çocukların duygusal ve psikolojik durumunu anlayabilmek için kullanılan resim yöntemi etkili bir yöntem olup olup zihinsel engelli çocukların babaları ile olan etkileşimlerini anlamak için de kullanılmalıdır.

ÖĞRENCİLERİN ŞİDDETE YÖNELİK TUTUMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ: SAMSUN İLİ ÖRNEĞİ

Uzman Psikolojik Danışman Yasin DEMİR

Milli Eğitim Bakanlığı

ÖZET

Bu araştırmada, Samsun ilinde bulunan ilköğretim 6., 7. ve 8. sınıf öğrencilerinin şiddete yönelik eğilimleri çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Yapılan çalışmada öğrencilerin şiddete yönelik eğilimlerinin cinsiyetlerine, kardeş sayılarına, ailelerinin algıladıkları gelir düzeylerine, disiplin cezası alma durumlarına ve akademik başarı seviyelerine göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Araştırmanın örneklemini Samsun ili Terme İlçe merkezinde bulunan kamuya ait 7 ilköğretim okulunun 2011-2012 eğitim öğretim yılında 6., 7. ve 8. sınıflarında öğrenim gören 76 kız, 88 erkek öğrenci olmak üzere toplam 164 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın bağımlı değişkeni 2001 yılında Blevins tarafından geliştirilen ve 2005 yılında Buluş, Duru ve Balkıs tarafından Türkçeye çevrilen Şiddete Yönelik Tutum Ölçeğidir. Şiddete yönelik tutum ölçeği, öğrencilerin şiddete eğilimlerini ölçme amacıyla Blevins (2001) tarafından geliştirilmiştir. Cinsiyet, kardeş sayısı, algıladıkları ailelerinin gelir düzeyi, disiplin cezası alma durumları ve akademik başarı seviyeleri olmak üzere 5 bağımsız değişkene ilişkin verilerin toplanması amacıyla kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizi için SPSS 17 programı kullanılmış; veriler non-parametrik olarak saptandığı için Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testleri uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Şiddete Yönelik Tutum.

ABSTRACT

In this research, in the province of Samsun, 6th, 7th and 8 grade students variables were analyzed for a variety of trends in violence. In the study, students' "gender, number of siblings, family income levels perceived, taking disciplinary action differed according to circumstances and the level of academic achievement" were examined tendency to violence. perception of parents' attitudes were examined trends in violence. The sample of the study has made up by 76 female and 88 male students totaly 164 students from 6th -7th-8th class students in 7 official elementary schools in province of Samsun Terme. The dependent variables of the study are attitudes towards violence scala which developed by Blevins in 2001 and Translated into Turkish by Buluş, Duru and Balkıs in 2005. Attitude scale violence, has been developed in order to measure students' violent tendencies Blevins (2001). Personal information form used to collect data on the five independent variables as Gender, number of siblings, perceived level of family income, taking disciplinary cases, and levels of academic achievement. SPSS 17 program was used for statistical analysis of data. Because data was detected as non-parametric Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests were applied.

Key Words: Violence, Attitudes Towards Violence.

6 - 13 YAŞ ARASI ÇOCUKLARI OLAN ANNELERİN ÇOCUKLARINA UYGULADIKLARI CEZA YÖNTEMLERİ VE CEZA UYGULAMA NEDENLERİ

Birsel Canan DEMİRBAĞ¹, Meltem KÜRTÜNCÜ², Reyhan ERKAYA¹

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

²Bülent Ecevit Üniversitesi, Zonguldak Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

ÖZET

Giriş: Yapılan çalışmalar annelerin çocuklarına ceza vermenin çocukların içsel denetimlerini kazanmaları için disipline etme amacını hedeflemesi gerektiğini ifade etmektedir. Bu çalışma annelerin çocuklarına uyguladıkları ceza yöntemlerini ve ceza uygulama nedenlerini analiz etmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı, kesitsel tipte bir çalışmadır. Çalışmanın evrenini 6 aile hekimine sahip Doğu Karadeniz Bölgesi'ndeki bir aile sağlığı merkezine gelen 6-13 yaş arasında çocukları olan anneler oluşturmuştur. Çalışmanın verileri 15 Mart 2012- 31 Kasım 2012 tarihleri arasında toplanmıştır. Bu sürede kuruma 1832 anne gelmiş, 1236 anne çalışmayı kabul etmiştir. Çalışmanın verileri araştırmacılar tarafından geliştirilen annelerin sosyodemografik özelliklerini, ceza çeşitlerini ve ceza nedenlerini içeren anket formuna verilen cevaplardan elde edilmiştir. Çalışmaya başlamadan önce gerekli kurum izinleri alınmıştır. Aynı zamanda annelere araştırmanın içeriği anlatılarak çalışmaya katılım onayları alınmıştır. Çalışmadan elde edilen veriler SPSS 13.0 bilgisayar ortamında değerlendirilmiş olup istatistiksel analiz yüzde, Ki-kare testi ile yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya alınan annelerin %45'i 34-41 yaş arasında, %56'sı ilköğretim mezunu, %72'si çalışmayan, %66'sı en az 2 çocuğu olan annelerden oluşmaktadır. Çalışmaya katılan annelerin çocuklarının %55'i kız ve %67'si 10-12 yaşında çocuklardır. Anneler çocuklarını %79 iyi çocuk, %78'inatçı çocuk olarak, kendilerini %81'i gergin, %76'si çalışkan olarak tanımladılar. Annelerin %77'si dövmeceza yöntemi olarak desteklemektedir. Annelerin çocuklarına ceza uygulama nedenlerinin başında, %97'si disiplin, %97'si terbiye, %89'u dürüst olma yer almıştır. Annelerin çocuklarına uyguladıkları ceza yöntemleri içerisinde %98'i istediklerini almamak, %99'u yüksek sesle bağırarak, %78'i harçlıklarını kesmek yer almaktadır. Evde en çok cezayı uygulayıcı ebeveyn anne olarak (%53) tespit edilmiştir. Ceza süresi olarak anneler %48.5'i bir gün den daha fazla olduğunu ifade etmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler: Annelerin çocuklarına ceza uygulama nedenleri çocuklarının kendi kendine yönetme yeteneğini kazanması ve doğru olan ve olmayanları ayırt etmesi amacıyla verildiği literatürde tespit edilmiştir. Çocukların iç denetimi kazanması için verilen ceza yöntemlerinin çocukların kişiliklerine zarar vermeyecek türde olmasının çocuğun kişilik gelişimine zarar vermemesi açısından göz önünde bulundurulması zorunludur. Ceza tipi ve süresini yanlış seçimi çocuklara olumsuz etkisi telafisi olmayan zararlara neden olabileceği göz önünde bulundurularak bu konuda şehir, bölge ve ülke genelinde sık sık eğitimlerin yapılması geleceğimizi oluşturacak çocukların kişilik gelişimi açısından çok önemlidir.

Anahtar kelimeler: Anne, çocuk, ceza yöntemleri.

PUNISHMENT METHODS USED BY MOTHERS WHO HAD CHILDREN AGED 6 - 13 AND REASONS OF THE PUNISHMENT USE

ABSTRACT

Introduction: The studies conducted point out that the reason behind the fact that mothers punish their children should aim at disciplining the children so that they can develop internal control. The study was conducted in order to analyze mothers' punishment methods used against their children and the reasons of the punishment use.

Method: This study was a cross-sectional and descriptive study. The population of the study was made up by mothers who children had aged 6-13 in a family health center where six family doctors worked in Eastern Black sea Region. The data of the study were gathered between the 15th of March, 2012 and the 31st of November 2012. A total of 1832 mothers came to the family health center during the study period and 1236 mothers volunteered to participate in the study. The data of the study were gathered through the answers given to the questionnaire form which was developed by the researchers and included mothers' socio demographic characteristics, punishment types and reasons of the punishments. Also; the participants were thoroughly instructed in the aims and details of the study and an information sheet was provided and informed consent was obtained. The data obtained were analyzed using SPSS 13.0 software in computer and statistical analyses, percentages, numbers and Chi-square test were performed.

Findings: 45% of the participant mothers belonged to 34-41 age group, 56% had primary school degree, 72% did not work and 66% had at least 2 children. 55% children of the participant mothers were girls and 67% of them belonged to 10-12 age groups. Mothers described their children as good (79%), stubborn (78%), nervous (81%) and hardworking (76%). 77% of the mothers supported beating children (corporal punishment) as a punishment method. The main reasons for punishing children were disciplining (97%), teaching manners (97%) and teaching honesty (89%); respectively. The most used punishment methods were not buying things the children wanted (98%), shouting (99%) and not giving pocket money (78%). It was discovered that it was mothers who used punishment most (53%) at home. Duration of the punishment given by 48.5% of mothers was longer than one day.

Conclusions and Recommendations: It was stated in literature that the reasons why mothers used punishment against their children were to provide them with the ability to handle things by their own and to distinguish right things and wrong things by themselves. It is essential to remember that fact that punishments given to provide the children with internal control should not damage personality development of the children. Wrong choice of punishment type and duration may cause irreparable negative effects upon the children and trainings about the punishment should always be held in cities, regions and across the country; which is very important for the personality development of the children who are our future.

Key words: Mother, child, punishment methods.

BİLİŞSEL ÇELİŞKİ KURAMI BAĞLAMINDA ŞİDDET EĞİLİMLİ ÇOCUKLAR VE KİŞİLİK GELİŞİMİ

Deniz DENİZ

Leon Festinger tarafından ortaya atılan Bilişsel Çelişki Kuramı, insanların bilişsel tutarlılık yönünde eğilim gösterdiklerini söylemekte ve çelişkili tutumlar üzerinden hareket etmektedir. Buna göre, çelişkili durumlar veya insanların tutumlarına ters davranışlar, kişide bilişsel bir tutarsızlık yaratır. Bu kişiyi rahatsız eden ve içsel çatışmalara götüren bilişsel bir dengesizlik halidir. Bilişsel dengesizlik hali, kişide çatışmalardan kurtulma ve içsel dengeye kavuşma çabaları ile ortadan kaldırılmaya çalışılacaktır. Aslında bu durum kişinin fiziksel veya ruhsal bütünlüğünü koruması açısından bir gerekliliktir. Nasıl ki fiziksel bir saldırıya maruz kalan bir kişi kendini bu gerilimden kurtarmak yönünde yaklaşımlar sergileyecekse, içsel çatışma yaratan tutum veya davranışları da değiştirmek dengeli bir duruma getirmek yönünde de çaba harcayacaktır. Yani çelişkiyi azaltmak yönünde bir şeyler yapmak isteyecektir.

İnsanlar doğumdan ölüme kadar birçok içsel çatışma yaratan birbirinin tersi bilişlerle karşılaşmakta ve çelişkili bilişleri dengeye getirmek için uğraşmaktadır. Bu dengeye getirme süreci ile de birçok kalıcı tutum edinmektedir. Bilişsel çelişkiler, karar alma süreçlerinde ve çoğu zaman seçme özgürlüğünün olduğu durumlarda ortaya çıkmaktadır. Seçme özgürlüğü, bireyin bir yönde karar verip bu kararın sorumluluklarını üstlenebilmesi, kişinin özbenlik gelişimi açısından oldukça önemlidir. Bilişsel çelişkinin olmadığı durumlarda ise, kişi ceza ya da ödül gibi dışarıdan zorlayıcı etkenler doğrultusunda kararlar almaktadır. Bu da birey olması süreci ve benlik gelişimi tamamlanmamış insanlar ortaya çıkarmaktadır.

Çocukların da kişilik gelişimlerinin tamamlanması ve özgüvenli bireyler haline gelebilmeleri için bilişsel çelişkiler yaşamaları gerekmektedir. Bunun en önemli unsurlarından biri de seçme özgürlüğünün olmasıdır. Şiddete eğilimli veya şiddete maruz kalmış çocuklar bilişsel çelişki yaşamamaktadır. Çünkü zaten seçme özgürlüğü yoktur ve bir davranışı / tutumu sergilerken ceza/ödül mekanizmasından hareket etmektedir. Şiddet yoluyla eğitime çalışılan çocukların bilişsel çelişkileri azalmış, korkunun güdülemesiyle bir davranış veya tutumu zorla benimsemiştir. Özgür bir seçimle içsel çatışmaların giderilmesi amacıyla edinilmeyen sadece korkunun azaltılmasıyla edinilmiş tutum ve davranışlar ise geçici olmaktadır. Bu da birey olma süreci tamamlanmamış, şiddete/cezalandırmaya meyilli çocuklar demektir ve şiddet kısır döngüsünün devamı anlamına gelmektedir.

Bu çalışmada İzmir ili Bornova ilçesinde görev yapan 8 sınıf öğretmeniyle derinlemesine mülakat yöntemi görüşmeler yapılacaktır. Bu görüşmelerde öğretmenlere, şiddete eğilimli / şiddet gören öğrencilerinin, cezalandırıcı / ödüllendirici yaklaşımlara göre tutumlarını değiştirip değiştirmediği sorulacaktır. Şiddet eğilimli çocukların tutum ve davranış edinirken içsel çatışmaları ve bilişsel çelişkileri sonucu değil, korkunun azaltılması yönünde geçici tutum ve davranış kazandıkları araştırmanın varsayımını oluşturmaktadır. Bilişsel çelişki yaşama ile şiddete eğilimli olma arasında bir ilişki olup olmadığı araştırmanın temel konusudur.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel çelişki, şiddet, çocuk.

ŞİDDETİN NESNESİ VE ÖZNESİ OLARAK GAZETE HABERLERİNDE“ÇOCUK”

Yrd. Doç. Dr. Şadiye DENİZ

Ege Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü, Genel Gazetecilik Anabilim Dalı

ÖZET

Bu çalışmada medyanın imaj oluşturma gücüne sahip olduğu varsayımından hareketle, şiddetin ögesi olan çocukların gazete haberlerinde nasıl sunulduğu incelenecektir. Hayatının bir döneminde şiddetle muhatap olmuş – şiddeti uygulamış ya da şiddete maruz kalmış - çocukların gazete haberlerinde hangi bağlamlarda ve nasıl bir haber dili kullanılarak sunulduğu, şiddetin mağduru olan çocuk ile şiddeti uygulayan çocuk sunumlarındaki farklılıklar, medyanın yarattığı çocuk imgeleri araştırmanın temel konularını oluşturmaktadır. Bu bağlamda Türkiye’de merkez medyanın sağında, solunda ve ortasında yer alan üç siyasi gazetede çocuk ve şiddet içerikli haberler yaklaşık 21 aylık bir zaman diliminde incelenmiştir. Şiddete uğrayan çocuk haberleri, okullardaki şiddet ve öğretmene yönelik şiddet haberleri, suçta bulaşmış çocuk haberleri araştırmanın kapsamını oluşturmaktadır. Araştırmada seçilen haberler üzerinden niteliksel bir değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, şiddet, medya.

“CHILD” AS THE OBJECT AND SUBJECT OF VIOLENCE IN NEWSPAPERS

ABSTRACT

In this study assuming that media has the power to create an image, the submission style of the newspaper news where children are elements of violence. The basic subjects of the research consists of the submission style (in which aspect and by which kind of news language) of the children who dealt with or faced violence or performed the act of violence in a certain time period of his life in newspaper news, differences between introductions of children who were victims of violence and performers of violence and the children images created by media. In this context the news including children and violence in 3 politic newspapers which are located on the left, right and middle of the central media in Turkey were examined through a timeline of 21 months. News including children facing violence, violence in schools, violence against teachers and children who are involved in crime constitute the scope of the research. In the research, a qualitative evaluation will be made over the selected news.

Keywords: child, violence, media.

**“ŞİDDET İÇERİKLİ VİDEO OYUNU OYNAMANIN ERGENLERİN ŞİDDET DAVRANIŞI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ:
OSMANİYE LİSE ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNDE YAPILAN BİR ALAN ARAŞTIRMASININ SONUÇLARI”**

Doç. Dr. Osman DOLU

Polis Akademisi SAMER

Türkiye’de televizyon programlarında yer alan şiddet içerikli yayınlarının çocuklar ve gençler üzerindeki etkilerine dair yapılan pek çok çalışmanın bulunmasına rağmen, “Şiddet İçerikli Video Oyunları”nın (ŞİVO) etkileri üzerinde yeterli çalışma bulunmamaktadır. Bu araştırma, Türkiye’de ŞİVO ve şiddet davranışları arasındaki ilişkiyi inceleyen literatürdeki boşluğu doldurmak üzere yapılmıştır. Araştırma verisi, 2011-2012 Eğitim Öğretim Yılıının Bahar döneminde Osmaniye il merkezinde bulunan liseler arasından rastgele seçilen 12 okulun birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflarından rastgele seçilen toplam 1285 öğrenci lise öğrencisi üzerinde uygulanan yazar tarafından geliştirilen “Ortaöğretim Kurumlarında Şiddet ve Suç Araştırması” anketinden elde edilmiştir. Çok değişkenli istatistiksel analiz sonuçları, ŞİVO’nun sosyal, demografik ve diğer değişkenlerin analize katılmasına rağmen şiddet uygulama davranışlarını başarılı bir şekilde açıklayabildiğini ortaya koymuştur. Yani, ŞİVO oynama süresi arttıkça lise öğrencilerinin şiddet uygulama davranışlarında da artmaktadır. Sunumun son kısmında araştırma sonuçları çerçevesinde okullarda şiddetin önlenmesine yönelik atılabilecek adımlar hakkında bazı öneriler sunulacaktır.

Anahtar kelimeler: Şiddet içerikli video oyunları.

**“LİSE ÖĞRENCİLERİNDE ŞİDDET EĞİLİMİ VE BELİRLEYİCİLERİ: BEŞ İLDE YAPILAN BİR ALAN
ARAŞTIRMASI”**

Doç. Dr. Osman DOLU

Polis Akademisi SAMER

Okullarda şiddet, ülkemizde giderek kendini daha fazla hissettiren sorunlardan biridir. Beş ilde gerçekleştirdiği “Ortaöğretim Kurumlarında Şiddet ve Suç Araştırması” ile yazar, liselerde gençler arasında gözlemlenen şiddet içerikli davranışların bireysel, ailesel, çevresel, sosyal ve psikolojik boyutlarını kriminoloji, sosyoloji, psikoloji ve eğitim literatürlerinde öne çıkan değişkenler çerçevesinde incelemektedir. Öncelikle betimsel istatistiklerin sunulacağı çalışmada, daha sonra anketle ölçülen şiddet değişkenlerinden bazılarını açıklayıcı çok değişkenli istatistiksel analizler ve bulguları dinleyiciyle paylaşılacaktır. Elde edilen bulgular ışığında okullarda şiddeti açıklama kapasitesi olan faktörler üzerinde durulacak ve şiddetten arınmış okullar inşa etmek için ne tür adımlar atılabileceğine ilişkin bazı öneriler sunulacaktır.

Anahtar kelimeler: Okullarda şiddet.

ÇOCUK İHMALİ VE İSTİSMARI İLE İLGİLİ GAZETE HABERLERİNİN İNCELENMESİ

An Evaluation of News in Print Media on Child Abuse and Neglect

Yrd. Doç. Dr. Ender DURUALP¹, Öğr. Gör. Gül KADAN¹

¹Çankırı Karatekin Üniversitesi

ÖZET

İstismar ve ihmal gelişmişlik düzeyi ne olursa olsun tüm toplumlarda görülmekte ve yaygınlığı her geçen gün artmakta olan bir sorundur. Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımına göre ihmal, çocuğa bakmakla yükümlü kimsenin, çocuğun gelişimi için gerekli ihtiyaçları karşılamaması veya bu ihtiyaçları dikkate almamasıdır. Öte yandan istismar ise, çocuklara karşı yapılan fiziksel, duygusal, zihinsel, cinsel ve toplumsal gelişimini engelleyen her türlü eylemdir. Bütün toplumlar eski çağlardan bu yana çocuk istismarı ve ihmal ile karşı karşıya kalmakta, teknolojinin gelişmesi ile birlikte yazılı ve görsel basında çocuk istismarı ve ihmal ile haberler sıkça gündeme gelmektedir. Bu çalışmada çocuk ihmal ve istismarı ile ilgili gazetelerde çıkan haberlerin bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın evrenini Türkiye'de yayımlanan basılı gazeteler oluşturmaktadır. Örneklemeye yüksek tirajlı beş ulusal gazete alınmıştır. Veriler belirlenen gazetelerde yer alan haberler taranarak 9 Mayıs-9 Ağustos 2013 tarihleri arasında toplanmış ve çocuk gelişimi uzmanları tarafından değerlendirilmiştir. Haberlere konu olan istismar ve ihmale uğrayan çocukların %51,3'ünün kız, %48,7'sinin erkek olduğu belirlenmiştir, yaş ortalaması ise ondur. Haberlerin %40,2'si çocuk ihmal ile %59,8'i çocuk istismarı ile ilgilidir. Çocuk istismarı haberlerinin %28,1'inin fiziksel, %12'sinin duygusal, %19,7'nin cinsel istismar olduğu belirlenmiştir. İhmal ve istismar haberlerinin % 58,1'i il merkezinde, %38,5'i ilçede, %3,4'ü ise köylerde meydana gelmiştir. Haberlere göre ihmal ve istismarın en fazla görüldüğü üç il Adana, İstanbul ve Konya'dır. Olaylar sonucunda çocukların %37,6'sı hayatını kaybetmiştir. İstismar ve ihmal eden kişilerin %17,1'nin anne, %19,7'sinin baba, %5,1'inin öğretmen, %8,5'inin kardeş/arkadaş, %7,7'sinin komşu, %3,4'ünün akraba ve %38,5'inin yabancı olduğu saptanmıştır. Sağlıklı çocuklar ve sağlıklı bir toplum geleceği için ihmal ve istismar ile ilgili farkındalık yaratmak, olguları azaltmak, aile ve toplum olarak bilinçlenmeyi sağlamak ana hedef olmalıdır.

Anahtar kelimeler: Çocuk ihmal, çocuk istismarı, gazete haberleri.

“TÜRKİYE'DE KAYIP ÇOCUK SORUŞTURMALARI: SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ”

Doç. Dr. Osman DOLU, Doç. Dr. Şener ULUDAĞ, Doç. Dr. Hasan BÜKER

Tüm dünyada olduğu gibi kayıp çocuk sorunu ülkemizde de giderek kendini hissettiren önemli sorunların başında gelmektedir. Yazarlar gerçekleştirmiş oldukları alan araştırması çerçevesinde kayıp çocuk ailelerinden çocuk polisine, oradan çocuk savcılarına ve çocuk mahkemelerine uzanan süreçte sorunun çözümünde çaba harcayan kurumları, aktörleri ve süreçleri incelemek suretiyle Türkiye’de kayıp çocuk soruşturmalarında yaşanan sorunları tespit ederek ve sorunların aşılması için bir dizi çözüm önerisi geliştirmişlerdir. Araştırma sonucunda sorunun çözümünde kurumlar arası işbirliği ve çok sektörlü yaklaşımın önemine dikkat çeken araştırmacılar, sunumlarının sonunda kayıp çocuk soruşturmalarının etkili hale getirilebilmesi için yapılması gereken yasal düzenlere ilişkin detaylar hakkında bilgi vereceklerdir.

Anahtar kelimeler: Kayıp çocuklar, Türkiye, kolluk.

KKTC GİRNE BÖLGESİNDEKİ OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN UYGULAMALARININ DUYGUSAL İSTİSMAR AÇISINDAN İNCELENMESİ

Examining School Policies Against Child Abuse Cases in Preschools of Girne, Turkish Republic of Northern Cyprus

Öğr. Gör. Aytaç DİLEK, Hesna Gamze KARADAYI, Melis ÇATAL, Özlem AKÇAL, Sevil İMERT, Tolga TOKLU
Girne Amerikan Üniversitesi

ÖZET

Şiddet, ihmal ya da istismar davranışları yaşanan toplumun bütün kesimlerinde görülse de erken yaşlarda bu davranışlarla karşılaşan çocuklar üzerinde daha büyük olumsuz etkiler bırakmaktadır. Araştırmanın temel amacı KKTC Girne ilçesindeki okul öncesi öğretmenlerinin uygulamalarını duygusal istismar açısından incelemek ve okullarda hangi duygusal istismar türlerine daha çok rastlandığını ortaya koymaktır. Bu araştırmada desen olarak nitel araştırma deseni kullanılmıştır. Araştırmada okul öncesi öğretmenliği bölümü 3. sınıf öğrencileri tarafından okul deneyimi dersi kapsamında gerçekleştirilen gözlem kayıtlarından yararlanılmış ve doküman olarak kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analiz yöntemi ile incelenmiştir. Araştırmanın örnekleme çalışma grubunu KKTC Girne ilçesinde bulunan Girne Maarif Anaokulu'ndan 8 öğretmen, Karakum Anaokulu'ndan 3 öğretmen, Karaoğlanoğlu İlköğretim Okulu'ndan 3 öğretmen ve Ozanköy Osman Türkan Anaokulu'ndan 2 öğretmen olmak üzere toplam 16 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Öğretmen adaylarının dosyalarından elde edilen verilere göre öğretmenlerin uygulamalarında pek çok duygusal istismar davranışını bulgulanmıştır. İncelenen dosyalardan elde edilen verilere göre öğretmenlerin en çok uyguladığı istismar davranışının tehdit etme olduğu görülürkenbu yöntemle çocuklara istedikleri yaptırımları uygulamaya çalışmaktadırlar. Bununla beraber öğretmenlerin uyguladığı diğer duygusal istismar türlerinede sıklıkla rastlanılmıştır. Verilerin sonuçlarından da görüleceği gibi öğretmenler çocukları kontrol etme ve istediği şekilde çocukları yönlendirebilmek için pek çok kez duygusal istismar davranışlarına başvurumaktadırlar.

Anahtar Kelimeler: İstismar, Duygusal İstismar, Okul Öncesi Öğretmeni.

ULUSLARARASI DENİZ HUKUKU BAĞLAMINDA İNSAN TİCARETİNİN KONUSU ÇOCUKLAR

Ar. Gör. Onur Sabri DURAK
İstanbul Teknik Üniversitesi

ÖZET

Uluslararası insan ticareti bağlamında en çok risk altında olan gruplardan birisi çocuklardır. Uluslararası insan ticaretinin gerçekleştirilmesinde ise insan ticaretine konu olan kişilerin bir ülkeden diğer ülkeye deniz yolu taşınması/götürülmesi sıkça karşılaşılan bir durumdur. Deniz-aşan yolculuklar sırasında, uluslararası insan ticaretine konu olan çocukların, karşı karşıya kaldığı tehditler yine bilinen bir gerçektir. Her ne kadar uluslararası deniz hukuku, insan ticaretinin önüne geçmek, insan ticaretini önlemek ve azaltmak adına çeşitli hukuki kurallar içerse de; bu kuralların genel anlamda uluslararası insan ticaretinin konusu olan kişileri, özelde ise çocukları korumaya yeterli olmadığı yaşanan tecrübelerle ortaya konulmuştur. Bu çalışma ile uluslararası insan ticaretinin konusu olan çocuklar uluslararası deniz hukuku bağlamında ele alınmış incelenmiştir. Konunun genel olarak takdiminin akabinde, uygulanacak uluslararası deniz hukuku kurallarına öncelikle yer verilmiştir. İlgili uluslararası deniz hukuku kurallarının yanı sıra, Türkiye Cumhuriyeti'nde yürürlükte olan ve uygulanabilecek hukuk kuralları irdelenmiştir. Uygulamadaki sorunlara yer verilmek suretiyle, uluslararası ve ulusal hukuk kuralları, olan ve olması gereken hukuk çerçevesinde incelenmiş ve tartışılmıştır. Çalışmanın sonuç kısmında ise, yürürlükteki hukuk kurallarının eksiklikleri tespit edilmek suretiyle, olması gereken hukuk bağlamında öneriler sunulmuştur.

“AİLE İÇİ ŞİDDET” KONUSUNDA YAPILMIŞ TEZ ÇALIŞMALARININ İNCELENMESİ

Öğr. Gör. Dr. Sebahat ALTUNDAĞ DÜNDAR

ÖZET

GİRİŞ: Şiddet olgusu insanlık tarihi ile birlikte ortaya çıkmış olup, günümüzde yaşamımızın bireysel ve toplumsal boyutunda karşılaşılabileceğimiz bir olgu durumundadır. Duygusal, sözel, fiziksel, cinsel, siyasal ve daha birçok boyutta kendini gösteren şiddet olgusu, doğaldır ki, aile içinde de görülebilir.

AMAÇ: Bu literatür derlemesinde amaç Ülkemizde son günlerde önemli hale gelen “aile içi şiddet” konusunda yapılmış olan tez çalışmalarını belirlemek ve çocuklar üzerine olan etkilerini incelemektir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Konu ile ilgili tara işlemi Yükseköğretim Kurumu’nun web adresinin (www.yok.gov.tr) “tez merkezi” (<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/SearchTez>) başlığı altından basit tarama bölümüne anahtar kelime olarak “aile içi şiddet” kelimesi yazılarak yapılmış ve elde edilen sonuçlar incelenmiştir.

BULGULAR: Literatür taraması sonucunda 1997- 2012 yılları arasında yapılmış 52 teze ulaşılmıştır. Çalışmaların 40’i yüksek lisans (%76.92), 7’si doktora (%13.46), 5’i tıpta uzmanlık tezidir (%9.61). Yapılan tezlerin, 20’si tıp alanında (4 psikiyatri, 7 adli tıp, 1 aile hekimliği, 8 halk sağlığı), 9’u sosyoloji, 7’si hemşirelik, 5’i psikoloji, hukuk (4), eğitim-öğretim (3), siyasal bilimler(1), gazetecilik (1), işletme (1), çalışma ekonomisi (1) alanındadır.

Tezler, kadına yönelik şiddet, kadınların şiddet deneyimleri, şiddeti doğuran koşullar ve baş etme biçimleri, şiddetin kadın sağlığına etkileri (23 tez), boşanma sebebi olarak aile içi şiddeti, şiddet kavramının hukuki boyutu ve önleme politikaları (13 tez), sağlık çalışanlarının şiddet olayına bakış açıları ve şiddet olayı ile karşılaşmaları (3 tez), aile içi şiddetin evlilik uyumu, öfke ve din ile ilişkisini (3 tez) açıklamak amacıyla yapılmıştır.

Ayrıca, 10 tez çalışması aile içi şiddetin çocuklar üzerindeki etkilerini açıklamak amacıyla yapılmıştır. Aile içi şiddetin çocukların özgüven düzeyi üzerindeki etkilerini, çocukların şiddete uğramasına neden olan faktörleri, çocuk suçlularda aile içi şiddeti belirlemek amacıyla yapılmıştır.

SONUÇ: Aile içinde kadına yönelik şiddetle çocuklara yönelik şiddet arasında sıkı bir ilişki bulunmaktadır. Bir evde aile içi şiddet varsa, yüksek ihtimalle çocuklar da şiddet görmektedir.

Anahtar kelimeler: Aile içi şiddet, çocuk, şiddetin etkileri.

DOMESTIC VIOLENCE "INVESTIGATION FOR THESIS WORK MADE

ABSTRACT

INTRODUCTION: Violence is born with a case history of mankind, a case has to encounter individual and social dimension of our lives today. Emotional, verbal, physical, sexual, political and violent phenomenon that manifests itself in many dimensions, it is natural that, in the family can be seen.

OBJECTIVE: The purpose of this literature review recently become important in our country, the "family violence " thesis on the subject to identify and examine the effects on children .

MATERIALS AND METHODS: As a result of review of the literature 1997 - 2012 made between the thesis of 52 was reached. Studies graduate studies (76.92 %), doctoral (13.46%) , thesis in medicine (9.61 %) , the thesis in medicine (4 psychiatry, forensic medicine 7 , one family medicine, public health), sociology, nursing, psychology , law, education, political science, journalism, business, labor economics area.

Theses , violence against women , women 's experiences of violence , the conditions that give rise to violence and coping styles, the effects of violence on women's health (23 theses) , domestic violence as grounds for divorce , legal and regulatory aspects of the concept of violence and prevention policies (13 theses) , violence in health care workers perspectives and faced with incidents of violence (3 dissertation) , domestic violence, marital harmony , anger, and the relationship between religion and (3 dissertation) was carried out to explain .

In addition, 10 thesis works was carried out to clarify the effects of domestic violence on children. The effects of domestic violence on children's self-confidence level, the factors that causes children to violence, domestic violence offenders were conducted to determine the child.

CONCLUSION: Violence against women, violence against children within the family is a close relationship between. If you have a home of domestic violence, violence in children are highly likely.

Keywords: Domestic violence, children, the effects of violence.

ÖZEL BİR ÇOCUK İSTİSMARI FORMU: MUNCHAUSEN BY PROXY SENDROMU

Dr. Duygu Sönmez DÜZKAYA¹, Yrd. Doç. Dr. Gülzade UYSAL

¹*İstanbul Tıp Fakültesi Hemşirelik Hizmetleri Müdürlüğü Süpervizör Hemşire*

²*Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü Öğretim Görevlisi*

ÖZET

Münchausen By Proxy Sendromu (MBPS), çocuk istismarının özel bir formudur. Genellikle ebeynler tarafından çocukta çeşitli şekillerde hastalık yaratılarak defalarca hastaneye götürülmekte ve çocuğa gereksiz birçok invaziv (kan alma, cerrahi girişim vb) girişim yapılmasına razı olmaktadır. Bu durum ciddi mortalite ve morbiditeye neden olabilmektedir. MBSP'nin isimlendirmesi ile ilgili tartışmalar vardır. Bazı araştırmacılar hastalığı yapay hastalık olarak tanımlamakta, bazıları ise medikal çocuk istismarı olarak tanımlamaktadırlar.

MBPS'nin standardize edilmiş bir tanımı yoktur. Fiziksel istismar ve medikal ihmalin bir kombinasyonudur. 15 ay-6 yaş arasındaki çocuklar risk altındadır. Görülme oranı tam olarak bilinmemektedir. İstismarcının genellikle anne olduğu, medikal terminolojiyi çok iyi bildiği, çocuğa uygulanan ağırlı ve invaziv girişimlere karşı istekli olduğu, sağlık ekibinden daha az endişeli olduğu görülür.

MBPS tanımlanması zor bir durumdur. Bu nedenle sağlık çalışanlarının dikkati hastalığın tanınmasında anahtardır. Tekrar eden hastalık ve hastaneye yatma, hastalık belirtilerinin ebeveyn uzaklaştırılınca geçmesi, birçok tetkike maruziyet, çocuğa uygulanacak bütün girişimleri büyük bir istekle kabul eden ve endişeli olmayan ebeveyn ile karşılaşılması durumlarında diğer sağlık ekibi üyeleri ile şüpheli durum paylaşılmalıdır. Özellikle hastanede hasta ile en fazla birlikte olan hemşirelerin bu belirtileri çok iyi gözlemesi ve şüpheli durumları adli tıp uzmanına bildirmesi önemli bir sorumluluğudur. Ayrıca bu durumların Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi ve hastanın taburculuğunun önlenmesi önemlidir.

Anahtar Sözcükler: Münchausen by Proxy Sendromu, Çocuk istismarı, aile, Hemşirelik.

A SPECIAL CHILD ABUSE FORM: MUNCHAUSEN BY PROXY SYNDROME

ABSTRACT

Munchausen By Proxy Syndrome (MBPS) is a special form of child abuse. The child is generally taken to the hospital several times in various ways by parents creating a lot of unnecessary invasive disease (blood collection, surgical procedures, etc.) and allowing intervention. This situation could cause severe morbidity and morbidite. There are debates about the denomination of MBPS. Some researchers define as factitious illness disease, while others describe as a medical child abuse.

There is no standardized definition of MBPS. It is a combination of physical abuse and medical neglect. Children between 15 months and 6 years of age are at risk. The incidence is unknown. It is seen that, abuser is usually the mother, who knows well about medical terminology, has willingness about painful and invasive procedures which are applied to the child and less anxious than medical team.

MBPS is a situation difficult to define. For that reason, attention of health professionals is the key to diagnose the disease. In the situations of; recurring illness and hospitalization, disappearing of symptoms when the child breaks away from parent, exposing many scrutinies, and to be encountered with the parents who accept all interventions to child with a great willingness and not anxious about that, this debatable situation must be shared with the other members of medical team. Especially, to observe these signs very carefully and inform debatable situations to forensic medicine specialist is an important responsibility of the nurses who hang out with the patient for long hours. Furthermore, it is important to inform these cases to public prosecutor and prevent the discharge of patients.

Key words: Münchausen By Proxy Syndrome, child abuse, family, nursing.

THE APPLICATION OF ROUTINE ACTIVITY AND DIFFERENTIAL ASSOCIATION THEORY TO THE PROBLEM OF YOUTH GANG DELINQUENCY

Rutin Aktiviteler ve Ayırıcı Birliktelikler Teorilerinin Genç Çetelerinin Suçluluğuna Uygulanması

Hatice HAN ER

ABSTRACT

The issue of youth gang delinquency has drawn significant attention in the field of criminology for the past century. Although researchers concur that gang delinquency is a widespread and incessant crime problem comprising a significant percentage of crime rates, the distortions and stereotypes created by the media of the youth gang issue has created a contortion of the matter. Based on empirical research, this paper will illustrate the nature of the problem of youth gang delinquency and explore how certain factors such as gang membership, and social factors like family, school and environment influence this crime problem. Following a clear depiction of the extent of youth gang delinquency, two sociological theories of crime – Cohen and Felson's Routine Activity Theory and Sutherland's Differential Association Theory – will be explained and applied to this crime problem.

Although both Routine Activity and Differential Association Theories are sociological explanations of crime, this paper will concentrate on two separate criminological perspectives, which include the elements of opportunity and learning involved in youth gang delinquency. Despite some weaknesses in the application of both theories to the crime problem of youth gangs, in light of the extant research, the concept of opportunity plays a crucial role in the problem of youth gang crimes as motivated youth, who are unsupervised and socialize in unstructured settings with delinquent peers, may commit their crimes through the opportunities they seize within such environments. Furthermore, the surroundings created by gangs and peer associations have been proven to present an environment in which juveniles may also learn and teach criminality to one another.

LİSE ÖĞRENCİLERİNDE SALDIRGANLIK DÜZEYİ

Aggression Among High School Students

Ar. Gör. Yağmur SEZER EFE

Erciyes Üniversitesi

Emine ERDEM

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yeni şeyleri deneme merakı, kendi kimliklerini kazanırken toplumun kurallarına meydan okuma, yetişkinleri model alma ve arkadaş grubuna dahil olabilme gibi yaş dönem özellikleri nedeniyle ergenler; madde kullanımı, riskli cinsel davranışlar, şiddet/zorbalık (saldırganlık/kendine zarar verme davranışı) ve kazalar gibi riskli sağlık davranışlarına yönelebilirler. Okulların kalabalık oluşu, okullarda kontrol eksikliğinin, disiplin anlayışında farklılıkların, rehberlik hizmetlerinin ve sosyal etkinliklerin yetersiz olması, ergenlerde şiddet ve saldırganlık davranışlarını destekleyebilir. Bu çalışma, lise öğrencilerinde saldırganlık düzeyini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma, 2012-2013 eğitim-öğretim yılında İl Millî Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı bir lisenin 9-12. sınıflarına devam eden 14-21 yaş grubu öğrencilerle yapılmıştır. Toplam 1100 lise öğrencisinin 537'si çalışmaya katılmıştır. Etik kurul, kurum, ebeveyn ve öğrenci onamı alınarak yapılan çalışmada; öğrencilerin tanıttıcı özelliklerine ilişkin anket formu ve fiziksel, sözel, öfke, düşmanlık, dolaylı saldırganlık alt ölçeklerinden oluşan Saldırganlık Ölçeği (SÖ) ile veriler toplanmıştır. SÖ, puan ortalaması arttıkça saldırganlık davranışının arttığı şeklinde yorumlanmaktadır. Veriler; tanımlayıcı istatistikler, Shapiro-Wilk, Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis, student-t, ANOVA testleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin; %58.3'ünün kız, %44.7'sinin 16-17 yaşında, %77.5'inin çekirdek aile yapısında olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %65.0'ı anneleri, %54.9'u babaları, %53.6'sı kardeşleri ve %60.3'ü arkadaşları ile ilişkilerinin çok iyi olduğunu belirtmişlerdir. Öğrencilerin SÖ toplam puanı 87.03±23.89 olarak belirlenmiştir. Erkek öğrencilerde fiziksel saldırganlık alt ölçek; kız öğrencilerde ise sözel, öfke, düşmanlık alt ölçek ($p<0.05$) ve toplam ölçek puanları yüksek bulunmuştur. Son bir yıl içinde stresli bir durum yaşayan öğrencilerin SÖ tüm alt ölçek ve toplam ölçek puan ortalamalarının; aile içi (anne, baba, kardeş) ve arkadaş ilişkilerinin iyi olmadığını belirten öğrencilerin SÖ toplam puanının yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Çalışmada, öğrencilerin %14.9'unun saldırganlık puanının yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Liselerdeki şiddet ve saldırganlık davranışlarını azaltmak için ergenlik dönem özellikleri dikkate alınarak okullarda spor (özellikle takım sporları) ve sosyal etkinliklere ağırlık verilmesi; stres-öfke yönetimi ve etkili iletişim becerilerine ilişkin eğitim verilmesi ve okul-aile işbirliğinin sağlanması önerilebilir.

Anahtar kelimeler: Lise öğrencileri, saldırganlık, şiddet.

MEDYADA ŞİDDET VE ÇÖZÜM YOLLARI ÜZERİNDE YENİDEN DÜŞÜNMEK

Doç. Dr. Nüket E. ERGEÇ¹, Yrd. Doç. Dr. Murat ERTAN DOĞAN¹

¹Çukurova Üniversitesi

ÖZET

Türkiye’de yapılan araştırmalarda, çocukların günde ortalama dört saat televizyon izlediği belirlenmiştir. Araştırmalar televizyonun, değer sistemlerinin oluşumunda ve davranışların biçimlenmesinde güçlü bir etkiye sahip olduğunu gösteriyor. Bununla birlikte günümüz televizyon programlarında şiddet ögesi içeren yapımlar ağırlıklı olarak yer almaktadır. Şiddetin sadece haber, dizi ve magazin programlarının yanında, çocuk kanallarında da önemli boyutta olduğu gözlemlenmektedir. Medya-çocuk ilişkisi üzerine araştırma yapılan konuların başında, şiddet gelmektedir. Şiddetin öğrenilen bir davranış olduğuna vurgu yapan Riches, şiddet eylemi sosyal gerçekliği pratik anlamda dönüştürmeyi hedefleyen ve bunu yaparken de içinde bulunduğu sosyalliğin düşünsel durumunu sergileyen bir yapıya sahip olduğunu belirtir. Şiddetin kişiler üzerinde bir tepkisizlik yarattığı, giderek şiddetin problemleri çözmede bir yol olarak kabul edildiği, televizyonda izlenen şiddetin taklit edildiği ve televizyondaki karakterler ile şiddet gören arasında özdeşleşme kurulduğuna dair çok sayıda çalışma bulunmaktadır. Özellikle kendini koruma yeti ve bilincine sahip olmayan çocuklar için şiddet ögesi içeren yayınların çok daha yıkıcı ve onarılmaz sonuçlar ortaya çıkardığı bilinmektedir. Bu çerçevede, şiddetin öznesi olan çocuk üzerindeki simgesel, düşünsel veya fiziksel tahribatların giderilmesinin çoğu kez ise mümkün olmadığı söylenebilir.

Medya şiddetini önlemede, RTÜK akıllı işaretleri bir çözüm olarak sunarken, akademik çevreler medya okuryazarlığının yaygınlaşması için uğraş vermektedir. Bu çalışma, medya üzerinden çocuğun maruz kaldığı şiddetin önlenmesi için daha fazla neler yapılabilir konusuna yoğunlaşmayı amaçlamaktadır. Bu konun ne kadar önemli olduğunu tekrar gündeme getirmek amacıyla Türkiye’de ulusal çapta yayın yapan özel televizyon kanalı Cartoon Network’ün bir haftalık yayın akışında yer alan 24 farklı çizgi dizideki şiddet ögesi içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Çalışma sonunda örneklem kapsamındaki dizileri izleyen çocukların, ortalama her 40 saniyede bir şiddet içeren eylemlere maruz kaldığı bulgulanmıştır. Ayrıca çalışma kapsamında, televizyondaki çocuk yapımlarında yer alan şiddet unsurları sınıflandırılmıştır. Elde edilen bulgular sonucunda çalışma, çocukların televizyon izlerken şiddetin etkilerinden korunma yollarının birçok farklı disiplinlerle işbirliği ile uzun soluklu çalışmalarla önlenebileceğini çözüm olarak sunmuştur.

Anahtar Kelime: Çocuk, şiddet, medya, televizyon.

TARGETTING AND PROTECTING CHILDREN AT RISK OF EXPLOITATION AND SOCIAL VIOLENCE IN NIGERIA

Nijerya'da İstismar ve Sosyal Şiddet Riski Altında Bulunan Çocukların Korunması

Elizabeth EKAETE

Nijerya Ulusal İnsan Kaçakçılığını Önleme Kurumu

ABSTRACT

Available statistics show that Nigeria ranks high on the list of most notorious human trafficking and social violent countries in the world. What is worrisome is the fact that these crimes are not only targeted against young women in the seemingly lucrative but illegal trans-boundary business in women, but increasingly at children in the domestic and commercial child labour domain. This paper reports the findings of a study undertaken to identify and provide a more effective approach to protecting vulnerable groups of disadvantaged persons in the country, based on experiences of Nigeria's National Agency for the Prohibition of Traffic in Persons and other Related Matters and its staff using interviews, questionnaires, and documentary research as methodology. Preliminary results of the study show that generally, children – especially female children – are high at risk, most especially those from broken homes, aged and poor parents and those orphaned by HIV/AIDS and other illnesses. Equally revealing is its disproportional spatial preponderance: children in rural areas are more at risk than their urban counterparts. From these preliminary results, it is becoming obvious that an effective mechanism aimed at targeting and providing safety nets for vulnerable children in Nigeria must reckon with these basic features of the country's contemporary reality.

AKRAN ZORBALIĞINI ÖNLEMENE DÖNÜK UYGULANAN PROGRAMA İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME

Günsu ERTUNÇ¹ Şermin Pınar YOGEV¹ Gökçen KILIÇ¹

¹Çankaya Rehberlik Araştırma Merkezi

ÖZET

Bu bildiriye Çankaya Rehberlik Araştırma Merkezi tarafından Ankara İli Çankaya İlçesinde bulunan okullarda uygulanan akran zorbalığı önleme programı geliştirme ve uygulama çalışmaları sunulmuştur. Okullarda uygulanacak zorbalığı önleme programlarının tüm okulu kapsayan birey, sınıf ve okul temelli bütünsel bir yaklaşımla ele alınması gerekliliği benimsenmiştir. 2012-2013 eğitim öğretim yılında ilçede bulunan ilköğretim okulları arasından 13 deney, 13 kontrol grubu okul pilot okul olarak seçilmiş ve deney grubu okullarda akran zorbalığını önleme programı uygulanmıştır. Çalışmanın içeriğinde okullarda görevli idareci, öğretmen, diğer personel ile veli eğitimleri, öğrencilere yönelik grup çalışmaları ve okul geneline yayılan farklı etkinlikler yer almıştır. Uygulanan programın etkililiğini değerlendirmek üzere ön test ve son test uygulama sonuçlarının yanı sıra eğitim-öğretim yılının her iki dönemi sonunda yapılan çalışmaların değerlendirildiği okul raporları ile düzenlenen çalıştay raporları kullanılmıştır. Buna göre deney ve kontrol grubu okullarında uygulanan ön test ve son test sonuçlarına bakıldığında, deney grubu okullarında zorbalığın fiziksel, sözel, dışlama ve söylenti çıkarma boyutlarında azalma olduğu gözlenmiştir. Bununla birlikte araştırmada cinsel zorbalıkta artış olduğuna dair dikkate değer bir sonuç ortaya çıkmıştır. Okul raporları ile çalıştay sonuçları ışığında ise hem zorbalık önleme programları konusunda öneriler sunulmuş hem de uygulanan program yeniden yapılandırılmıştır.

Anahtar kelimeler: Zorbalık, akran zorbalığı, zorbalığı önleme programları, okul temelli bütünsel yaklaşım.

AN EVALUATION STUDY OF THE BULLYING PREVENTION PROGRAM IN ANKARA

ABSTRACT

In this declaration, the development and implementation studies about preventing peer bullying applied at schools by Çankaya Counseling Research Center in Çankaya, Ankara are provided. It was adopted that peer bullying prevention program to be applied in schools should be handled in an individual-, classroom-, and school-based holistic approach which embraces whole school environment. During 2012 – 2013 Academic Year, 13 schools as experimental groups and 13 schools as control groups were chosen among the elementary and secondary schools in Çankaya and the peer bullying prevention program was applied in the schools chosen as experimental groups. This study consists of training programs arranged for administrators, teachers, other staff, and students' parents, group studies for students, and other common activities for the entire school environment. In order to evaluate the efficiency of the program, in addition to the results of the pre-test and post-test, the reports that are prepared by school at the end of both terms during the academic year and the reports arranged in workshops are used. According to the results obtained from the pre-test and post-test applied both in experimental and control groups, it was seen physical, verbal, ostracism and rumour forms of bullying have decreased in experimental group. On the other hand, research showed that sexual bullying has significantly increased. In the light of school reports and workshop reports, some suggestions on peer bullying program were made and the program that was applied was restructured.

Key words: Bullying, peer bullying, bullying prevention program, school based holistic approach.

TEACHING PREVENTION OF VIOLENCE AGAINST ADOLESCENT VICTIMIZATION IN SECONDARY SCHOOL

Associate Prof. Asylbek ESHIEV
Jalal-Abad State University

ABSTRACT

The article deals with the problem of school violence. The author examines the question of victimization. According to the author the main victims of violence in society are children and nowadays interest to study the causes of violence against children getting increased.

Analysis of the scientific literature on the issue of violence conducted by the author allowed him to come to such a conclusion that violence - is universal with deep historical, moral, ethical and economic roots.

The author raises a question like victimization - acquired human physical, mental and social traits and characteristics that may make him susceptible to become a victim (of the crime, accident, destructive cult, etc.).

The statistical data of the opinion poll conducted by the author in 2013 among students and young people of the Jalal – Abad city are used in the article.

Keywords: Teen, violence, victimology ,victimity, victimization.

SCHOOL MANAGEMENT: GUIDELINES TO CRAFT AND SUSTAIN SAFE SCHOOLS

Okul Yönetimi: Güvenli Okullar Oluşturmak ve Sürdürmek için Gereklilikler

Ph.D. Mark S. FLEISHER

Case Western Reserve Üniversitesi

ABSTRACT

Schools are social gathering places where children and adolescent gather to engage in formal education and acquire socialization skills. Parents expect their sons and daughters to be safe and secure at school. No matter where youngsters gather, a strong likelihood exists that social disorder will occur. This paper outlines harm reduction strategies to plan and implement procedures to create secure and safe schools. The paper argues that quick fixes and punishment like suspension and expulsion discourage disruptive students and have adverse effects on non-disruptive students. Thorough, well thought-out planning results in harm-reduction strategies that informally and unobtrusively prevent disorder and encourage student compliance, foster strong attachment to school, and create an environment encouraging strong academic performance. Planning strategies and management techniques discussed in this paper were implemented in the largest non-residential alternative in the United States in the late 1990s by the author.

Key Words: School disorder; strategic management; harm reduction.

RİSK ALTINDAKİ AFGAN ÇOCUKLARI
CHILDREN AT RISK AND IN NEED OF PROTECTION IN AFGHANİSTAN

Öğr. Gör. Firoz FAVZİ

Kabil Devlet Üniversitesi

ÖZET

Siyasi ve sosyal sorunlarıyla sürekli dünya kamuoyunu işgal eden Afganistan, birbirinden farklı onlarca ulustan müteşekkil yaklaşık otuz milyon nüfusu bünyesinde barındırmaktadır. Afganistan'da yıllarca süren savaşların ve iç karışıklıkların doğurduğu yokluk, eğitim müesseseleri de dahil bütün devlet kurumlarında oluşan tahribat ve akabinde hız kazanan cehalet, maalesef en çok çocukların zarar görmesine neden olmuştur. Hangi etnik gruptan olursa olsun Afgan çocuklarının kaderi aynıdır. Çocukların aile yaşantılarından, aldıkları eğitimden, sosyal çevrelerinden kaynaklanan sorunlar, ne yazık ki Afgan çocuklarının dünyasında onarımı oldukça zor ciddi tahribatlar meydana getirmektedir.

Bildirimizde 2001 yılında kurulan yeni Afgan devletinin çocuklara yönelik planları ve onların eğitim seviyelerinin yükseltilmesi üzerinde durulacak; Taliban örgütü ve diğer örgütlerin çocukları nasıl intihar saldırılarına teşvik ettikleri, onları Pakistan mülteci kamplarında sözde dini eğitim adı altında ne şekilde değiştirdikleri konusuna değinilecektir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin TİKA ve Türk Silahlı Kuvvetler aracılığıyla açmış oldukları okullarda ve meslek kazandırma kurslarında Afgan çocuklarına uyguladıkları dersler ve kursların, Afgan çocuklarının eğitim ve öğretiminde ne kadar önemli olduğu gayet açıktır. Afgan devleti ve Afgan halkı birçok kez bu konuda memnuniyetlerini dile getirmişler ve Türkiye'ye teşekkürlerini bildirmişlerdir. Son yıllarda Avrupa ülkelerinin desteğiyle yabancı dil kurslarında da artış olmuştur. Ancak bu kursların çoğunun Afgan milli eğitim bakanlığından izin alınmadan açıldığı mahiyetlerinin sakıncalar taşıdığı bilinmektedir. Bildirimizde söz konusu okulların faaliyetlerine de yer verilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afganistan, çocuk, eğitim, aile, kültür, dil, ahlak, sosyal çevre.

ÇOCUK ODAKLI BİR TOPLUM: ÇOCUK GELİŞİMİNE VE ÇOCUKLARA YÖNELİK YAPICI SOSYAL POLİTİKALAR OLUŞTURULMASINA YÖNELİK BİR PROJE

Child-Oriented Community: A Project Aiming Development of Social Policies for Children

Em. Mdr. Pervin GÜRLER¹, Em. Mdr. Kerem KADİROĞULLARI¹

¹Polis Genel Müdürlüğü

ÖZET

Yürürlükteki mevzuatımız, Meclis tarafından kabul edilen uluslararası anlaşmaların iç hukukumuzda yeterince hızlı yansıtılmaması nedeniyle, gelişen ve değişen nüfus yapımızın ihtiyaçlarına yanıt vermekte zorlanmaktadır. Sayıca az olmasına rağmen küçük nüfusumuz için kabul edilemez olan suçların halkta yarattığı etki sonucunda da yürürlükteki hukuk mevzuatının çağdaş anlayış düzeyine çekilmesi ihtiyacı doğmuştur.

Adalet sisteminin de çağdaş anlayışa göre yapılması suçun gerçekleşmesinden sonra alınacak tıbbi, hukuki ve sosyal tedbirlere ek olarak, önleyici tedbirlerin de hayata geçirilmesi hedefleriyle Cumhurbaşkanlığı Sosyal Sorumluluk Projeleri kapsamında; çocuk odaklı bir toplum gelişimine ve çocuklara yönelik yapıcı sosyal politikalar oluşturulmasına katkı koymak amacıyla proje geliştirilmiştir.

Proje, Cumhurbaşkanlığı himayelerinde, konuya paydaş; Bakanlıklar, Bağımsız Daireler, Polis Genel Müdürlüğü ile T.C. Büyükelçiliği'nin katılımı ile başlamış, daha sonra meslek örgütleri, sivil toplum örgütleri ve gönüllü uzmanların katıldığı alt komiteler seviyesinde çalışmalarını sürdürmüştür. Komiteler çalışma yöntemlerini belirleyerek Çocuk Odaklı Toplum Projesini hazırlamışlardır.

Yöntem:

Ulusal sistemin incelenmesi

Projenin geliştirilmesi aşamasında ihtiyaçlar ve aksaklıkların tespiti amacıyla öncelikle çocuklarla ilgili ulusal sistem incelenmiştir.

1. Kurumlardan gelen uzmanlarla görüşmeler
2. Sorun ve uygulamaların yerinde incelenmesi ve gözlemler
3. İstatistikî verilerin incelenmesi
4. Örneklemeye olay incelemesi

Uluslararası sistemin incelenmesi

Toplumsal ve sosyal yapı benzerliği nedenleriyle Türkiye, en iyi uygulama örneği olarak Avustralya modeli incelenmiştir.

Sonuç: Devlet politikasına dönüştürülmesi amacıyla altı temel hedef belirlenerek yol haritası hazırlanmıştır. Proje hedefleri,

1. Çocuk Adalet Sistemi,
2. Çocuk Bakım Hizmetleri,
3. Çocuk Gelişimini olumlu etkileyecek yayıncılık,
4. Çocuk Sağlığı Hizmetleri,
5. İstatistikî Veri toplanmasıyla,
6. Mobil Toplum Merkezleri ilgili politikalar geliştirilmesi şeklindedir.

Projemiz hukuk komitesi üyeleri çocuklara yönelik cinsel suçların kapsamını ve cezalarını yeniden düzenlemek amacıyla oluşturulan paralel yasa tadilatı çalışmalarına katılarak değişikliklerin mevzuatımıza kazandırılmasına katkı koymuşlardır.

Projenin 1'inci ve 6'inci hedefleriyle ilgili hizmet vermek için Çocuk İzlem Merkezi oluşturulması kararlaştırılmış, ülkemizin sosyo-ekonomik yapısına uygun merkezin kurulması için gerekli yasal mevzuatı hazırlayarak Meclise sunulmasını sağlanmıştır.

ŞİDDETİN DİLİNİ ÖĞRENMEK
LEARNING THE LANGUAGE OF VIOLENCE

Dr. Halil GÜNER
Adalet Bakanlığı

ÖZET

Dil, düşüncenin dışı vurumu, anlatımdır. Dil, insanoğlunun olmazsa yaşamasının zor olacağı, toplumsallaşmanın ve yaşamasını sürdürmesinin aracıdır. Yaşamda karşılaştığımız davranış biçimlerinden biri de şiddettir. Bunun nedenleri incelenmelidir. Şiddetin oluşumunda, çocuklar yönünden, çevrenin önemi çok fazladır. Çevrenin etkisi hem hareket ve davranış şekilleriyle hem de sözler, anlatım ve açıklamalarla gerçekleşir. Kullanılan sözcükler ve anlatım biçimleri farkında olarak veya olmadan şiddeti yaratır, ortaya çıkarır, benimsetir.

Çocuklar da ilk olarak bu dili öğrenirler. Şiddetin dilini çeşitli neden ve amaçlarla benimseyip bunu davranış modeli olarak gösterirler, şiddeti öğrenir, şiddeti ifade ederler.

Bu çalışmada şiddetin dili ve çocuklardaki yansıması anlatılmaya çalışılacaktır.

Anahtar kelimeler: Şiddet, dil, benimseme, uygulama.

RİZE İLİNDE EĞİTİM ORTAMLARINDA YAŞANAN ŞİDDETİ BELİRLEMeye YÖNELİK BİR ÇALIŞMA ÖRNEĞİ

SHU Yasin GÜNDOĞDU

Rize ASPİM

ÖZET

Son yıllarda dünyada ve Türkiye’de okullardaki şiddet olgusu hızlı bir artış göstermektedir. Verilen istatistiklere göre neredeyse her dakikada bir çocuk suçluluğu yaşanmaktadır. Eğitim kurumlarında sıkça karşılaşılan madde kullanımının yaygınlığı, saldırganlık ve taciz gibi şiddetin çeşitli boyutları okullarda güvenlik problemlerinin yaşanmasına neden olmaktadır. Okullarda yaşanan bu tür olaylar öğrenciler, öğretmenler ve okul yöneticileri açısından önemli bir sorun teşkil etmektedir.

18. yüzyılda Victor Hugo, “Bir okulun yapılması, bir hapishanenin kapanması demektir” sözüyle yüzyıla damgasını vurmuştur. Bu söz sloganlaşarak günümüze kadar geçerliliğini korumuştur. Ancak günümüzde okullar şiddeti önleyici kurumlar olması gerekirken medya, gelişen teknoloji, çekirdek aile, ahlaki ve etik değerlerin değişmesi, akran grubu baskısı gibi etkenler okullardaki dinamikleri etkilemiş ve okullardaki şiddet olaylarının artmasına neden olmuştur.

Yapılan araştırmalar, şiddetin taklit yoluyla da öğrenilebildiğini ortaya koymuştur. Korku ve şiddetin öğrenilebilir olma özelliği bireyin kişilik yapısıyla özdeşleşmesine neden olabilmektedir. Örneğin genç suçluların çoğu, çocukluklarını geçirdikleri aile ile yaşamları esnasında büyük bir oranda şiddete maruz kalmışlardır.

Okuldaki şiddet çocuk suçluluğunu oluşturan etkenler arasındadır. Bu etkenlerin bazılarını; öğrencilere ceza olarak fiziksel şiddet uygulanması, öğrencilerin okul çalışanlarına ve birbirlerine uyguladıkları şiddet, okul yöneticilerinin şiddet uygulama eğilimleri, öğrenci velilerinin okul çalışanlarına uyguladığı şiddet şeklinde sıralayabiliriz.

Çalışmanın amacı Rize il merkezinde yer alan okullarda şiddet ve saldırganlık durumunu ortaya koyarak buna yönelik olarak okullarda yaşanan şiddeti önlemeye yönelik olarak çalışmalar yapmaktır.

Çalışmada nitel ve nicel yöntem birlikte yer alarak veri toplamada Kaner’in “Suç Davranış Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2012-2013 eğitim-öğretim yılı, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Rize il merkezine de toplam 34 ortaokulda 3684 kız ve 3322 erkek olmak üzere toplam 7006 öğrenciye ölçme aracı uygulanan öğrenciler oluşturmaktadır.

SERVICES PROVIDED BY THE FAMILY PROTECTION DEPARTMENT FOR ABUSED

İstismar Mağduru Çocuklar İçin Aile Koruma Birimi Tarafından Sağlanan Hizmetler

Raad Al HAMADEEN

Ürdün Aile Koruma Birimi

ABSTRACT

- a. Providing specific rooms for meeting women by the department officials and other for meeting children in a peaceful and quiet environment away from any guy who can hurt the child feelings or stopping him / her from giving important information to the police.
- b. The related parties are met according to their gender by a qualified trained cadre in order to listen to all the case events frankly and without hiding any details.
- c. Cooperating psychologically with the victims.
- e. Following the gradual method in making interviews the victims and using communication skills in order to urge the victim to continue reporting about the case while observing body movements during that.
- f. Being patient in the interview and don't making impossible promises for the children and not blaming them.
- g. The interview is being held with the parties by one officer without any observers.
- h. The interviews must be videotaped in order to save time or making children repeating the events to protect his psychological wellbeing.
- i. The people with disabilities or foreigners (who don't understand Arabic) must be met while having (a translator or sign translator) present after being under owth.
- m. The officer or investigator must provide secure and peaceful environment and empathizing with the victim while using a quiet suitable language in this interview.
- n. Stopping any mix or meeting between the victims and the aggressor while investigation about the case and if there were any observing queue it must be done from behind the windows shield special for this case.
- r. The investigator must be skilled in urging or encouraging the children to speak out or remembering times. places or names an every detail that can lead for the criminal or collecting the evidences related to the case without any interference.
- j. Achieving the interview objectives by the investigator by getting the necessary assault information which are the following criminal.

BİR İLKÖĞRETİM OKULU'NDA ÖĞRENİM GÖREN MEVSİMLİK TARIM İŞÇİSİ OLARAK ÇALIŞAN ÇOCUKLARIN KARŞILAŞTIKLARI SORUNLAR, ŞİDDET GÖRME VE DEPRESYON DURUMLARI

EXPOSURE TO VIOLENCE, DEPRESSION AND OTHER PROBLEMS OF ELEMENTARY STUDENTS WHO WORK AS SEASONAL AGRICULTURE WORKERS

Öğr. Gör. Feray KABALCIOĞLU¹ Yrd. Doç. Dr. Fatma ERSİN¹

¹Harran Üniversitesi

ÖZET

Bütün dünya ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de birçok çalışan çocuk fiziksel, psikolojik, ekonomik istismar tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Amaç: Bu çalışma, bir ilköğretim okulunda öğrenim gören çocukların çalışma sırasında karşılaştıkları sorunları, şiddet görme ve depresyon durumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma Ekim – Aralık 2012 tarihleri arasında, tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini 6-7-8. sınıflarda okuyan ve mevsimlik tarım işçisi olarak çalışan 500 öğrenci oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen veri toplama formu ve çocuk depresyon ölçeği aracılığı ile yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmış olup Statistical Package for Social Sciences (SPSS) for Windows 11.5 istatistik paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama), ki-kare analizi kullanılmıştır. Çalışmaya katılan çocukların ailelerinden, Şanlıurfa Milli Eğitim Müdürlüğü'nden ve çocuklardan izin alınmıştır.

Bulgular: Çocukların %46.2'si kız, %53.8'i erkek öğrencidir. Çalışmanın hayatını olumsuz etkilediğini belirten çocukların çalışmanın %48.7'si eğitimine engel olduğunu, %35'i çok yorulduğunu, %10.1'i sağlık sorunları yaşadığını belirtmişlerdir. Yaşanan sağlık sorunları içinde, güneş çarpması (%27), halsizlik-yorgunluk (32.2), burun kanaması (%18.4), sırt-bel ağrıları (%16.6), tarım ilacı zehirlenmeleri (%1.7) sıklıkla ifade edilen sorunlardır. Çocukların %7.7'si şiddete maruz kaldığını belirtmiş olup %96.2'sinin depresyonda olduğu saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Bulgular sonucunda mevsimlik tarım işçisi olarak çalışmanın çocukların öğrenim durumlarını ve yaşam koşullarını olumsuz etkilediği görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Mevsimlik tarım işçisi çocuklar, karşılaşılan sorunlar, şiddet.

İLKÖĞRETİM OKULLARINDA AKRAN ZORBALIĞININ ÖNLENMESİNE YÖNELİK GELİŞTİRİLEN PROGRAMIN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Yrd. Doç. Dr. Hülya KARATAŞ¹, Doç. Dr. Candan ÖZTÜRK²

Harran Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Bu çalışma ilköğretim öğrencilerine yönelik zorbalığı önleme programının geliştirilmesi ve etkinliğinin değerlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Zorbalığı önleme programı üç aşamada hazırlanarak uygulanmıştır. Birinci aşamada; program içeriği Sosyal Bilişsel Teori'ye dayalı hazırlanmıştır. İkinci aşamada Türkiye'de zorbalık konusunda çalışan araştırmacılara program taslağı gönderilerek içerikte yer alması gereken eğitim programlarına yönelik görüş alınmıştır. Üçüncü aşamada program uygulanmış ve sonuçları değerlendirilmiştir. Program ilköğretim altıncı sınıf öğrencilerine (7 oturum), ebeveynlerine (2 oturum) ve öğretmenlere (bir oturum) olarak uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak Akran Zorbalığı Belirleme Ölçeği (Pişkin&Ayas, 2007) ve Tanımlayıcı Özellikler Soru Formu kullanılmıştır. Veriler eğitimden önce, eğitimden iki hafta sonra, altıncı ayda ve bir yıl sonra tekrar toplanmıştır. Veriler, tekrarlı ölçümlerde varyans analizi, bağımlı ve bağımsız gruplarda t-testi ile değerlendirilmiştir. Programın kurban puanlarının azalmasında eğitimden iki hafta sonra, altıncı ay ve birinci yılda etkili olduğu, zorba puanlarında ise eğitimden iki hafta sonra ve altıncı ayda etkili olduğu ancak birinci yıl izlemde etkili olmadığı saptanmıştır. Programın uzun dönemde etkinliğini sürdürmek için zorbalığı önlemeye yönelik geliştirilen programların her yıl tekrarlanması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Zorba, Kurban, Sosyal Bilişsel Teori, Zorbalık.

EXAMİNİNG THE EFFECT OF THE PROGRAM DEVELOPED TO ADDRESS BULLYİNG İN PRİMARY SCHOOLS: A PROGRAM BASED ON THE THEORY

The purpose of the study is to evaluate the effectuality of bullying prevention program. In this study, bullying prevention program was prepared in three steps. In the first step, conceptual framework of bullying prevention program was prepared according to Social Cognitive Theory. Second step is the step of taking expert opinions. In this study, training program for bullying was prepared by taking opinions from different disciplines. The third stage the program implemented and evaluated. Bullying prevention program were applied 6th grade students (7 session), parents (2 session) and teachers (1 session). Datas were gathered by using Demographic Data Questionnaire and The Peer Bully Adolescent Form. Datas were collected before the training, 2 weeks after the training, in the 6th month and 1 year after the training. In the analysis of the data, analysis of variance was used in repetitive measurements and t test was used in dependent and independent groups. That the program is effective in decreasing the victim points two weeks after and in the 6th month and in the 1st year; and effective in decreasing bully points two weeks after and in the 6th month, however, it is not effective in the 1st year follow-up. It is suggested that trainings in bullying prevention programs should be repeated every year.

Keywords: Bully, Victim, Social Cognitive Theory, Bullying.

JOHN RAWLS ADALET TEORİSİ İLKELERİNİN ÇOCUK ADALET SİSTEMİNE UYGULANMASI: TEORİ VE UYGULAMA MODELİ ÖNERİSİ

An Application of The Principles of John Rawls's Justice Theory to Juvenile Justice System: A Theory and Model Proposal

Dr. Akın KARATAY

Polis Akademisi

ÖZET

Bu çalışmada; Çocuk Adalet Sistemi kurumlarının ilke ve amaçlar, uygulama, yasal önlemler, özel cezalandırma ve etkinliği konusundaki güncel işleyişi, kuramsal olarak Rawls adalet kuramı üzerinden değerlendirmektedir. Kuram ve uygulama tartışılmaktadır: halihazır uygulama ilke ve standartları, bu adalet kuramı açısından incelenmektedir.

Amerikalı liberal düşünür John Rawls, 1970'lerde geliştirdiği adalet teorisi ile 'temel yapı' olarak adlandırdığı ortak kurumlar, prosedürler ve karar alma süreçlerine uygulanmak üzere demokratik, liberal görünümlü işlevsel ve yapısal bir model önermektedir. 1971 yılında yayımlanan ilk kitabı A Theory of Justice'de Rawls, Kantçı konstrüktivist yaklaşım uyarınca, temel yapının düzenleyici ilkelerini belirlememizin yolu olacak bir yöntem ileri sürer. Toplum sözleşmesi düşüncesinin özgün bir uyarlaması olan bu çıkış noktası, özel şartlar altında bir araya gelmiş kişilerin rasyonel müzakeresidir. Rawls'un 'başlangıç durumu' olarak adlandırdığı bu varsayımsal toplum sözleşmesi, sözleşmeye taraf olan bireylerin kendi özellikleri ve koşullarının müzakereyi etkilememesi, böylelikle de özel çıkarların, güç ilişkilerinin paranteze alınması yoluyla adil ilkelere ulaşmayı öngörür. Eşit olarak konumlandırılmış bireyler, normatif açıdan hükümsüz faktörler "bilgisizlik peçesi" ardına gizlenmiş olduğu hâlde müzakere ederler ve kolektif hayatlarının ortak ve zorunlu kurumlarını düzenleyecek kuralları belirlerler. Rawls başlangıç durumunda temel yapıya ilişkin iki adalet ilkesine ulaşılacağını söyler:

1. Her kişi, herkes için en geniş hak ve özgürlükler manzumesini sağlayan bütünsel bir sistem içinde eşit temel özgürlüklere sahip olmalıdır (Özgürlük ilkesi);
2. Sosyal ve ekonomik eşitsizlikler; (i) en dezavantajlı konumdakilerin yararına olması (Fark ilkesi). (ii) adil fırsat eşitliği koşullarında toplumsal mevki ve pozisyonların herkese açık kalması şartları altında düzenlenmelidir (Eşitlik ilkesi).

Çocuk Adalet sistemi; uluslar arası kurallar, ulusal mevzuat (maddi hukuk, çocuk yargılaması, çocuk mahkemeleri), polis uygulamaları, sosyal hizmet birimleri ve denetim birimleri gibi kurumlar sistemi bütünüdür. Demokratik, insan haklarına dayalı, siyasal alanda özgürlük ve eşitlik ne kadar gelişmişse çocuk adalet sistemi problemleri de o kadar azalacaktır. Rawls adalet teorisinde de özgün bir özgürlük, eşitlik ve dezavantajlılar için de farklılık ilkesi önermektedir. Her ne kadar idealist ve ütöpik olarak eleştiri olsa da, Rawls adalet teorisi, sosyal bilimciler tarafından, a) kuram-uygulama arasındaki farklılıklar, b) işlevsel ve yapısal açıdan yeni çözüm önerileri, ile c) önerme ile olgu (başka bir deyişle olması gereken ile olan) arasında var olan aksaklık ve problemlerin dağıtıcı adalet, katılımcı demokrasi ve fırsat eşitliği gibi ideal kavramlar temelinde tartışılmaktadır. Çocuk muhakemesinde yer alan usul muhakeme kurallarının uygulanması ile her şüpheli için istenen adaletli sonuç alınmakta mıdır? Kuralların tam anlamıyla uygulanmasıyla (perfect procedural justice) elde edilecek sonuç her zaman adil olmayabilir. Buna karşılık adaleti amaçlayan tabii kurallarla (pure procedural justice) adalet ve farklılıklara göre eşitlenmiş sonuca varmak bazen daha doğru sayılmaktadır. Çocuk mahkemeleri ve kolluk çocuk adalet sisteminde daha davranışçı tutum içinde olmak durumundadır. Bunun anlamı adli ve idari görevliler daima demokratik, insan haklarına dayalı ve toplumun ihtiyaçlarına göre hareket etmelidirler. Bu tutum sistemin daha adil ve eşit olarak toplumdaki ihtiyaçlara cevap verebilecek ölçüde etkin ve işlevsel olmasını sağlayacaktır. Hakimlerin hukukçu olmalarının yanında sosyal mühendis rolünü oynamaları gerekmektedir. Polislerin çocuklar için daha çok proaktif uygulamalara ağırlık vermeleri gerekmektedir. Bu durum özellikle çocuk suçluluk potansiyelinin yoğun olarak yaşandığı bölgelerde daha kritik bir önem arz etmektedir. Çocuk adalet sistemi saydam (transparent) ve hesapverebilir olmalıdır. Uygulamada alınan günlük karar ve insiyatfinin adil, eşit ve demokratik olması gerekmektedir ancak bu şekilde toplumdaki huzur ve güven tesis edilebilecek ve görevlilerin aldığı kararların ve uygulamalarının meşruluğu konusunda tereddüt oluşmayacaktır.

Sonuç olarak çocuk adalet sistemi çocuk odaklı bir sistem ve kurallar bütünü olmalı ancak suç odaklı olmamalıdır. Son zamanlarda gündemde yer alan yeni anayasa çalışmaları ile yargı reformu çalışmaları açısından bu çalışmadaki önerilerin de yardımcı ve destekleyici olacağı değerlendirilmektedir.

**CHILDREN AT RISK AND JUVENILE WITH AN INCLINATION TOWARDS CRIMINAL OFFENCES:
THE EFFECTIVENESS OF THE EVALUATION OF PREVENTIVE PROGRAMMES BY THE LITHUANIAN POLICE**

**RISK ALTINDA VE SUÇ İŞLEME EĞİTİMİ OLAN ÇOCUKLAR: LİTVANYA POLİSİ TARAFINDAN UYGULANAN
ÖNLEYİCİ PROGRAMLARIN ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ**

Raimundas KALESNYKAS

Litvanya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi

ABSTRACT

This article is delivered to the 5th International Symposium on Children at Risk and in Need of Protection. Children and juvenile criminality, like criminality in general, is a multifaceted and complex phenomenon, influenced by many interrelated social, biological, educational, economic and legal factors. Combating this phenomenon cannot be limited only to increasing the efficiency of the police and criminal justice institutions or creating an effective correction (prevention) system for young offenders. The philosophy of police prevention activity in the general juvenile crime prevention system is changing due to substantial changes in the society, political and economic instability in the country, demographical changes, the emergence of new forms of juvenile delinquency and, of course, a lack of finance for implementing a preventive programs by the police.

Scientific research (2007-2012) on preventive activity by the police in Lithuania highlighted three major developments that have significantly affected the evaluation of the effectiveness of children and juvenile prevention programmes in the last decade. These are a clear identification of children at risk, inclination of children and juvenile to commit criminal offences (risk children), the quality behind the development and implementation of a prevention programme, and loopholes in complex/systematic evaluation of preventive programmes.

Research results show that police officers who implement preventive measures tend to assess these measures "optimistically," and this in fact contradicts objective assessments of the effectiveness of preventive measures. The research has also helped to identify the factors, which determine the attitudes of police officers towards the effectiveness of preventive measures.

The study identified several factors that affected the approach to measuring the effectiveness of children and juvenile crime prevention: a lack of well-trained police officers working with children at risk and delinquent juvenile, excessive workload and a lack of time for quality preparations for launching preventive programmes, a lack of police funding for preventive measures, insufficient cooperation with social partners, especially in local communities, imperfections in the police qualification upgrading system, etc.

Keywords: children at risk, juvenile delinquency, juvenile police, crime prevention program, efficiency of a crime prevention activity.

CRIMINAL ACTS AGAINST SEXUAL FREEDOM AND SEXUAL MORALITY IN THE MACEDONIAN CRIMINAL CODE - WITH A SPECIAL FOCUS TO THE CHILDREN AS VICTIMS

Makedonya Ceza Kanunu Çerçevesinde Cinsel Özgürlük ve Ahlak Karşıtı Suçlar: Çocukların Mağdur Olduğu Durumlar

Katerina KRSTEVSKA¹ ,Marija KRSTEVSKA²

¹Üsküp Güvenlik Fakültesi

²Makedonya Ulaşım ve İletişim Bakanlığı

ABSTRACT

The Chapter XIX of the Criminal Code of the Republic of Macedonia contains in itself criminal acts whose object of protection is the sexual freedom and sexual morality. Although this Chapter covers several criminal acts, particular significance is given to the acts where a child is a victim - among which to the Sexual assault upon a minor under 14 years of age (Article 188), Showing pornographic materials to a minor (Article 193) and Production and distribution of child pornography (Article 193-a). By defining the term "child as a victim of criminal act" as minor under 18 years of age, the Criminal Code goes further by prescribing that when a criminal act is committed against a minor under 14 years of age, the Court upon a Public Prosecutor's request, shall decide at the expense of the convicted person to publish the final court judgment or a extract of it through the media, but the victim's personal data must be protected.

Therefore, in the paper analysis will be performed about the position of the children in the criminal justice system especially the provisions of the Draft - Law on Justice for Children concerning the protection of children as victims of a criminal acts and as witnesses in the criminal procedure. Further, the legal frameworks governing the above mention criminal acts will be studied, by which their trend of movement from the aspect of the criminal policy shall be determined. Also, with the help of scientific analysis and description of the statistical data disposable to the State Statistical Office, the detecting and proving activities of the Macedonian law enforcement organs can be noted through the submitted criminal reports, the initiated accusations and the delivered judgments for sanctioning of the perpetrators of these criminal acts.

SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUKLARIN REHABİLİTASYONUNDA “RİSK VE İHTİYAÇ DEĞERLENDİRME ARACI: BİSİS”

Hakim Vehbi KADRİ KAMER

Adalet Bakanlığı

ÖZET

Tutuklanarak ceza infaz kurumuna alınan veya haklarında mahkemece verilen hapis cezasının kesinleşmesi nedeniyle çocuk eğitimevine giren suça sürüklenen çocukların, ceza infaz kurumunda veya çocuk eğitimevinde buldukları süre içinde;

- Suç işlemelerine neden olan madde bağımlılığı, öfkenin kontrol edilememesi gibi faktörlerin ortadan kaldırılması,
- Kurumda buldukları süre içinde kendilerine veya başkalarına zarar vermelerinin önlenmesi,
- Suç işlenmesini önleyen eğitim, kişisel gelişim gibi faktörlerin güçlendirilmesi,
- Aile ve dış dünya ile olan ilişkilerinin desteklenmesi,
- Ceza infaz kurumundaki eğitim ve iyileştirme faaliyetlerine katılım motivasyonunun artırılması,

İçin suça sürüklenen bilimsel yöntemlerle suça sürüklenen çocuğun risk ve ihtiyacının belirlenmesi gerekmektedir. Suça sürüklenen çocuğun risk ve ihtiyacı bu alanda özel eğitim almış uzmanlar tarafından uygulanacak form ile gerçekleştirilecektir. Bu tespitten sonra “planlama” yapılması, bu planın belirli aralıklarla gözden geçirilmesi, suça sürüklenen çocukta görülen gelişim ve değişim kapsamında planının revize edilmesi, bu plan kapsamında yapılan bütün çalışmaların bir veri bankasında tutulması gerekmektedir. Dünya uygulamalarına bakıldığında suça sürüklenen çocuklar için çok sayıda akredite olmuş risk ve değerlendirme aracının bulunduğu görülmektedir. Bunlar arasında; BOT 4.1, CAIS, TAIS, COMPAS, T1-R, LSI-R, LSI-R, SAQ sayılabilir. Bu bildiri; çocuk adalet sistemi içinde en büyük reform çalışmalarından biri olan BİSİS’in, mukayeseli hukuktaki örnekleri ve Ülkemizdeki uygulama sonuçları açıklanacaktır.

Problem: Suça sürüklenen çocukların yeniden suç işlenmeleri, kurumda buldukları süre içinde kendilerine veya başkalarına zarar vermeleridir. Amerika Birleşik Devletlerinde yapılan bir araştırmada; 11.000 suça sürüklenen çocuğun 17.000 intihar davranışında bulunduğu, İngiltere’de yapılan diğer bir araştırmada erkek çocuk hükümlülerin % 23’ünün, kadın çocuk hükümlülerin %27’sinin diğer hükümlülerin saldırısına uğradığı belirlenmiştir.

Amaç: Suça sürüklenen çocukların çocuk ceza infaz kurumunda veya çocuk eğitimevinde bulunduğu süre içinde kendilerine ve başkalarına zarar vermelerini önlemek, kurum kurallarına uymasını sağlamak, çocuğun kurumdan salıverilmesinden sonra yeniden suç işlemesini önlemek amacıyla çocuğun risk ve ihtiyacının belirlenmesi amacıyla kullanılan BİSİS’in hakkında bilgi verilmesidir.

Sonuç: Bireyselleşmiş İyileştirme Sisteminin uygulandığı çocuk ceza infaz kurumlarında kendilerine veya başkalarına zarar verme olasılıklarının ortadan azaldığı, yeniden suç işleme oranının düştüğü belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Suça sürüklenen çocuk, bireyselleştirilmiş iyileştirilme sistemi, rehabilitasyon, çocuk kapalı ceza infaz kurumu, çocuk eğitimevi.

**NEVŞEHİR İL MERKEZİNDE SUÇA SÜRÜKLENEN VE SUÇ MAĞDURU OLAN ÇOCUKLARA GENEL BİR BAKIŞ
JUVENİLE DELINQUENTS AND CHILD VICTIMS İN NEVŞEHİR: A GENERAL OVERVIEW**

Ar. Gör. Bahriye KAPLAN¹ Yrd. Doç.Dr. Zehra (IŞIK) Çalışkan, Ar.Gör. Derya GÜRBÜZ, Ar. Gör. Nuray GÖKTAŞ, Öğr. Gör. Kamuran ÖZDİL

¹Nevşehir Üniversitesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Çocuk suçluluğunun ülkemizde ve dünyanın birçok ülkesinde artış gösterdiği bilinmektedir. Çocuğun yapısı, çocuk üzerindeki çevresel etkenler, sosyal çevre ve yaşam koşulları çocuğu suça sürükleyen nedenler arasında yer almaktadır. Bu çalışma, Nevşehir il merkezinde son 5 (beş) yıl içerisinde (2009-2013), suça sürüklenen ve suç mağduru olan çocukların genel profilini ortaya çıkarmak amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmada Nevşehir İl Emniyet Müdürlüğü Çocuk Şube Müdürlüğü'nden alınan son beş yıla (2009-2013) (2013 ilk altı ay) ait veriler kullanılmıştır. Çocuk Şube Müdürlüğüne çocukların başvurma/getirilme nedenleri arasında, suç mağduru olma, suç işlediği şüphesi olma ya da kayıp olarak bildirilme yer almaktadır.

Bulgular: Çalışmada suç işlediği şüphesiyle hakkında işlem yapılan çocukların sayılarının yıllara göre artış gösterdiği (2009 yılında 122, 2010 yılında 194, 2011 yılında 241, 2012 yılında 258 olup 2013 yılı ilk altı ay için 131) ve bu çocukların çoğunluğunun (%92.3) erkek olduğu belirlenmiştir. Yine suç mağduru olarak merkeze başvuran/getirilen çocukların sayılarının yıllara göre artış gösterdiği saptanmıştır (sırasıyla 45,72, 65, 76, 79). Son beş yılda, suç mağduru olarak merkeze başvuran kız çocuklarının oranının (% 32.6), suç işlediği şüphesiyle hakkında işlem yapılan kız çocuklarının oranına (% 7.7) göre daha fazla olduğu bulunmuştur. Merkeze getirilen/başvuran çocukların madde kullanım durumları incelendiğinde, çoğunlukla sigara kullandıkları, 2011 yılı itibarıyla sigarayla birlikte alkol, uyuşturucu madde, uçucu ve yapıştırıcı madde kullanımının eklendiği belirlenmiştir. Ayrıca son beş yılda, çocukların karıştığı olay sayısının yıllara göre arttığı (sırasıyla 102, 119, 145, 159, 120) toplam olay sayısının 645 olduğu ve meydana gelen olayların en çok kasten yaralama, hırsızlık ve taksirle yaralama şeklinde sıralandığı görülmüştür.

Sonuç: Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre; çocukların suça karışma oranlarında yıllara göre artış olduğu, kız çocuklarının daha çok suç mağduru oldukları belirlenmiştir. Buna göre çocuklarda risk gruplarının belirlenmesi ve multidisipliner bir yaklaşımla gerekli önlemlerin alınması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Çocuk, Suça sürüklenen çocuk, Suç mağduru çocuk.

13 -18 YAŞ GRUBU TUTUKLU ÇOCUKLARDA DİNSEL İNANÇLARIN DAVRANIŞLARA YANSIMASI

The Impact of Religious Beliefs on Behaviors Among Incarcerated Children Between the Ages of 13 And 18

İbrahim KARANFİL

Ankara Müftülüğü

ÖZET

Suç araştırmalarında tartışılan konulardan biri de inanç düzeyi ve suç ilişkisidir. Ülkemizde bu alanda yeterli düzeyde araştırmanın olduğunu söylemek oldukça güçtür. Bu çalışma, İnanç düzeyi/Allah inancı ve suç arasındaki ilişkiyi ortaya koymayı hedeflemektedir. Bu çalışma Ankara/Sincan Kampüsünde yer alan Çocuk Eğitim Evi ve Çocuk ve Gençlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumunu kapsamaktadır. Cezaevinde görüşülen 300 tutuklu ve hükümlü suçlulardan elde edilen verilerin analizinden oluşmaktadır.

Problem:13 -18 Yaş Grubu Tutuklu Çocuklarda Dinsel İnançların Davranışlara Yansıması üzerinde şu ana kadar fazla çalışma yapılmamıştır

Dini inancın toplumsal barışı sağlayıcı bir fonksiyonu bilinmektedir. Yeryüzünde pek çok din, insanların canına ve malına karşı, kişiye sorumluluk yüklemektedir. Dinin toplumda güven sağlayan bir unsur olduğu kabul edilirse; onun iyi anlaşılması suçluluğu azaltmada bir faktör olabilir. Fakat bu ilişki net olarak bilinmediği için alan araştırmasına yönelik bilimsel çalışmalara gerek duyulmaktadır.

Konusu ve Amacı: Bu araştırmanın konusu, 13 –18 yaş grubunda suç işleyen suçluların din anlayışını saptamaktır. Ayrıca suçluların dindarlık açısından nasıl bir profil sergiledikleri hususu da irdelenen konular içerisinde yer almaktadır. Bu çerçevede araştırmanın amacı da, suçluların dini inanç durumlarını ve dini ibadetleri yerine getirme sıklıklarını saptayarak dindarlık düzeyi ile suçluluk arasındaki ilişki konusunda bir fikir edinebilmektir.

Araştırmanın Amacı: Tutuklanarak ceza infaz kurumuna alınan veya haklarında mahkemece verilen hapis cezasının kesinleşmesi nedeniyle çocuk eğitimevine giren suça sürüklenen çocukların, ceza infaz kurumunda veya çocuk eğitimevinde buldukları süre içinde; risk ve ihtiyacı ön planda tutularak, çocuğun psikososyal durumu gözetilerek, değerler eğitimi de kapsayacak şekilde din eğitimi, verilmesi, ceza infaz kurumundaki eğitim ve iyileştirme faaliyetlerine katılım motivasyonunun artırılması, nihayetinde de topluma kazandırılmasıdır.

Araştırma evreni ve örneklem: Evren; Ankara/Sincan Kampüsünde yer alan Çocuk Eğitim Evi, Çocuk ve Gençlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunan 300 çocuk; Örneklem, bu evren içerisinde gönüllü olan 150 çocuktur. Bu çocukların sayısı pilot çalışma sonucunda belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışmada, çocukların din anlayışıyla hayata bakış açıları ve değer anlayışları arasında bir ilişki olduğu, özellikle çocukların yetiştiği sosyal yapının bu anlayışı da etkilediği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Allah inancı, Din, Dindarlık, İnanç problemi, Vicdan duygusu, Dini değerler, Toplumsal barış, Dürtülerin kontrolü, Duygu kırılması.

CONTRIBUTION TO THE INVESTIGATION OF THE MECHANISMS THAT LINK JUVENILE DELINQUENCY WITH THE FAMILY UPBRINGING ENVIRONMENT

ÇOCUK SUÇLULUĞU VE AILEDE YETİŞME ORTAMI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİNE BİR KATKI

Eftychia KATSIGARAKI

Yunanistan İnsan Hakları ve Şeffaflık Bakanlığı

ABSTRACT

Examining a sample of imprisoned offenders, we focused our interest on the “potential” contribution of the family upbringing environment, to the type of delinquent behavior that will be developed by the young members of a family. Specifically, the research was divided into two sections. In the first section, we examined those mechanisms by which the structural features of the family are associated with the delinquent behavior of its young members. In particular, we analyzed the way that juvenile delinquency is linked to the economic profile, the size and the composition of the family.

In the second section, we turned our attention to the functional characteristics of the family, focusing our interest on the study of:

- a) the emotional sentiment of the family
- b) the parental upbringing practices and
- c) cases of domestic child abuse and neglect;

characteristics that are usually found “guilty” of the appearance of the juvenile delinquency phenomenon.

ÇOCUKLARIN CİNSEL ANLAM İÇEREN FİİLLERE YÖNELİK VERECEĞİ RIZANIN SINIRLARI VE BU FİİLLERDEN ÇOCUĞUN KORUNMASI BAKIMINDAN TÜRK CEZA KANUNU HÜKÜMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Limits of Consent for Sexual Acts of Minors: An Evaluation of the Turkish Penal Code

Yrd. Doç. Dr. Mehmet Nihat KANBUR
Akdeniz Üniversitesi

ÖZET

Kişinin kendi cinselliği bakımından karar verme özgürlüğü genel olarak kabul edilen bir haktır. Bu hakkın sahibi olunması bakımından yetişkin bir kişi olma ile çocuk olma bakımından fark olmasa da söz konusu hakkın kullanımı bakımından farklılıklar olması mümkündür. Kişinin kendi bedeni üzerinde cinsel anlam içeren fiillere yönelik vereceği rıza tamamen sınırsız mı olacaktır / olmalıdır? Aynı husus çocukların vereceği rıza bakımından nasıl değerlendirilmelidir? Çocukların bu tür fiillere yönelik verecekleri rızanın geçerliliği var mıdır? Geçerli kabul edilecek ise bu rızanın sınırı olmalı mıdır ve objektif ölçütlerle bu sınır nasıl belirlenebilecektir. Bu sınırı belirleme yetkisi kime ait olacaktır? Genel olarak yasama fonksiyonuna sahip olan Yasama Organı (TBMM) hangi kıstaslarla keyfiliğe kaçmadan çocuğun cinsel özgürlüğünü kullanabilmesine yönelik düzenlemeler getirebilecektir? Çalışmada bu teorik kısım tartışıldıktan sonra çocuklara yönelik cinsel anlam içeren fiiller ve bu fiillere yönelik olarak çocuk tarafından verilen rıza açıklaması, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri bakımından değerlendirilecektir.

Bu tartışmalar bakımından öncelikle “ÇOCUK” – “CİNSEL ANLAM İÇEREN FİİLLER” ve “RIZA” kavramları açıklanacaktır. Bu kavramların değerlendirilmesinde Türk Ceza Kanunu hükümleri tartışılacaktır. Ardından bildiri konumuzla bağlantılı olarak Türk Ceza Kanunu m.103 ile m.104 incelenecektir.

Çocukların Cinsel İstismarı başlıklı TCK m.103 hükmüne göre; “(1) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismar deyiminden; a) Onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış, b) Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar, anlaşılır. (2) Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. (3) (Değişik: 29/6/2005 – 5377/12 md.) Cinsel istismarın üstsoy, ikinci veya üçüncü derecede kan hısmı, üvey baba, evlat edinen, vasi, eğitici, öğretici, bakıcı, sağlık hizmeti veren veya koruma ve gözetim yükümlülüğü bulunan diğer kişiler tarafından ya da hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle veya birden fazla kişi tarafından birlikte gerçekleştirilmesi hâlinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır. (4) Cinsel istismarın, birinci fıkranın (a) bendindeki çocuklara karşı cebir veya tehdit kullanmak suretiyle gerçekleştirilmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır. (5) Cinsel istismar için başvuru olan cebir ve şiddetin kasten yaralama suçunun ağır neticelerine neden olması halinde, ayrıca kasten yaralama suçuna ilişkin hükümler uygulanır. (6) Suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması halinde, onbeş yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur. (7) Suçun mağdurun bitkisel hayata girmesine veya ölümüne neden olması durumunda, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.”

“Reşit Olmayanla Cinsel İlişki” başlıklı TCK m.104 hükmüne göre; “(1) Cebir, tehdit ve hile olmaksızın, onbeş yaşını bitirmiş olan çocukla cinsel ilişkide bulunan kişi, şikâyet üzerine, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

Görüldüğü üzere bir çocuğun cinsel anlam içeren fiillere yönelik ortaya çıkabilecek ihtimaller Türk Ceza Kanununda iki maddede hüküm altına alınmıştır. Bu fiillerin hangi tür ve yoğunlukta olduklarına nereye kadar rıza verebilmesine ilişkin kanunda açık bir belirleme olmasa da başta yukarıda belirttiğimiz kişinin kendi cinsel özgürlüğünü kullanmasına ilişkin hakkı, kişinin kendi vücudu üzerinde tasarruf edebilmesine ilişkin hakları ve çocuğun yüksek menfaatinin korunmasına yönelik amaç bir arada değerlendirilerek bir sonuca ulaşılmaya çalışılacaktır. Çalışmamızın son kısmında ise mevcut düzenlemedeki sorunlardan yola çıkarak, olması gereken hukuk bağlamında, cinsel anlam içeren fiillere yönelik hukuki düzenleme alternatifleri önerilecektir. Bu kısımda çocuğun sınırsız / sınırlı cinsel özgürlüğe sahip olması bakımından, kişinin kendi kaderini serbestçe tayin etme hakkı ve kendi geleceğini özgürce oluşturma hakkı ile yine çocuğu korumaya yönelik tedbirleri almaya ve sınırlar / yasaklar koymaya yetkili olan devletin egemenliği / otoritesi arasındaki dengenin nasıl sağlanabileceği değerlendirilecektir.

THE IMAGE OF THE CHILD IN PRINTING AND BROADCAST MEDIA - A COMPARATIVE STUDY
BASILI VE GÖRSEL MEDYA YAYINLARINDA ÇOCUK İMAJI: BİR KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMA

Martina KARASTEVA

Bulgaristan Çocuk Koruma Kurumu

ABSTRACT

In 2004, the State Agency for Child Protection made a content analysis of all articles relating to children, published in three daily newspapers with the highest circulation in Bulgaria - "Trud", "Sega" and "Standard". The research period covers the last six months of 2004 – from 01.07.2004 till 31.12.2004.

As for the realized 2004 study by the same research methodology was implemented in three leading electronic media in the country - e sites "Dnevnik", Darik News and Cross Agency . The period of observation of articles related content for children is June 2013, nearly 10 years later.

The aim of a comparative study is using the content analysis, to outline the child image created by the media. As a classification criteria were also used the media commitment to the children and their problematic, as well as the context of the media notion of the child.

The major research categories are: Name of the newspaper, subject of the article – a specific child/children or the children in Bulgaria as a relative category, the ethnicity, the article theme – violence, public appearance, celebrations and entertainments, education, sexual exploitation, traffic, adoption, children with disabilities, child death, children's criminality/ deviate behavior and etc.

The themes of the two studies are discussed separately from each other due to the hypothesis that the period of study most likely affect the number and proportion of articles.

Results : During the survey period of 2004 children presented negative in 69% of registered items, the 2013 negative image of the Bulgarian child is present in 38% of the publications. This can be explained by the purposeful collaboration in the years of state institutions, media and civil society organizations towards protecting the rights and interests of children in Bulgaria.

TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNDE SUÇ SORUNU VE SUÇUN PSİKO-SOSYAL BOYUTLARI

Crime And Psycho-Social Aspects of Crime in Turkish Education System

Öğr. Gör. Nermin KARABACAK

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

ÖZET

Çocukları suç işlemeye iten etmenler çok çeşitlidir. Çocukları suça sürükleyen etmenlerin değişik kaynakları olabilir: Aile, akran grubu, okul, toplumun sosyal ve ekonomik politikaları, eğitim, sağlık, sosyal refah sistemi, çocuk adalet sistemi, medya, toplum veya kişinin bireysel özellikleri gibi. Türk eğitim sisteminde okuldaki şiddet çocuk suçluluğunu oluşturan etkenler arasında yer almaktadır. Çocuk suçluluğunun eğitim kurumlarında ortaya çıkmasına neden olan okuldaki etkenlerin bazılarını; öğrencilere yönelik fiziksel ceza kullanılması, öğrencilerin okul çalışanlarına ve birbirlerine uyguladıkları şiddet, okul yöneticilerinin şiddet uygulama eğilimleri, öğrenci velilerinin okul çalışanlarına uyguladığı şiddet şeklinde sıralayabiliriz. Okulda çocuk suçluluğunun etkenleri olan bu unsurların temelinde suçun kalıtsal, kültürel, töre, ahlaki, toplumsal tabakalaşma gibi bireysel, psikolojik ve sosyolojik özellikleri bulunmaktadır.

Hızlı toplumsal değişim süreci beraberinde şiddet sorununu da gündeme getirmektedir. Hızla artan toplumsal sorunlara şiddete bağlı olarak suçluluk da eşlik etmektedir. Eğitim kurumlarını da zorlayan suçluluk oranı bu konunun irdelenmesini önemli kılmaktadır. Bu bağlamda bu çalışma şiddetin doğurgusu olan suçun psikolojik ve sosyal boyutunu ortaya koymak için aşağıdaki araştırma soruları yanıtlamak üzere planlanmıştır.

1. Suçun nedeni kalıtsal olabilir mi?
2. Suçun kültürel kökleri nelerdir?
3. Yazılı olmayan hukuk yani töre yargısı suça itebilir mi?
4. Toplumsal tabakalara göre suçun nitelikleri nelerdir?
5. Bakımlı çevre çocuklarını suça iten nedenler nelerdir?
6. Bakımsız çevre çocuklarını suça iten nedenler nelerdir?
7. Yetişkin yaşamın suç nedenleri nelerdir? Önlemek için neler yapılabilir?
8. Bilinçsizlik ile suç arasında nasıl bir ilişki vardır?
9. Tecavüz ve ensest ilişkiler hangi psiko-sosyal nedenlerle açıklanabilir?
10. Her türlü açlığın suçluluğa ittiği bir genel kanıdır. Bu gerekçe nasıl ortadan kaldırılabılır?

Araştırmanın yöntemi niteldir. Veri toplamada araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Hazırlanan görüşme formunda uzman görüşleri alınmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2011-2012 ve 2012-2013 eğitim-öğretim yılında, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Rize/Çayeli Hizmetçi Eğitim Enstitüsünde, "Yatılı Bölge Okulları" seminerlerine katılan okul yöneticisi, yönetici yardımcısı ve öğretmenler olmak üzere toplam elli gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Elde edilen sonuçlar bilgisayar destekli nitel veri analizi NVIVO 8 programı kullanılarak içerik analizi yapılmıştır. Bulgulara göre "Yatılı Bölge Okulları"nda görev yapan yönetici ve öğretmenler suç oluşturan etkenleri üç ana temada ifade etmişlerdir.

YATILI KIZ MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN KENDİNİ KABUL DÜZEYLERİ İLE OKUL YAŞANTILARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Examining the Relationship Between the Self-Acceptance of Students in Boarding Girls High Schools and Their School Life

Yrd. Doç. Dr. Fatma Elif KILINÇ

Abant İzzet Baysal Üniversitesi

ÖZET

Yaşam dönemleri içerisinde ergenlik, bireyin benliğine dönük duygularının en çok değiştiği; bununla birlikte, sağlıklı bir kişilik gelişimi için kendini kabul edebilmenin önem kazandığı kritik bir dönemdir. Ergenlik döneminde başarılması gereken gelişim ödevlerinin, gerçekleştirilmesi amaçlanan ideallerin ve yaşanan kaygıların; ergenlerin benliklerini tanımaları ve kabul etmeleri ile ilişkili olduğu görülmektedir. Zamanlarının önemli bir bölümünü okulda geçiren çocuklar için okul önemli bir yaşam alanıdır. Okul ortamında fiziksel, davranışsal, sosyal ve akademik olarak kaygı yaratabilecek pek çok yaşantıya sahip olduklarından okul öğrencilerde yoğun öfke duygularının oluşmasında potansiyel bir ortam olarak düşünülebilir. Bu durumda okul yaşantılarına dayalı öfkenin belirlenmesi önem kazanmaktadır. Bu araştırma, yatılı kız meslek lisesi öğrencilerinin kendini kabul düzeyleri ile okul yaşantıları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Bolu il merkezinde bulunan yatılı Zübeyde Hanım Kız Meslek Lisesi öğrencilerinden araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 96 yatılı öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, öğrenciler ve aileleri hakkında genel bilgileri edinmek için araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu", öğrencilerin kendini kabul düzeylerini belirlemek için "Kendini Kabul Envanteri Lise Formu", öğrencilerin okul ortamındaki yaşantılarına dayalı öfkelerinin duygusal, bilişsel ve davranışsal boyutlarını ölçmek için Çok Boyutlu Okul Öfke Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel olarak değerlendirilmesinde t testi ve pearson korelasyon analizi uygulanarak elde edilen sonuçlar tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Ergen, kendini kabul, okul öfkesi.

TOPLUMSAL BİR PARADİGMA OLARAK ŞİDDETİN MEŞRULAŞMASI

Legitimization of Violence as a Social Paradigm

Yrd. Doç. Dr. Metin KILIÇ

Düzce Üniversitesi

Günümüz toplumlarında yaşanan hızlı değişim ve dönüşümlerden kuşkusuz en çok etkilenen kesim çocuklardır. Modernleşmeye koşut olarak şiddet olgusunun toplumda her geçen gün artması ve boyut değiştirmesi, sosyal çevrenin, teknolojinin ve medyanın çocuğun sosyalleşme sürecinde etkisini farklı açılardan sorgulama gereksimi doğurmaktadır. Çocuğun sosyalleşmesine ilk katkı sağlayan ailenin sosyo-kültürel yapısının yanında, teknolojik araçlarında aile hayatındaki yerinin şiddet üzerine etkisi yadsınmaz. Günümüzde kırsal ve kentsel yaşamın ayırıcı özelliklerini minimize eden iletişim araçlarının yansıttıkları da düşündürücüdür. “Y kuşağı” diye bilinen gençliğin teknolojiye bağımlı hale gelmesi ve teknolojinin sunduğu şiddeti aile ve okul ortamına yansıtması göz ardı edilemeyecek bir realitedir. Bu anlamda kırsal ve kentsel yaşamda şiddetin algılanış biçiminin gençler arasında değişiklik göstermesi beklenirken, biz duygusunun giderek azalması ve bireyselliğin yaygınlaşması sonucunda benzer yaşam tarzlarının hâkimiyetiyle şiddet olgusu anlam bulmaktadır. Yaptığımız araştırmada lise çağı gençliği diye tabir ettiğimiz gençlerin şiddeti nasıl algıladıkları tespit edilerek, şiddetin nasıl önlenmesi gerektiği üzerinde durulmaktadır.

Araştırmanın ana evrenini Adıyaman İl Merkezi lise çağı gençliği oluşturmaktadır. Örneklem, tabakalı örneklem tekniğine göre, evreni temsil etme düzeyi kıstaslarına uygun olarak belirlenmiştir. Araştırma 14–18 yaş arası lise çağı gençliği ile sınırlıdır. Araştırmanın örneklem grubu, farklı sosyal yapıdaki sekiz lisede okuyan gençlikten oluşturulmuş ve araştırmada 643 anket uygulanmıştır. Araştırma sorularının geçerliliğini arttırmak adına belirtilen farklı liselerde 30 öğrenciye ön test uygulaması yapılmıştır. Ön test sonucunda yapılan düzenlemelerle 80 soruluk anket formu son halini almıştır. Anketler “Bilimsel Araştırma Yöntem ve Teknikleri” dersi alan sosyoloji 2. Sınıf öğrencilerinin anketörlüğünde ilgili okullarda uygulanmıştır. Gençlerin sosyo-ekonomik yapılarının şiddeti kanıksamaları üzerinde büyük etkileri olduğu çalışma sonucunda tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Toplum, Şiddet, Gençlik, Aile, Okul, Çevre, Medya.

GENDER BASED VIOLENCE AGAINST CHILDREN IN YEMENI SOCIETY

Yemen Toplumunda Çocuklara Yönelik Cinsiyet Temelli Şiddet

Najat Sayem Khalil

Sana'a Üniversitesi

ABSTRACT

Gender based violence against children, especially girls, in Yemen is a common and serious problem affecting life many of girls throughout the Country. It is driven by many factors operating in a range of social, cultural and economic contexts. At the heart of Gender based violence directed against girls is gender inequality. Many parents force girls to leave school when they reach puberty, or even earlier in rural areas where 80 percent of Yemen's population lives, to help with household and farm chores and because of a lack of female teachers and separate school infrastructure for girls. But parents also take girls out of school early to prepare them for marriage. Therefore, very few girls can continue or complete their education.

This study is based on the qualitative methodology research which focuses on understanding of the Viewpoints of the Sample (girls and boys) on GBV against children in Yemeni society in terms of the concept, the forms, The places, the victims, The perpetrators and the causes. Using the focus group discussion and the in-depth interviews. The sample consisted of 95 boys and 100 girls from six governorates.

The main findings, are:

- The sample members are aware about the concept of the GBV, it is violence against a girls, they are aware it is linked to power and authority.
- There is widespread of all GBV forms, sexual, psychological and physical violence .
- The commonest places where GBV practiced is Home, street and school. There is a sort of acceptance for practicing this sort of violence within home, either it was for protection or discipline. The final aim is to maintain the reputation of the family and its honor.

MADDE BAĞIMLISI ERGEN AİLE TERAPİSİ OLGU SUNUMU

Fatih KILIÇARSLAN

Sosyal Hizmet Uzmanı

ÖZET

Y.Ü. 16 yaşında, erkek, 4-5 yıldır madde kullanan, zaman zaman sokakta yaşayan, okula ve işe gitmeyen bir ergendir. Tedavide farmakoterapi ve bireysel terapi uygulanmış ancak yarar sağlanmamıştır. Diğer tedavilere ek olarak aile terapisi düşünülmüş, 13 seans sistemik aile terapisi modeli uygulanmıştır. ÇEMATEM kliniğinde haftada bir seans gerçekleştirilmiştir. Tüm seanslara aile üyelerinin tamamı katılmasa da anne ve/veya baba katılmıştır. Aile 5 kişiden oluşmaktaydı. Anne ev hanımı, baba mobilyacı olarak çalışıyordu, bazen iş almamış olabiliyordu ve sıklıkla alkol kullanımı vardı. Evde birde 3 yaşında küçük erkek kardeş vardı. Ablası evli ve başka bir semtte oturuyordu. Abla seanslara katılmamıştır. Aile, özellikle anne terapilere gelme konusunda çok kararlıydı.

Y.Ü. ilk seanslarda öfke duygusunu kontrolde zorlanıyordu, bağırıyordu, tehditler kullanıyordu. Seans devam ederken yoğun öfkeyle, tehdit ederek odadan çıkıyordu. Sonraki seanslarda süre doluncaya kadar odada kalmış; duygusunu uygun tarzlara dönüştürerek ifade edebilmiştir. Y.Ü.'nün ailenin içine girdiği, aileye yaklaştığı sembolik olarak terapide oturma biçiminde gözlenmiştir. Giderek aile üyelerine yakın oturmuştur.

Aile terapisi sonlandıktan sonra 6 aylık izlemede Y.Ü. madde kullanmamıştır, ailesiyle birlikte yaşamını sürdürmektedir, öfke duygusunu kontrol edebilmekteydi ve işe gitmektedir.

Uçucu madde kullanan ergenlerde aile terapisi genelde başvurulmayan bir terapi yöntemidir. Bu olgu aile terapisinin madde kullanan ergenlerle çalışırken umut verici olduğunu düşündürmektedir. Sistemik aile terapisi ilişkilerinde ciddi sorunlar yaşayan, uçucu madde kullanan ergenlerde önemli bir tedavi seçeneği gibi görünmektedir.

Anahtar kelimeler: Madde Bağımlılığı, Ergen, Aile Terapisi.

ABSTRACT

Family therapy is being applied on inhalant substance using adolescent receiving treatment at ÇEMATEM department of Bakırköy Mental Health Hospital – Istanbul since 2003 in this study, we present a case of family therapy applied to adolescents receiving treatment in a family environment.

Y.U. is a 16 years old male adolescent using inhalant substance for 4-5 years. He doesn't go to school, is jobless and on occasional runaway. He had received pharmacotherapy and individual therapy result in a bad solution. In addition to these, we have applied systemic family therapy for 18 séance between March 2003 and June 2003. He received therapy once a week. Even though the full family participation was not received, either the mother or the father participated in all séances. The family has 5 members. The mother being a house wife, the father is a furniture manufacturer. He had days with no work and was taking alcohol frequently. Y.U. had a 3 years old brother. The sister, never participated the therapy séances, is married living in a different district. The parents, especially the mother, were determined the participated the séances.

Y.U., in the early séances, could not control his anger. He was shouting and threatening. He would leave therapy room yelling and threatening. However, he state in the room until the end of the therapy in the later séances and could express his feelings in proper manners. He would be sitting closer to the family members; symbolically showing acceptance of his family.

Even though 6 months had passed over the therapy, Y.U. is living with his family and is not using substance. He can control his feelings and has a job.

Family therapy is not a usual treatment method applied to inhalant substance using adolescent. The case reported here gives the hope that family therapy can be helpful even in such cases. The systemic family therapy can have success in cases where the inhalant substance using adolescent has serious problems in family relationships.

Keywords: Substance Abuse, Adolescent, Family Therapy.

ÇORUM İLİ “ÇOCUK ODAKLI” SOSYAL RİSK HARİTASI ÇALIŞMASI

Yaşar KIYIKLIK

Çorum Rehberlik ve Araştırma Merkezi

ÖZET

Şiddet olgusu toplumlarda yüzyıllardır var olmasına, hatta insanlık tarihi kadar eski olmasına karşın, uzun yıllar okullarda ciddi bir sorun olarak algılanmamıştır. Okullarda, meydana gelen şiddet olaylarının diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de son yıllarda arttığı dikkati çekmektedir. Okulların temel sorumluluklarından biri, öğrencilere, istenmeyen davranışlardan, modellerden arındırılmış bir çevre sunmaktır. Üstelik okulda asayişin sağlanması ve öğrencilerin kendilerini güvenlikte hissetmeleri, okullarda eğitim etkinliklerinin sürdürülebilmesinin de ön koşullarından biridir. Bu amaçla Çorum Merkez İlçe esas alınmak üzere Çorum il merkezinde çocuk güvenliği açısından aile-okul-çevre-kişisel odaklı verilere ulaşmak ve bunların analizleri üzerinden, çocuk odaklı sosyal risk haritası oluşturmak amacıyla araştırma yapılmıştır. Çorum il merkezi okullarından 8.430 öğrencinin katılımının sağlanarak yapılan anketle Aile, Okul, Çevre ve Kişisel boyutta risk faktörleri belirlenmeye çalışılmış ve sonuçlar analiz edilmiştir. Yapılan analiz sonuçlarına göre risk faktörlerini ortadan kaldırmaya yönelik proje ve çalışmalara başlanılmış, yapılan araştırma yeni çalışmalara ışık tutmuştur. Sunulacak bildiride çorum ili açısından sosyal risk faktörleri aile, okul, çevre ve kişisel boyutta ele alınarak öğrenci gözüyle sosyal risk faktörlerinin analizi yapılarak çözüm önerileri sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Güvenlik, Çocuk İstismarı, Eğitim, Sosyal Risk, Aile, Çocuk, Öğrenci.

ABSTRACT

The phenomenon of violence, although exists for centuries in societies and although even as old as human history, has not been perceived as a serious problem for many years in schools. Increase in violence occurring in schools in our country, as in other countries, has standing out in recent years. One of the primary responsibilities of schools is to provide an environment, to the students, which has been prufied from unwanted behaviors and models. Moreover, public order and the students' feeling themselves as safe at the school are prerequisites in the sustainability of educational activities in schools. For this purpose, on the basis of the Central District of Corum City, the research has been conducted in order to access the family-school-community-personal oriented data in terms of child safety and in order to create a child-focused social risk map. With a survey, with the participation of 8430 students in schools in the center of Çorum, family, school, environmental, and personal risk factors were determined and the results were analyzed Based on the results of the analysis, the projects and studies have been started to eliminate the risk factors and the study lighted the new studies In the presentation, in terms of the province of Corum, by taking social risk factors in a family, school, environmental, and personal dimension and by analyzing social risk factors in the eyes of the student, solutions will be represented.

Key Words: Violence, Security, Exploitation of Children, Education, Social Risk, Family, Child, Student.

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN ÇOCUKLARIN KATILIM HAKKI KONUSUNDAKİ UYGULAMALARININ GÜVENLİ VE RİSKE DUYARLI NİTELİĞİ AÇISINDAN İNCELENMESİ

Nihan KORAN¹, Neslihan AVCI²

¹Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü

²Gazi Üniversitesi, Mesleki Eğitim Fakültesi, Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümü

ÖZET

Araştırmanın amacı; 4-6 yaş çocuklarına hizmet veren okul öncesi öğretmenlerinin eğitim ortamındaki çocuk katılımı anlayışlarını katılımın güvenli ve riske karşı duyarlı niteliği açısından incelemektir.

Çalışmanın temel verilerini Okul Deneyimi dersinde Kasım 2010 – Ocak 2011 tarihleri arasında 30 öğretmen adayı tarafından toplanan 8 haftalık sınıf gözlemi oluşturmaktadır. Buna göre araştırmanın çalışma grubu Girne bölgesinde bulunan 2 resmi ve 1 özel okula bağlı anasınıflarında görev alan 15 anaokulu öğretmeninden oluşmaktadır. Araştırma amacı doğrultusunda öğretmen adaylarının dosyalarındaki veriler arasından eğitim ortamını materyal ve düzen açısından değerlendiren ve öğretmenin sınıf, davranış yönetimini içeren gözlemler, öğretmenin okuldaki bir günü, öğrencinin okuldaki bir günü ve uygulama günlüğüm isimli raporlar seçilmiştir. Buna ek olarak öğretmen adaylarından öğretmenlerin performanslarını yansıtacakları birer rapor yazmaları istenmiştir. Toplanan tüm veriler betimsel analiz teknikleri kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin değerlendirmesi Çocuğun Katılım Hakkı Genel Yorum No. 12'de (Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Komitesi, 2009) katılımın güvenli ve riske karşı duyarlı niteliği temel alınarak yapılmıştır.

Araştırma sonucunda 15 öğretmenin güvenli ve riske karşı duyarlı niteliğini duygusal ve fiziksel istismar içeren davranışlar sergilemek suretiyle ihlal ettiği tespit edilmiştir. Öğretmenlerin kendilerine ilişkin sözel sorunlar kapsamında tehdit etme (müdürün yanına gönderme, annesine veya babasına şikayet etme, vuracağını söyleme, sınıftan dışarı çıkarma, sevdiği bir şeyden mahrum bırakma) ve yüksek sesle bağırma davranışları sergileyerek duygusal istismar içeren davranışlar sergiledikleri, kendilerine ilişkin davranışsal sorunlar kapsamında ise ceza verme (ceza olarak bir süre rahatsızlık verecek bir pozisyonda durmaya zorlama, etkinliğe katılmasına izin vermeme, sınıftan dışarı atma) ve şiddet uygulama (çocuğa vurma, kolundan tutma-itme) davranışları sergileyerek fiziksel istismar içeren davranışlar sergiledikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde çocuğun katılım hakkı, katılımın nitelikleri, okul öncesi öğretmeni, fiziksel ve duygusal istismar, güvenli ve riske karşı duyarlı.

THE IMPLEMENTATION OF PRESCHOOL TEACHERS ABOUT THE SAFE AND SENSITIVE REQUIREMENT OF THE RIGHT TO PARTICIPATION ACCORDING TO PROSPECTIVE TEACHERS' OBSERVATIONS

ABSTRACT

The aim of the research is to examine the understanding of the safe and sensitive to risk requirement of the participation right of preschool teachers who serves children aged between 4-6.

This research is a qualitative study. The sample was selected by sampling of the critical situation method. The sample consists of 15 preschool teachers who works in two governmental and one private school in Kyrenia. The basic data of the study was collected from the eight week classroom observation of 30 prospective teachers between November 2010- January 2011. The classroom observations were done for School Experience course of prospective teachers. The study started with the document analysis of the data provided from the prospective teacher's observations. During the analysis portfolios which reflect the observations of prospective teachers, one day of the teacher in the school, one day of the child in the school and implementation diaries were analyzed. All collected data were analyzed by using descriptive analyze techniques. The first stage was the coding process. Basic requirements for the implementation of participation right from General Comment no: 12 (2009) was used for the

frame of descriptive analysis. The collected data were analyzed according to the frame which consisted of basic requirement such as safe and sensitive to risk. In the second stage all the reports which reflect teacher's performances and implementations were read. The statements from the documents were analyzed as positive and negative statements according to the coding categories. In the third stage the data were supported by direct quotations. In the fourth stage the cause and effect relationship among the findings were described.

The findings from this research provide evidence that the reasons for teachers to violate the safe and sensitive to risk requirement was teachers' physical and emotional abusive behaviors. Behaviors such as threatening and shouting can be classified as emotional abusive behaviors. Punishment and violent behaviors can be classified as physical abusive behaviours.

Keywords: Participation right in education, basic requirements of participation right, preschool teachers, physical and emotional abus, safe and sensetive to risk.

LİSE ÖĞRENCİLERİ ARASINDA SUÇA YÖNELİM VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Yrd. Doç. Dr. Deniz KOÇOĞLU¹, Öğr. Gör. Nur Feyzal KESEN¹

¹Selçuk Üniversitesi

ÖZET

Amaç: Bu çalışma Konya il merkezinde bulunan liselerde eğitim gören öğrenciler arasında suç işleme oranlarının ve suça yönelimlerine neden olabilecek bazı risk faktörlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmada veriler Konya Emniyet Müdürlüğü'nden (KEM) alınmış ve Konya merkezinde bulunan liselerde eğitim gören 9057 lise öğrenciye ait veri çalışma grubunu oluşturmuştur. Kesitsel türdeki bu çalışmada veriler lise öğrencilerinin suç unsuru içeren davranışları ve olası risk faktörlerini değerlendiren bir anket formu ile KEM tarafından elde edilmiştir. Veriler sayı ve yüzde olarak özetlenmiş, değerlendirilmesinde lojistik regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmada yer alan öğrencilerin % 5.3'ü suç teşkil eden en az bir eylem içinde bulduklarını belirtmişlerdir. Lojistik regresyon analizine göre önemli risk faktörleri erkek olma (OR: 2,536, Cl:2,024-3,179) , aile gelirinin 1000 TL altında olması (OR: 0 ,577, Cl:0,404-0,824), babanın çalışmaması (OR: 1,494, Cl: 1,170-1,906), ebeveynlerin birbirleriyle sorun yaşaması (OR: 1,578, Cl:1,199-2,077), öğrencinin ebeveynlerle sorun yaşaması (OR: 1,588, Cl: 1,489-2,395), aile tutumunun ilgisiz (OR: 1.735, Cl: 1,192-2,525) ve baskıcısı (OR: 1,581, Cl: 1,250-1,999) olması, boş zamanını sadece arkadaşlarıyla geçirme (OR: 1,935, Cl: 1,577-2,375), annenin sigara (OR: 1,668, Cl: 1,258-2,211) ve alkol kullanması (OR: 3,771, Cl: 1,860-7,648), babanın sigara (OR: 1,527, Cl: 1,244-1,874) ve alkol (OR: 2,155, Cl: 1,433-3,242) kullanmasıdır. En önemli risk faktörlerinden biri ise öğrencinin aile içi şiddete maruz kalmasıdır (OR:3.153, Cl: 2,449-4,059). Aile içi şiddet yaşayan çocuklarda suça karışma durumu aile içi şiddet yaşamayan öğrencilere göre 3.1 kat daha fazla yüksektir. Öğrencinin okul başarısı, harçlık miktarı, annenin çalışma durumu, anne-babanın eğitim durumu suça yönelim için bir risk faktörü olarak tanımlanmamıştır (p>0.05). Öğrencilerin suç unsuru içeren davranışta bulunmasının önlenmesinde bu risk faktörlerinin kontrol altına alınması özellikle annenin alkol kullandığı ve aile içi şiddet yaşayan öğrencilere yönelik özel önlemlerin alınması önemlidir.

Anahtar sözcükler: Suç davranışı, risk faktörleri, lise öğrencileri

CRİMİNAL BEHAVİÖR AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS AND RELATED FACTOR

ABSTRACT

Aim: This study aimed to determine the prevalence of crime behavior among high school students in Konya city center and the factors associated with crime behavior.

Methods: In study; Data obtained from The Konya police department and Total 9057 high school students in Konya city center constituted study group of research. This study was cross-sectional. The data were collected through a questionnaire prepared by The Konya police department and the questionnaire included risk factors about crime behavior. The data were summarized as number, percentage mean and standard deviation. In the evaluation of data, logistic regression analysis– backward model was utilized.

Findings and Conclusion: It was determined that the ratio of students having got crime behavior was 5.3 %. As a result of the logistic regression analysis, significant risk factors were; being boy students (OR: 2,536, Cl:2,024-3,179), being his/her father's unemployed (OR: 1,494, Cl: 1,170-1,906), having problem between parents (OR: 1,578, Cl:1,199-2,077), having problems between students and his/her parents (OR: 1,588, Cl: 1,489-2,395), being indifferent (OR: 1.735, Cl: 1,192-2,525) and oppressive (OR: 1,581, Cl: 1,250-1,999) attitude of the family ,the his/her mother's use of cigarette (OR: 1,668, Cl: 1,258-2,211) and alcohol (OR: 3,771, Cl: 1,860-7,648), the his/her father's use of cigarette (OR: 1,527, Cl: 1,244-1,874) and alcohol (OR: 2,155, Cl: 1,433-3,242). One of the most important risk factors was that the student's exposure to domestic violence. (OR:3.153, Cl: 2,449-4,059). The student's success in school, the amount of pocket money, the mother's employment status, education level of parents didn't identify as a risk factor for crime orientation (p> 0.05). Taken under control this risk factors especially domestic violence and use of alcohol is important for prevention and management of crime among students.

Key words: Criminal Behavior, Risk Factors, High School Students.

**SİBER ZORBALIK: FİZİKSELDEN SANALA YENİ ŞİDDET
CYBER BULLYİNG: A NEW TYPE OF VIOLENCE FROM PHYSICAL TO CYBER**

Yrd. Doç. Dr. Ali KORKMAZ

Erciyes Üniversitesi

ÖZET

Son yıllarda hızla gelişen yeni teknolojilerin etkileri toplumun her kurumunda olduğu gibi okulları da etkilemiş ve öğrenciler bilgisayar, cep telefonu gibi yeni teknoloji ürünlerine aynı hızla sahip olmuşlardır. Bu gelişime paralel olarak, gençlerin bu araçları kullanması konusunda da çeşitli problemler yaşanmaya başlanmıştır. Bu konuda yapılan araştırmalar bugün zorbalığın yeni bir formuyla, “siber zorba” davranışlarla karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir. Siber zorbalık; e-posta, cep telefonu ve yazılı mesaj gönderme gibi bilgi ve iletişim teknolojilerini içeren, kişisel web sitesi çökertme ve bilgilere zarar verme gibi eğilimleri gerektiren zorba davranış türü olarak tanımlanmıştır. Siber zorba davranışların kasıtlı olarak bir kişi ya da gruba karşı internet ve mobil telefon vasıtasıyla gösterilen zorba davranışlar olarak belirlenmiştir. Zorbalık online ortamda artmaktadır. Araştırmacılar Siber zorba davranışların, modern genç ve çocukların arasında online sosyal hayatın artmasının bir sonucu olarak ortaya çıktığını ifade etmektedirler.

Zorbaca davranışlara maruz kalan öğrenciler üzerinde yürütülen çalışmalarda, bu öğrencilerin çeşitli türde psikolojik sorunlar yaşadıkları saptanmıştır. Dikkat sorunları, yalnızlık duygusu, uyku bozuklukları, depresyon belirtileri, intihar eğilimlerinin görece yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu çalışmada, siber zorbalığa karşı ailelerin, okulların ve ilgili kurumların neler yapabilecekleri konusunda öneriler sunulacaktır.

Anahtar kelimeler: Sanal, Online, Siber, Şiddet, Zorbalık.

İLKÖĞRETİMDE ÇALIŞAN ÖĞRETMENLERİN RİSK ALTINDAKİ ÇOCUKLARLA İLETİŞİM BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİNDE YARATICI DRAMANIN BİR YÖNTEM OLARAK KULLANILMASI

PDR Ayşegül KÖPRÜ

Kayseri MEM

ÖZET

Çocukların risk ve onun olumsuz etkilerinden korunabilmesi için önleme odaklı çalışmalar yapılması gerekmektedir. Çocuklar zamanlarının büyük bir bölümünü okulda geçirdikleri için öğretmenlerin riskleri bilmeleri, tanımaları ve çocuklarla iletişim becerilerini buna göre düzenlemeleri önemlidir. Risk altındaki çocuklarla çalışma konusunda öğretmenlerin bilgi eksikliği sorunların daha da artmasına hatta çocukların okuldan uzaklaşmalarına yol açabilmektedir. Sonuçta okuldan uzaklaşan çocuğun riskli davranışları da artacaktır. Lochman (1993), özellikle risk grubuna giren çocukların öğretmenleri tarafından olumsuz etiketlenerek okula karşı olumsuz tutumlar geliştirmemeleri için olumsuz duyguların yönetimi konusunda dikkatli olmaları gerektiğini belirtmiştir.

Risk altındaki çocuklarla çalışabilmek için öğretmenlerin özellikle iletişim konusunda donanımlı olmaları gerekmektedir. Çünkü etkili iletişim bu çocuklara ulaşmanın ilk adımıdır. Yaşanan çatışmaların çözüme ulaştırılması, problemlerle baş etme, öfke kontrolü etkili iletişimle mümkün olabilmektedir. İletişim becerisi gelişmiş öğretmenlerin sorunların çözümünde daha yapıcı olacağı düşünülmektedir.

Yaratıcı drama iletişim becerilerini geliştirmek için kullanılacak bir yöntem olarak değerlendirilebilir. Çünkü yaratıcı drama çalışmalarında yoğun olarak sözlü ve sözsüz iletişim kullanılır. Her şeyden öte bir grup çalışmasıdır ve grup içi etkileşimle çalışmalar yürütülür.

Literatür taraması yapıldığında yetişkinlerin iletişim becerilerini geliştirmeye yönelik yaratıcı drama yönteminin kullanıldığı çalışmalar bulunmuştur (Acar, 2008; Arslan, Erbay, Saygın, 2010; Kukul, 2011, Keski, 2012). Ancak öğretmenlerin risk altındaki çocuklarla iletişim becerisini ele alan bir yaratıcı drama çalışmasına rastlanılmamıştır. Bu anlamda projenin böylesi bir eksikliği gidereceği ve uygulayıcılara, araştırmacılara fikir verebileceği, katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Projenin Amacı: Öğretmenlerin risk altındaki çocukları fark etmeleri ve iletişim biçimlerini buna göre düzenlemeleri bu çalışmanın temel amacıdır. Öğretmenlerin risk faktörlerini bilmeleri ve etkin iletişim becerilerini kullanmaları için hazırlanmış olan bu çalışmanın okullarda önleyici bir hizmet olduğu söylenebilir.

Projenin Uygulandığı Grup: Kayseri Mehmet Soysaraç İlköğretim Okulu öğretmenleri ile yaratıcı drama çalışmaları yapılmıştır. Katılmaya istekli, daha önceden herhangi bir yaratıcı drama yaşantısı olmayan 11 öğretmen ve daha önceden yaratıcı drama yaşantısı olan 1 öğretmenle çalışma yürütülmüştür. 6 kadın ve 6 erkek katılımcıdan oluşan grupta 6 branş öğretmeni, 5 sınıf öğretmeni ve 1 anasınıfı öğretmeni bulunmaktadır.

Projenin Yapıldığı Yer: Proje, Kayseri'nin Hürriyet Mahallesi'nde bulunan Mehmet Soysaraç İlköğretim Okulu'nun anasınıfında yürütülmüştür. Bu mekân yaratıcı drama çalışmaları için uygun bir alandır.

Projenin Süresi: 2011-2012 yaz döneminde (seminer dönemi) uygulamalar yapılmıştır. Her oturum 3 saatten oluşmuştur ve 6 gün sürmüştür. Atölye tarihleri 18, 19, 20, 21, 22, 25 Haziran 2012'dir.

İşbirliği Yapılan Kişi Kurum ve Kuruluşlar: Kayseri Mehmet Soysaraç İlköğretim Okulu idareci ve öğretmenleri ile işbirliği yapılmıştır.

Projenin Yöntemi (Veri-Bulgu Toplama Biçimleri): Bu çalışmada nitel araştırma yöntemleriyle veriler toplanıp analiz edilmiştir. Doküman inceleme (atölyelerin sonunda alınan yazılı değerlendirmeler, cümle tamamlama, mektuplar, günlükler gibi yazılı dokümanlar) tekniğiyle toplanan veriler betimsel analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Katılımcıların risk altındaki çocuklarla iletişim becerileri hakkında görüşlerini almak için araştırmacı tarafından geliştirilmiş olan soru formu (Ek-1) kullanılmıştır. Bu form uygulamalardan önce ve sonra kullanılmış ve aradaki fark bulgular kısmında sunulmuştur. Uygulamanın genel değerlendirmesi için cümle tamamlama soruları (Ek-2) ve eğitime yazılan mektuplar kullanılmıştır. Bu çalışmada derinlemesine bilgi edinmek için nitel araştırma tekniklerinden yararlanılmıştır.

MADDE BAĞIMLILIĞI: GEBELİK VE FETÜS AÇISINDAN TEHLİKELERİ

Öznur KÖRÜKCÜ¹, Kamile KUKULU¹

¹Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

ÖZET

Gebelikte alkol ve madde kullanımının maternal etkileri (spontan abortus, ablasyo plasenta, kardiyovasküler yetmezlik, solunum yetmezliği, erken membran rüptürü gibi) ve fetal etkileri (intrauterin gelişme geriliği, fetal distress, konjenital anomaliler, fetal alkol sendromu, preterm eylem, prematürelilik, düşük doğum ağırlığı, ölü doğum gibi) nedeniyle fetal- maternal mortalite ve ya morbiditeye neden olabilir. Kadının eğitim eksikliği, kaderci tutumu, sağlık hizmetlerindeki dağılım dengesizliği, sağlık hizmetlerinden yeterince yararlanamama ve kadına verilen değer düşüklüğü ana ölüm hızı açısından belirleyici faktörlerdir. Alkol ve madde bağımlısı kadınlar, yasal olmayan bir maddeyi kullanmaktan kaynaklanan suçluluk, düzensiz yaşam tarzları ve kullandığı maddenin üreme sistemindeki olumsuz etkileri (amenore, menstrual düzensizlik gibi) nedeniyle antenatal takibe çok geç başlamaktalar ya da hiç antenatal bakım alamamaktadırlar. Anne sütünün besin değerinin yüksek olması nedeni ile bebek için ideal bir besin oluşu, hastalıklardan koruyucu maddeler içermesi, anneye bebek arasındaki duygusal bağı arttırması gibi göz ardı edilemez yararları vardır. Fakat bazen anneye ait nedenlerden (memeye ait problemler, bebeği besleyememe endişesi, bilgi eksikliği, alkol ve madde bağımlılığı v.b) bazen de bebeğe ait sorunlar (yeterli süt alamama, hastalık v.b) nedeniyle erken ek gıdaya başlanmaktadır. Prenatal dönemde alkol ve maddeye maruz kalmış bebeği, eğer anne madde kullanmaya devam edecekse emzirmemesi ya da bebeğini emzirmeye karar vermişse alkol- madde kullanımını bırakması gerekmektedir. Bu çalışma kadının madde kullanımının gebelik ve fetüs üzerine etkilerine dikkat çekmek amacı ile derleme şeklinde hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Madde bağımlılığı, yan etkiler, gebelik.

SUBSTANCE ABUSE: DANGER FOR PREGNANCY AND BABIES

ABSTRACT

The maternal effects (spontaneous abortion, placental abruption, cardiovascular failure, respiratory failure, premature rupture of membranes, etc.) and fetal effects (intrauterine growth retardation, fetal distress, congenital anomalies, fetal alcohol syndrome, preterm labor, prematurity, low birth weight, stillbirth, etc.), of maternal alcohol and drug using during pregnancy may cause both fetal and maternal mortality and morbidity. Women's lack of education, fatalistic attitude imbalance in the distribution of health services, and the insufficient value of women in community are the determining factors for maternal mortality rate. Women who are addicted to alcohol and substance do not have antenatal care because of some factors such as menstrual irregularity, amenorrhea, harmful life habits, guilty. It is important for babies to get breastfeeding, but mothers who are addicted to alcohol and substance should not feed their babies with breastfeeding. The aim of this study is to emphasis of negative effects of alcohol and drug using on baby and pregnancy.

Key words: Substance abuse, side effects, pregnancy.

OKUL ORTAMININ TOPLUMSAL CINSİYET AÇISINDAN İRDELENMESİ

Öznur KÖRÜKCÜ¹, Kamile KUKULU¹

¹Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

ÖZET

Türkiye, eğitimde toplumsal cinsiyet duyarlılığının sağlanmasını öngören iki uluslararası belgeye imza atmış bulunmaktadır. Bu belgeler [Pekin +5 Deklarasyonu ve Kadınlara Karşı Her Türü Ayrımcılığın Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi'dir \(CEDAW\)](#). Kız çocukların öğrenme ortamının farklı ve kendine özgü bir boyutu vardır. Bir psikolojik ortam olarak okul, sadece öğrenme süreçleri bağlamında değil, tırnaklar, saçlar, giysiler, arkadaş ilişkileri gibi konularda da otoritenin kontrolüne tabi olması nedeniyle, tanımı gereği stresli bir ortamdır. Burada kızlar özellikle mercek altındadırlar ve sıklıkla da öğretmenleri tarafından davranış biçimleri ses tonu vb, konularda ek kısıtlamalara tabi tutulurlar. Bu nedenle kızlar çareyi genellikle dikkatleri üzerlerine çekecek davranışlardan, soru sormaktan, tartışmalardan ve karar verme süreçlerine katılmadan kaçınmakta bulurlar. Toplumsal cinsiyete duyarlı, haklarını savunan ve başkasının hayatına saygılı kız ve erkek bireyler yetiştirmek fiziksel, sosyal, ruhsal olarak sağlık bir toplumun yetişmesinin temel taşıdır. Bu çalışma, okul ortamındaki toplumsal cinsiyet ayrımına dikkat çekmek amacı ile derleme şeklinde yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul, Toplumsal Cinsiyet, Eğitim

A GENDER BASED ANALYSIS OF SCHOOL ENVIRONMENT

ABSTRACT

Two important international agreement which provide the gender equality was signed by Turkish Government. These agreements are Beijing +5 Declaration and CEDAW. The learning environment of female student are different and distinctive. An ethos in the school, not only in the context of learning processes, nails, hair, clothes, be subject to the control of authority on issues such as peer relations, by definition, a stressful environment. Girls are at particular lens and often tone behavior by teachers, etc., matters are subject to additional restrictions. For this reason, the girls will attract attention to themselves remedy behaviors often asking questions, find themselves avoiding participation in discussions and decision-making processes. Gender-sensitive, respectful of the rights of male and female individuals advocating and educating someone else's life, physical, social, spiritual, grow up in a society is the cornerstone of the health care.

The aim of this study is to call attention to gender discrimination at school environment.

Key words: School, Gender, Education.

SUÇ İŞLEYEN ÇOCUKLARIN ALGILAMASINA GÖRE TOPLUMDAKİ SOSYAL KURUMLARIN SUÇA YÖNELMEDE ETKİLİLİK DÜZEYİ

THE JUVENILE DELINQUENTS'S PERCEPTIONS ON THE ROLE OF SOCIAL INSTITUTIONS IN CAUSING DELINQUENT BEHAVIOR

Yrd. Doç. Dr. İbrahim KUĞUOĞLU
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

ÖZET

Çocukları suç işlemeye iten etmenler çok çeşitlidir. Çocukları suça sürükleyen etmenlerin değişik kaynakları olabilir: Aile, akran grubu, okul, toplumun sosyal ve ekonomik politikaları, eğitim, sağlık, sosyal refah sistemi, çocuk adalet sistemi, kitle iletişim araçları veya kişinin bireysel özellikleri gibi. Toplumdaki sosyal kurumlardan ilk sırada aile, diğerleri sırasıyla okul, akran grupları, kitle iletişim araçları ve diğer kurumlar yer almaktadır. Çocuğu yetiştiren en önemli kurumlardan biri olan aile, temel değerleri kazandırmada çok önemli etken kurumların başında gelmektedir. Çocuğun kişiliği ve sosyalleşmesi aile tarafından şekillendirilmektedir. Bu şekillendirme, aile tarafından farkında olarak ve olmayarak yapılan bazı yanlışlar çocukları suça sürüklemeye etken olduğu bilimsel araştırmalarla ortaya konmaktadır.

Çocuğun suç işlemesinde birincil kaynak olarak aile yer alırken ailenin dışında çocuğun kişiliğinin oluşmasında ve sosyalleşmesinde etken olan diğer sosyal kurumlar da önemli bir yer tutmaktadır. Ayrıca akran gruplarının ve kitle iletişim araçlarının da çocuğun olumsuz yönde sosyalleşmesinde ve suça yönelmesinde etkenlerden biri olduğu bilimsel çalışmalarla ortaya konulmuştur.

Diğer taraftan sosyal bir kurum olan eğitim kurumlarının çocuğun toplumsallaşması sağlayarak asıl amacı çocukların ilgi ve yeteneklerine göre yetiştirilmesini sağlayarak ülke için iyi birer vatandaş yetiştirmek görevini ne derecede yerine getirmektedirler? Eğitim kurumlarındaki okul çalışanlarının; okul yöneticisi, öğretmen ile rehberlik ve psikolojik danışman ve akran gruplarının suça yönelme ve önlemede etkililik düzeyleri nedir?

Araştırmada nitel yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın doğasına uygun olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan anket uygulanmıştır. Hazırlanan ankette alanında uzman üç kişiden görüş alınmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2013 yılı Ankara'da bulunan çocuk ıslahevlerinde hüküm giymiş suçlu çocuklardan 40 katılımcı oluşturmaktadır.

Araştırmanın önemi eğitim kurumlarının suçu önlemede gerekli görevlerini yerine getirip getirememesinde suçlu çocuklardan birincil kaynaktan gerekli verilerin alınmasıdır. Ve buradan elde edilen verilerin sosyal kurumlardan biri olan eğitim kurumlarına suçu önlemede yol gösterici olması ve gerekli önlemlerin alınmasında etkili olması beklenmektedir.

ÖĞRENCİLERİN YAŞADIĞI AKRAN İSTİSMARININ YAŞAM KALİTELERİNE ETKİSİ

Yrd. Doç.Dr. Hülya KULAKÇI¹, Dr. Tülay KUZLU AYYILDIZ¹, Ar.Gör. Makbule TOKUR KESGİN², Öğr.Gör. Funda VEREN¹ Zeynep DEMİR SOY³

¹Bülent Ecevit Üniversitesi,

²Abant İzzet Baysal Üniversitesi

³Zonguldak Çocuk Şube Müdürlüğü

ÖZET

Amaç: Akran istismarı, bireyin gelişim sürecinde kendi yaşlıları tarafından maruz kaldığı, bilinçli ve kasıtlı olarak yapılan ve kurbanı fiziksel, zihinsel, sosyal ya da psikolojik zarar verme amacı güden söz ve eylemlerdir. Akran istismarı yakın zamana kadar tüm dünyada büyümenin doğal bir parçası olarak değerlendirilirken, son yıllarda çocukların sosyal ve psikolojik gelişimleri ile sağlıklarının bu durumdan olumsuz yönde etkilendiği vurgulanmaktadır. Bu nedenle, bu çalışma, ortaokul öğrencilerinin yaşadıkları akran istismarının yaşam kalitelerine etkisini değerlendirmek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Kesitsel tipte karşılaştırmalı-tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırmaya 2012-2013 eğitim öğretim yılında Zonguldak İl Merkezi'nde öğrenim gören toplam 2557 öğrenci katıldı. Veri toplama aracı olarak Öğrenci Bilgi Formu, Akran Zorbalığını Belirleme Ölçeği ve KINDL Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanıldı. Araştırmanın yürütülebilmesi için ölçeklerin geçerlilik ve güvenilirlik çalışmalarını yapmış olan araştırmacılardan ve Zonguldak İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nden yazılı izin alındı. Araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden sözel onam alındı. Verilerin değerlendirilmesinde, sayı ve yüzde değerleri, tek yönlü varyans analizi, student t, [Kruskal-Wallis](#) ve Mann-Whitney U testleri ile spearman korelasyon analizi kullanıldı. Sonuçlar %95 güven aralığında değerlendirildi ve p < 0.05 değeri anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Öğrencilerin akran istismarı yaşama durumları sınıf, cinsiyet, kronik hastalık bulunma ve sağlık algı düzeyine, yaşam kaliteleri ise kronik hastalık bulunma, kardeş sayısı, ailesinin kaçınıcı çocuğu olduğu ve sağlık algı düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir (p<0.05). Ayrıca, öğrencilerin yaşadığı akran istismarı arttıkça yaşam kalitelerinin de azaldığı belirlenmiştir (r = - 0.345, p = 0.000).

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışmada, akran istismarının öğrencilerin yaşam kalitelerini olumsuz etkilediği belirlenmiştir. Bu nedenle, riskli grupların yakından takip edilerek aile-öğrenci-okul işbirliği içerisinde koruyucu programların planlanması ve uygulanması, sadece akran istismarına maruz kalan öğrencilerin değil, akran istismarını uygulayan öğrencilerin özelliklerinin ve istismar davranışlarının yaşandığı yerlerin belirlendiği ve tüm ülkeyi temsil edecek bir örneklem grubunda yeni çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Öğrenci, akran istismarı, yaşam kalitesi.

THE EFFECT ON QUALITY OF LIFE OF STUDENTS EXPERIENCED PEER ABUSE

ABSTRACT

Aim: Peer abuse is words and actions that aims to harm physically, mentally, social or psychological to victim and the individual is exposed consciously and intentionally by his peers in the self growth progress. Peer abuse until recently regarded as a natural part of the growth all over the world, with the development of children's social and psychological health are negatively affected by this situation are emphasized in recent years. For this reason, this study was conducted to assess the effect on quality of life of secondary school students experienced peer abuse.

Method: It is a comparative-descriptive cross-sectional study. A total of 2,557 students educated in Zonguldak, city Center in the educational year 2012-2013 participated in the study. For data collection Student Information Form, Peer Bullying Scale and KINDL Health-related Quality of Life Scale were used. To conduct the study, permission was taken from researchers who studied the validity and reliability of the scales, written permission was obtained from Zonguldak Directorate of National Education. Verbal consent was obtained from the students who agreed to participate in the study. In the evaluation of the data, the number and percentage values, one-way analysis of variance, Student's t, Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests and Spearman's correlation analysis were used. Results evaluated in 95% confidence interval and p value of <0.05 was considered significant.

Results: It was seen statistically significant difference ($p < 0.05$) in class, gender, presence of chronic disease and health perception level according to students' peer abuse experience, and according to the quality of life; having chronic diseases, number of siblings the level of the child count of family and health perception level. In addition, it was determined that the students experienced peer abuse decreased with increasing the quality of life ($r = - 0.345$, $p = 0.000$).

Conclusion and Suggestions: In this study it is stated that peer abuse affects students' the quality of life negatively. Because of this, it is suggested to designing new researches which represents whole country in a sample group, by defining places in where peer abuse experienced behavior, planning and implementation of preventive programs with family-student-school collaboration, monitoring closely the risk groups in with schools, not only for the features of students exposed peer abuse but also enforced peer abuse and that implements the behavior of students.

Key words: Student, peer abuse, life quality.

TÜRKİYE’DE MAHKEMEYE YANSIYAN ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARI VAKALARININ İNCELENMESİ BİR İL ÖRNEĞİ: AKSARAY

Yrd. Doç. Dr. Sibel KÜÇÜK

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Cinsel istismar toplumun her kesiminde görülebilmesine karşın özellikle çocuklar için önemli bir risk potansiyeli taşımaktadır ve çocuklara yönelik istismarlar içerisinde cinsel istismar önemli bir yer tutmaktadır. Yapılan araştırmalar cinsel istismar vakalarının çok küçük bir kısmının gerekli yerlere bildirildiğini, çocuk ve ergenlerin mahkemeye başvurma oranlarının oldukça düşük olduğunu göstermektedir.

Araştırma Şubat-Haziran 2013 tarihleri arasında Aksaray ilinde yapılmıştır. Gerekli izinler alındıktan sonra araştırmacı tarafından hazırlanan 40 maddelik araştırma formu ile veriler toplanmıştır. Ayrıca mağdur, sanık ve tanıkların ilk ifade kayıtları, kolluk kuvvetleri tutanakları, hastane ya da adli tıp raporları, tutuklama karar ve gerekçelerine ait kayıtlar incelenmiştir. TCK’nın Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar kapsamında ele aldığı 102, 103, 104 ve 105. maddeleri ile ilgili, UYAP bilgi ağına kayıtlı, 2006-2012 yıllarını kapsayan doğrudan çocuk cinsel istismarı ile ilgili 150 dava dosyası belirlenerek incelenmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde bilgisayar ortamında istatistik programı kullanılmıştır.

Cinsel istismar mağduru çocukların büyük çoğunluğunun 14-18 yaşlarında ve kız olduğu, okula devam ettiği, az oranda da olsa zihinsel engelli ve daha önce istismar edilen çocukların olduğu; istismarcıların büyük çoğunluğunun 19-25 yaşlarında, işçi, okuryazar/ilkokul mezunu, bekar, mağdur çocuğun erkek arkadaşı/sevgilisi ve tamamının erkek olduğu belirlenmiştir. İstismarların karakterine bakıldığında yine büyük çoğunluğunun nitelikli istismar şeklinde, planlanarak, zorlamayla ve tehdit kullanımıyla gerçekleştirildiği, çocuğun istismara direnmesine karşın vaginal zedelenmenin gerçekleştiği ve hamilelikle sonuçlanan istismarların olduğu, hamile olanların neredeyse tamamının imam nikahı ile evli olduğu, istismarın büyük çoğunluğunun sistemli olarak tekrarladığı, sanığın ev/arabası gibi bir mekanda gerçekleştiği, ortaya çıkış nedeninin ise annenin farketmesi ya da doğum nedeniyle hastaneye başvurma olduğu saptanmıştır. İstismarların çoğunluğu ilk olarak polise bildirilmiş, yine çoğunluğunda ruh sağlığı raporu bulunmamakla birlikte ruh sağlığı raporu olanların çoğunda çocuğun ruh sağlığının bozulduğu görülmüştür. Ayrıca dosya içeriklerinde istismar ile alakalı çok çarpıcı sözel ifadeler olduğu belirlenmiştir.

Sonuç olarak; çocuk ve adölesanlara yaş gruplarına göre cinsel eğitim verilmesi, ailelerin ve toplumun istismardan korunma konusunda bilgilendirilmesi, çocuk evliliklerinin önlenmesi için gerekli girişimlerin yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Cinsel istismar, Dava dosyası, Yaygınlık.

ABSTRACT

Sexual abuse may be seen all sections of society but it is especially important for children and the potential risk of sexual abuse against children plays an important role in abuses. Studies have reported sexual abuse cases, a very small portion of the necessary places, children and adolescents is quite low rates of appeal to the court.

Research conducted in the province of Aksaray between February to June 2013 inclusive. After obtaining permission from the 40 item survey form prepared by the researcher with the data collected. Also victim the accused and the witnesses referred to the fist record, law enforcement records, hospital or forensic report, arrest records of the reasons for decision and examined. Crimes against sexual immunity within the context of TCK 102, 103, 104 and 105 about the items. UYAP stored information network, covering the years 2006-2012 are determines directly examined the case file 150 on child sexual abuse. Computerized statistical program was used to evaluate the data.

14 to 18 years old and the vast majority of child victims of sexual abuse are girls in school has continued albeit lesser extent that of abuse children with mental disabilities and previously the vast majority of abuser ages 19-25, working, literate/primary school, single, victims a boyfriend/lover and determined that all men. Yet again the essential character of the vast majority of abuses in the form of abuse, planned and carried out the use of coercion and threats, child abuse and pregnancy resulting resist abuses took place but that vaginal injury, maternity wedding imam marriage with almost all of hose the vast majority of abuse is repeated in a systematic way the defendant's home/takes place in venue such as car, the cause of the recognition by the mother or birth hospital admissions were due. The majority of abuses reported to the police the first time, the majority of mental health report, there is still the majority of those who report the child's mental health, mental health has been impaired. Contents of the file associated with abuse, verbal expressions determined to be a very striking.

As a result, sex education given by age groups of children and adolescents, families and communities informed about abuse prevention, intervention for the prevention of child marriage to recommended.

Keywords: Child, Sexual abuse, Case file, Prevalance.

ŞİDDET İÇEREN BİGİSAYAR OYUNU OYNAYAN ŞİDDET EĞİLİMLİ ÖĞRENCİLERE EĞİTSEL BİLGİSAYAR OYUNLARI OYNATILARAK SUÇ EĞİLİMLERİNİN AKADEMİK BAŞARISIYA DÖNÜŞMESİ

THE ROLE OF EDUCATIVE COMPUTER GAMES ON INCREASING ACADEMIC SUCCESS OF STUDENTS WITH VIOLENCE TENDENCIE

Yaşar Ahmet KURTBEOĞLU

Rize Emniyet Müdürlüğü

ÖZET

Bu araştırmanın amacı Ortaokul 8. Sınıfta okuyan öğrenciler içerisinde şiddet içeren oyun oynayan ve okul idaresi tarafından okulda huzursuzluk, öğrenciler arasında sürekli kavga ve suç işleyen öğrenciler arasından bir deney grubu oluşturularak öğrencilere sanal bağımlıklarından faydalanılmış, bu olumsuz özelliklerini eğitsel bilgisayar oyunları oynatılarak akademik başarıları arasında anlamlı bir fark kazandıkları görülmüştür. Şiddet eğilimli öğrencilerin eğitsel bilgisayar oyunları sayesinde dersi içerisinde huzursuzluk yapmadıkları, dersi daha iyi dinledikleri ve sınıf içerisinde etkili etkileşime geçtikleri arkadaşlarıyla daha iyi bir etkileşime girerek okul içerisinde sürekli öğrencilere fiziksel ve sözel şiddet olan öğrencilerin topluma kazandırıldığı ve akademik başarılarında yuksey düzeyde artış olduğu saptanmıştır. Günümüze gelişen teknolojiyle birlikte internetin kullanılması yaygınlaştığı görülmekte ve bilgisayar aracılığıyla geliştirilen eğitsel oyunlar internet üzerinden herkesin kullanılmasıyla geniş bir kitleye hitap ettiği görülmektedir. Bu amaçla seçilen oyunların deney grubu öğrencileri tarafından kullanılması sağlanmıştır. Araştırmada matematik Flaş oyunları kullanılmıştır. Bu araştırmada nicel araştırma yöntemi kullanılmış veriler SPSS 16 paket programına girilerek analiz edilmiştir. Çalışma grubunu Rize ili Çayeli ilçesi bir ortaokulda okuyan 8.sınıf öğrencilerinden sınıflarından oluşturmaktadır. Şiddet eğilimli öğrencilerin yapılan çalışma sonunca rehber öğretmen tarafından uygulanan 'kimdir bu, sosyometri ' gibi testlerde arkadaşları tarafından daha olumlu kişi olarak gözlemledikleri anlaşılmaktadır. Dikkat çeken araştırmanın diğer bir sonucu ise günde ortalama 2 saat ve üzeri şiddet eğilimli oyun oynayan ve okulda suç işlemede ilk sıralarda yer öğrencilerin matematik dersine yönelik akademik başarılarının diğer öğrencilere göre daha başarılı olduğu görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Bilgisayar destekli eğitim, öğretici bilgisayar oyunları, şiddet.

ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARINI ÖNLEMEDE ÖNEMLİ BİR MESLEK GRUBU: ÖĞRETMENLER

Yrd. Doç. Dr. Sibel KÜÇÜK¹, Yrd. Doç. Dr. İlknur KAHRİMAN², Dr. Sebahat Altundağ DÜNDAR³,
Dr. Nazan Çakırer ÇALBAYRAM⁴

¹Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

³Pamukkale Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu

⁴Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Cinsel istismar toplumun her kesiminde görülebilen toplumsal bir sorundur. Çocukların merak, ilgi ve sevgi gereksinimi, olayı gizleme eğilimi, çocukların kötü şahit kabul edilmesi gibi nedenlerle istismara daha açık oldukları bilinmektedir. Çocuk cinsel istismarının toplumlara görülme oranları farklılık göstermektedir. Çocuk cinsel istismarını gerçekleştirenler genellikle çocukla bir tanışıklığı olan, 25-40 yaşları arasında ve belirli bir işi olan kimselerden oluşmaktadır ve istismar sıklıkla ev-okul arasındaki alanda gerçekleşmektedir. Üvey baba ile yaşayan kız çocukları, pasif, bağımlı, içedönük, kaygılı, korkulu, güçsüz, endişelerini dile getiremeyen, tehlike içeren davranışı tanıyamayan ve ifade edemeyen çocuklar yüksek risk grubunu oluşturmaktadır. Cinsel istismar çocuklarda kısa ve uzun dönemde pek çok olumsuz sonuca neden olmaktadır.

Cinsel istismardan korunma için birincil, ikincil ve üçüncül düzey çalışmalar yürütülmektedir. Meslek grubu olarak özellikle öğretmenler çocukla sürekli bir arada oldukları ve çocukları doğrudan gözlemleyebildikleri şansına sahip oldukları için gerek çocuk cinsel istismarını önleme gerekse ortaya çıkarılması aşamalarında önemli roller sahiptirler.

Cinsel istismarın belirtilerinin, nereye ne şekilde bildirilmesi gerektiği, istismara uğrayan çocuğa nasıl yaklaşılacağına öğretmenler tarafından bilinmesi istismarın belirlenmesi, erken tedbirlerin alınabilmesi, beraberinde getireceği sorunların en aza indirilebilmesi ve çocuğun istismar sonrasında rehabilitasyonu aşamasında desteklenilebilmesi için son derece önemli ve gereklidir. Öğretmenlerin konu hakkındaki bilgi ve farkındalık düzeyinin artırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Cinsel istismar, Önleme, Öğretmen.

ABSTRACT

Sexual abuse is social problem that can be seen in all sections of the society. Children's curiosity, interest and need for love, tend to hide the event the adoption of children for reasons such as poor witnesses are known to be more open to abuse. Communities, the incidence of sexual abuse vary. Child sexual abuse is often the child who carried a familiarity which is made up of 25 to 40 years of age and the specific job and abuse often takes place in the area between home and school. Girls living with step-father, passive, dependent, introverted, anxious, fearful, weak, unable to express their concerns and threatening behavior that can not recognize high risk group consists of children who cannot express. Short and long term sexual abuse in children causes many negative results.

For protection from sexual abuse, primary, secondary and tertiary studies carried out. They are a combination of continuous occupation of the child, especially the teachers and the children have the opportunity to direct can observe child sexual abuse prevention as well as they need to have important roles in the discovery stage.

Signs of sexual abuse, where I should be disclosed, how to approach abused child abuse by teachers to determine knowledge, measures can be taken early, minimize issues and child abuse will bring can observe stage of rehabilitation after an extremely important and necessary. Important to increase the level of knowledge and awareness of the teachers.

Keywords: Child, Sexual abuse, Prevention, Teacher.

INSIGHTS FROM THE HISTORY OF U.S. EFFORTS TO LEGISLATE, ADJUDICATE AND ENFORCE PROTECTIONS AGAINST CHILD ABUSE

Nicholas LOVRICH, Ph.D.¹, Andrew THOMAS, Ph.D.², Detective William MARSHALL³

¹*Regents Professor Emeritus Washington State University*

²*3rd Year Law Student Gonzaga University School of Law*

³*Crime Victims' Unit Spokane Police Department Member, Board of Directors American Professional Society on the Abuse of Children*

ABSTRACT

Child protective laws in each nation where they come into being arise in the context of legal and governmental systems of many interconnected elements, and they reflect the cultural norms and traditions of the nations where they take root. How child protective laws are developed and are put into effect by a nation's legal system give rise to many issues; accordingly, NGOs are often involved as a partial remedy to the cross-jurisdictional issues which inevitably arise in taking governmental action on a substantial societal problem. This paper offers a discussion of the development of child protective laws in the U.S., and addresses some of the public policy, social science and jurisprudential issues that arose within the modern context of a now **global effort** to protect children from abuse. The paper gives prominence to The Protection Project housed at The Johns Hopkins University School of Advanced International Studies and its **Model Code** for the enhancement of children's human rights protections, in this country and abroad. That document provides for the development of progressive legislation in a wide range of cultural settings, East and West, modern and traditional, and more or less cosmopolitan in outlook. What began in the United States as a principally state and local reform in behalf of abused children, in relatively short order took a national form – and now represents a clearly international initiative central to the globalization phenomenon we are all experiencing.

SUÇ MAĞDURU VE SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUKLAR: YOZGAT ÖRNEĞİ
THE VICTIM OF JUVENILE CRIME AND JUVENILE DELINQUENCY: THE CASE OF YOZGAT

ÖZET

Çocuk suçluluğu, suç ve adalet sistemi alanındaki araştırmacıların her geçen gün ilgisini artırdığı bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Gerek dünyada gerekse ülkemizde çocuk suçluluğunun yaygınlaşma eğilimi göstermesi bu ilginin en belirgin gerekçesidir. Toplumumuzdaki çocuk suçluluğu tek bir nedenle açıklanamayacak olmakla birlikte ne tür nedenlerin çocuk suçluluğuna yol açtığını tespit edebilmek de ayrı bir sorun olarak karşımızda durmaktadır.

Bu çalışmada; 2008-2013 yılları arasında Yozgat ilinde meydana gelen olaylarda suça sürüklenmiş ya da suçtan zarar görmüş çocukların suça sürüklenmelerine neden olan sebepler, suç eğilimleri incelenmiştir. Bununla birlikte, Yozgat ilinde meydana gelen çocuk suçluluğu istatistikleri de değerlendirmeler içersine alınmıştır. Ayrıca; suça sürüklenmiş olan çocuklara yönelik Yozgat İl Emniyet Müdürlüğü tarafından 2012 yılında yürütülen “Umut Işığı Projesi” de bu çalışmada ele alınmıştır. Söz konusu proje kapsamında, suça en çok sürüklenmiş olan 16 çocuğun profilleri ve demografik özellikleri değerlendirilmiştir. Bu çocukların rehabilite edilmesi ve topluma kazandırılması amacıyla sokakla olan temaslarının meslek edindirme kursu ve sosyal-kültürel-sportif faaliyetler ile sınırlandırılması neticesinde işledikleri suç sayısında azalma olduğu görülmüştür. Proje neticesinde bu çocukların sadece suça sürüklenme eğilimlerinde azalma görülmemiş olup ilerleyen süreçte sürekli bir işte çalışmak suretiyle topluma adapte oldukları da gözlenmiştir. Yapılan çalışmada Yozgat ilinde meydana gelen çocukların karışıklıkları olayların ve sorunların varlığını gün yüzüne çıkarmanın yanı sıra Türkiye’deki suça sürüklenen çocukların daha iyi anlaşılması, toplumsal duyarlılığın artırılması ve hayata tekrar bağlanmalarının sağlanması için yapılan çalışma ve çabalara katkı sağlaması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Çocuk Suçlar, Çocuk Suçluluğa ve Mağdur.

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN SİBER ZORBALIK DÜZEYİNİN İNCELENMESİ: BATMAN İLİ ÖRNEĞİ

Öğr. Gör. Abdullah MANAP
Batman Üniversitesi

ÖZET

Bu araştırmada, Batman ilinde bulunan ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin; cinsiyet, sınıf düzeyi, en sık ziyaret ettikleri internet site türü ve ilgi duydukları dizi/film türüne göre siber zorbalık düzeyleri incelenmiştir. Araştırmanın örneklemini Batman İli'nin merkeze bağlı bir ilköğretim kurumunda 6., 7., ve 8. sınıfta öğrenim görmekte olan 70 kız, 80 erkek öğrenci olmak üzere toplam 150 öğrenci oluşturmaktadır.

Araştırmanın bağımlı değişkeni, geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Arıcak, Kınay ve Tanrikulu (2011) tarafından geliştirilen Siber Zorbalık Ölçeği'dir. Cinsiyet, sınıf düzeyi, en sık ziyaret ettikleri internet site türü ve ilgi duydukları dizi/film türü olmak üzere 4 bağımsız değişkene ilişkin verilerin toplanması amacıyla kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizi için SPSS 17 programı kullanılmış; veriler non-parametrik olarak saptandığı için Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testleri uygulanmıştır. Bu araştırmada elde edilen bulgulara göre; Erkek öğrencilerin siber zorbalık düzeyi kız öğrencilere göre daha yüksektir. Sınıf düzeyi arttıkça siber zorbalık düzeyinin yükseldiği görülmektedir. En sık sosyal paylaşım sitelerini ziyaret eden öğrencilerin siber zorbalık düzeyinin eğitim-ödev/forum ve oyun sitelerini ziyaret edenlere göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Son olarak; şiddet içerikli dizi ve filmlere ilgi duyan öğrencilerin siber zorbalık düzeyinin şiddet içerikli olmayan dizi ve filmlere ilgi duyan öğrencilere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Siber Zorbalık, Zorbalık, İnternet Kullanımı

ABSTRACT

In this study, cyber bullying levels of the secondary stage students of primary schools in Batman Province was investigated according to sexes, class level, internet site types that they often visit and the type of series/films they are interested in. The sampling participants of the research are made of a total of 150 students 70 of whom are female and 80 of whom are male students, who still attend to the 6th, 7th and 8th grades at a primary school belonging to public institution in the Batman province. The dependent variable of the research is Cyber Bullying Scale, which was improved by Arıcak, Kınay and Tanrikulu (2011), and of which validity and reliability were proved. Personal information forms have been used in order to collect data about 4 independent variables, such as; sexes, class level, internet site types that they often visit and the type of series/films they are interested in. For the statistical analyses of data, SPSS 17 program has been used: Since the data have been found out non-parametrically, Kruskal Wallis and Mann Whitney U tests have been implemented. According to findings in this study, the cyber bullying level of male students has been found to be higher than that of female students. It is observed that as the class level increases, the level of the cyber bullying increases as well. It can be seen that the cyber bullying level of students who visit social network websites frequently have had higher levels than the cyber bully levels of the students who visit education, homework/forum and game websites. Finally, the cyber bullying levels of the students who have a tendency to violent series and films are higher than those who are interested in non-violent series and films.

Key Words: Cyber Bullying, Bullying, The Use of Internet.

THE POSITIVE OBLIGATIONS OF THE STATES IN THE ASPECT OF PREVENTION OF VIOLENCE AGAINST CHILDREN – THE CONCLUSIONS IN THE LIGHT OF THE NON-DEROGATED NATURE OF THE CHILD

ÇOCUĞA KARŞI ŞİDDETİN ÖNLENMESİNDE DEVLETİN POZİTİF YÜKÜMLÜLÜKLERİ: ÇOCUĞUN İHLAL EDİLMEYEN DOĞASI İŞİĞİNDA SONUÇLAR

Andrzejczak-SWIATEK MALGORZATA

Polonya Polis Akademisi-Szczytno

ABSTRACT

The key issue in the case of prevention children against violence should be reconstruction of the positive obligations of the states in this aspects. The minimal level of those obligations is determined by the international standards – in particular by the Convention on the Right of the Child, but also by other international documents of the protection of the child.

In order to make a proper interpretation of the state's obligation at the ground of the Convention, it is necessary to use the holistic conception of the right of the child and take into consideration the viewpoint of the Committee on the Right of the Child UN described in the General Comment.

The very important assumption of that paper is the view about the non-derogated nature of the right of the child. It means that those rights cannot be derogated in the war or other public emergency threatening the life of the nation. Such conception determines opinion about the unchanged shape and the scope of the positive obligations of the states in the aspects of the rights of the child in the extraordinary situations.

The fundamental aim of this paper is the reconstruction of the state's positive obligations as regards prevention of violence against children – the scope of those obligations concerns the activity of the state's authorities, government, but also the other institutions taking decisions in the cases of the children, courts, police, educational establishment and their cooperation with private sector and parents or caregivers of the child.

In order to describe the proper character of above mentioned obligations it is also appropriate to describe the specificity of the using the right by the child, in particular the rule of the best interest of the child and the family character of the rights of the child.

BİRİNCİ BASAMAKTA ÇOCUK İSTİSMARINI ÖNLEMeye YÖNELİK ÇALIŞMALAR

Öğr. Gör. Havva KARADENİZ MUMCU

KTÜ SBF Hemşirelik Bölümü Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı

ÖZET

Çocuk istismarı ve ihmali, ana-baba ve/veya çocuğun bakımından, sağlığı ve korunmasından sorumlu kişilerin giriştiği veya girişmeyi ihmal ettiği eylemler sonucunda çocuğun her türlü fiziksel, duygusal, zihinsel veya cinsel açıdan zarar görmesi, sağlık ve güvenliğinin tehlikeye girmesidir. Çocuk ihmali başta anne ve baba olmak üzere, bakmakla yükümlü kimseler ve diğer yetişkinlerin, çocuğun beslenme, giyinme, barınma, eğitim sağlık ve sevgi gibi temel gereksinimlerini ihmal etmeleri sonucu, çocuğun bedensel, duygusal, ahlaksal ya da sosyal gelişiminin engellenmesi olarak tanımlanmaktadır. İhmal ve istismarı birbirinden ayıran en temel nokta, istismarın aktif, ihmalin ise pasif bir olgu olmasıdır.

Çocuk istismarı, günümüzde çok sık rastlanan ve meşru görülen bir şiddet biçimidir. Çocuk istismarı ülkemizde, ciddi yaralanmalara, sakatlıklara ve hatta ölümlere neden olabilen tıbbi, hukuki ve sosyal yönleri olan önemli bir halk sağlığı sorunudur. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre dünyadaki çocuk istismarı insidansı kanser insidansından 10 kat yaygındır. Türkiye'de çocuk istismarı konusunda yapılan araştırmalarda ilk sırada (%78) duygusal istismar yer almaktadır.

Bir halk sağlığı sorunu olan istismardan korumada sistematik, bilimsel tabanlı, multidisipliner ve kalıcı bir yaklaşım izlemek gereklidir. Yapılan çalışmalarda çocuk istismarına bağlı ölümlerin %61'i korunulabilir bulunmuştur. Koruma önlemlerini birincil, ikincil ve üçüncül koruma önlemi olarak ele almak olanaklıdır. Birincil koruma, istismarı önlemeye yönelik topluma yapılacak eğitim, kriz durumunda yapılacak girişimlere yönelik sağlık ekibine eğitim, istismar ile ilgili risk gruplarının tanımlama, risk altındaki kişilere danışmanlık ve koruyucu hizmetlerin sağlanmasını içerir. İkincil koruma, istismar davranışı sonrasında genellikle bireyi ilk gözlemleyen ekip üyelerinin girişimlerini içerir. Üçüncül koruma ise istismarın gerçekleşmesi durumunda zararın hafifletilmesine yönelik, yinelenmesini önleyici ve rehabilite edici çalışmaları kapsar. Birinci basamakta görev yapan sağlık çalışanlarının çocuk istismarının önlenmesi, tanısı, tedavisi ve rehabilitasyonuna ilişkin bilgi ve becerilerini artırması sorunun çözümünde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Birinci basamak, çocuk istismarı, ihmali, koruma.

STUDIES ON CHILD ABUSE PREVENTION IN PRIMARY CARE

ABSTRACT

Child abuse and neglect are all kinds of physical, emotional, mental, or sexual damage of a child and endangering the health of and safety of him/her as a result of the actions undertaken or neglected to be undertaken by his/her parents and/or the people who are responsible of his/her maintenance, health and protection. Child neglect is defined as the prevention of a child's physical, emotional, moral, or social development as a consequence of neglecting his/her basic needs such as nourishment, clothing, housing, education, health and love by the ones who are responsible for his/her maintenance, specifically his/her parents or the other adults. The main point that separates the abuse and neglect is that the former is an active case while the latter is passive.

Child abuse is an extremely common and legitimate form of violence. Child abuse in our country is an important public health problem including legal and social, medical aspects which can lead serious injury, disability and even death. According to the World Health Organization, the incidence of child abuse in the world is ten times more common than the cancer incidence. In the studies regarding the child abuse in Turkey, emotional abuse (78%) ranks the first.

Abuse prevention as a public health problem requires following a systematic, science-based, multidisciplinary and lasting approach. 61% of the deaths caused by child abuse were found to be preventable in the studies carried out in this field. It is possible to deal with protection measures as primary, secondary and tertiary preventive measures. Primary prevention includes community education to prevent abuse, health care team education regarding the attempts in case of crisis, identification of risk groups related with abuse, counseling for the ones under the risk and providing preventive services. Secondary prevention involves the attempts of the first team members observing the individual after the abuse. Tertiary prevention covers preventive and rehabilitative efforts to mitigate the loss in case of abuse. In order to solve the problem it is important to enhance knowledge and skills on child abuse prevention, diagnosis, treatment and rehabilitation of the health professionals working in primary care.

Key words: Primary care, child abuse, neglect, protection.

**A STUDY ON IMPACT OF MEDIA VIOLENCE ON CHILDREN
MEDYADA ŞİDDETİN ÇOCUKLARA ETKİSİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA**

Yrd. Doç.Dr. Janaki MC
Mysore Üniversitesi

ABSTRACT

Child an innocent budding flower whose mind is as clear and clean as a mirror which reflect only things that comes in front of it either good or bad. Nowadays, violence has become a sub-culture of the society; for which more prominence is given by the media telecasting clippings of violence like bomb-blasts, car chasing, street-fights etc. Telecasting such videos media is sowing the seeds of violence in clear minds of children and the youth. The current study explores perception and impact of media violence on children. 100 children are interviewed for study purpose. Firstly, children were asked to fill up the aggression scale from which it is found that boys scored slightly higher for anger than that of girls. Similarly, boys have scored comparatively high score for hostility. But, in the case of physical aggression and verbal aggression both boys and girls have scored equally with very negligible percentage difference in score. After the aggression scale, the children were asked to answer the questionnaire provided, where it is found that there is no difference in the score of urban and rural children which clearly shows the duration of watching TV, ranging from 2 to 6 hours per day. Majority of them responded that they watch programmes like crime narration, action oriented shows etc. They also responded that on an average per day they were exposed to 16 – 20 violence related programs. From the current study, it is evident that the school itself is the practical ground for their aggressive behavior. To minimize the damage of violence children's leisure time should be engaged by moral education, sports and other physical activities rather than making them watch television, internet surfing, game box etc.

Key words: Media Impact, Child, Violence

OKULLARDA ŞİDDETİN ÖNLENMESİNE YÖNELİK GELİŞTİRİLEN OKULA DAYALI GİRİŞİM PROGRAMLARIN ETKİNLİĞİ: SİSTEMİK İNCELEME

Yrd. Doç. Dr. Gonca KARAYAGİZ MUSLU¹, Yrd. Doç. Dr. Murat BEKTAŞ²

¹Muğla Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

²Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

ÖZET

Amaç: Okullarda şiddet davranışının farklı boyutları ile yaygınlaşmasıyla, okula dayalı birçok önleme programı geliştirilmiştir. Bu sistematik incelemede, okullarda şiddeti önlemeye yönelik geliştirilen okula dayalı girişim programlarının etkinliğinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Veriler, 2002–2012 yılları arasında Medline/PubMed, CINAHL, EBSCO, ERIC veri tabanlarında “violence (şiddet), student (öğrenci), school (okul), prevention (önleme), school-based interventions (okula dayalı girişim)” anahtar kelimeleri ile taranmıştır. Çalışmaya İngilizce yazılan, 2002-2012 yıllarında yapılmış olan, ilköğretim ve orta öğretimde gerçekleştirilmiş, girişimlerin okula dayalı olduğu, tam metin olan, randomize kontrollü çalışma, sistematik inceleme, deney-kontrol ya da yarı deneysel araştırma deseni ile yürütülmüş olanlar kapsama alınmıştır. Anahtar kelimeler kullanılarak kriterlere uyan 3239 çalışmaya ulaşılmıştır. Çalışmaların seçiminde araştırmacılar tarafından geliştirilen PICOS sistemine temellenmiş bir form kullanılmıştır. Çalışmalar aynı anda ve iki araştırmacı tarafından geliştirilen formla değerlendirilmiştir. Bu form doğrultusunda çalışmaların 78’i değerlendirilmeye uygun bulunmuştur. Araştırmacılar arasındaki uyum kapa analizi ile belirlenmiş, araştırmacılar arası uyum 0.93 olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Kriterlere uyan 78 çalışmadan 64’ü bir teoriye dayalı olarak geliştirilmiştir. Çalışmalar okulda şiddeti önleme, flört şiddetini önleme, agresif davranışları azaltma ve online şiddeti azaltmaya yönelik çalışmalar olduğu belirlenmiştir. Bu çalışmaların 38 tanesine değişik alanlara şiddeti azaltmada etkili olduğu belirlenmiştir. Kırk çalışma da şiddeti azaltmada geliştirilen programların bir etkisinin olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Çalışmaların yaklaşım üçte birinde okula dayalı olarak geliştirilen programların etkili olduğu belirlenmiştir. Program etkinliğinin arttırılabilmesi için gruba özgü ve bireysel programlar önerilmiştir. Sonraki çalışmalarda İngilizce dışı olan çalışmalarında alınması önerilir.

Anahtar kelimeler: şiddet, okula dayalı girişim, sistematik review.

EFFECTIVENESS OF THE SCHOOL-BASED INTERVENTION PROGRAMS DEVELOPED FOR PREVENTING VIOLENCE IN SCHOOLS: SYSTEMATIC REVIEW

ABSTRACT

Aim: Many school-based prevention programs have been developed with the spreading of violent behaviors at different dimensions in schools. This systematic review was aimed to study the effectiveness of the school-based intervention programs developed for preventing violence in schools.

Method: The data were scanned from 2002 to 2012 in the Medline/PubMed, Cumulative Index to Nursing and Allied Health Literature (CINAHL), Elton Bryson Stephens Company (EBSCO) and Education Resources Information Center (ERIC) databases with the key words “violence, student, school, prevention and school-based interventions”. The school-based interventions written in English and realized in primary and middle schools from 2002 to 2012 that were complete texts, randomized-control studies, systematic reviews, experimental-control or semi-experimental research design studies carried out were taken within the scope of the study. A total of 3,239 studies were found by using key words that conformed to the criteria. A form was used based on the Population, Interventions, Comparison, Outcomes and Study design (PICOS) system, which was developed by the researchers for the selection of the studies. The two researchers evaluated the studies at the same time with the form developed. A total of 78 studies were found to be appropriate for evaluation in accordance with this form. The Cohen’s Kappa Coefficient analysis determined that the agreement between researchers was 0.93.

Findings: Of the 78 studies that conformed to the criteria, 64 were developed based on theory. It was determined that the studies were for preventing violence at schools, for preventing dating violence, for decreasing aggressive behaviors and for decreasing online violence. It was determined in 38 of these studies that the programs developed were effective in decreasing violence in different fields. It was observed in 40 studies that the programs developed did not have an effect on decreasing violence.

Conclusion: It was determined that the school-based programs developed for prevention of violence were effective in approximately one-third of the studies. Special group and individual programs were proposed for being able to increase the effectiveness of the programs. It was proposed that studies other than in English should be examined in subsequent studies.

Key words: violence, school based intervention, systematic review.

ERGENLERDE SPOR YAPMAK SALDIRGANLIĞI AZALTIYOR MU/ARTIRIYOR MU?

Leyla MUSLU¹, Süreyya SARVAN¹
Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

ÖZET

Saldırganlık “canlı bir varlığa zarar verme veya incitme amacıyla yöneltilen, canlının da böyle bir işlemde kaçındığı davranış” olarak ifade edilmektedir. Spor; büyüme çağındaki çocuklar için hem bedensel sağlık ve fiziksel gelişme yönünden hem de ruh sağlığı bakımından yararlı ve gereklidir.

Okullarda, özellikle de liselerde meydana gelen şiddet ve saldırganlık olaylarının diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de son yıllarda arttığı belirtilmektedir. Ancak bu olumsuzluğun ortadan kaldırılması ya da daha az bir seviyeye indirgenmesinde beden eğitimi ve sporun önemli olduğunu ve özellikle sosyal gelişimin en yoğun şekilde yaşandığı ergenlik döneminde önleme çalışmalarlarıyla desteklenmesi gerektiğini söyleyebiliriz.

Sağlıklı bir spor ortamının oluşturulması yönetim ve organizasyonların yanında bu sistemi yönlendirecek ve geliştirecek bilgi birikimine sahip uzman kişilerin olmasını gerektirmektedir.

Saldırganlığın genellikle engellenmeden kaynaklandığı söylenebilir. Spor ortamında yaşanan çeşitli durumsal faktörler engellenmeyi yükselterek saldırgan davranışlara neden olabilmektedir. Sporcular, genellikle kaybettiklerinde, kötü bir yönetim olduğunu algıladıklarında, şaşırıldıklarında, fiziksel olarak acı çektiklerinde ve kapasitelerinin altında performans sergilediklerinde daha saldırgan olmaktadır.

Sporun saldırganlıklarda bir kontrol aracı olup olmayacağı üzerinde düşünülmelidir. Saldırganlığı azaltmak için yönlendirilen spor faaliyetleri saldırganlık davranışlarını tetikleyebilmektedir. Bu çalışma saldırganlık ve spor arasındaki ilişkiye dikkat çekmek amacıyla derleme şeklinde hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Saldırganlık, Spor, Ergenlik, Duygusal durum, Ferdi sporlar, Takım sporları.

ABSTRACT

Aggression is referred as "acting is aimed to hurt or harm a human being or any alive being". Sports, as well as in terms of both physical health and mental health in terms of physical development for growing children are useful and necessary.

It is stated that the incidents of violence and aggression events in schools, especially in high schools increase in recent years in our country like in other countries. However, we can state that especially in today's world where the most intense social development during adolescence can say that prevention efforts should be supported.

Besides sports organizations in the management and creation of a healthy environment, this system requires that experts have the knowledge to guide and develop. Aggression is often said that due to unhindered.

The various situational factors in sport environment may lead to aggressive behavior by increasing frustration. Sportsmen may act more aggressive usually when they lose a competition, when they detect that a bad management at the game, when they are surprised, when they suffer physically.

It is necessary to think about whether the sport should be a tool to control aggression. Sport activities that are directed to reduce aggression may trigger aggressive behaviors. The aim of this literature review is to point out the relationship between aggression and sports.

Keywords: Aggression, Sport, Adolescence, Emotional state, Individual sports, Team sports.

SUÇ MAĞDURU VE SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUKLAR: YOZGAT ÖRNEĞİ

Ömür KAYA

Dr., 4.Sınıf Emniyet Müdürü, Yozgat Polis Meslek Yüksek Okulu

Çocuk suçluluğu, suç ve adalet sistemi alanındaki araştırmacıların her geçen gün ilgisini artırdığı bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Gerek dünyada gerekse ülkemizde çocuk suçluluğunun yaygınlaşma eğilimi göstermesi bu ilginin en belirgin gerekçesidir. Toplumumuzdaki çocuk suçluluğu tek bir nedenle açıklanamayacak olmakla birlikte ne tür nedenlerin çocuk suçluluğuna yol açtığını tespit edebilmek de ayrı bir sorun olarak karşımızda durmaktadır.

Bu çalışmada; 2008-2013 yılları arasında Yozgat ilinde meydana gelen olaylarda suça sürüklenmiş ya da suçtan zarar görmüş çocukların suça sürüklenmelerine neden olan sebepler, suç eğilimleri incelenmiştir. Bununla birlikte, Yozgat ilinde meydana gelen çocuk suçluluğu istatistikleri de değerlendirmeler içersine alınmıştır. Ayrıca; suça sürüklenmiş olan çocuklara yönelik Yozgat İl Emniyet Müdürlüğü tarafından 2012 yılında yürütülen "Umut Işığı Projesi" de bu çalışmada ele alınmıştır. Söz konusu proje kapsamında, suça en çok sürüklenmiş olan 16 çocuğun profilleri ve demografik özellikleri değerlendirilmiştir. Bu çocukların rehabilite edilmesi ve topluma kazandırılması amacıyla sokakla olan temaslarının meslek edindirme kursu ve sosyal-kültürel-sportif faaliyetler ile sınırlandırılması neticesinde işledikleri suç sayısında azalma olduğu görülmüştür. Proje neticesinde bu çocukların sadece suça sürüklenme eğilimlerinde azalma görülmemiş olup ilerleyen süreçte sürekli bir işte çalışmak suretiyle topluma adapte oldukları da gözlenmiştir. Yapılan çalışmada Yozgat ilinde meydana gelen çocukların karışıklıkları olayların ve sorunların varlığını gün yüzüne çıkarmanın yanı sıra Türkiye'deki suça sürüklenen çocukların daha iyi anlaşılması, toplumsal duyarlılığın artırılması ve hayata tekrar bağlanmalarının sağlanması için yapılan çalışma ve çabalara katkı sağlaması amaçlanmıştır.

Anahtar kelimeler: Çocuk, Çocuk Suçlar, Çocuk Suçluluğa ve Mağdur

THE VICTİM OF JUVENİLE CRİME AND JUVENİLE DELİNQUENCY: THE CASE OF YOZGAT

Juvenile delinquency and criminal justice system issue reveal as an important issue with increasing interest of researchers each passing day. This interest makes juvenile delinquency to become widespread tendency both in the world and in our country. The juvenile delinquency can not be explained with only one reason in our society. This growing serious problem has received everybody's attention because it is difficult to identify what kind of trouble lead to juvenile delinquency.

In this study, it was examined the crime tendency and reasons for juvenile crime or victimized children in the committed crime cases in the province of Yozgat between 2008 and 2013. However, the juvenile crime statistics of Yozgat city has been taken into considerations. In addition, the " Light of Hope " Project of Yozgat Police Department are discussed and evaluated in this study, this project carried out in 2012 that was completely related to children who were dragged into crime or are carrying high risk factors for committing crime. Voluntarily 16 children who have high rate of criminal records, were selected for the project. Their demographic characteristics and crime profiles were examined. Vocational training courses and social, cultural and sporting activities were provided them during program period in order to rehabilitate these children, to gain them as a healthy member of society and to reduce the contact of the children from street. The juvenile crime rate and trends of these children were decreased unprecedentedly as a result of the Light of Hope Project. The ongoing process of project planning, it was observed that most of these children were adapted to the society in a short time by constantly working in a job. This research was reveal the causes and risk factors of the juvenile crime and provided better understanding the root of existing juvenile problem in Yozgat City. This study also contribute to the efforts of previous studies by increasing social awareness, providing better understanding to the juvenile crime in Turkey and attaching the life again.

Key Words: Juvenile, Juvenile Crime, Juvenile Delinquency and Victim.

ÇOCUKLARIN ŞİDDETEN KORUNMASINDA AİLENİN ROLLER

Kamçibek NARMATOV

Kırgızistan Eğitim ve Bilim Bakanlığı

Bildiğiniz gibi son zamanlarda okullarımızda ve sokaklarımızda meydana gelen ve gündemi meşgul eden şiddet olayları, tüm toplumu rahatsız ettiği gibi biz öğretmenleri daha çok rahatsız etmektedir. Benim düşünceme göre bu konuda toplum olarak herkesin dikkat etmesi gereken noktalar vardır. Bu hadiselerin, bu gün yoğun olarak yaşanmasının nedenlerinde toplum olarak herkesin payı olsa da anne-babaların daha fazla payı olduğu, bir gerçektir. Toplumsal kurumlarından en önemlerinden olan aile kurumu günümüzde çeşitli sorunlarla boğuşmaktadır. Bu sorunların başında aile içinde çocuklara yönelik yaşanan "aile içi şiddet" gelmektedir.

Çalışmanın amacı: Çocuklara yönelik her türlü şiddetin önlenip bunlarla mücadele edilmesi.

Çalışma yöntemleri: Eğitim kurumlarında taşıma anket, sosyal araştırmalar ve medya kullanımı.

Araştırma yeri: Kırgızistan, Celal-Abad şehri.

Çocuğa yönelik şiddet için yaygın olarak kullanılan terim, çocuk istismarıdır. İstismar çocuğun ailesi ya da ondan sorumlu diğer kişiler tarafından çocuğa karşı uygulanan fiziksel, cinsel veya psikolojik nitelikli kötü davranışların tümünü kapsamaktadır.

Şiddeti uygulamayı öğrenmenin en temel kaynağı kişinin kendi ailesi oluşturmaktadır. Çocukluk ve gençlik dönemlerini evinde şiddet uygulanarak geçiren kişi şiddeti normal bir olgu olarak algılayacak ve bu durumu yaşamının ilerideki dönemlerinde kişinin kendisinin de uygulayıcı olma ihtimalini artıracaktır.

I. Çocuk haklarıyla ilgili bilgileri hem çocuklara hem de yetişkinlere uygun ve aktif vasıtalarla en geniş bir şekilde iletmek devletin yükümlülüğüdür. Buna özellikle aşağıdaki hususlar dahildir:

- a) Çocuk haklarının okul müfredatlarına dahil edilmesi ve eğitimde bütün seviyelerde çocuk hakları yaklaşımının yaygınlaştırılması;
- b) Çocuklar için ve çocuklarla çalışan herkese çocuk haklarıyla ilgili düzenli ve sürekli eğitim sağlanması;

II. Ne kadar hafif olursa olsun, çocuklara yönelik her türlü şiddete karşı net ve tavizsiz bir hoşgörüsüzlük toplumun tüm kesimlerinde yaygınlaştırılmalıdır. Her türlü şiddetin çocuklar üzerindeki zararlı etkileri geniş kitlelere ulaşacak şekilde anlatılmalıdır. Şiddeti kınama ve önleme ile çocuk mağdurlara yardımcı olma konusunda devletin yükümlülükleri ve bireylerin sorumluluklarının daha iyi anlaşılması için gayret gösterilmelidir.

IS THERE ANY "THERE" THERE? EVALUATING A COURT-BASED DELINQUENCY PREVENTION PROGRAM

Michael NORRIS¹, Jacqueline BERGDAHL², Sarah TWILL³

Wright State University

ABSTRACT

In 2002, the State of Ohio mandated juvenile courts to provide prevention for "at risk" youth. This study evaluated the effectiveness of a prevention program administered by the Greene County Juvenile Court. A sample of 413 youth referred to the program by concerned parents, teachers and police was analyzed. Of those participants, only 18.2% had engaged in delinquency that would have otherwise come to the attention of law enforcement or juvenile court officials. Despite implementation problems, at-risk youth who completed the prevention program were significantly less likely to have future court involvement than those who did not complete the program.

TELEVİZYON ŞİDDETİNİ ANLAMAK VE OKUMAK: EBEVEYNLER VE ÇOCUKLAR ÜZERİNDE YAPILAN BİR ARAŞTIRMA

Prof.Dr. Nimet ÖNÜR

Ege Üniversitesi

ÖZET

Televizyon programlarını şiddet içerip içermemesi bağlamında seçici davranarak izleme eğilimi, medya okuryazarı olmayı gerektirmektedir. Çocukların gençlerin ve ebeveynlerin gündelik yaşamı içinde önemli bir boş zaman değerlendirme aracı olan televizyonun birçok programında, belirgin ya da örtülü olarak şiddet unsurlarına yer verilmekte bu bağlamda programın izlenebilirliği arttırılmaktadır. İzleyiciler çeşitli program türlerinin kurgusal bir gerçeklik olarak, kendine özgü bir dilinin ve iletişim simgelerinin, kodlarının, vb. olduğunun farkında değillerdir. Televizyon programları tasarlanırken, her yaşta bireyleri ne yönlerden etkileyebileceği konusunda duyarlılık gösterilmemekte her zaman ticari kaygılar ön planda olmaktadır. Dolayısıyla toplumsal şiddetin yaygınlaşmasında televizyon bireylere öğretici olabilmektedir. Bu nedenle içeriğinde şiddet unsurları ile üretilen programlar, “öğrenme yoluyla” şiddeti yaygınlaştırarak doğallaştırabilmektedir.

Televizyon aile içinde izlenebilmekte söz konusu etkilere tüm aile üyeleri açık hale gelebilmektedir. Aile üyeleri kimi zaman pasif bir alıcı olarak programın nesnesi, kimi zaman da izlediği programların(dizilerin, haberlerin, filmlerin vb.) aktörleriyle para-sosyal bir etkileşim kurarak, olayın bir öznesi gibi duygu halleri yaşayabilmektedirler. Böylelikle televizyon izleyenlerin sosyal gerçekliği anlamalarında ve onların birçok toplumsal ilişkileri kurma biçimlerinde yönlendirici olmaktadır. Şiddet davranışı bu bağlamda televizyondan öğrenilebilmektedir.

Bu çalışmada amaca yönelik bir örnekleme içinde 10-15 yaş aralığındaki 80 çocuk ve çocukları olan 70 ebeveynin, izledikleri televizyon programlarının(dizilerin) mesajlarında öne çıkan şiddet unsurları incelenmekte, gençlerin ve ebeveynlerin şiddet konudaki gösterdikleri duyarlılıkları sorgulanmaktadır. Yapılan analizlerde gerek gençlerin gerekse ebeveynlerin şiddet konusunda duyarlı olmadıkları, Zaman zaman karakterleri örnek aldıkları, özellikle ebeveynlerin toplumsal yaşamlarında televizyonda izledikleri olayların ve karakterlerin etkisinde kaldıkları görülmektedir. Bulgular, bazı yönlerden cinsiyete göre farklılıklar göstermektedir. Ebeveynlerin çocuklarının izlediği televizyon programlarını kontrol etme durumları eğitime göre değişmektedir. Gerek çocuklar gerekse ebeveynler, televizyonu şiddet kaynağı olarak görmemektedir. Böylelikle televizyonun temsil ettiği şiddet, bir seyirlik bir oyunun gereği olarak algılanmakta ve şiddet doğallaşmaktadır.

Anahtar kelimeler: Televizyon dizileri, televizyon şiddeti, medya okuryazarlığı, ebeveyn ve çocukların toplumsal ilişkileri.

RİSK ALAN ADÖLESLANLARDA DEĞİŞİM MODELİ UYGULAMASININ MADDE KULLANIMINA ETKİSİ
THE IMPACT OF SPECIALIZED PROGRAMS FOR RISK-TAKING ADOLESCENTS ON DRUG ABUSE

Yrd. Doç. Dr. Selen ÖZAKAR¹ Prof.Dr. Suzan YILDIZ²

¹Hitit Üniversitesi

²İstanbul Üniversitesi

ÖZET

Giriş: Adölesanlar madde kullanımı yönünden toplumda en fazla risk altında olan yaş grubudur. Adölesanların yaşamlarında sorun oluşturan davranışları değiştirmelerinde Değişim Modeli'nin yararlı olacağı bildirilmektedir.

Gereç ve Yöntem: Bu model 1982 yılında ve Prochaska ve Diclemente tarafından bireylerin yaşamlarında sorun oluşturan davranışları değiştirmelerine yol göstermek amacıyla oluşturulan mesleki eğitim merkezindeki adölesanların diğer adölesanlara göre daha fazla riskli çevrede olmaları düşüncesinden hareket edilerek planlanan bu çalışmada; adölesanların riskli davranışlarının tanımlanması ve Değişim Modeli'ne değişim modeline göre hemşirelik uygulamasının madde kullanımına etkisinin belirlenmesi amacıyla kesitsel ve deneysel olarak planlandı. Araştırmanın evrenini, 2011-2012 eğitim yılında Çorum Şehit Öğretmen Fatih Tekin Mesleki Eğitim Merkezi'nde öğrenim gören 16-18 yaş grubu adölesanlar, örnekleme ise Ergenlerde Risk Alma Ölçeği (ERAÖ)'nin madde kullanımı ile ilgili risk alma alt ölçeği sonuçları doğrultusunda riskli davranışları olan 63 adölesan oluşturdu. Değişim modeli kapsamında adölesanlara toplam sekiz oturum yapıldı.

Bulgular: Oturumların sonunda adölesanların %60,3'ünün sigarayı azalttığı, %23,8'inin sigarayı bıraktığı görüldü. İlk oturumuna göre son oturumdaki ÖÖ ortalamalarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük olduğu belirlendi ($p<0,05$). ERAÖ toplam puan ortalamalarının son oturumunda ilk oturuma göre daha düşük olduğu, ilk ve son oturumlarda ERAÖ kapsamında madde kullanımı ile ilgili risk alma değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık ($p=0,001$) olduğu belirlendi.

Sonuç: Değişim aşamasına göre adölesanların başlangıçta %76,2'sinin düşünme öncesi, % 23,8'inin düşünme aşamasında oldukları, oturumlar ilerledikçe adölesanların değişim aşamaları arasında yer değiştirdikleri ise tamamının düşünme aşamasında oldukları belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Adölesanlarda riskli davranışlar, madde kullanımı, Ergenlerde Risk Alma Ölçeği, Öz yeterlilik Ölçeği, Değişim Basamakları Modeli.

5395 SAYILI KANUNUN GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ VE UYGULAMADA YAŞANILAN SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Strengths and Weaknesses of Child Protection act in Turkey and Problems in the Practice

Cemil PASLI

Konya ASPİM

ÖZET

5395 Sayılı Çocuk Koruma Kanunu 03/07/05 tarihinde korunma ihtiyacı olan veya suça sürüklenen çocukların korunmasına, haklarının ve esenliklerinin güvence altına alınmasına ilişkin usûl ve esasları düzenleme amacıyla ve korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında alınacak tedbirler ile suça sürüklenen çocuklar hakkında uygulanacak güvenlik tedbirlerinin usûl ve esaslarına, çocuk mahkemelerinin kuruluş, görev ve yetkilerine ilişkin hükümleri kapsamını belirlemek üzerine çıkarıldı.

Kanun çıktıktan sonra ülke bölgelere ayrılarak Kanunun görev ve sorumluluk verdiği tüm kesimlere eğitimler düzenlendi. Eğitimler tamamlandıktan sonra uygulamaya geçildi.

Uygulamalarda kanunun Çocuğun Korunması konusunda; 'Çocuk Koruma Koordinasyon Kurulları' koordinasyonunda Kamu-Yerel Yönetim ve STK lara kısaca toplumun tüm kesimine görev ve sorumluluklar verdi. Çocuk Koruma Kanununda bana göre anahtar kavram 'Çocuğun Yüksek Yararı' , anahtar birim ise 'Çocuk Koruma Koordinasyon Birimi'dir.

Özellikle Koruyucu Önleyici hizmetler adına bu birimin ilgili tüm tarafları en geç ay içerisinde bir araya getirerek Çocuğun korunması konusunda her tür tedbiri görüşüp kararlaştırması ve uygulamaları takip etmesi izleme yapması için en önemli ayağıdır.

3 Temmuz 2005 tarihinde çıkarılan 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu ve 08 Mart 2012 de çıkarılan 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun mevzuat olarak en çok aileyi ilgilendiren yasal metinler olarak uygulanıyor.

Üzerinden 8 yıla yakın zaman geçen Çocuk Koruma Kanunu ile ilgili geçenlerde bir gazetenin manşetten verdiği bir istatistik dikkatimi çekti. TÜİK' e göre son 4 yılda çocuk suçu sayısının yüzde 36 arttığı kaydedildi. Kanun; bir taraftan iyi niyetle bakıldığında çocuğu korumak için cezaları silerken veya indirirken, diğer taraftan onları suç örgütlerinin potansiyel malzemesi haline getirebiliyor.

Çocukla ilgili mahkemelerin alabileceği Koruyucu ve destekleyici tedbirler, çocuğun öncelikle kendi aile ortamında korunmasını sağlamaya yönelik danışmanlık, eğitim, bakım, sağlık ve barınma konularında alınacak tedbirler şöyle belirlenmişti.

a) Danışmanlık tedbiri, çocuğun bakımından sorumlu olan kimselere çocuk yetiştirme

Konusunda; çocuklara da eğitim ve gelişimleri ile ilgili sorunlarının çözümünde yol göstermeye,

b) Eğitim tedbiri, çocuğun bir eğitim kurumuna gündüzlü veya yatılı olarak devamına; iş ve meslek edinmesi amacıyla bir meslek veya sanat edinme kursuna gitmesine veya meslek sahibi bir ustanın yanına yahut kamuya ya da özel sektöre ait işyerlerine yerleştirilmesine,

c) Bakım tedbiri, çocuğun bakımından sorumlu olan kimsenin herhangi bir nedenle görevini yerine getirememesi hâlinde, çocuğun resmî veya özel bakım yurdu ya da koruyucu aile hizmetlerinden yararlandırılması veya bu kurumlara yerleştirilmesine,

d) Sağlık tedbiri, çocuğun fiziksel ve ruhsal sağlığının korunması ve tedavisi için gerekli geçici veya sürekli tıbbî bakım ve rehabilitasyonuna, bağımlılık yapan maddeleri kullananların tedavilerinin yapılmasına,

- d) Barınma tedbiri, barınma yeri olmayan çocuklu kimselere veya hayatı tehlikede olan hamile kadınlara uygun barınma yeri sağlamaya yönelik tedbirdir.

Bu tedbirlerin uygulamasında Çocuk Mahkemesi Hâkimleriyle birlikte çalışacak meslek elemanının vasıfları belirlenmişti. Ancak mahkeme ve ilgili kurumların iş yoğunluğu dikkate alınarak 29/06/2012 tarihinde kanunda yapılan değişiklikle meslek elemanı tanımı genişletildi.

Bu değişiklik kapsamında kanunun uygulamasının içerisine alınan meslek elemanlarına yönelik yeterli eğitim çalışması yapılması durumunda uygulamada kaliteye yol açacağı kaçınılmaz bir durumdur.

'BİR UMUT OL BENİM İÇİN" : TOPLUMA HİZMET UYGULAMALARI ÇERÇEVESİNDE ÖNLEYİCİ BİR PROJENİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Be My Hope: Evaluation of a Public Service Project in Bursa to Prevent Crimes

Em. Mdr. İdris SEYMAN

Bursa Emniyet Müdürlüğü

ÖZET

Çocuk polisi olarak yaptığımız projelerde genel olarak elde ettiğimiz izlenimler ve raporlar dahilinde Bursa'nın göç alan bir demografik yapısı bulunduğu, tüm kamu kurum kuruluşların ve sivil toplum kuruluşlarının da katılacağı geniş kapsamlı bir proje ile göç alan bölgelerdeki sıkıntıların iyileştirilebileceğini ve bu bölgelerde yaşanan en büyük sıkıntıların işsizlik, sağlık, gecekondü hayatı, göç edilen şehre adaptasyon sorunlarının sonuçlarını en çok yaşayan etkilenen çocuklar olduğu için bizimde böyle bir proje için dayanak noktamız çocuklar olmuştur.

Proje 2012 yılında 6 aylık pilot uygulama olarak Uludağ Üniversitesi ve Bursa Emniyet Müdürlüğü Çocuk Şube Müdürlüğü olarak Yıldırım Merkez İlçede bulunan okullardan rehber öğretmenleri aracılığıyla seçilen 1. Dönem 75 öğrenci ile 6 ay uygulandıktan sonra Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi "Topluma Hizmet Uygulamaları " dersi adı altında yaz okulu açılarak 2.Dönem çalışmaları başlatılmış olup yaz boyunca 75 çocuk, 100 Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğretmen adayı öğrencilerle devam ettirilmiştir. 3.Dönem ise 2013 yılının Mart ayında 40 çocuk, 60 Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğretmen adayı öğrencilerle ve Uludağ Üniversitesi akademisyenleri ile beraber BAP(Bilimsel Araştırmalar Projesi)formatında yazılarak bilimsel makale haline getirilmektedir projenin bilimsel çalışmaları devam etmektedir.

Proje, akranları ile eşit imkânlarla sahip olamayan çocukların, Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde "Topluma Hizmet Uygulamaları " dersi adı altında öğrenim gören öğretmen adaylarıyla birlikte akademik ve sosyal etkinlikler yaparak gelişimlerine destek olmak amacıyla gerçekleştirilmektedir. Proje süresince öğretmen adaylarının bu çocuklara öncelikle olumlu rol model olması düşünülmüş, çocukların gereksinimleri doğrultusunda gerçekleştirilecek etkinliklerle çocukların hem akademik başarılarının artması hem de kendilerine, çevrelerine saygı duyan, mutlu, etkin ve üretken bireyler olarak topluma kazandırılması amaçlanmıştır.

Proje süresince yapılacak etkinlikler; yabancı dil, matematik, fen, Türkçe gibi alana yönelik akademik destek, satranç, drama çalışmaları, kitap okuma etkinlikleri, müzik, resim gibi sanatsal çalışmalar, masa tenisi, halk oyunları ile birlikte sinema, tiyatro, söyleşilere katılma ve son olarak çeşitli gezi gözlem etkinliklerini kapsamaktadır. Ayrıca bu proje ile öğretmen adaylarının bu tür işbirliği olan projelerin yürütülmesi konusunda deneyim kazanmaları hedeflenmektedir. Böylece öğretmen adayı gençlerin mesleğe başladıklarında buldukları illerde benzer projelerin gerçekleştirilmesinde etkili olacakları ve bu projenin örnek bir proje olarak Türkiye genelinde yaygınlaşacağı beklenmektedir.

NEVŞEHİR KREDİ YURTLAR KURUMUNDA KALAN ÖĞRENCİLERİN FLÖRT ŞİDDETİNE YÖNELİK TUTUMLARI

Öğretim Üyesi Ayşegül ÖZCAN¹, Öğretim Görevlisi Kamuran ÖZDİL¹, Öğretim Görevlisi Serap ÜNAL¹, Öğretim Üyesi Ş. Dilek GÜVEN¹

¹Nevşehir Üniversitesi Semra ve Vefa Küçük Sağlık Yüksek Okulu

ÖZET

Çalışma, Nevşehir Kredi Yurtlar Kurumu'nda kalan öğrencilerin flört şiddetine ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, Nevşehir Kredi Yurtlar Kurumu'nda kalan kız ve erkek öğrencilerin tamamı oluşturmuştur (n=500). Araştırmanın örneklemini, araştırmayı kabul eden, araştırmanın yapıldığı tarihlerde yurtlarda bulunan basit rasgele örnekleme yöntemi ile seçilen 393 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veriler, kredi yurtlar kurumunda kalan öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini ve flört şiddetine ilişkin görüşlerini belirleyen anket formu ile toplanmıştır. Öğrencilerin %86.3'ü kız, %53.2'si 19-21 yaş grubundadır ve %41'i İç Anadolu Bölgesi'nden gelmektedir. Fiziksel şiddete uğrayan öğrencilerin %3.6'sı dayak yemeye maruz kaldıklarını ifade etmişlerdir. Öğrencilerin önceki flört ilişkisinde en fazla %51.4 ile "Kıskançlık", %34.6 ile "Sesini Yükselterek Konuşmak" şeklinde flört şiddetine maruz kaldıkları tespit edilmiştir. Cinsiyet, anne eğitimi, baba eğitimi ile önceki ve şimdiki flört ilişkilerinde şiddete maruz kalma durumları arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı değildir (p>0.05).

Anahtar Kelime: Ergen, Flört Şiddeti, Tutum.

ABSTRACT

This study was done in order to determine the views of students who stay in the Student Loan and Dormitory Foundation Dormitory in Nevşehir on flirt violence. All female and male students who stay in the Student Loan and Dormitory Foundation Dormitory in Nevşehir constitutes the universe of the research (n=500). 393 students chosen by simple random sampling method who were in the dormitories during the data collection and who agreed to take part in the research constitute the sample of the research. The data gathered through a survey form which determines the socio-demographical features and views on flirt violence of the students who stay in the Student Loan and Dormitory Foundation Dormitory. 86.3% of the students are female, 53.2% are in 19-21 age group and 41% are from Central Anatolia Region. 3.6% of the students who were exposed to physical violence state that they were exposed to beating. It was determined that the students were exposed to flirt violence in their previous flirt relation by 51.4% "Jealousness", 34.6% "Shouting". The relation between gender, mother's education level, father's education level and exposing to violence in the previous and present flirt relations is not statistically significant (p>0.05).

Key words: Adolescent, Flirt Violence, Attitude.

ÇOCUK GELİŞİMİNİN BİR PARÇASI OLARAK “OYUNCAK”

Öğretim Görevlisi Kamuran ÖZDİL¹, Öğretim Görevlisi Serap ÜNAL¹

¹Nevşehir Üniversitesi İncekara Sağlık Hizmetleri MYO

ÖZET

Kullandığımız her araç/gereç ve kavram bir takım değişikliklere uğrayarak günlük hayatımızın içinde yer almıştır. Değişimi farklı boyutlarıyla görebildiğimiz kavramlardan biri de oyun ve oyun nesnesi olan oyuncaktır. Oyuncak çocuğun eğlenmesini, eğlenirken öğrenmesini, beceri geliştirmesini sağlayan, aile ve toplum içindeki fiziksel, ruhsal ve sosyal yönden en üst düzeyde gelişmesini sağlayan oyun nesnelere dir. Çocuk gelişiminin önemli bir parçası olan oyuncak kavramı tarih boyunca içinde bulunduğu dönemin toplumsal, sosyal ve ekonomik koşullarından etkilenerek değişime uğramıştır. Oyuncak kavramındaki değişim çocuğun gelişiminde doğrudan ve dolaylı yoldan olumlu ve olumsuz etkiler göstermektedir. Bu çalışma, çocukların sağlıklı gelişiminde temel unsurlardan birisi olarak oyunun nesnesi olan oyuncak kavramının değişimini ve bu değişimin çocuk gelişimine farklı boyutlarıyla etkilerini incelemek amacıyla hazırlanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Çocuk, Oyuncak, Çocuk Gelişimi.

THE TOYS AS A PART OF CHILD DEVELOPMENT

ABSTRACT

The equipment and concept we have used took part in our daily life by changing them. One of the concepts from which we can look at different aspects is the play and game object, toy. The toys; providing the child make fun, to learn and develop skill while making fun, improve himself on top level in terms of physical, psychical and social in the family and society are the game objects. The concept “toy” as an important constituent of the child development has changed historically by being affected by social and economical conditions in the era. The alteration on the concept “toy” has taken positive and negative effects in direct and indirect way on the child development. This study is prepared to analyse the alteration of concept “toy”, the game object, as a main factor on child’s healthy development and the effects on the child development at different aspects.

Key Words: Children, Toys, Child Development.

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN AKRAN ZORBALIĞI DAVRANIŞLARI İLE SANAL ZORBALIK DAVRANIŞLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Doç.Dr. Candan ÖZTÜRK¹, Yrd. Doç. Dr. Murat BEKTAŞ², Yrd. Doç. Dr. Hülya KARATAŞ³, Araş. Gör. Dijle AYAR², Araş. Gör. Beste Ö. ÖZTORNACI⁴

¹*İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

²*Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*

³*Harran Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*

⁴*İzmir Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü*

ÖZET

Bu çalışma, lise öğrencilerinde sanal zorbalık ile akran zorbalığı arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiş tanımlayıcı-kesitsel bir çalışmadır. Çalışmanın örneklemini, ülkenin batısındaki bir il merkezinde özel bir lisede öğrenim gören 366 lise öğrencisi oluşturmuştur. Veriler, Sosyodemografik Bilgi Formu, Akran Zorbaliğı Belirleme Ölçeği, Sanal Zorbalık ve İnternet Saldırganlığı Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile sınıf ortamında toplanmıştır. Çalışmanın yapılabilmesi için etik kurul, kurum ve ebeveynlerden yazılı onam ve çocuklardan sözel onam alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ortalama, yüzdeler hesaplamalar ve korelasyon analizi kullanılmıştır. Bu çalışmada elde edilen bulgular doğrultusunda; lise öğrencilerinde akran zorbalığı ile sanal zorbalık arasında anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır. Zorbalıkta tüm öğrencilere sanal zorbalığı ve akran zorbalığını önlemeye yönelik programların uygulanması, ileriye yönelik izlemlerin yapılması ve her iki boyutta zorbalığın olumsuz sonuçları açısından izlenmesi, ergenlere bilinçli internet ve diğer teknolojik araçların güvenli kullanımı konusunda farkındalık sağlanmasına yönelik çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, sanal zorbalık, kurban, zorba.

ABSTRACT

This study is a descriptive cross sectional study conducted in an attempt to determine the relationship between cyber bullying and peer victimization in high school students. The study sample consisted of 366 high school students studying in a private high school in a city centre in the western coast of Turkey. The data were collected in class environment with face-to-face interview method by using Sociodemographic Information Form, Peer Victimization Assessment Scale, Cyber Bullying and Internet Aggression Scale. In order to perform the study, written consent was sought from the Board of Ethics, the institution and parents while it was sufficient that the children gave oral consent. In evaluating the data average, percentage tests and correlation analysis were used. In accordance with the findings in this study, it was found that there was a significant relationship between peer victimization and cyber bullying in high school students. It is suggested that all students participate in specially designed programs to prevent cyber bullying and peer victimization, and also it is suggested to perform prospective monitoring and observe the negative results of bullying on both aspects as well as conducting studies aimed at raising awareness with regard to using the internet consciously and other technological devices securely.

Keywords: Bullying, cyber bullying, victim, bully.

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN SİBER ZORBA VE SİBER MAĞDUR OLMA DURUMU

Dr. Adem PEKER
Polis Amca İlkokulu

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, ortaokulda öğrenim gören öğrencilerin cinsiyet, sınıf düzeyi, algılanan akademik başarı durumu, internet kullanma süresi ve internet kullanımının kontrol edilmesinin siber zorbalık ve siber mağduriyet üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu 2013-2014 öğretim yılında Sakarya ili merkezinde öğrenim görmekte olan 135'i erkek, 141'i kız toplam 276 ortaokul öğrencisi oluşturmaktadır. Veriler Kişisel Bilgi Formu ve Yenilenmiş Siber Zorbalık Envanteri aracılığıyla toplanmıştır. Toplanan veriler frekans, yüzde ve regresyon analizi ile test edilmiştir. Araştırmada toplanılan veriler SPSS (16.00) istatistik paket programı ile çözümlenmiştir.

Araştırma sonucunda öğrencilerin %45,65'inin siber zorbalık davranışları sergilediği, %64,85'inin de siber zorbalığa maruz kaldığı görülmüştür. Cinsiyet, sınıf düzeyi, algılanan akademik başarı durumu, internet kullanma süresi ve internet kullanımının kontrol edilme durumunun siber zorbalık üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılan çoklu regresyon analizi sonuçları, siber zorbalığın ve siber mağduriyetin internet kullanma süresi ve cinsiyet tarafından yordandığını göstermiştir. Araştırma sonuçları literatür doğrultusunda tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Siber zorbalık, siber mağduriyet, ortaokul öğrencileri.

ON BEING CYBER BULLY AND CYBER VICTIM AMONG SECONDARY SCHOOL STUDENTS

ABSTRACT

The purpose of this study is to investigate the effect of gender, grade level, perceived academic achievement, frequency of internet usage, controlling of internet usage on cyber bullying and cyber victimization. A total 276 students studying in three different secondary schools in Sakarya's city center constituted the study group of the research. The study group consisted of 141 females and 135 males. The data were gat here using The Revised Cyberbullying Inventory and Personal Information Form. Regression were used for data analysis. The collected data was then analysed by using a statistics program named SPSS (16.00).

As a result of the study, it was determined that 64,85 % of the students fall victim to cyber bullying and 45,65% of them display the cyber bullying behaviors. The multiple regression analysis showed that cyber bullying and cyber victimization was predicted by frequency of internet usage and gender. However, the results of multiple regression analysis indicated that cyber bullying and cyber victimization wasn't predicted by grade level, perceived academic achievement and controlling of internet usage. Results were discussed in the light of literature.

Keywords: Cyber bullying, cyber victimization, secondary school students.

ESRAR KULLANIMI İLE MÜCADELEDE GÖZDEN KAÇAN HUSUSLAR VE SONUÇLARI

Dr. Mustafa PINARCI

Emniyet Genel Müdürlüğü

ÖZET

Bu çalışma, 15-24 yaş grubu tarafından en yaygın kullanılan uyuşturucu maddelerin başında gelen esrar hakkında, Türk Ceza Kanununda yer alan düzenlemeler başta olmak üzere gözden kaçan veya hafife alınan hususlara dikkat çekmek amacıyla hazırlanmıştır.

Esrar, en yaygın kullanılan yasadışı madde olmasına rağmen, mevcut yasal düzenlemelerin esrarı diğer maddelerden ayırdığı ve bu durumun mücadelenin etkisini kırdığına dair kaygılar bulunmaktadır. Çalışmada ilgili yasa maddeleri, istatistikler ve raporlar içerik analizine tabi tutulmuştur. Esrar kullanımının fiilen veya yasal olarak serbest olduğu Avrupa ülkelerinden örnekler verilmiştir.

Avrupa ülkeleri arasında esrar kullanımını ve bulundurulmasını serbest bırakan ülkelerde yaygınlık oranı daha yüksek görülmüştür. Türk mevzuat düzenlemesinin, esrarı diğer maddelerden ayırarak, üstü örtülü şekilde “daha hafif uyuşturucu” kategorisine almış olduğu ve bu nedenle daha hafif cezalar öngördüğü görülmektedir. Bu durum esrar suçu işleyenleri cesaretlendirmekte, böylece esrarın kolay bulunabilirliğini sağlamaktadır. Benzer şekilde, 2004 yılında getirilen tedavi denetimli serbestlik düzenlemesinin uygulamasında yaşanan sorunlar, uyuşturucu kullanımının suç olmaktan çıkarıldığı algısı doğurmuştur.

Anahtar kelimeler: Uyuşturucu, Esrar, Kullanım, Tedavi, Genç Nüfus

MISSING POINTS ON SUPPRESSING CANNABIS USE AND ITS CONSEQUENCES

ABSTRACT

The purpose of this paper is to take attention for the missing points, particularly regulations on Turkish Penal Code on combatting against cannabis, which has highest level use among people age of between 15-24.

There are some doubts, on the latest Turkish legal changes which are separated cannabis penal sanctions from other drugs that is weaken previously existing combatting effort. Content analyse has been made for relevant articles of law, figures and reports. Examples are given from European Countries which are both implement legalisation and penalisation.

Analised figures has shown that cannabis consumption rate in Countries, standing on legalisation side, is higher than the Countries standing on penalisation. Separating cannabis production from Turkish penal code and necessitating it with smaller extent of sanction comparing to other drugs encourage user and potential user use cannabis and commit cannabis related crime. This make cannabis more available in the Street. Likewise this situation, last changes on Turkish Penal Code which brought probation and treatment into Turkish legal system for such offenders, has side effects on public perception on drug use as if drug use and possession became legal in Turkey. Therefore evidence-based approach and detailed analyse is essential before any shift on Turkish National Drug Policy.

Key words: Illicit Drug, Cannabis, Treatment, Youth.

FİZİKSEL ÇOCUK İSTİSMARININ ÖNLENMESİNDE AİLE EĞİTİM PROGRAMLARININ ETKİLİLİĞİ

Dr. İbrahim SARI

Polis Akademisi Suç Araştırmaları Merkezi (SAMER)

ÖZET

Araştırmalar, her bireyde farklı düzeyde var olan “istismar potansiyelinin” aile eğitimleri ile azaltılabileceğini ortaya koymaktadır. Bu çalışma ile Emniyet Genel Müdürlüğünde görevli anne ve babalara uygulanan “aile eğitim modeli” sürecinin, istismar potansiyel puanları üzerindeki pozitif etkisi ve eğitim sürecine değinilmektedir.

Anahtar kelimeler: Çocuk istismarı, aile eğitimi, istismar potansiyeli

ABSTRACT

Researches shows that family training programmes are very important to reduce “abuse potential” which every person has different level. On that study show that Parent Training Program had a positive impact because there is statistically significant relationship between the mothers and fathers who work on Turkish National Police and attend that programme.

Key words: Child abuse, family eucation, potential of abuse.

ORTADOĞU'DAKİ ÇATIŞMA VE SAVAŞ ORTAMLARINDAKİ ÇOCUKLARIN KORUNMASINDA SOSYAL HİZMETİN ROLÜ

Ar. Gör. Yaser SNOUBAR¹, Doç.Dr. Nurdan DUMAN²

¹Hacettepe Üniversitesi

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

ÖZET

Dünya genelinde yaşanan çatışma ve savaşlar, insan hakları ve özellikle de çocuk haklarını ihlal eden kriz durumlarıdır. Ortadoğu olarak adlandırılan bölgede uzun süredir var olan ve halen devam eden farklı ülkelerdeki çatışma ve savaşların kurbanı olan çocukların büyük bir kısmı eğitim, sağlık ve bakım sorunları, psiko-sosyal sorunlar ve uyum sorunları yaşamaktadırlar. Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesinin 38.maddesinde “Silahlı çatışmalarda sivil halkın korunmasına ilişkin uluslararası insani hukuk kuralları tarafından öngörülen yükümlülüklerine uygun olarak, Taraf Devletler, silahlı çatışmadan etkilenen çocuklara koruma ve bakım sağlamak amacıyla mümkün olan her türlü önlemi alırlar” ifadesi yer almaktadır. Buna dayanarak bu durumdaki çocukların korunmasında uluslararası işbirliğinin gerekliliği tartışılmaz bir gerçek haline gelmiştir. Ancak çatışma ve savaş durumlarında çocukların korunmasına yönelik birçok ulusal ve uluslararası düzenleme var olmasına rağmen çocukların bu çatışma ve savaş olaylarına katılmasını ve zarar görmesini engelleyecek ciddi herhangi bir uygulama görülmektedir. Bu çalışmada; çatışma ve savaş olgusuyla yaşayan çocukların korunması için var olan hukuki düzenlemelerin ele alınması, Ortadoğu'daki çocuk haklarının ihlallerinin örneklenerek tartışılması, çocukların savaş ve çatışma bölgesinde yaşamalarından dolayı yaşadıkları psiko-sosyal sorun ve travmaların ortaya konulması ve bu doğrultuda çocukların eğitim, sağlık ve bakım haklarının korunması için gerekli sosyal hizmet müdahalelerinin neler olması gerektiği tartışılmaktadır.

Anahtar kelimeler: Ortadoğu, kriz, savaş ve çatışmalar, çocuk hakları, sosyal hizmet.

THE ROLE OF SOCIAL WORK FOR THE PROTECTION OF CHILDREN WHO HAVE BEEN INSIDE THE MIDDLE EAST CONFLICT AND WAR ENVIRONMENT

ABSTRACT

Conflict and wars in all over the world are crisis situations that are violating human rights and, in particular, children's rights. Majority of the children that are victims of the long-standing and on-going crisis and wars in the region named as the Middle East are experiencing partial education, health, care, psychosocial, and adaptation problems. Based on the statement of Article 38 of the Convention on Child Rights, “In accordance with their obligations under international humanitarian law to protect the civilian population in armed conflicts, States Parties shall take all the feasible measures to ensure protection and care of children who are affected by an armed conflict”, the need for international cooperation in the protection of these vulnerable children has become an indisputable fact. However, although there are many national and international regulations for the protection of children in conflict and war situations, no serious application is seen to prevent the participation and suffering of children in the events of this conflict. In this study, the existing legal arrangements for the protection of the children living in conflict and war phenomena, the violations of children's rights in the Middle East (by giving samples), psycho-social problems and trauma in children as a consequence of living in war and conflict area and, accordingly, social work interventions required for the protection of the rights of children's education, health care and maintenance will be discussed.

Key words: Middle East, crisis, war and conflict, child rights, social work.

ÇOCUĞUN SUÇA SÜRÜKLENMESİNDE ETKİLİ OLAN AİLESEL FAKTÖRLER

Kürşad ŞAHİNLİ

Polis Akademisi Başkanlığı, Güvenlik Bilimleri Enstitüsü

ÖZET

Çalışmanın amacı çocukların suça sürüklenmesinde etkili olan ailesel faktörlerin tespitinin yapılması ve bu problemlerin çözümüne yönelik öneriler getirilmesidir. Çocuğun suça sürüklenmesine yol açmada etkili olan ailesel faktörlerin tespiti için öncelikle literatür taraması yapılmış, konuyla ilgili önceki yapılmış çalışmalar incelenmiş ve Ankara Çocuk Ve Gençlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunan hükümlü ve tutuklu 18 yaş altı çocuklarla anket çalışması yapılmıştır.

Çalışma evrenini Ankara Çocuk Ve Gençlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda 2011 Mart ayı itibarıyla Kurumda hükümlü ve tutuklu bulunan 85 çocuk oluşturmaktadır. Örneklem ise, Kurumda bulunan çocuklardan görüşmeyi kabul eden 71 kişiden oluşmaktadır. Saha çalışmasından elde edilen veriler SPSS paket programında değerlendirmeye alınmış, betimleyici analizler kullanılmıştır.

Toplanan verilerin analizleri göstermiştir ki araştırmaya katılan hükümlü ve tutuklu çocukların neredeyse tamamı evden kaçmayı alışkanlık haline getirmiştir. Ailelerin % 70'den fazlasının çocukları üzerinde denetimleri zayıf olduğu tespit edilmiştir. Çocukların ailelerinin eğitim seviyeleri ve ailelerinin sosyo ekonomik seviyeleri oldukça düşüktür. Annelerin % 87,1'i ilkokul ve altı bir öğrenim düzeyine sahiptir. Babaların ise % 69,7'si ilkokul ve altı bir öğrenim düzeyine sahiptir. Çocukların yarısından fazlasının ailesinde daha önce suç işlemiş birey bulunmaktadır. Çocukların yaklaşık % 33'inin bir şekilde parçalanmış ailelerden geldiği de çalışma sonucunda tespit edilen sorunların başlıcalarındandır.

Çocukların da içerisinde yer aldığı suç hadiselerinin giderek yaygınlaştığı göz önüne alındığında; Konuyla acilen ilgilenilmeli ve çocuk suçluluğunun diğer yönlerini de ele alan bilimsel çalışmalar yapılmalı ve illerde kurumlar bu konu üzerinde dikkatle durmalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Suç, Aile, Çocuk Suçluluğu.

FAMILIAL FACTORS AFFECTING ENTRAINMENT CHILD CRIME

ABSTRACT

The aim of this study is defining the family based problems that lead children to juvenile delinquency and offering suggestions for the solution of this problem. Literature review is performed to define the structural and functional disorders of the family that lead children to juvenile delinquency and related studies are examined and a survey is conducted among the convict and detainee children in Ankara Children and Youth Closed Prison who are under eighteen.

Universe group of the study consists of eighty five convict and detainee children in Ankara Children and Youth Closed Prison on the March, 2011. Sample group consists of the seventy one children in the prison who accepted to be interviewed. Data gained by the field research is evaluated via SPSS package program while descriptive analysis is used.

The analysis of the dates gathered have indicated that nearly all of the convict and detainee children being interviewed has an habit of escaping from home. Moreover, % 70 percent of the families have weak control over their children. The education and socio-economic level of the families of the children is rather low. It is found that % 87,1 of the mothers have an education level of primary school or lower. % 69,7 of the fathers have an education level of primary school or lower. There is at least one member within the families of more than half of the children who has involved in crime before One of the leading results of the study is that % 33 of the children come from broken families.

Recently, the great increase in juvenile delinquency is discussed in this study. The matter must be held immediately and other scientific researches must be made dealing with the other aspects of the juvenile delinquency and great emphasis must be laid on this subject in the provinces.

ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ OLGULARINA BÜTÜNCÜL YAKLAŞIMDA ÜNİVERSİTE HASTANELERİNDE KURULAN ÇOCUK KORUMA MERKEZLERİNİN ROLÜ

The Role of University Based Child Protection Centers of Turkey in the Holistic Approach to the Child Abuse and Neglect Cases

Prof. Dr. Figen ŞAHİN¹ , Prof. Dr. Tolga DAĞLI²

¹Gazi Üniversitesi

²Marmara Üniversitesi

ÖZET

Çocuk istismarı ve ihmali, çocuğun bir erişkin tarafından sağlığı ve gelişimine olumsuz etki eden davranışlara maruz bırakılması ya da sağlığı ve gelişimi açısından önemli olan ihtiyaçlarının karşılanmaması durumudur. İstismar terimi çocuğa yönelik fiziksel, cinsel ya da duygusal örselemeyi ifade ederken, ihmal terimi ise çocuğun fiziksel, duygusal, tıbbi ve eğitime ait gereksinimlerinin karşılanmadığı durumları içine alır. Bu olgularda sağlık çalışanlarının sadece yaralanmanın şiddetine odaklanmadan olayın sosyal boyutunu da fark edip gerekli önleyici çalışmaları yapmaları ve çocuk koruma sisteminin tüm elemanlarıyla işbirliğine geçmeleri çocuğun sağlığı açısından son derece önemlidir.

İstismara uğrayan çocuğa ideal yaklaşım; çocuğun tek bir merkezde bütüncül değerlendirme yapabilen uzman bir ekip tarafından ele alınarak hukuki süreç için gereken tanısall yaklaşımın yanısıra tıbbi ve psikolojik tedavisinin yapılması, bu arada hukuki ve sosyal desteğin de o merkezin temasa geçeceği uzmanlar tarafından sağlanması ve çocuğun uzun süreli psiko-sosyal izleminin bu merkezde sürdürülmesidir. Üniversitelerde kurulan “Hastane Temelli Çocuk Koruma Merkezleri”, hem yaşadığı travma nedeniyle zaten incinmiş olan hastanın, bölümden bölüme dolaşmak zorunda kalmadan, tüm tanı ve tedavi yaklaşımlarının tek elden, hızla, en nitelikli biçimde gerçekleştirilebileceği; hem de böyle bir hizmetin nasıl olması gerektiği konusunda bilimsel araştırmalara dayanan programların geliştirilip uygulanabilmesini sağlaması açısından bu yukarıda anlatılan ideal yaklaşıma en uygun oluşumlardır. Son yıllarda ülkemizde Üniversite hastanelerinde yukarıda söz edilen merkezler kurulmaya başlanmıştır. Ankara’da 2006 yılında Gazi Üniversitesi bünyesinde kurulmuş olan “Çocuk Koruma Uygulama ve Araştırma Merkezi” bu anlamda resmi olarak oluşturulmuş ilk merkezdir. Daha sonra Türkiye Cumhuriyeti ve UNICEF işbirliği ile 2008-2009 yıllarında Avrupa Birliği’nin mali desteği ile gerçekleştirilen “Önce Çocuklar: Çocuk Koruma Mekanizmalarının İl Düzeyinde Modellenmesi” Projesi çerçevesinde bir alt proje olarak, diğer pilot illerin üniversitelerinde de Çocuk Koruma Uygulama ve Araştırma Merkezleri kurulması hedeflenmiştir. Bu projenin sonunda, 2009 yılında İstanbul’da Marmara Üniversitesi’nde, daha sonra da Adana, Kayseri, Mersin, Kocaeli, Sivas, Trabzon Üniversiteleri’nin bünyesinde benzer merkezler oluşturularak Merkezlerin sayısı 8 e ulaşmıştır.

Key words: Child, Crime, Family, Juvenile Delinquency.

EĞİTİMCİLERİN GÖZÜYLE VAN İLİNDEKİ MÜLTECİ ÇOCUKLARIN OKULDA KARŞILAŞTIKLARI SORUNLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Refugee Children in Van Province; Teacher's Perspective in Evolution of School Problems

Yrd. Doç. Dr. B. Dilara ŞEKER¹, Prof.Dr. İbrahim SİRKECİ²

¹Celal Bayar Üniversitesi

²Regents Üniversitesi

ÖZET

Mülteci çocuklar ve onların karşılaştıkları sorunlar akademik olarak henüz yeterince araştırılmamıştır. İngilizce ve Türkçe alan yazında mülteci çocuklar konusunda genel olarak dahi çok az sayıda araştırma mevcuttur. Çalışmanın amacı; mülteci çocukların eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunları ve çözüm önerilerini ortaya koymaktır. Bu amaçla Van ilinde mülteci nüfusun yoğun olarak bulunduğu İskele ve Selim Bey mahallelerindeki üç devlet okulundaki idareci ve öğretmenler ile yarı yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Çalışmaya iki okul idarecisi ve yedi öğretmen katılmıştır. Katılımcılara öğrencilerin okulda ve sınıfta yaşadıkları eğitimsel, sosyal, çocukların öğretmenleri ve aileleri ile yaşadıkları sorunlar sorulmuş ve katılımcılardan çözüm önerileri sunmaları istenmiştir. Verilen cevaplar değerlendirildiğinde; idarecilerin konuyu eğitimsel, sosyal, kültürel açılarından okul çevresi ile ilgili daha geniş bir bakış açısından değerlendirdiği gözlenmiştir. Ayrıca idarecilerin konuyu çözmeye istekli oldukları konuya yaklaşımlarının problem çözme boyutlu olduğu gözlenmiştir. Öğretmenlerin ise özellikle mülteci öğrencilerin dil sorunu, eğitim eksiklikleri ve arkadaşlık ilişkileri boyutları ile konuyu değerlendirdikleri gözlenmiştir. Katılımcılar, aile ile etkileşimde yaşanan sorunlar üzerinde durarak çözüm önerileri sunmuşlardır.

Anahtar kelimeler: Mülteci Çocuklar, Eğitim, Uyum, Eğitim Sorunları.

ABSTRACT

Refugee children and their faced academic problems have not been investigated yet. English and Turkish literature in general has got even a very small number of refugee children is available in the research. Aim of the study and suggestions for solutions to problems faced by refugee children in the educational process to reveal. For this purpose, the refugee population in the province of Van, where there are concentrations of three public school districts İskele and Selim Bey, semi-structured interviews were conducted with administrators and teachers, two school managers and seven teachers who participated in the study.

Participants live at school and in the classroom, educational, social, teachers, children and their families were asked to present their solutions to the problems and the participants were asked.

Evaluation of the answers, administrators, educational issues, social and cultural aspects evaluated in terms of a broader perspective on school environment were observed. Administrators are willing to resolve issues also observed that the subject-dimensional problem-solving approaches.

Language problems, particularly with refugee students and the teachers, educational deficiencies and evaluate the issue with the observed dimensions of friendship relations.

Participants presented solutions by focusing on problems in interacting with the family.

Key words: Refugee Children, Education, Adaptation, Education Problems.

EBEVEYNE YABANCILAŞTIRMA SENDROMU

Dr. C.Bülent ŞEN

Hacettepe Üniversitesi

ÖZET

Bu araştırmada, boşanma deneyimini yaşamış kadın ve erkekler ile onların çocuklarının boşanma süreci, mahkeme süreci ve boşanma sonrası yaşadıkları yaşam deneyimleri incelenmiştir. Araştırmada nicel ve nitel yöntemlerin birlikte kullanıldığı karma yöntem kullanılmıştır. Boşanma deneyimini yaşamış, 53'ü kadın, 44' ü erkek olmak üzere toplam 97 katılımcı araştırmaya katılmıştır. katılımcılara ait boşanmadan etkilenen 0-6 yaş aralığında 61 çocuk (% 56), 7-18 yaş aralığında 48 çocuk (% 44) olduğu, bu çocukların sağlıklı beden ve ruh durumu ile büyümesi için her iki ebeveyne de ihtiyacı olduğu tespit edilmiştir. Hem boşanma süreci hem de boşanma sonrası süreç birlikte değerlendirildiğinde, kadın ve erkeklerin büyük çoğunluğunun; boşanma sürecinin tamamını, duygusal ve psikolojik, kızgınlık duygusu anlamında sıkıntılı bir dönem olarak değerlendirdikleri görülmüştür. Ebeveyne yabancılaştırma olgusu ilk defa bir araştırmada incelenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Boşanma, sosyal hizmet, ebeveyne yabancılaştırma sendromu

ABSTRACT

In this study, the divorce process of men and women who have gone through a divorce experience and their children, the court process and the life experiences that they have experienced after getting divorced is examined. A mixed model study has been used at the research. A total of 97 participants, 53 of which were ladies and 44 of which were male participants who had a divorce experience, participated at the study. It has been identified that, that the divorce of participants has affected 61 children between the ages of 0-6 (56%) and 48 children aged 7-18 years (44%), that these children would need both parents in order to grow up with a healthy body and mind. When both the divorce process and the course after the divorce are evaluated together, it has been seen that the vast majority of men and women have evaluated the entire process of divorce as a troubled time with regards to emotional and psychological feelings, with regards to the sense of anger. The facts of Parental Alienation have been examined in a survey for the first time.

Key words: Divorce, social work, parental alienation.

ÇOCUĞUN İHMALİ

Selçuk ŞİMŞEK

Selçuk Üniversitesi, Sosyoloji Anabilim Dalı

ÖZET

İnsanın var olması ile gelişmesi arasında neredeyse bir eş zamanlılığın olduğu savunulabilir. Gelişim, olgunlaşma ve öğrenmeye dayalı bir süreçtir. Bu sürecin tüm dönemleri önemli olmakla birlikte bazı dönemlerinin önemi kritik derecededir. Bu kritik derecedeki gelişim dönemleri “kritik gelişim dönemleri” olarak adlandırılmaktadır. Gelişim sürecinde “kritik gelişim dönemleri” olarak adlandırılan gelişim dönemleri çocukluk döneminde daha yoğundur. Bu yönüyle çocukluk döneminin aileler tarafından iyi değerlendirilmesi ve gelişimin sağlıklı olması kişinin daha sonraki hayatı adına çok önemlidir. Bu koşul bireysel ve toplumsal huzur ve mutluluğun temelidir. Çocuğa yönelen her türlü kötü muamele, sevgi yoksunluğu, ilgisizlik... vb. duygusal yönü ağır basan bir istismardır. İhmal, istismar türleri içinde duygusal istismara dâhildir. Bununla birlikte çocuğun ihmali, çocuğa yönelen istismar türlerinin tamamını kapsayan bir zarar vermedir. Fiziksel ve cinsel istismar kapsamındaki eylemlerin tamamı duygusal örselenmeler meydana getirdiklerinden dolayı bir anlamda ihmal kapsamında değerlendirilebilir. Çocuklar ihmale karşı ailelerin bilinçli ve eğitilmiş olmasıyla korunabilir. Bu çalışmada, çocuğun ihmali konusundaki farkındalık düzeyinin artırılması amaçlanmıştır. Ayrıca, çocuğun ihmalinin önlenmesi adına nelerin yapılabileceği üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, gelişim, istismar, ihmal.

ABSTRACT

It can be said that if there is human there is a development. Development is a process which is based on learning and growing up. All the periods during this process are important, but some periods are critical. We call these periods “Critical Development Periods”. These “Critical Development Periods” are seen during childhood mostly. Because of this, parents should be so careful during these periods. Because its results can be seen in the future. It affects the individual and social happiness. Treatments like bad behaving, not loving and not dealing... etc. are all emotional abuses. Negligence is in the emotional abuse category. Moreover, neglecting a child contains all of the abuses a child faces. All physical and sexual abuses can be considered as negligence because they are emotional behaviours. Children can be prevented by educated parents. Parents should also be conscious. In this project it is aimed to warn parents about children negligence. Moreover it was aimed what can be done to prevent children from negligence.

Keywords: Child, development, abuse, negligence.

SOKAKTA ÇALIŞAN ÇOCUKLAR ve ŞİDDET: NİTELİKSEL ÇALIŞMA

Ar. Gör. Ayşe ŞENER TAPLAK¹, Doç.Dr. Sevinç POLAT¹
Bozok Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Sokakta çalışan çocuklar, önceleri büyük şehirlerin bir sorunu olarak görülse de günümüzde tüm illeri kapsayan ulusal bir sorun haline gelmiştir. Sokakta çalışmak kuşkusuz çeşitli güçlükleri beraberinde getirmektedir. Bunlardan en önemlisi şiddettir. Bu çalışma sokakta çalışan çocukların herhangi bir şiddete maruz kalıp kalmadıklarını belirlemek ve bu konudaki farkındalığı artırmak amacı ile gerçekleştirildi.

Bu çalışma, kalitatif çalışmalardan odak grup görüşmesi yöntemi ile yapıldı. Çalışma kapsamına, sokakta çalışan 10 çocuk alındı. Görüşmelere başlamadan önce etik kurul izni ve çocuklardan sözel onam alındı. Tanıtıcı bilgi formu ve yarı yapılandırılmış soru formu ile toplanan veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlendi.

Çalışmaya katılan çocukların yaş ortalamasının 12.6 ± 2.11 olduğu %80.0'inin erkek olduğu ve ilköğretime devam ettiği belirlendi. Çocukların tamamına yakının kendi kararıyla ve okul harçlığını çıkarmak için (%60.0) çalıştığı saptandı. Çocuklardan %40.0'inin şiddete maruz kaldığı ve %20.0'inin şiddete karşılık verdiği tespit edildi. Şiddete uğramanın çocukları çalışma kararından vazgeçirmediği belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Sokakta çalışan çocuk, şiddet, sağlık.

CHILDREN WORKING ON STREET AND THE VIOLENCE: QUALITATIVE STUDY

ABSTRACT

Although the children working on street, at first, were seen the problem of only big cities, nowadays it has become a national problem of covering all the cities. Working on the streets certainly has brought various difficulties in its wake. The most important one is violence. This study has been carried out to indicate whether these children are exposed to any violence or not and to increase the awareness on this issue.

Focus group methodology was employed in this study. Ten children have been taken to this study. The children' verbal consents were obtained after they were given information about the study. The data collected by introductory information form and semi-structured questionnaire has been analyzed by using content analysis method.

It was found out that mean age of the participant adolescents was 12.6 ± 2.11 years, 80.0% were boys and attended primary school education. It has been verified that almost all children has been working voluntarily and they have worked for (60.0%) gaining school pocket money. It has been detected that 40.0% out of children are exposed to violence and 20.0% out of them object to it. It has been determined that being exposed to violence hasn't deterred them from their working decision.

Key Words: Children working on the street, violence, health.

ERGENLERDE BİLGİSAYAR KULLANIMI ve SAĞLIĞA YANSIMALARI

Ar. Gör. Ayşe ŞENER TAPLAK¹, Doç. Dr. Sevinç POLAT¹, Dr. Muzaffer TAPLAK¹
Bozok Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Teknolojinin yaygınlaşması ile birlikte bilgisayar, çocuk ve ergenlerin dünyasında önemli bir yer edinmiştir. Bir eğitim aracı olarak kullanıldığında bilgiye daha çabuk ve etkin bir şekilde erişebilme imkânı veren bu teknoloji, amacı dışında kullanıldığında çocuğun gelişimi, beden ve ruh sağlığı açısından bazı olumsuz sonuçlar doğurabilmektedir. Bu çalışma ergenlerde bilgisayar kullanımının, sağlığa yansımalarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Tanımlayıcı nitelikte yapılan araştırmanın evrenini 13-19 yaş grubunda 395 lise öğrencisi oluşturmuştur. Tüm evren örneklem kapsamına alınmıştır. Veriler, literatür ve uzman görüşü doğrultusunda araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formuyla toplanmış ve bilgisayar ortamında tanımlayıcı istatistiksel testler kullanılarak değerlendirilmiştir. $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Çalışmaya katılan ergenlerin yaş ortalamasının 15.8 ± 1.24 olduğu, %58.7'sinin kız olduğu, %71.4'ünün ailesi ile birlikte yaşadığı belirlendi. Ergenlerin %51.9'unun kendisine ait bilgisayarının olduğu, %48.6'sının sadece ödeviyle ilgili araştırma yapmak, %27.6'sının ise bir sosyal paylaşım sitesinde vakit geçirmek amacıyla bilgisayar kullandıkları saptandı. Ergenlerin %60.3'ünün günlük bilgisayar kullanım süresinin 1 saat olduğu tespit edildi. Ergenlerin %53.2'sinin bilgisayar başında geçirdikleri zamanın sağlıklarını etkilediklerini düşündükleri saptandı. Ergenlerin %24.8'inin fizyolojik, %4.1'inin ise psikolojik yakınma yaşadıkları belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Ergen, Bilgisayar, Sağlık, Etki.

COMPUTER USE AMONG ADLOSCENT AND ITS IMPLICATIONS ON HEALTH

ABSTRACT

As the technology has become more widespread, the computer has taken an important place in children's' and adolescents' world. This technology allows us to access information more quickly and efficiently if it is used as an educational tool, on the other hand, it can lead to negative effects on child development, physical and mental health, when it is used for other purposes.

The study was a descriptive study and the sample of the study was composed of 395 adolescents aged between 13 and 19. The whole sample was included in the study. The data has been collected by a questionnaire form which has been developed by researchers in accordance with literature and expert opinions, and it has been evaluated using descriptive statistical tests on computer. The accepted level of significance for all analyses was $p < 0.05$.

It was found out that mean age of the participant adolescents were 15.8 ± 1.24 years, 58.7% were girls and 71.4% lived with their family. Our study reported that 51.9% of adolescents have their own computer and 48.6% of adolescents use computer for research for their homework, 27.6% of adolescents use it for spend time on social networking site. It was found out that 60.7% of adolescents duration of computer use per day was to be one hour. In the study, it was noted that %53.2 of adolescents thought their time at a computer affect of their health. It was determined that 24.8% of adolescents physiological and 4.1% of adolescents experience psychological complaints.

Key Words: Adolescence, Computer, Health, Impact.

ÇOCUK / GENÇLİK CEZA ADALET UYGULAMASINDAKİ SORUNSAK YAKLAŞIM; CEZA SORUMLULUĞU VE YANLIŞ İŞLEVSELEŞTİRİLEN SOSYAL İNCELEME RAPORU'NA BİR BAKIŞ

The Problematic Approach in Juvenile Justice System: Criminal Liability and Wrongful Practices in Social Examination Reports

SHU Nihat TARIMERİ

ÖZET

1)Suç ve ceza ilişkisi tarihsel süreçte önemli bir değişim, dönüşüm yaşamıştır.Dinsel değerlerin özellikle aydınlanma ve moderniteyi de içeren süreçte hukuk sistemi üzerinden dünyevileşmesi sonucunda bir evrim göstermiştir.Bu evrimleşme ve dönüşme süreci de bu tarihsel süreçte dayalı olarak Türkiye'deki hukusal sisteme de Türk Ceza Kanunu' na İtalya üzerinden;Türk Medeni Kanunu'na ise İsviçre üzerinden önemli bir ölçüde yansımıştır.Yansımayla da devam etmektedir.

2)2004 yılında Avrupa Birliği ve değerlerinin uygulanmasına yönelik müzakere sürecinin başlamış olmasıyla da yeni bir süreç başlatmıştır. Halen devam eden bu süreçte çocuk ve gençleride içerecek şekilde başta ceza ve usulleri ile ilgili kanunlarda değiştirilmiştir. Yenilenmiştir. Bu kapsamda onsekiz yaşını doldurmamış çocukların suç olarak nitelenen herhangi bir davranışa yönelmeleri durumunda yargılanmaları ve cezalandırılmaları ile ilgili 5237 sayılı "Türk Ceza Kanunu/TCK", 5271 sayılı " Ceza Muhakemesi Kanunu/CMK" ve 5395 sayılı "Çocuk Koruma Kanun/ÇKK" larında da yeni düzenlemeler yapılmıştır.

3)2253 sayılı çocuk mahkemeleri ile ilgili kanunda yürürlükten kaldırılmıştır..Uygulama, bir taraftan ÇKK , diğer taraftan TCK nun 31 maddesi üzerinden yürütülmesi de hedeflenmiştir..Özellikle ÇKK nun da ortaya konan yaklaşımla bir taraftan dünyada hiç örneği olmayan çocuk ağır ceza mahkemeleri kurularak çocuklara ağır cezalar verileceği duyurulmaktadır.Diğer taraftan çocuk dahil bireylerin yaşınlan topluluk değerleri yerine yurttaşlık üst kimliğine dayalı olarak yurttaşlık/medeni hukuku kapsamında idari bir görev olarak toplumsal/kamusal açıdan korunup kollanmalarıyla ilgili korunmalarına yönelik uygulamalarda birlikte öngörülmüştür.Medeni/Yurttaş Hukuku ile ceza hukukunun böyle bir yaklaşım sonucu oluşan birlikteliği de uygulamaya ayrı bir özgünlük kazandırmıştır.

4)TCK nun çocuk ve gençler için uygulanması ise genel uygulamalarda olduğu gibi çağın gereği özel bir ayrı yasal düzenlemeye gidilmemiştir. 765 sayılı eski TCK'nun 54 üncü maddesindeki uygulama TCK nun 31 inci maddesinde aynen devam ettirilmiştir. Odak olarak ise çocuk ve genç yerine "ceza"yı tercih eden bir uygulama uygun görülmüştür. Ceza sorumluluğunun 11 yerine 12 e çıkarılması dışında uygulamayı da ceza sisteminin genel özellikleri belirlemektedir.Bu genel özelliklere göre suçların temel cezaları yani başlangıç cezaları çocuk ve erişkin ayrımı yapılmadan aynen uygulanmaktadır., Çocuklara özgü olan indirim ise sadece yaşla ilgilidir.12-15 arasında olan çocuklarda "işlemiş olduğu fiilin hukuki anlam sonuçlarını algılayamaması veya davranışlarını yönlendirme yeteneğinin yeterince gelişmemiş olması" haline dayandırılmıştır.Farkında olma ve Anlama yeteneğinin olması durumunda sadece indirim uygulanmaktadır.ÇKK nun 35 inci maddesinde öngörülen sosyal inceleme raporunun ise gerektiğinde kendine özgü bir şekilde mahkemelerde görevlendirilen sosyal çalışma görevlileri tarafında düzenlemesi sonucunda da bu halin belirlenmesi yöntemleştirilmiştir.Tıp tekniği açısından düzenlenen farik ve mümeyyiz ile sosyal hizmetler tekniği ile mahkemede görevli tarafından düzenlenen sosyal araştırma raporu gibi eski 2253 sayılı kanunun ile öngörüleniki farklı içerik ve işlevdeki raporda teke indirilmiştir.Buna bağlı olarakta bu yaş grubundaki çocuklar TCK 31/2 maddesine göre farkında olma ve anlama yeteneğine sahip değilse ceza verilmez ancak güvenlik tedbirleri de ÇKK nun 5 inci maddesi üzerinden uygulanmaktadır.

5)15-18 arası çocuklarda ise farkında olma ve anlama yeteneği hiç bir şekilde aranmamaktadır.. İndirim oranı ise TCK nun 31/3 üncü maddesine göre 1/3 tür. Örneğin mala karşı suçlarda alınan malın değer azlığına bağlı indirim TCK nun 145 inci ve iade ile ilgili indirim TCK nun 168 inci maddesi ve mahkemenin takdiri indirim oranı ile ilgili TCK nun 62 inci maddesinde genel olarak yetişkinlere/erişkinlere uygulanan indirimler çocuklar içinde aynen geçerlidir.

6)1926 yılında 1889 İtalyan Ceza Kanunundan uyarlanan 765 sayılı Türk Ceza Kanununun devamı niteliğindeki böyle bir uygulamanın yanı sıra gene 1926 yılında 1912 tarihli İsviçre Medeni Kanunundan uyarlanan Türk Medeni Kanunun çocukların korunmalarıyla ilgili uygulamalarının ÇKK altında birlikte düzenlenmiş olması 2005 yılında yapılan bu düzenlemelerin hem kaynak hukuk açısından hemde karşılaştırmalı hukuk kapsamında değerlendirmesini gerekli kılmaktadır.

7) 2005 yılında yürürlükten kaldırılan 765 sayılı Türk Ceza Kanunu 1889 tarihli İtalya Ceza Kanunundan uyarlanmıştır.1926 yılında bir kaç madde dışında aynı madde numaralarıyla uyarlanan ve Zanerdeli Kanunu diyede adlandırılan İtalyan Ceza Kanunununun açıklamasına yönelik İtalyan Hukukçu Majno tarafından yayınlanan eser Adalet Bakanlığı tarafından 1927 yılında "Türk Ceza Kanunu Şerhi" olarak eski harflerle Osmanlıca yayınlanmıştır. Türk Ceza Kanunun dayandığı ilkeleri,kaynak İtalyan yasasının hazırlanmasındaki geçici evreleri,ve görüşleri yansıtması nedeniyle de bu eser 1977 yılında o günün Türkçesiyle Yargıtay tarafından "Ceza Kanunu Şerhi;Türk ve İtalyan Ceza Kanunları" başlığıyla dört cilt olarak yayınlanmıştır.

8)İtalyan Hukukçu Majno tarafından İtalyan Ceza Kanunu /CODICE PENALE PEL REGNO D'ITALIA" nun uygulanmasına yönelik açıklamaların yer aldığı eserinin Türkçe yayınlanan birinci cildinde "Kabiliyeti İsnadiye ve bunu ortadan kaldıran yahut hafifleten sebepler" şeklinde "Dördüncü bap" olarak belirtilen bölümde "Küçüklük" hali ile ilgili 53-56 madde ve açıklamaları yer almaktadır. Kanunu bilmemek esasına da dayalı olduğu görülen 54 üncü madde (s.235-251) ve açıklamalarına göre İtalya'da aydınlanma süreci bağlamında gelişen "Klasik Ceza Hukuku Okul"nda veya kuramında oluşan yaklaşım ve felsefesi bu kanuna yansıtılmıştır. 1889 yılında yapılan bu düzenlemede de görüleceği gibi ceza kanununda yer alan yaptırımların "Kabiliyeti İsnadiye/İsnad yeteneği" açısından azaltan veya kaldıran sebepler arasında yaş küçüklüğünde gösterilmiştir.Ceza uygulamalarında XVIII. Yüzyıl' dan sonra etkili olan bu Klasik Ceza Hukuku Okulunun veya Kuramının önde gelen isimlerinden biri olan Beccaria' ya göre ise cezalandırma bir önleme yöntemi olarak öne çıkarılmıştır.Ceza yaptırımlarının hedefinin de suçluluğu önlemek olmalıdır. Kefaret/ ödetme ise yaptırımların temelini oluşturmalıdır. Dolayısıyla Hammurabi Kanunları'nın bir Tanrı sözü olarak kabul edildiği millattan önce ortaya kanulan sana birisi bir şey yaptıysa seninde ona aynısını yapma hakkını veren "kısasa kısas" şeklindeki dinsel yaklaşımlara da yansıyan tarihsel bir felsefenin / yaklaşımın devamı niteliğinde ki bu kuramsallaşma çerçevesinde böyle bir uygulama da getirilmiştir. Bu felsefe ve yaklaşım sonucunda " discernimento, discernment /ayırt etme" adlandırılmasıyla da dokuz yaş bir sorumluluk yaşı olarak belirlenmiştir. Dokuz yaşını bitirmemiş olanların ceza sorumluluğu olmadığı kabul edilmiştir. Dokuz yaşını bitirmiş olup da ondört yaşını doldurmamış olanlarda ise "iyiyi ve kötüyü ayırt etmeme" ile ilişkili "**temyiz ile hareket** edilmesi" bağlamında bir uygulamaya gidilmiştir. Bu yönde bir durumun varlığı belirlenmediği takdirde ise haklarında ceza verilmeyeceği öngörülmüştür. **Temyiz ile hareket** ettiği belirlendiğinde ise belirlenen cezalar verilebilecektir. . Böylece dokuz yaşını bitirmiş tüm çocuklarda "iyilik ve kötülük ile hareket etme" şeklinde öncelikle kişilik ve ruhsal gelişimide içeren "temyiz ile hareket" veya "temyiz kudretinin" varlığı bir davranış biçimi olarak kabul edilmiştir. Bu şekilde aynı zamanda fizsel gelişime bağlı cinsel olgunluk durumunda yaş olarak yansıtılmıştır.

9)Bir davranış biçimi olan "temyiz ile hareket/temyiz kudreti" varlığının kabulü bağlamında da fiilin işlendiği zamanda,dokuz yaşını bitirmiş ve fakat ondört yaşını doldurmamış olanların temyiz ile hareket edip etmediklerinin araştırılmasının gerekliliği maddenin açıklamalar bölümünde ayrıca görülmektedir..Bunun yapılmaması durumda ise verilen bir kararın geçersiz veya yok hükmünde olacağıda bu açıklamalarda vurgulanmaktadır.Hakimin bu yönde işlem yapma gerekliliği de öne çıkarılmıştır.Dolayısıyla uygulamada hakimin hukuk tekniği açısından kullandığı takdir yetkisinde ise davranış düzeyinin belirlenmesi açısından başka bir teknik bilgiye dayalı kısıtlama öngörülmüştür. Davranış düzeyinin belirlenmesiyle ilgili bu konuda yapılacak teknik içerikteki bir araştırmada da kişinin ve ruhsal hareketlerinin ve bunlarla ilgili bütün koşullarda incelenmelidir.Bu teknik incelemenin ise tıp tekniğine dayandırılmaktadır.Davranış sonucu oluşan fiildeki "ahlaksızlığı" ve hukuka uygun ve bilerek hareket ettikleri kanaati oluştuğu takdirde de "temyizin" varlığı vede ceza sorumluluğunun var olduğunun anlaşılması gerekmektedir.Böylece "temyizin" belirlenmesi için bir yöntemde öngörülmektedir..Bu yönde bir şüphe olduğu takdirde ise çocuk lehine karar verilmesi gerekmektedir.Bununla da ilgili ispat yükümlülüğünün ise 1889 yılında bile savcılık tarafından yerine getirilmesi gerekmektedir..

10)Roma Hukuku felsefesini genel bir hukuk sistemi olarak benimsenin yanı sıra Katolik değer ve felsefesiyle birlikte kurumsal yapılanmada derin bir tarihsel süreç yaşayan ve de bu yönde örnek oluşturan İtalya'da çocuklar dahil ceza hukukunun uygulamalarına yönelik bir süreçte ürünü olan 1889 Zanardelli Ceza Kanunu 1930 yılında yenilenmiştir. Mussolini döneminde 1925 ve 1931 yılları arasında Adalet Bakanlığında yapan hukuk profesörü Alfredo Rocco (1875-1935) tarafından öne çıkarılan "Pozitivist" Okul veya kuramı çerçevesinde şekillenen yeni düzenleme aynı zamanda Rocco adıyla birlikte de anılmaktadır.1944 yılında savaştan sonra reform hareketiyle bazı değişiklikler yapılmış olsa da bu kanun ve yaklaşımı halen yürürlüktedir.

11)1930 tarihli İtalyan Ceza Kanununun 97 ve 98 inci maddelerinde bazı önemli değişiklikler yapılmıştır. 1930 yılından beri yürürlükte olan bu önemli düzenlemelerin birisiyle ceza sorumluluk yaşı dokuzdan onbeş yaşına çıkarılmıştır. Onbeş yaşını doldurmamış çocuklara her hangi bir suç isnad edilmesi de böylece engellenmiştir. Çocuklar, öncelikle bir "çocuk" olarak değerlendirilip ele alınmıştır. Yetişkinlere uygulanan yaptırımlardan da korunmuşlardır. Fiili işlediği sırada onbeş yaşını doldurup da onsekiz yaşını doldurmamış kişiye ise ancak bu kimse anlama ve isteme yeteneğine (capacità di intendere e di volere) sahip ise suç isnad edileceği fakat cezasının indirileceği de öngörülmüştür. İtalya' daki çocuklara 1930 yılında uygun görülen bu en önemli değişiklik ise 765 sayılı TCK'nin 54. maddesine. "farik ve mümeyiz" olarak ta taşınan/uyarlanan "discernimento - temyiz kudreti" kavramına yönelik olmuştur. Kisisel gelişim ve olgunluk açısından fiziksel gelişimi de dayalı üreme yetisininide içeren bu kavram "anlama ve isteme yeteneğine" şekline dönüştürülmüştür. Ancak bu halin belirlenmesi ile ilgili yetki kısıtlayıcı yöntem aynen devam ettirilmişdir.

12)Dolayısıyla kaynak hukuk olarak değerlendirilmesi gereken İtalya'daki uygulamada ve yaklaşımda isnad yeteneği ile bağlantılı " anlama ve isteme yeteneği / capacità di intendere e di volere" ile ilgili halin eski TCK nun 54 üncü maddesinde belirtilen "farik ve mümeyiz olma" hali ile eş değer bir kavramdır. Bunun belirlenmesinde ise gene 1889 tarihli uygulamada olduğu gibi hakimin yetkisinin sınırlandığı ve de kanunda açıkça belirtilmemesine rağmen yöntem olarak bu halin/konunun teknik bir inceleme ve değerlendirme bağlamında tabib raporuyla belirlenmeside öngörülmektedir. Ayrıca çocuk ve gençleri için öngörülen tedbirler ise teknik bir "idari tedbir" olarak öngörülmektedir. Bu şekilde yargısal ve "idari" olarak birbirine paralel iki farklı uygulamanın varlığından söz edilebilir.

13)Katolik felsefesi, değerleri ve kurumsal yapısıyla 1926 yılında çocuklar dahil Türkiye'deki uygulamaya birlikte yansıyan bu uygulama 1930 İtalya'sında hem ceza sorumluluğu ile ilgili olarak çocukluğu yetişkinden ayıran yaşı ve yaklaşımıyla dönüştürmüştür. Hemde mahkemelerdeki heyet yapısını vede 14 yaşını doldurmamış çocukların korunması amacıyla idare ile ilişkilerini kurumsal olarak geliştirmiştir. Fakat çocuğu odak olan bu gelişimin ne o tarihte nede 2005 yılında Türkiye'ye yansımadığı görülmektedir. Özellikle ceza sorumluluğu kavramı ve bu kavramın Katolik değerler ve kurumsal uygulamalardan evrimleşmesi birlikte değerlendirildiğinde TCK nun 31 maddesinde ceza sorumluluk yaşının ve bunun ÇKK nun 35 inci maddesine göre belirlenmesine yönelik ortaya konulan yaklaşımın 1889 İtalyan uygulamasından da uzak olduğu görülmektedir. Dinsel değerlerin yerine getirilmesi ve buna karşı sorumluluk bağlamında "çocuk"ların yetişkinlerden ayrı tutulmaları vede Katolik Felsefesi ve değerlerinin kurumsal uygulamalarında "günah çıkarma" gibi kurumsal düzenlemelerinde gene bu açıdan birlikte değerlendirilmesinde 1889 İtalyan Ceza Kanunundaki yaklaşımın bu şekilde hala devam etmesinin çocuk ve gençlerin çağın gereği bir uygulamaya ulaşmasında önemli bir engel teşkil ettiği de görülmektedir. Ayrıca;klasik yaklaşıma göre kurulan mahkemelerin işlevlerinde bu açıardan değerlendirilmesi gerektiği bir durumda ortaya çıkmaktadır.

14)1930 dan beri Türkiye'de İtalya Ceza Kanunundaki yaklaşımdan uzaklaşma ve "ceza" odaklı bir yaklaşımın devamı yönündeki tercihler aynı zamanda başta ceza sorumluluğu ve ona bağlı olarak sosyal inceleme raporunun kavramsallaşması ve yöntemleştirilmesine yansımaktadır. Özellikle ÇKK nu kapsamında raporu düzenleyen sosyal çalışma görevlilerinin dünyada karşılığı olmadığı bir şekilde mahkemeye bağlı olarak konumlandırılmaları da bu özgünlüğe ayrı bir katkı vermektedir.Özellikle sosyal hizmetler ile de ilgili bu durum "İsviçre Medeni/Yurttaş Kanun"un "Türk Medeni Kanunu" ile olan ilişkilerinde de görülmektedir.Bu ilişki bağlamında çeviri eksikliğine dayalı olarak çocuk ve gençlerin korunmaları öncelikle idari bir görev ve yükümlülük olarak görülmemiştir.Bir yargısal görev olarak görülmüştür.Bu bağlamda hem İsviçre hemde Almanya gibi örnek alınan ülkede çocuk ve gençlerin korunup kollanmalarıyla ilgili kamusal müdahale yetkisini de içeren "resmi vesayet kurmu" şeklindeki kurumsal

teknik yapılanmanın şimdiye kadar Türkiye yapılandırılmamıştır. Buda ÇKK gibi özgün bir uygulamaya neden olabilmektedir. Gene İsviçre'deki uygulamada çocuk ve gençlerin her hangi bir kanunlarla sorunu olması durumunda bu kurumsal yapıyla zorunlu olarak ilişki kurulması ile ilgili maddenin de gene çeviri eksikliğine dayalı olarakta yansımaması sonucu ceza ve medeni /yurttaşlık hukuku arasındaki olması gereken ilişkide de kaynak hukuk açısından bir farklılaşmaya neden olunmuştur. Özellikle bu yapısal ve kavramsal durum ile ilgili örneğin Prof. Dr. Fikret Arık'ın 1947 yılında Adalet Bakanlığında yayınlanan makalesi ve önerileride şimdiye kadar değerlendirilmeye alınmamıştır. Böyle bir ilişkiye de dayalı olarak ceza ile ilgili uygulamalarda çocuk ve gençlerin bireysel ve sosyal gelişmelerinin yanı sıra koşullarını ve gelecek beklentilerini yansıtan “delil” niteliğindeki “rapor” da ÇKK da öngörülen uygulamayla farklılaştırılmıştır. Bir bilirkişi raporu şeklindeki konumlandırılmayla birlikte içeriğinden farklı şekilde araçlaştırılmıştır. Çağın genel uygulamalarından da ayrılmıştır. Bu duruma örnek alınan Almanya'daki 1923 yılından beri var yapılanmanın da bir şekilde eksik değerlendirilmesinin önemli bir etki yaptığı öngörülebilir.

15) Çocuk ve genç odaklı bir çocuk adalet sistemi yerine ceza odaklı olarak uygun görülen bu şekilde ki bir uygulama çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemelerini verdikleri kararlar açısından da diğer yetişkinlere yönelik ceza mahkemelerin ayrı ve özel kılınmamaktadır. Adalet Bakanlığı verilerine göre ceza mahkemelerinde yargılanan çocuk sayısı 2008 yılında 110 237 den 2012 yılın 159 080 e ulaşmıştır. Oransal olarak % 44 bir artış söz konusu olmaktadır. Senelik ortalama ise artış oranı ise %11 i geçmektedir. Gene bu verilerde 2012 yılında çocuk ve gençlerin yarısından fazlası yetişkinlere yönelik mahkemelerde yargılanmaktadır.

Veriler yaptırımlar açısından değerlendirildiğinde çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemelerinin 2011 yılında ise toplam “105 739” karar aldığı görülmektedir. Bu kararlardan “28 306” (% 26.8) nın mahkumiyet ; “21 158 (%20)”i beraat; “56 275” i (%53.2) ise diğer yönde yaptırımlar içeren kararlardır. 2011 yılında yetişkinlere de yönelik tüm ceza mahkemelerin yetişkinlerede yönelik aldığı mahkumiyet kararları ise %28.5 dur. “Beraat” %23; “Diğer” ise % 48.1 olup çocuk ve çocuk ve ağır ceza mahkemelerinin diğer ceza mahkemelerden farklı bir uygulama ve yaklaşım içinde olmadığı da görülmektedir.

Çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemelerinin mahkumiyet kapsamında verdiği bu kararlardan ancak (164) ü ise “güvenlik tedbiri” olarak verilmiş kararlardır. Herhangi bir açıklama olmadığı için suça süreklenen ve ceza sorumluluğu olmayan çocuklar bakımından ÇKK nun 5 inci maddesinde öngörülen koruyucu ve destekleyici tedbirlerin aynı kanunun 11 inci maddesinde “çocuklara özgü güvenlik tedbiri” olarak kabul edilmesi gereken bu Güvenlik tedbirlerin yaptırımların içindeki oranı ise ancak %0.6 dır. Bu sayı 2012 yılında (144) e düşmüştür. Oranı ise % 0,4 dür. 2012 yılında verilen bu (144) Güvenlik tedbiri kararının (53) ü İstanbul'da; (34) ü Gaziantep'te; (25) i Kayseri' de; (3) ü ise İzmir de verilmiştir.

2011 yılı için yayınlanan bu tablolarda yer alan Güvenlik tedbiri kararlarınının da (13) ü 16-18 yaş grubundandır. (3) ün yaşı belirsizdir. Geriye kalan (148) i ise 12-15 yaş grubundandır. Ülkenin başkenti Ankara'da ise 2012 yılında olduğu gibi 2011 yılında da güvenlik tedbiri olarak hiçbir kararın verilmediği de ayrıca görülmektedir. 2009 yılında verilen güvenlik tedbir karar sayısı ise (521) olmuştur; bunun yaptırımlar içindeki oranı % 2.2 dır. Bu sayı 2010 da (346) dır; oran olarakta %1.4 ya gerilemiştir.

Tüm ceza mahkemelerin yer aldığı veriye göre ise çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemeleri dahil yetişkinlere yönelik mahkemelerinin 12-18 yaş grubunda olan toplam (1 451) çocuğa “güvenlik” tedbiri uygulamasına yönelik karar verdiği görülmektedir. Bu veriden de yola çıkıldığı takdirde yetişkinlere yönelik mahkemelerde yargılanan çocuk ve gençlere yönelik toplam (1 287) güvenlik tedbir karar verilmiştir. Bunun (499) u 12-15 yaş gurubu (791) i ise 16-18 yaş grubundadır. (Tablo: Ceza mahkemelerinde karara bağlanan davalardaki sanıklar hakkında verilen güvenlik tedbiri uygulanması karar sayısının sanıkların uyuşu, yaş grubu ve mahkeme türüne göre dağılımı-1/1/2011-31/12/2011)

Dolayısıyla TCK nın 31 inci maddesindeki yaklaşım üzerinden uygulamanın devam etmesi durumunda çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemelerine ayrıca ihtiyaç duyulmadığı bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır. Böyle bir uygulamada çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemelerin yaygınlaşmasına yerine yetişkinlere yönelik numaralı mahkemeler bazıları çocuk ve çocuk ağır ceza mahkemeleri olarak en kısa zamanda yetkilendirmeleriyle de bu soruna da böyle bir çözüm düşünülebilir.

15) Bu çalışmada; çocuk ve gençlerin yarar ve esenliğine ulaşımını engelleyen bu farklılaşmaların başta sosyal inceleme raporu'da dahil olmak üzere kavramsallaşmaya ve yöntemleştirilmeye yansımaları öncelikle kaynak alınan İtalya ve İsviçre örneklerinden tartışılacaktır.

**INFLUENCES ON CONVICTION SUGGESTED BY THE SAMPSON AND LAUB’LIFE COURSE THEORY:
EXPERIENCES OF CONVICTED TURKISH JUVENILES**

**HÜKÜM GYMIŞ ÇOCUKLARI SUÇA İTEN SEBEPLERİN SAMPSON VE LAUB’UN LIFE COURSE TEORISI
ÇERÇEVESİNDE İNCELENMESİ**

Dr. Serkan TAŞĞIN

Şanlıurfa Emniyet Müdürlüğü

ABSTRACT

There have been many studies which used Sampson and Laub’s life course theory. However, there is not any single study that examined influences on conviction by using Sampson and Laub’s life course theory in Turkey. Although there are some studies to explain juvenile delinquency, existing research on Turkish youth convicted of delinquency is still in its early stages when compared with studies in Western countries. The state of knowledge about convicted juveniles is limited due to low quality studies in terms of their methodological shortcomings, use of primitive statistics, and lack of theoretical grounding. Aside from information on convicted youth, more general knowledge about delinquency in Turkey also suffers from serious limitations. Some studies evaluated the literature and drew conclusions. Some studies gave only descriptive statistics of their results such as means and standard deviations or the results of bivariate analysis such as t-test.

The current research fills the gap in juvenile studies in Turkey. Conducting a qualitative study with convicted juveniles generated rich description of youths’ experiences and thus shed light on the causes of juvenile delinquency. The study develops an understanding of how and “why juveniles end up in juvenile prison. The study findings can be used to recommend policies for prevention and treatment of juvenile delinquency in Turkey.

ÇOCUĞUN İLK VE ORTAOKUL YAŞLARINDA YAŞAYABİLECEĞİ CİNSEL İSTİSMAR DURUMLARINDA, OKUL YÖNETİCİSİ VE ÖĞRETMENLERİN TUTUM VE DAVRANIŞ BİÇİMLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Prof. Dr. Uğur TEKİN¹, Dilek ÖZGÜL²

¹*İstanbul Aydın Üniversitesi*

²*İstanbul MEM*

ÖZET

Literatürde, çocukluk çağında en çok karşılaşılan şiddet türünün çocuk istismarı olduğu söylenirken, istismar türleri içinde en zor fark edilenin ise cinsel istismar olduğunun altı çizilmektedir. Araştırmamız, bir çok nedenden dolayı bastırılan, inkar edilen ve görmezden gelinen çocukluk dönemi cinsel istismarı ile karşılaşabilecek olan öğretmen ve okul yöneticilerinin bu durumlardaki tutum ve davranışlarını ortaya koymaya çalışılmıştır. Araştırma için nitel araştırma yöntemi kullanılmış, öğretmen ve okul yöneticileriyle yapılan görüşme için, yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Örneklem olarak seçilen okullar, İstanbul Bahçelievler İlçesinde 4+4+4 sistemi ile dönüşümü tamamlanarak 2013-2014 Eğitim Öğretim Yılı'ndan itibaren biri ilk diğeri ortaokul olarak hizmet vermeye başlayan, birbirine yakın mesafelerdeki iki okuldur. Bu okullarda öğretmenlik yapan farklı branşlardaki öğretmen ve okul yöneticileri ile görüşmeler yapılmıştır. Yapılan bu görüşmelere içerik analizi uygulanmıştır. Bu sayede öğretmen ve okul yöneticilerinin cinsel istismar durumlarında nasıl bir tutum ve davranış izledikleri, anlaşılmaya çalışılmıştır. Araştırma sonunda elde edilen bilgilere göre öğretmenlerin cinsel istismara uğrayan çocuğu hem fark edebilme hem uygulanması gereken prosedür konularında yeterli bilgiye sahip olmadıkları, özellikle de enest durumuyla mücadele etmeyi göze alamadıklarını, bu konunun çözümünde yasalara ve devlet kurumlarına güvenmedikleri ortaya çıkmıştır. Okul yöneticilerinin ise prosedürü daha iyi bildikleri ancak sorunu çözmede risk almayacakları kadar ilerleyebilecekleri sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler: Cinsel istismar, öğretmen, okul yöneticisi.

**KABLOSUZ ALGILAYICI AĞLARI, GÜNÜMÜZDE VERİ İLETİŞİMİNİN YANINDA KONUM BELİRLEME
KONUSUNDA DA ETKİN BİR ŞEKİLDE KULLANILMAKTADIR**

Mahmut TENRUH
Uğur BEKÇİBAŞI

ÖZET

Kablosuz algılayıcı ağları, günümüzde veri iletişiminin yanında konum belirleme konusunda da etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Gelişimindeki hız, güvenilirlik, taşınabilirlik, enerji ihtiyaçları gibi olgularla bilimsel çalışmalarda sıkça yer bulan kablosuz algılayıcı ağlar konusu çalışmanın benzetimindeki temel bileşendir. Benzetimi sunulan çalışmada bireylerin üzerlerinde taşıyacağı kablosuz algılayıcı ağ düğümleri ile gerçek zamanlı konum saptama gerçekleştirilmektedir. Benzetimde konum saptama tekniklerinden mesafe bağımlı alınan sinyal gücü ölçümü benimsenmiştir. Saptanan konumlardaki hataları elimine etmek için dördüncü çapa düğümü ile dinamik mesafe şablonu oluşturulmuştur. Dinamik olarak oluşturulan mesafe şablonu ile belirlenen konum hava şartlarından kolayca etkilenen kablosuz algılayıcı ağlar için literatürde yeni bir yer bulacaktır. Sunulan geliştirme ile bulunan hava şartları ve ortamdaki diğer radyo frekanslı haberleşmenin etkileri elimine edilerek konum saptama duyarlılığının artırılması hedeflenmektedir.

Bilgisayar benzetiminin örneklenmesi için çocuk oyun alanları benimsenmiştir. Oyun alanlarında ise güvenlik en önemli olgudur. Günümüz teknolojik gelişmeleri ve kentleşme gibi sebepler ile şehir merkezlerinde kalan oyun alanları gelişim çağındaki bireyler için büyük tehlike arz etmektedir. Bilgi ve gelişim süreçlerinin henüz başında olan çocuklar için içinde buldukları, oyun oynadıkları ortamın güvenliği kişisel gelişimleri için en önemli olgudur.

Gelişme çağındaki bireylerin ders arası teneffüs ve boş vakitlerini geçirdikleri oyun alanları için tasarlanan güvenli oyun ekipmanları yanında çevresel etmenler de göz önüne alınmalıdır. Günümüz araştırmaları oyun alanlarının tasarımı üzerine yoğunlaşmış; fakat çevresel etmenlere olan bağımlılığı konusunda zayıf kalmıştır. Henüz gerekli araştırmaları yapılmamış olan oyun alanlarındaki güvenlik araştırmaları çalışmanın temelini oluşturmaktadır. Mevcut oyun alanları için tasarlanan güvenlik olgusunu geliştirecek olan çalışma motivasyonunu gelişim çağındaki bireyler oluşturmaktadır. İstatistik kurumu tarafından henüz kayıtları tutulmasa da oyun alanları içinde ve dışında yaşanan yaralanma, kaçırılma ve ölüm oranları basın duyarlılığı ile dile getirilmektedir.

Yapılan çalışmada kablosuz algılayıcı ağlarda konum saptama tekniklerinden, gelen sinyal gücü ölçümü tekniğine katkı sağlanması ve konum saptamanın hava şartlarından bağımsız şekilde gerçekleştirilebilmesi amaçlanmaktadır. Çalışmanın (uygulama alanı olarak senaryolaştırılan) bir diğer katkısı da gelişim çağındaki bireylere verilmesi gereken değerlerin bir kez daha vurgulanmasıdır.

ANN ASSESSMENT ON TEACHERS AND SCHOOL MANAGERS BEHAVIOURS AND ATTITUDES IN CASE OF POSSIBLE SEXUAL ABUSE THAT A CHILD MAY BE EXPOSED ON IN PRIMARY AND SECONDRY SCHOOL AGE

ABSTRACT

In the literature, child abuse is said to be the most common type of violence, and it is emphasized that sexual abuse is the most difficult type of abuse to be noticed. Our research is to reveal attitudes and behaviours of teachers and school administrators at primary and secondary schools who may meet the children who has experienced childhood sexual abuse which has been denied, ignored or suppressed for any reason. Qualitative research method is used for the meeting of teachers and school administrators and the semi - structured inquiry form is used for the research. The schools that are chosen as samples are close to eachother in Bahçelievler district and they have started to give service since 2013 -2014. They were transformed to a primary and a secondary school according to the 4+4+4 of Turkish Education System. Meetings were held with the teachers of different branches and school administrators of these schools. By this way, content analysis method was used to understand the attitude and behaviour of teachers and school administrators when they met the children who had experienced childhood sexual abuse. As a result of the research; it is revealed that the teachers aren't qualified enough to notice the children who experienced sexual abuse and to carry out the necessary procedure of the situation. Cause of not trusting the laws and the government agencies, they can't face up to some situations; especially incest relationships. As a result, it is obvious that, the school administrators know the procedure of the situation better than the teachers but they try to solve the problem only if they don't take any risks.

Key words: Sexual Abuse, Teachers, School Administrators.

THE SOCIAL MATURITY OF YOUNG ADULTS (18 - 20 YEARS) AS THE FACTOR FOR APPLICATION THE PECULIARITIES OF JUVENILE CRIMINAL RESPONSIBILITY

CEZAI SORUMLULUĞUN TESPİTİNDE GENÇ YETİŞKİNLERİN (18 - 20 YAŞ) SOSYAL OLGUNLUĞUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Laura USELÉ

Litvanya Hukuk Enstitüsü

ABSTRACT

The paper deals with the newly in our country distinguished age group of young adults in the Penal Code of the Republic of Lithuania. Legal norms foresee the possibility to apply the peculiarities of Juvenile Justice system to young adults (18–20 years), when their social maturity is equal to juvenile’s maturity. So the Juvenile Justice system’s borders have broadened theoretically. The term of social maturity in this context creates the intersection of criminal law, criminology, psychology and sociology and makes the judicial practice applying the legal norm of young adults complicated. The author analyzes the concept and content of social maturity both from legal and psychological perspective, a lot of attention paying to the practice of Lithuanian courts in criminal cases of young offenders. Social maturity is also important while dealing with juvenile cases. The author argues that the ambiguous concept of social maturity is the main reason why the evaluation of young adults’ social maturity is so rare. In judicial practice the content of social maturity is usually identified from the character of the criminal offence, motive and other circumstances that seem important for the judge. But what content of these circumstances witnesses one or other level of social maturity, is still under development.

Keywords: young adults, social maturity, juvenile, criminal responsibility.

ERGENLERDE MADDE BAĞIMLILIĞI TEDAVİSİNDE KULLANILAN PSİKOSOSYAL GİRİŞİMLER

Arzu KOÇAK UYAROĞLU¹, Neslihan LÖK²

¹Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

²Akdeniz Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

ÖZET

Ergenler arasında alkol ve madde kullanımı en önemli halk sağlığı sorunlarından biridir. Son araştırmalar da bunun endişe verici boyutlara ulaştığını bildirmektedir. Madde bağımlılığının tedavisinde yaygın olarak kullanılan yöntemler arasında eğitim, medikal tedavi, erken müdahale hizmetleri, kısa girişimler ve psikososyal müdahaleler yer almaktadır. Psikososyal müdahaleler ise aile temelli müdahaleler, bireysel psikoterapi, çözüm odaklı görüşme ve motivasyonel görüşme tekniği olarak yapılabilmektedir. Psikososyal müdahalelerde iyileşme sağlanabilmesi için diğer tüm girişimlerde olduğu gibi ergenin kendi kararı, motivasyonu ve devamlılığı önemlidir. Ergenlerde madde bağımlılığı tedavisinin ekip işbirliği gerektirdiği ve hemşirelik sürecinin her aşamasında ergen ve ailesinin birlikte ele alınması gerektiği unutulmamalıdır. Ergenlerde madde bağımlılığının tedavisi aynı zamanda kronik işsizlik, bağımlılık ve suç davranışının devamlılığı gibi yetişkinlikteki zararlı sonuçların olasılığını azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Madde bağımlılığı, Ergen, Psikososyal girişimler.

PSYCHOSOCIAL INTERVENTIONS FOR TREATMENT OF ADOLESCENT SUBSTANCE ABUSE

ABSTRACT

Alcohol and substance abuse are the most important challenges of the public health among adolescent. Recent research has also reported that it has reached to alarming proportions. Education, medical treatment, early intervention services, brief interventions and psychosocial interventions are commonly used in among the methods for substance abuse treatment. Psychosocial interventions can be done individual psychotherapy, solution-focused interviewing and techniques of motivational interviewing. Adolescent's own judgment, motivation and persistence are important as with all other initiatives to improvement in order to achieve for psychosocial interventions. Adolescent substance abuse treatment required by team collaboration and to be dealt with adolescents whose families should not be forgotten at every stage of the nursing process. At the same time treatment of adolescent substance abuse can reduce chronic unemployment, addiction and sustainability of criminal behavior as the possibility of harmful consequences in adulthood.

Key Words: Substance abuse, Adolescence, Psychosocial intervention.

KADIN KONUKEVİNDE KALAN ADÖLESAN GEBE VE ANNELER

Pregnant Teenagers and Adolescent Mothers in Women's Shelters

SHU Tuğba UĞUR

Kocaeli ASPİM

ÖZET

Adölesan gebelik ve adölesan annelik sürecinde yaşanan olayda ailenin ihmal ve istismarının olması, ailenin adölesanın gebelik durumunu kabullenmeyişi, adölesanın ailesine geri dönmek istememesi gibi çeşitli sebeplerle KMÇ (Korunmaya Muhtaç Çocuk) kapsamında değerlendirilebilen adölesan gebe ve anneler, yaş itibarıyla yetiştirme yurtlarında kalması gereken çocuklar olsalar da özel durumları sebebiyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı hizmet veren kadın konukevine yerleşebilmektedirler. Burada kadın konukevinde kalan adölesan gebe ve annelerin yaşadığı problemleri anlayabilmek adına öncelikle adölesan gebelik ve adölesan annelik ile ilgili genel bilgiler sunularak yaşanan problemlerin; kaynağı, bu problemlerin çözümü ile sorunun nasıl bir zemine oturtulabileceği üzerine tartışılmak istenmektedir.

Anahtar kelimeler: Adölesan Gebe, Adölesan Anne, Korunmaya Muhtaç Çocuk, Kadın Konukevi.

ÇOCUK İSTİSMARININ BELİRLENMESİ VE ÖNLENMESİNDE HEMŞİRENİN ROLÜ

Yrd. Doç. Dr. Müge UZUN
Bülent Ecevit Üniversitesi

ÖZET

Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne göre her çocuğun yetişkinler tarafından korunma hakkı vardır ve bu hak onun sağlıklı büyüme ve gelişmesini destekleyen temel parametredir. Çocuk istismarı bu hakkın ihlal edildiği, karmaşık nedenleri ve trajik sonuçları olan, tıbbi, hukuki, gelişimsel ve psiko-sosyal kapsamlı ciddi bir sorundur. Çocuk istismarı çocuğu fiziksel, duygusal ve sosyal yönden travmatize eden bir durumdur.

Çocuk istismarının belirlenmesi ve çözümü itibariyle multidisipliner çerçevede çalışılması gereken bir sorundur. Doktor, sosyal hizmet uzmanı, psikolog, hemşire ve avukat gibi farklı alanlardan uzmanların işbirliği içerisinde çalışması gerekir.

Yurtdışı örnekleri; hemşirelerin özellikle çocukla ilgilenen acil servis, okul ve toplum sağlığı hemşirelerinin çocuk istismarı konusunda detaylı eğitimler aldıktan sonra çocuk istismarı ve ihmalini belirleme ekiplerinde aktif rol oynadıklarını gösteriyor. Ayrıca yine ülkemizde de yeni gelişen bir alan olan adli tıp hemşirelerinin, özellikle cinsel istismara uğramış çocuk ve gençlerin belirlenmesi konusunda önemli role sahiptir.

Hemşireler, çocuk istismarının belirlenmesinin yanı sıra riskli grupların korunması çalışmalarında da aktif görev alabilir. Çalışma ortamları ve hedef grup itibariyle gereği hemşirelerin ailenin tüm üyeleri ile yakın iletişim kurabileceği durumların oluşabilir. Hemşirenin farklı görüşme yöntemleri kullanılarak elde edilen sonuçların diğer ekip üyelerine iletilmesi, çocuğun ve ailenin mahremiyetine saygı duyarak gerekli muayenelerin gerçekleştirilmesi ve toplumsal önlemlerin alınması görev alması gereken temel alanlar olarak sunulabilir.

Bu çalışmada ülkemizde ve farklı ülkelerde hemşirelerin çocuk istismarının belirlenmesi ve önlenmesi çalışmalarındaki yerinin yansıtılması amaçlanmıştır.

LITHUANIAN POLICE ACTIVITIES IN MEDIATION PRACTICE RELATED TO YOUTH OFFENDERS

Judita VENCKEVIČIENĖ

Law Institute of Lithuania Rokas Uscila Prison Department Under the Ministry of Justice of the Republic of Lithuania

ABSTRACT

Benefits of mediation in fight against juvenile crime are proven by various research studies and mediation practice in majority of countries in European Union. However Lithuania is one of those few European Union countries taking only the first steps in the realization of mediation practice. The Lithuanian Police department in cooperation with partners implemented project "Strengthening of Police Capabilities aimed at Prevention of Juvenile delinquency through the Implementation of the Restorative Justice Model" financially supported by European Commission. It was demonstrated that restorative justice knowledge is necessary and applicable in practice for each police officer working with juveniles. During the project police officers formerly being sceptical about mediation were convinced that formal conflict resolution rarely solves the conflict, whereas warnings and penalties usually do not have a positive impact on the juvenile's behaviour.

GÜVENLİ HAYAT VE GÜVENLİ GELECEK İÇİN ÇOCUK VE GENÇLER SOSYAL KORUMA VE DESTEK PROGRAMI (ÇOGEP)

Child and Youth Protection and Support Program For a Safer Future

Em. Mdr. Erdal VURAL

Emniyet Genel Müdürlüğü

ÖZET

ÇOGEP'in Amacı ve Uygulama Süreci: Program, çocuk ve gençlerin kişisel ve sosyal gelişimlerinin sağlanması çerçevesinde toplumsal açıdan korunmalarına ilişkin tedbirlerin yaşama geçirilmesi, bu kapsamda kendilerine sosyal ve eğitim desteği sağlanarak topluma faydalı bireyler olarak yetişmelerine katkıda bulunmayı, kente göçle gelmiş, uyum sağlayamamış veya diğer dezavantajlı toplum kesimlerinin şehir yaşamına dâhil edilmesini ve güvenli yaşama dolaylı olarak olumsuz yönde etki eden yoksunlukları azaltmayı amaçlamaktadır.

02/02/2012 tarihinde imzalanan Protokol ile Program, 14.02.2012 tarihinde yürütölmek üzere 81 il Valiliğimize gönderilmiştir.

2012 yılında 17 ilde, 2013 yılında 37 ilde ve 2014'te ise 81 ilde uygulamaya konulacak olup, uygulama 2016 yılı sonuna kadar devam edecektir.

Süre ve Bütçe: 5 yıl olarak öngörölen programın yürütölmüne 120 Milyon TL kaynak planlanmıştır. Planlanan kaynak belirlenen takvim çerçevesinde (2012 yılında 13 Milyon, 2013 yılında 20 Milyon, 2014 yılında 30 Milyon, 2015 yılında 30 Milyon ve 2016 yılında 27 Milyon) kullanılacaktır.

Hedef Kitle:

- 12-16 yaş grubu çocukları,
- 17-25 yaş grubu çocuk/gençleri,
- Hedef grupların eğitsel ve ailevi çevrelerini,
- Koruma ve destek uygulamaları çerçevesinde çocuklarla iletişimin geliştirilmesi bakımından istisnai olarak 5-12 yaş gurubu çocukları,

Hedef Kitlenin Özellikleri:

- Hedef Kitlenin Tamamı
 - Yaş Grubuna Uygun Tüm Çocuklar
 - Ailenin Ekonomik Durumu, Gelir Açısından
- Sosyal Desteğe Muhtaç Ailenin Çocukları
- Çocuğun/Gencin Eğitim Başarı Durumu
 - Aile Birey Sayısı ve sosyal Yaşam Düzeyi
(ev durumu, yetersiz fiziki koşullar vb.)
 - Yaşadığı Sosyal Çevrenin Yapısı ve Mekânsal Durumu(gecekondü, varoş vb.)
 - Yetim, Öksüz, Kimsesiz, Olma Durumu,
- Ailesinin Boşanmış Olması
- Okula Gitmeyen Çocuklar
 - Okula Devamsızlık Yapan Çocuklar
 - Okula Gönderilmeyip Çalıştırılan Çocuklar
 - Ortaöğretim Sonrası Üniversiteye Giremeyenler
 - Herhangi Bir Mesleği Olmayanlar
 - Herhangi Bir İşe Giremeyenler
 - Suça Sürüklenme Durumu
 - Yaşanılan Yerin Sosyal Yapısı(terör ve suç faaliyetlerine açık olma, yönlendirme)
 - Sosyal Hizmetlerden ve Kamu Hizmetlerinden Yararlanmama
 - Risk Altında Olma, Korunmaya İhtiyacı Olma ve Tehlike Altında Olma Durumu
 - Suç Mağduru Olup Olmadığı, Zararlı Alışkanlıkları Bulunup Bulunmadığı vb.

Yapılacak Aktiviteler:

- ✓ Sosyal ve kültürel faaliyetler,
- ✓ Temel eğitimlerin desteklenmesi,
- ✓ Sportif etkinlikler düzenlenmesi,
- ✓ Risk altında bulunan çocukların topluma sağlıklı birey olarak kazandırılması faaliyetleri,
- ✓ Meslek edindirme,
- ✓ Bilgilendirme ve bilinçlendirme materyallerinin oluşturulması ve tanıtımı,
- ✓ Vatandaş bilincinin geliştirilmesi

İşbirliği Yapılacak Kurum ve Kuruluşlar:

- ✓ İçişleri Bakanlığı (Emniyet Genel Müdürlüğü Yürütücü Kurum)
- ✓ İçişleri Bakanlığı (İller İdaresi ve Mahalli İdareler Genel Müdürlükleri),
- ✓ Milli Eğitim Bakanlığı,
- ✓ Sağlık Bakanlığı,
- ✓ Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı (İŞKUR Genel Müdürlüğü),
- ✓ Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı (Sosyal Yardımlar ve Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlükleri),
- ✓ Gençlik ve Spor Bakanlığı,
- ✓ Kalkınma Bakanlığı
- ✓ Türkiye Belediyeler Birliği,
- ✓ Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği,
- ✓ Diğer ilgili Kurum, Kuruluş ve STK'lar,

2012 yılında ÇOGEP kapsamında toplamda 93 proje yürütülmüş, yürütülen 94 Projede; 136 Kurum/Kuruluş ile işbirliği yapılmış, yaklaşık 1.641.735 kişiye ulaşılmıştır.

2013 yılında ise ÇOGEP'e 20 milyon TL bütçe ayrılmış, bu güne kadar illerimizden gelen 95 proje, "Proje Değerlendirme Kurulu"na onaylanmış, onaylanan projelerin toplam maliyeti 18.973.754,00 TL'dir. Bu Projelerde 252 Kurum/Kuruluş ile işbirliği yapılmış, yaklaşık 1.600.000 kişiye ulaşılması hedeflenmektedir.

İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN AKRAN ZORBALIĞI İLE BAŞA ÇIKMAK İÇİN KULLANDIKLARI STRATEJİLER İLE BOYUN EĞİCİ DAVRANIŞLAR ARASINDAKİ İLİŞKİ

Ar. Gör. Ragıp Ümit YALÇIN¹ Öğr. Gör. Sultanberk HALMATOV²

¹Atatürk Üniversitesi

²İbrahim Çeçenistan Üniversitesi

ÖZET

Bu araştırmanın amacı ilköğretim öğrencilerinin akran zorbalığı ile başa çıkma stratejileri ile boyun eğici davranışlar arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu amaçla Erzurum şehir merkezinde öğrenim görmekte olan ilköğretim öğrencileri arasından uygun örnekleme yöntemiyle belirlenen 185 öğrenciden oluşan bir çalışma grubu oluşturulmuştur. Araştırmada veri toplamak için Akran zorbalığı ile başa çıkma stratejileri ölçeği ve Boyun eğici davranışlar ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada verilerin çözümlenmesi için bağımsız örneklemler için t testi, frekans, tek yönlü varyans analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin akran zorbalığı ile başa çıkmak için kullandıkları stratejilerin yaş, cinsiyet ve sınıf düzeyine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı ve boyun eğici davranışların zorbalıkla başa çıkma stratejilerini anlamlı olarak yordadığı bulunmuştur. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda, boyun eğici davranışların akran zorbalığı ile başa çıkmak için kullanılan stratejiler ile ilişkili olduğu söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Akran zorbalığı, başa çıkma, sosyal destek.

ELEMENTARY STUDENTS' COPING STRATEGIES AGAINST BULLYING AND THEIR RELATIONSHIP WITH SUBMISSIVE ATTITUDES

ABSTRACT

The aim of this research is to examine the relationship between primary school students' strategies to cope with peer bullying and submissive behaviors. With this purpose, a working group was formed using appropriate sampling method, consisting of the 185 students, elementary school students who are studying in the city center of Erzurum. In the study, scale of strategies for coping with peer bullying and scale of submissive behavior is used in order to collect data. In the research, t-test, frequency, one-way analysis of variance and multiple linear regression analysis are used for the analysis of the data and independent samples. As a result of the research, it is found that the strategies students use to cope with peer bullying differentiate significantly according to age, gender and class level and bullying submissive behaviors are significant predictors for the strategies for coping with. In line with the findings of research, it can be said that submissive behaviors associated with the strategies used to cope with bullying.

Key words: peer bullying, coping, social support.

YARIŞMA PROGRAMLARINDA EĞLENCE NESNESİ OLAN ÇOCUKLAR

Doç. Dr. Dilek Ç. YEŞİLTUNA

Ege Üniversitesi

ÖZET

Günümüz toplumları 'gösteri toplumu' olarak tanımlanacak şekilde gösterinin hakim olduğu toplumlardır. Bu toplumlar herşeyi gösteri düzeneğinde içermeye yönelmişlerdir. Böylece, gösterinin içerdiği normlar, bireylerin var oluş normları olmaya başladığı gibi, herşey bir gösteri, eğlence nesnesi haline gelmiştir. Bu süreçte, bireyler, ilişkiler, değerler vb. çeşitli şekillerde metalaşmışlar ve tüketilir olmuşlardır. Her an herşeyin tüketime konu olabildiği, herkesin tüketici olarak görülebildiği bu koşullarda, herşey önemini yitirmeye başlamıştır. Dolayısıyla süreksizlik, esneklik ve yarışma gündelik yaşamın temel normları haline gelmiştir. Böylesi sosyal koşullarda 'başarı' temel değer olarak, insanların tüm faaliyetlerini yönlendirir olmuştur. Günümüz medya yapısında 'yarışma programları' sosyal yaşamın temel değerlerini hem yansıtmaları hem de güçlendirmesi açısından son derece önemli programlardır. Televizyon tarihinde uzun süredir yer alan yarışma programları, başarıyı yücelten ve maddi olarak ödüllendiren programlar olmaktadır. Başlangıçta bilginin metalaşmasının bir göstergesi olan programlar, günümüzde ilişkilerin, duyguların, değerlerin vb. metalaşmasının bir göstergesi olabilmektedir. Böylesi koşullarda başarıya ve ödüle yönelen bir ebeveyn için çocuk da araçsallaşabilmektedir. Bu çalışmada çocuğun nesneleşmesi 'baba panik yapma' yarışma programı örneğinde sosyolojik olarak analiz edilecektir.

Anahtar kelimeler: Gösteri toplumu, tüketim, yarışma, başarı, eğlence, toplumsal rol.

SUÇA SÜRÜKLENEN BAĞIMLI ÇOCUKLARA VERİLEN ERGOTERAPİ HİZMETİ (SLOVAKYA ÖRNEĞİ)

Dr. Mualla YILDIZ
Ankara Üniversitesi

Özet

Ergoterapi anlamlı ve amaçlı aktivitelerle sağlığı ve refahı geliştiren kişi merkezli bir sağlık mesleğidir. Ergoterapinin temel amacı kişilerin günlük yaşam aktivitelerine katılımını sağlamaktır. Ergoterapistler kişi ve toplulukların istedikleri, ihtiyaç duydukları veya kendilerinden beklenen aktiviteleri yapabilmeye becerilerini geliştirerek veya aktiviteyi ya da çevreyi kişilerin katılımını daha iyi sağlayabilecek şekilde düzenleyerek bu amaca ulaşırlar. Ergoterapi, Avrupa ülkelerinde suça karışan madde bağımlılarının rehabilitasyonu için kullanılmaktadır. Slovakya’da madde bağımlılarına rehabilitasyon hizmeti veren 22 sosyal merkez bulunmaktadır. Bu merkezlerden 7’si cinsiyet gözetmeksizin hizmetlerini sunarken, diğerleri sadece erkeklere hizmet vermektedir. AB ülkelerinde dezavantajlı gruplara sağlanan rehberlik çalışmalarının incelendiği proje kapsamında (12-25 Mayıs 2013) Krolava Köyü Rehabilitasyon Merkezi ziyaret edilmiştir. Bu merkez, 1998 yılında kurulmuş bir sivil toplum organizasyonudur. Merkezde, 13-43 yaş arası madde bağımlılarına rehabilitasyon hizmeti sunulmaktadır. Merkezde, madde bağımlılarına yönelik on iki haftalık tıbbi tedavi sürecini tamamlayanlar kalmaktadır. Ayrıca madde kullanımı, bağımlılığı ya da satışı gibi suçlardan hüküm giydiği halde mahkeme tarafından cezası ertelenenlere burada iş terapisi (ergoterapi) uygulanmaktadır. Bu merkezde hem suça sürüklenen çocuklar olduğu gibi sokakta yaşayan ve suçun mağduru olabilecek dezavantajlı çocuklar da burada bulunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Ergoterapi, madde bağımlılığı, suç, çocuk, onarım.

ERGOTHERAPY SERVICE FOR DELINQUENT AND DRUG ADDICTED CHILDREN (SLOVAKIAN SAMPLE)

ABSTRACT

Ergotherapy is a client-centred health profession concerned with promoting health and well being through meaningful and intentional activities. The main goal of ergotherapy therapy is to enable people to participate in daily life activities. Ergotherapists purpose this aim by working with people and communities to enhance their ability to engage in the activities they want to, need to, or are expected to do, or by modifying the occupation or the environment to better support their active engagement. Ergotherapy is a service for European countries for drug addiction rehabilitation. There are 22 social center for drug addicted in Slovakia. Seven of them service non-sexist but others for only men. Krolava Village Rehabilitation Center visited for the project research in services of the guidance for the disadvantaged groups in EU countries (12-25 May 2013). This center is a non-governmental organization and founded in 1998. This center services 13-43 ages drug addicted people. After 12 weeks medical care, drug addicted people come this center. Also, in this center stays people are guilty of using drug, drug selling etc. but, suspend by law court. In this center can stay both delinquent children and disadvantaged street children can be target to crime.

Key words: Ergotherapy, drug addiction, crime, child, repairing.

PREDICTING AND PREVENTING JUVENILE DELINQUENCY: THE THEORY OF PLANNED BEHAVIOR

Tuğba YILMAZ

Çankaya University, Psychology Department

ABSTRACT

The main aim of this project proposal is to predict and prevent juvenile delinquent acts in three metropolitan cities in Turkey. Firstly, to gather comparison norm data and to develop a scale to predict criminal acts, 1797 juvenile delinquents in Turkish prisons (aged between 12 and 17) and 1797 typical same-aged children will be recruited in this study. Then, with the help of the theory of planned behavior (Ajzen, 1991), high risk areas will be determined by group research by taking parental, environmental and temperamental factors into account. Afterwards, high risk group children and adolescents from a pilot area will fill out theory of planned behavior scale for juvenile delinquency (TpB Scale for JD) which will be developed by the scope of this project. If scores of children and adolescents from the pilot area are found to be closer to delinquent norms relative to their age, they will be included at an intervention program. This intervention will be provided on an outpatient basis with regular visits to the project place. However, if any the adherence is detected in children, these children and adolescents will be closely monitored by the research group which includes a variety of professionals from security (the police/constable), mental health team (psychiatry nurses, psychologists, doctors, social workers), educational institutes (teachers). Formal education, cognitive behavioral therapy, anger management and vocational education will be aimed for the participants of this project. By this way, probable delinquent acts of the children and adolescents are predicted to be decreased. Moreover, this project may contribute to the welfare of high risk group children and adolescents of the pilot areas. If the project yields positive results, it could be used as a regulation aimed to decrease or prevent juvenile delinquency on a national basis.

Key words: Juvenile delinquency, theory of planned behavior, crime, prevention.

ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMAL: RETROSPEKTİF BİR ARAŞTIRMA

Child Abuse and Neglect: A Retrospective Study

Aytaç YILAN

İskenderun ASPİM

İnsanlık tarihi boyunca çocukların bir kısmı biçim ve şiddeti değişmekle birlikte zalimce muameleye maruz kalmıştır. Bizim bir parçamız olmaları, en sevilen varlıklarımız olduklarına hepimiz kalbimizden gelerek onaylarız. Onların bağımsız bir birey olduğuna inanırız. Bu açıdan çocuk istismarı insanlık tarihi kadar eskidir. Kız çocuklarını diri diri toprağa gömen Arap kabilelerinden, sanayi toplumunda çocukları gücünün üstünde ve dayanılmaz şartlarda, tehlikeli işlerde çalıştıran Batı'lı ülkelere kadar her toplumda çocuk istismarına sıkça rastlanmış ancak çeşitli nedenlerle bunlar su yüzüne çıkamamıştır. Günümüzde çocuk istismarı tüm toplumların en önemli etik sorunlarının başında gelmektedir.

Tüm çabalara rağmen çocuk istismarın her türünün günümüzde de artarak devam ettiği üzücü bir gerçektir. Bu konuda öncelikle bireysel bilincin geliştirilmesi gerekir. Önemli olan, istismara uğramış çocukların tedavisi kadar, çocukların istismara uğramalarını engellemektir. Çocuğa yönelik tacizlerin, bireysel boyutu kadar sosyal boyutu da çok önemlidir. Şiddet ve cinselliğin denetimsiz olarak yapıldığı, insanların moral değerlerinin alt üst olduğu toplumlarda taciz sıklığının artmasına şaşmamak gerekir. Diğer taraftan tacizi yok saymak, “biz de böyle şeyler olmaz” demek belki de çocuklara verilecek zararın en büyüğüdür. Özellikle cinsel tacizlerin gündeme gelmemesinde bu konunun gizliliğine verilen önem büyük rol oynamaktadır. Ancak gizleme ve yokmuş farz etme olabilecek tacizler için davetiye çıkarmak demektir. Başta anne, baba ve öğretmenler olmak üzere, herkesin taciz ve etkileri konusunda bilgilendirilmeleri gerekir (Öztürk 2011).

Büyük bir gerçektir ki, her yetişkin kendi çocukluk dönemiyle ilgili iyi ya da kötü anılarının çoğunu hatırlar ve özellikle bunlardan kötü olanları ise sürekli aklından geçirir. Yaşanmışlıklarından çaresizliği, yıkılmışlığı, yalnızlığı ve savunmasızlığın ne olduğunu yetişkin çok iyi bilir. Bunlara rağmen, çocukluğunda çevresinde bulunan yetişkinlerden uygulanan fiziksel şiddetin ya da uğradığı istismarın verdiği acıyı gözünde olduğu gibi canlandırıp aynı durumu çocuğuna uygularken bilincini adeta devre dışı bırakabilmektedir. Çocuk, doğduğu anda ne ‘iyi’ ne de ‘kötü’ bir varlık olup, yetişkinler gibi çevresiyle etkileşim halinde olan ve her an gelişen bir varlıktır. Onun iyi ya da kötü olmasını belirleyen yaşantıdır. Aile, çevre, ekonomik yapı, eğitim bu yaşantıların belirleyicilerini oluşturmaktadır (Güngör 2007).

Çocuk bütün canlılar içinde en uzun bakımı, korunmayı ve sevgiyi gerektiren varlıktır. Bir toplumun ilerleyebilmesi ve kalkınabilmesi o toplum içinde yetişen çocukların bedensel, ruhsal ve sosyal yönden sağlıklı gelişmesiyle mümkündür. Çocuk yetiştirme yöntemi ne olursa olsun zaman zaman çocukların fiziksel cezalara uğradıkları ve bununla beraber duygusal hasarların da ortaya çıktığı, bazen de cinsel yönden zedelendiklerinin gözlemlendiği bilinmektedir. Aileler çocuk yetiştirme sürecinde bilerek ya da farkında olmadan çocuklarının gelişimini olumsuz yönde etkileyerek, kimi zaman şiddet, kimi zaman da ihmal şeklinde davranışlar gösterebilmektedirler. Bu nedenle istismar ve ihmalin tanınması, önlenmesi ve müdahalelerde bulunulması gerekmektedir (Bahar ve ark. 2009).

Toplumun biçimlenmesinde belirleyici gücü olan medyanın bu konuda üstleneceği rol önemlidir. Medyanın bu konudaki gücü tartışılmaz olarak değerlendirilmektedir. Medya kuruluşları, çocukların, Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'nde yer alan haklarının ihlalleri ile ilgili davranışlar karşısında yasal yaptırımlardan gücünü alan koruma girişimlerine ek olarak çocukların bedensel ve ruhsal refahlarının korunması ve geliştirilmesi için üzerine düşen bütün sorumlulukları iyi niyetle ve yüksek düzeyde yerine getirmeyi bir görev bilmelidir. Bu bağlamda, medya kuruluşları bütün edimlerini Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi ile ilişkilendirerek, yasalara göre çocuk kabul edilen 0-18 yaş arasındaki tüm bireylerde demokratik kültür ve iletişim biçimlerine ilişkin model oluşturmayı hedef olarak benimsemelidir. İnsanların sosyal hayatları içinde basit bir iletişim kanalı olmaktan ziyade hayata anlam, önem ve değer katan medyanın giderek toplumsal bir nitelik kazandığı görülmektedir. Günlük hayatımızın her an, mekan ve ilişkisinde medyanın yer aldığını görmek mümkündür. Özellikle sosyal medyanın yeni bir sosyalleşme ortamı yarattığı, çoğu insanın üzerinde hem fikir olduğu bir gerçektir. Eski geleneksel, yüz yüze, birincil ve samimi sosyalleşme kalıpları hızla etkisini yitirirken insanlar sanal sosyalleşme ortamlarını daha pratik, kolay ve etkili bulduğu için çok sayıda arkadaş, dost veya yakınını medyadan veya medya aracılığıyla edebilmektedir (İnal 2009).

Gazete, dergi, radyo, televizyon ve interneti kullanarak, kamuoyuna bilgi ve görüşler sunan medya ortamında mesleki faaliyet gösterenler, yaptıkları iş ne olursa olsun, sonuçta ürettikleri içeriğin öncelikle çocuklara ulaştığının bilinciyle ve bunun gerektirdiği sorumlulukla hareket etmelidir. Bu araştırmanın amacı medyanın, çocuğa uygulanan kötü muamelelere haberlere nasıl yansıtıldığı, bunun topluma hangi bilgiler ile ulaştığını ve Türkiye'de yaşanan istismar ve ihmal vakalarının medyaya ne kadarının nicelik olarak yansıdığı ölçülmeye çalışılmıştır.

ÇOCUK İHMAL VE İSTİSMARI: PROBLEMİN ULUSAL VE ULUSLARASI DÜZEYDE BOYUTU, ÖNLEME MEKANİZMALARI

Araş. Gör. Gülay YILMAZEL¹, Araş. Gör. Ayşe Burcu AKBULUT¹
Hitit Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Çocuğun her dönemdeki büyümesini, gelişmesini, bedensel ve ruhsal sağlığını etkileyen riskler arasında çocuk istismarı ve ihmali önemli bir yer tutar. Çocuk istismarı ve ihmali; çocuğun güç ve güven ilişkisi içinde oldukları kişiler tarafından çocuğun sağlığına, yaşamına, gelişimine gerçek ve potansiyel zararlar sonuçlanan tüm fiziksel, duygusal, cinsel istismarı, ihmali veya ticari veya diğer amaçlı sömürü olarak tanımlanır. İstismar olayları ebeveynin özellikleri, toplumsal sorunları, aile içi sağlıksız etkileşim ve çocuğun gelişimsel sorunlarıyla olmaktadır. Düşük sosyoekonomik düzey, dar yaşam alanı, geniş aile yapısı, göç olgusunun varlığı, düşük eğitim düzeyi, tek ebeveynli aile, düşük evlilik kalitesi, zayıf ebeveyn-çocuk ilişkisi, ebeveynde madde kullanım öyküsünün varlığı çocuğa yönelik ihmal ve istismarın ortaya çıkmasında zemin hazırlayıcı etkenler olarak gösterilmektedir.

Dünya Sağlık örgütünün 1999'da yayınladığı rapora göre dünya genelindeki 14 yaş altındaki yaklaşık 40 milyon çocuğun ihmal ve istismara uğradığı belirtilmektedir. Çocuk ihmali özellikle Güney Asya gibi gelişen ülkelerde ekonomi ve toplum üzerinde muazzam bir yük olan, önemli bir sağlık ve sosyal problem olarak tanımlanabilir.

Ülkemizde çocuk istismarı son on yılda yaygın toplumsal sorun olarak kabul edilmeye başlanmıştır. 2010 yılında yapılan Türkiye Çocuk İstismarı ve Aile İçi Şiddet Araştırmasının sonuçlarına göre son bir yıl içinde 7-18 yaş grubu çocukların % 43.0'ü fiziksel istismara, % 51.0'i duygusal istismara ve % 25.0'i ihmale maruz kalmıştır. Çocuk ihmali ve istismarı önlenebilir. Müdahaleler primer, sekonder ve tersiyer düzeylerde olabilir. Primer önleme girişimleri doğru ebeveynliğe yönelik eğitim gibi tüm toplumu etkileyen istismarı durdurmak içindir. Sekonder seviyede önleme çabaları, çocukluğunda istismara uğramış yeni ailelere özel ebeveyn eğitimleri sağlama, toplum kaynakları hakkında bilgiyi sağlayabilme ve güvenlik planlamalarını içerir. Tersiyer önleme, çocukları istismara uğrayan ailelere terapötik bakım sağlama gibi tedavi edici etkilerdir.

Anahtar kelimeler: Çocuk, ihmal, istismar, koruyucu müdahale.

ABSTRACT

Child abuse and neglect have an loom large role between the risks that affecting of child's growth, development, physical and mental health in each period. It is defined that physical and emotional mistreatment, sexual abuse, neglect of children, as well as to their commercial or other exploitation resulting with actual and potential damage to development of the child's health and life that carrying out by people who are in power and trust with child. Exploit events become with properties of the parent social issues, unhealthy family interaction and the child's developmental problems. Low socioeconomic level, narrow living area, larger family size, the existence of the phenomenon of migration, low education level, single-parent families, low marital quality, poor parent-child relationship, the presence of a parental history of substance use are showed as predisposing factors against to child abuse and neglect.

According to a report of WHO in 1999, nearly 40 million children under age of 14 suffered from neglect and abuse in worldwide. Child neglect can be described as a major health and social problems and a huge burden on the economy and society especially in developing countries such as South Asia.

In our country, child abuse has been accepted as a widespread social problem over the last decade. In 2010, a report from Study of Turkey Child Abuse and Domestic Violence said that among 7-18 age group of children had exposed abuse and neglect (43.0% of physical abuse, 51.0% emotional abuse and 25.0% of neglect) in last one year. Child abuse and neglect can be prevent. Interventions should be in primary, secondary and tertiary levels. Primary prevention initiatives for stopping the abuse affecting the whole of society such as the parenting education. Secondary level prevention efforts provide information about community resources and safety planning, specific parent education to new families with abused in childhood. Tertiary preventions are therapeutic effects such as providing therapeutic care to families whose children had abused.

Key words: Child, abuse, neglect, preventive intervention.

SUÇ İŞLEYEN ÇOCUKLARIN SOSYAL BECERİ VE BENLİK SAYGILARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BİR KISIM DEĞİŞKENLER BAKIMINDAN İNCELENMESİ

Dr. Ruhi YİĞİT

EGM

Bu çalışmanın amacı Suç İşleyen Çocukların Sosyal Beceri ve Benlik saygılarının bir kısım değişkenler bakımından farklılaşp farklılaşmadığının ortaya konmasıdır. Bu maksatla Konya Emniyet Müdürlüğü Çocuk Şube Müdürlüğüne işlemiş oldukları suçlar nedeniyle gelen çocuklar arasından tesadüfi örnekleme yöntemiyle gönüllülük esasına göre seçilen 218 çocuğa geliştirilen anket uygulanmıştır. Araştırmada Verilerin toplanması için MATSON ÇOCUKLARDA SOSYAL BECERİLERİ DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ (MESSY) ile ROSENBERG BENLİK SAYGISI ÖLÇEĞİ kullanılmıştır. Benlik saygısı kişiliğin önemli bir boyutu ve olumlu bir kişilik özelliği olarak kabul edilir. Yüksek benlik saygısına sahip bir birey kendisine saygı duyar ve kendini toplumda değerli bir kişi olarak görür. Düşük benlik saygısına sahip bireyler kendi benliklerini reddeden uyumsuz bireyler olarak tanımlamaktadır (Suner 2000). Bireyin kendilik değerini artıran değişkenlerden biriside sosyal beceri olduğu bilinmektedir. Bu bağlamda sosyal beceri ile benlik saygısı arasında güçlü bağlar olduğu yadsınamaz bir gerçektir. sosyal beceri; sözel ve sözel olmayan davranışları içeren, uygun davranışı başlatmak, sürdürmek ve uygun tepkilerde bulunmak, başkalarından olumlu tepkiler getirecek ve olumsuz tepkilerin gelmesini önleyecek, öğrenilebilir davranışlar olarak tanımlanabilir. Sosyal becerilerden yoksun olan çocuklar karşılaştıkları problemleri çözmede sosyal becerilere sahip çocuklardan daha az seçeneğe sahiptirler ve bu nedenle de çoğunlukla uygun olmayan davranış biçimlerini kullanılır. Öfkeyi, saldırganlığı, şiddeti, madde kullanımını ve sigara içmeyi önlemek için de sosyal beceri eğitimi etkili olarak kullanılabilir. İşte bu makalenin amacı sosyal beceri ve benlik saygısı kavramlarının çocuk suçluluğuyla ilişkisinin ortaya konmasıdır.

CULTURE OF NONVIOLENCE FORMATION ON THE BASIS OF UNITED CHILD PROTECTION MODEL FOR LOW AND MIDDLE-INCOME COUNTRIES

Düşük ve Orta Gelirli Ülkeler için Birleşik Çocuk Koruma Modeli Temelinde Şiddetsizlik Kültürü

Prof. Dr. Vladimir YANCHUK

Beyaz Rusya Lisansüstü Eğitim Akademisi

ABSTRACT

One of the most important problems facing the countries with low and middle-income countries is the insufficient level of development of culture of nonviolence over children. As show our researches in these societies there are different representations about violence as that, standards and ways of the nonviolent reference with children. Acquaintance with experience of the countries most developed in this aspect gives new possibilities for expansion of horizons of vision and the decision of problems of violence over children. The system bases for this purpose gives the United Model of Child Protection assuming integration of services, based on the principles of interagency and interdisciplinary cooperation, is an essential part of child protection. The United Model of Child Protection (the Model) is based on over 20 years experience in reporting, criminal justice, treatment, prevention and supplementary services. This interagency and interdisciplinary Model was developed as a pilot in Belarus to improve child protection and assistance procedures in the context of non-violence culture formation. The strategy was developed via careful learning and adaptation of evidence-based models and practices widely disseminated in USA and EU and its key components are included in National Plan of Action towards Child Protection for 2012-2016 (Belarus). The general aim of the Model is development of the culture of nonviolence over children and raise the effectiveness of the child protection system through formation the culture of nonviolence over children and strengthening interdisciplinary cooperation. Close interaction of all professionals under the same supervision helps to protect children from violence, to cope with negative experiences and bring the child back to life in society with less expense to the social sector. It has a number of significant achievements: it increases capacity of all participants, decreases the expense of civil society while improving services, and provides excellent opportunities for replication in low and middle income countries.

DAHA ÖZENLE KORUNMASI GEREKEN ÇOCUKLAR

Arslan YALÇIN

ÖZET

Modernleşme, kentleşme, yabancılaşma, toplumsal çözülme, ailedeki küçülme ve bireyselleşme, toplumsal sapmalar, boşanmalar, çocukların evi terk etmesi gibi önlenmesi güç toplumsal olgular; 1983 yılında çıkartılan Sosyal Hizmet Kanunundaki “korunmaya muhtaç çocuk” sayısının önlemez artışına neden olmuştur. 2005 yılında yürürlüğe giren Çocuk Koruma Kanunu da suç mağduru ve suça sürüklenen çocuk tanımlarıyla korunmaya muhtaç çocuklara dikkat çekmiştir. Sosyolojik olarak tüm çocuklar toplumların geleceklerinin sigortasıdır.

Bu çalışmanın konusunu; hem Sosyal Hizmet kanunu, hem de Çocuk Koruma Kanunu ile yatılı sosyal hizmet Kuruluşlarına yerleştirilen korunmaya muhtaç suç mağduru ve suça sürüklenen çocukların kuruma uyum sağlayamaması, kurum bakımını reddetmeleri, ailevi ve diğer nedenlerle yerleştirildikleri kuruluştan kaçarak yeni ve yeniden, yinelenen mağduriyetlere maruz kalma risklerini uygulama temelinde bilimsel olarak ortaya koymak oluşturmaktadır. Bu doğrultuda; çalışma kız ve erkek ergenlere hizmet veren yatılı yetiştirme yurtlarında katılımcı gözlemler ve mesleki çalışmalar doğrultusunda bir deneyim ortaya koymaktadır.

Korunmaya muhtaç, suç mağduru ve suça sürüklendikleri mesleki çalışmalar ve ilgili mahkeme kararları ile tespit edilerek kurum bakımına (kız ve erkek yetiştirme yurdu, bakım ve sosyal rehabilitasyon merkezi/BSRM, koruma, bakım ve rehabilitasyon merkezi/KBRM) yerleştirilen kız ve erkek çocukları korunmak üzere yerleştirildikleri kurum bakımından da kaçmaları durumunda son korunma zırhlarını da kaybettiklerinden toplumda yeniden ve daha şiddetle yinelenen fiziksel, zihinsel, cinsel ve duygusal şiddete maruz kalabilmektedirler.

Anahtar Sözcükler: Çocuk Koruma Sistemi, Korunmaya Muhtaç Çocuk, Kurum Bakımı, Kuruluştan İzinsiz Ayrılma.

MEDYA ŞİDDETİ VE ÇOCUKLAR ÜZERİNE ETKİLERİ

Gönül YILMAZ

ÖZET

Çalışmamın amacında; medya’da gösterilen tüm film, haber, çizgi film, eğlence programları ve diğerlerinde gösterilen şiddet,güç,saldırganlık içeren tüm davranışların görsel ve işitsel olarak, medya karakterleri yoluyla çocuğa model olarak sunulmasının özellikle çocuk ve gençlerde bu kahramanlarla özdeşim kurmaları ve taklit etmeleri ile şiddeti bir problem çözme aracı olarak kullanmalarının olumsuz etkileri üzerinde durulmuştur .Ayrıca çalışmada,televizyon yapımlarının içerisindeki gerçeklik ve kurmacanın çocuk tarafından algılanma biçiminin verdiği zarar,televizyon yayınlarında şiddetin sunuluş biçimlerindeki yanlışlar, medyada sorumluluk üstlenen tüm yapımcıların ve patronların saldırganlık içeren programları çoğaltarak sunma yoluyla bunun üzerinden ticarî amaç gütmelerinin sonuçları, medya okur yazarlığının etkin biçimde işlenmesi, araştırmaların Türkiye’deki sonuçları, ebeveynlerin çocuklarını programların zararlı etkilerinden nasıl korumaları gerektiği, medya ile ilgili mutlaka işe yarar bir devlet politikası olması gerekliliği ,RTÜK’ ün üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmesi üzerinde durulmuştur.

Medya, değer ve tutumlarımızı, davranışlarımızı şekillendirmede etkileyici bir güç haline gelmiştir. Yapılan tüm araştırmalar televizyon ve medyada izlenen şiddetin kısa ya da uzun vadede çocukların duygu, düşünce, davranış, değer ve tutumları üzerinde özendirici, etkileyici ve hızlandırıcı etkiler gösterdiğini açıkça ortaya koymaktadır. Gösterilen yapımlarla verilen açık ve örtülü mesajlar çocuklara şiddeti, adalete karşı güven sarsan davranışları ve gösterilen karakterle özendirme gibi son derece zararlı davranışları içselleştirmeleri sağlanmaktadır. Televizyondaki şiddet içerikli bu yayınlar “şiddeti ve şiddet kurbanı olmayı” meşru hale getirmektedir. Ekranda sürekli tekrar tekrar verilen şiddet öğelerinin çocuk ve gençlerin bu davranışları kanıksamalarına ve empati duygularının yok olmasına neden olmaktadır.

Medya bu etkisiyle yarının geleceği çocukları zehirleyerek, dolayısıyla toplumun içine şiddeti yayarak gelecekte şiddete meyilli, tüm sorunlarını şiddet ile çözmeye çalışan bireyler yaratarak ve onların ebeveyn olacakları düşünülerek problemlerini şiddetle çözen, hatta bunu çocuk üzerinde gösteren insanlar yaratmaktan öteye gitmediği gün gibi ortadadır.

Çocuklara uygulanan şiddet türleri arasında; fiziksel, cinsel, duygusal şiddeti ve ihmali sıralarken bunun yanına masum gibi görünen, bizi adeta hapseden medya şiddetini de eklememiz gerekir. Postman’ın belirttiği gibi, günümüzün gösteri dünyasında televizyon düğmesini kapatmak konusunda sanıldığı kadar özgür değiliz. Medya eğlencelik bir malzeme ve şiddet bolluğu ile karşımızda.

Anahtar Kelimeler: Medya, Şiddet, Çocuk.

OKULLARDA ŞİDDETİN ÖNLENMESİNDE GÜVENLİK HİZMETLERİNİN ROLÜ: OKUL POLİSİ UYGULAMASI ANKARA İLİ ÖRNEĞİ

Mehmet Fatih YÜZER¹, Prof. Dr. Veysel K. BİLGİÇ²

¹Mardin İl Emniyet Müdürlüğü

²Polis Akademisi Başkanlığı

ÖZET

Bu araştırma okullarda şiddetin önlenmesinde okul polisi uygulamalarının etkililiğini bilimsel verilere dayalı olarak ölçmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu uygulamaların etkililiğinin ölçülmesinde tamamen öğrenci değerlendirmeleri kullanılmıştır. Bu araştırmanın okul polisinin okullarda şiddetin önlenmesi yönündeki uygulamalarının ve müdahalelerinin belirlenmesine de katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırma tarama modelindedir. Araştırmada deneysel olmayan kesitsel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2011-2012 Eğitim-Öğretim döneminde Ankara ili Merkez ilçelerinde okul polisinin görev yaptığı genel lise öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklem oluşturulurken katmanlı rasgele örnekleme yöntemi seçilmiştir. Araştırma Ankara ili merkez ilçelerinde (Çankaya, Yenimahalle, Mamak) bulunan okul polisinin görev yaptığı 3 genel lisede 480 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Anket ile toplanan verilerin çözümlenmesinde frekans dağılımı ve ki-kare teknikleri kullanılmıştır.

Araştırmada şiddetin önlenmesinde okul polisi uygulamalarının genel olarak etkili olduğu görülmüştür. Ayrıca öğrencilerin okul polisi uygulamalarının etkililiğine ilişkin görüşleri arasında demografik durumlarına göre anlamlı farklılık görülmüştür.

Araştırma sonrası verilere dayanılarak şiddetin önlenmesi konusunda okul polisinin daha etkili olabilmesi amacıyla ilgililere öneriler sunulmuş ve çalışmalarında daha etkin olmaları için aracı olmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Polisi, Şiddet, Okulda Şiddet, Şiddetin Önlenmesi, Okul Güvenliği.

THE ROLE OF SECURITY SERVICES IN THE PREVENTION OF VIOLENCE IN SCHOOLS: SCHOOL POLICE APPLICATION ANKARA CITY IMPLEMENTATION

ABSTRACT

This research is conducted on the basis of scientific data in order to measure the effectiveness of the school police practices' role in the prevention of violence in schools. Only the student reviews were used to measure the effectiveness of these applications. This research is considered to contribute to the determination of the applications and interventions of the school police in the prevention of violence in schools.

The research is scanning model. Non-experimental research in a cross-sectional study method was used. The study population is school police districts' general high school students in the city center of Ankara during the 2011-2012 academic year. Stratified random sampling method was chosen when creating the sample. Research was carried out with 480 students in 3 high schools in Ankara city center districts where school police practices are applied (Çankaya, Yenimahalle, Mamak) Questionnaire was used as a data collection tool. Frequency distribution and chi-square techniques were used to analyze the data collected on the survey

The research has showed that in general, school police applications have been effective in the prevention of violence. In addition, significant differences were found in the students' perceptions of school police practices according to their demographic conditions.

Relying on the outcomes of the research, recommendations are presented to the authorities to make the school police practices better for the prevention of violence at schools.

Keywords: School Police, Violence, Violence at Schools, Prevention of Violence, School Security.

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ'NDE BİR İLK: "SOKAK ÇOCUKLARI UMUDUMUZ OLSUN" PROJESİ

Psk. Zehra YÜRÜR¹, Dr. Berna ARIFOĞLU¹, Shu. Özgün DOSTOĞLU¹

¹*Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı*

Sokakta yaşayan ve çalışan çocuklar gelişmiş ve gelişmekte olan birçok ülkede olduğu gibi KKTC'de de artan bir sorundur. Sokak çocukları; sokakta yaşayan, dilenen, çalışan, madde bağımlısı olan, sık sık evden atılan, evden kaçan, ailesi olmayan veya ailesi olduğu halde bütünüyle başıboş bırakılan çocuklar yer almaktadır. (Bezirci, Orhon 2008). Sokakta yaşayan/çalışan çocuklar sorunu çocukların yasa dışı çalışması, toplumsal yapının ve kurumların dışında kalmaları nedeniyle değil, yaptıkları işlerin çeşidi ve sokakta bulunma koşullarının ihmal, istismar ve sömürüye dayalı olduğundan çok boyutlu değerlendirilmesi gereken bir sorundur (Güngör, 2008).

Gelişmekte olan ülkelerde yoksulluk, göç, sosyal destek sistemlerindeki yetersizlik, işsizlik, eğitimsizlik ve dağılan aileler çocukları sokağa iten nedenlerin başlıcaları olarak görülmektedir (Bezirci, Orhon 2008). KKTC de uzun yıllardır göç alıp veren bir ülke konumundadır. Uluslararası alanda yapılan çalışmalara göre; göç edenler arasındaki en riskli gruplar çocuklar, ergenler ve kadınlardır (Polat, Evliyaoğlu 2008).

KKTC'de 2011 yılındaki Nüfus ve Konut Sayımı verilerine göre; toplam nüfus 286 bin 257 iken bu rakamın 104 bin 641'i TC'den göç ederek KKTC'de sürekli ikamet eden nüfustan oluşmaktadır. Ülke genelinde 0-14 yaş arası çocuk ve gençlerin nüfusu 52 bin 710'dur. 15-19 yaş arası genç nüfus sayısı ise 20 bin 807 olarak verilmektedir (KKTC Devlet Planlama Örgütü, 2011). KKTC Mahkemelerince 2007-2011 yılları değerlendirme raporu incelendiğinde çocuk suçlularda artış olduğu da gözlemlenebilmektedir. Beş yıllık süreçte 16 yaşından küçük, toplam 460 çocuk aleyhine çeşitli suçlardan dava getirilmiş, mahkûm olan çocukların 328'i erkek, 37'si ise kız çocukları olmuştur. Ceza alanların 32'si ise ıslahevi olmadığı için Merkezi Cezaevi'ne gönderilmişlerdir (Kıbrıs Son Dakika Haber Sitesi, 2012).

Evden kaçan, sokakta yaşayan, psikolojik travma yaşamış, madde kullanan ve ya madde kullanma denemesi olan, davranım sorunları yaşayan bu çocuk ve gençlerin tedavi edilerek topluma uyumunun sağlanması amacıyla, KKTC Sosyal Hizmetler Dairesi'ne bağlı olarak faaliyet gösteren Gençlik Aile Destek ve Eğitim Merkezi (GADEM) tarafından "Sokak Çocukları Umudumuz Olsun" Projesi geliştirilmiştir. Projenin ilk adımı olan Çocuk ve Gençlik Merkezi (ÇOGEM); 25 Aralık 2012'de açılmıştır.

SAHİPSİZ ÇOCUKLAR: GERÇEKLER VE PROBLEMLER

(Azerbaycan üzere araştırma belgelerine dayanarak)

Yrd. Doç. Dr. Aliyeva Yakut

Dr. Aliyeva Sevinç

ÖZET

Sahipsiz çocuklar sorunu beşeriyetin en önemli problemlerinden biridir. Belirtelim ki, savaşlar, doğal afetler, kapsamlı çatışmalar, devrimler ve diğer sosyal sarsıntılar gibi sosyal-ekonomik nitelikli gerekçeler sahipsizlik türetiyor.

Sahipsizliğin artmasına aynı zamanda ekonomik krizler, işsizlik, ihtiyaç, çocuk istismarı, ailelerdeki tartışmalı ortam, ebeveynin asosyal davranışı, çocuklarla acımasız ilişkileri, tıbbi-psikolojik gerekçeler vb. neden oluyor. Dolayısıyla, çocuk kimsesizliğinin nedenleri farklı, sonuç ise aynıdır. Çocuklar normal beslenmeden, eğitim almadan aylarca, yıllarca istasyonlarda, bodrumlarda yaşamaya mecbur kalıyorlar.

Çocuk sahipsizliği çocukların daimi yerleşim yerlerini kaybetmekle, ailelerinden ayrılması ile sonuçlanan sosyal fenomendir. Aile ile, ebeveyn ile, akrabalarla ilişkilerin tamamen kesilmesi; insan için belirtilmemiş yerlerde yaşama; toplumda kabul edilmeyen yollarla (örneğin dilencilik, hırsızlık) yaşamak; gayri resmi yasalara uymak sahipsizliğin belirtileridir. Sahipsizliğin tehlikesi ondadır ki, böyle kişiler topluma özgü olan değer, norm ve davranış kurallarının temelinde normal sosyal hayata adapte ola bilmiyor, bazı durumlarda suç türetiyor ve bunu kendilerinin gelecek hayatı için norm olarak kabul ediyorlar.

Azerbaycan'da sahipsiz çocuklar problemi yeterince keskin konulmuştur. Kimsesiz çocuklar sorununu incelerken belli oluyor ki, onların çoğu anne ve babaları sağ olanlardır. Sahipsiz çocukların büyük hissesi ailelerinden, yatılı okullardan veya onları evlat edinmiş ailelerden kaçmış şahıslardır. Böyle çocuklar şiddet, dayak, ayrıca insan ticareti ve trafficking kurbanları oluyorlar. Onlar çok zaman alkol ve uyuşturucu bağımlılığına maruz kalmaktadırlar.

Sokaklarda yaşayan çocukların durumlarının analizi onlardan çoğunun son safhada olduğunu doğruluyor. Tüm dünyada sokak çocuklarının çoğunluğunun fuhuşa celb olunması çok ciddi komplikasyonlar türetiyor: yenidoğan gebeliği, cinsel yollarla bulaşılabilir hastalıklara yakalanma (iiV enfeksiyonu ve AIDS dahil olmak la), ayrıca sosyal otoritenin kaybedilmesi vb. bu kabildendir. Bunlar genel olarak çocukta kendi şahsiyetine karşı negatif (olumsuz) yaklaşımı derinleştirebilir.

Sahipsiz çocuklar sorunu kompleks bir sosyal sorundur. Bu veya diğer nedenlerden sokağa atılan çocuklar çeşitli formlarda yardımlara ihtiyaç duyuyorlar. Doğrudan doğruya çocuklarla çalışan kurumlar da dahil olmak üzere sivil toplum kuruluşları bu alanda önemli derecede faaliyet gösterebilirler. (Belirtmek gerekir ki, sahipsiz çocuklar devlet yapılarının temsilcilerine nispeten onlarla daha samimi oluyorlar).

Birleşmiş Milletler Teşkilatının çocuk hakları hakkında işleyip hazırladığı Sözleşme çocukların yerleşim ve gelişimine ait olan konuları kapsamaktadır. Şayet toplum bu sözleşmenin taleplerine riayet ederse, sahipsiz çocukların hayatı belli ölçüde iyileşebilir. Daha iyi olurdu ki, çocukları sokak hayatından korumak için mümkün olan tüm tedbirler görülsün.

Bu bir gerçektir ki, bazen bu çocuklar ne yapıyor anlaya bilmiyorlar, onlar için ancak yemek ve kendilerine "konaklama yeri" (bir geceliğine de olsa) bulmak gerçeği mevcuttur. Böylece, istatistiksel belgelerin ve belirli sosyolojik araştırmaların sonuçlarının kompleks analizi gösteriyor ki, temelli öneriler ve konkret istikametler üzere faaliyet sahipsiz çocukların sorunları ile uğraşan kurumların işi için yararlı olabilir.

İHMAL VE İSTİSMAR EDİLEN ÇOCUKLARLA İLGİLİ YASAL DÜZENLEMELER

Yrd. Doç. Dr. İlknur Kahriman¹, Öğr. Gör. Dr. Nazan Çakırcı Çalbayram², Yrd. Doç. Dr. Sibel Küçük³, Öğr. Gör. Dr. Sebahat Altundağ Dündar⁴

¹KTÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Trabzon, Türkiye

²Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü Ankara, Türkiye

³Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye

⁴Pamukkale Üniversitesi Denizli Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, Denizli, Türkiye

Çocuğun şiddet ve istismardan korunması için yeterli yasal düzenlemeler olmasına karşın Türkiye’de her 10 çocuktan 8’inin istismara uğradığı bildirilmektedir. Bu düzenlemeler hukukumuzda 09.12.1994 tarihinde TBMM de kabul edilen ve 27.01.1995 tarihinde Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren 4058 Kanun sayılı Çocuk Hakları Sözleşmesiyle girmiştir. Bu sözleşmeyle; 0-18 yaş arasındaki tüm bireyler çocuk kabul edilmiş ve çocuklara karşı her tür ayrımcılık yasaklanarak çocuklarla ilgili her tür işlem ve eylemde çocuğun öncelikli yararının gözetileceği ilkesi getirilmiştir. Sözleşmede çocuk hakları yasama, gelişim, korunma, katılım hakkı olmak üzere dört ana grupta toplanmıştır. İhmal ve istismar olgusu sözleşmenin 19. maddesinde dile getirilmiştir. Madde incelendiğinde çocuğun her tür istismar ve ihmalden korunmasının taraf devletin yükümlülüğü altında olduğunu açıkça görmekteyiz. Sözleşmede istismarın; belirlenmesi, bildirilmesi, soruşturulması, tedavisi, izlenmesi görevlerini taraf devlete yüklemiştir. 54 maddeden oluşan Çocuk Hakları Sözleşmesi, ilk kez “Çocuk ihmal ve istismarı”nın önlenmesine ilişkin hükümlere yer verilen ve hukuki bağlayıcılığı olan belgedir. Anayasamızın 90. Maddesi, uyarınca uyulması zorunlu bu sözleşme hükümlerinin yanı sıra ulusal yasalarımızda da özellikle 2000’li yıllardan sonra çocukların korunmasına yönelik ciddi düzenlemeler yapılmıştır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 17. maddesinde kişinin yaşama hakkı düzenlenmiştir. Bu maddeye göre: “Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir”. Çocuk hakları ile ilgili diğer bazı bölümler, güncellenmiş olarak aşağıdaki gibidir: Özel hukuktaki koruma yöntemleri; Türk medeni kanununda 2002 tarihinde yürürlüğe giren değişikliklerle çocukların korunmasına yönelik özel hükümler getirilmiştir. Bu hükümlerin uygulanması ve denetlenmesi görevi de Aile Mahkemelerine verilmiştir (TMK 346). Bu mahkemelere çocuklara ailelerinin ihmal ve istismarından korunması için önleyici tedbirin alınması yetkisi açıkça verilmiştir. Çocuğun ihmal ve istismarına karşı bir başka koruma ve yaptırım yöntemi de “Ailenin Korunması Yasası” ile getirilmiştir. Yasa, aile içinde şiddet gören kişilerin korunmasını öngörmektedir. Kamu hukukunda çocuğun korunması hususunda ise bu şiddete her ne şekilde tanıklık eden kişi bunu ihbar etmekte yükümlüdür (TCK madde 278). Çocuğun şiddet gördüğü bilgisine ulaşan savcının derhal ceza davası açıp aileyi cezalandırması gerekmektedir (TCK madde 233). Çocuğunu dilendiren yasak işlerde çalıştıran böylece ekonomik istismarına neden olan aile bireylerince de duyum üzerine dava açıp ceza verilmesi ilkesi yer almıştır (TCK 97). Türk Ceza Kanununda yer alan bu ilkeler genellikle fiziksel ve ekonomik istismarı esas almaktadır. Çocuğun cinsel yönden istismarı da yine ilk kez 2005 yılı Ceza Kanunu değişikliği ile gündeme gelmiştir. Türk Ceza Kanununun 103. Maddesinde çocukların cinsel istismarı: 15 yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranışlar olarak tanımlanmıştır. Cebir, tehdit ve hile olmaksızın, on beş yaşını bitirmiş olan çocukla cinsel ilişkide bulunan kişi, şikâyet üzerine, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır (TCK 104).

Sonuç olarak; özel hukukumuzda yer alan bunca koruma mekanizmasına karşın yurdumuzda her 10 çocuktan 8’inin şiddet gördüğü, yani ağır bir şekilde ihmal ve istismar edildiği olgusu ile karşı karşıyayız. Ancak kurumlar arası işbirliği, iletişim eksiklikleri, bilgi yetersizlikleri, konu ile ilgili profesyonellerin eğitim eksiklikleri vb. nedenlerle amaca ulaşılmasını zorlaştırmaktadır. Çocukların istismara uğramadan önce istismarın oluşmasını önleyici tedbirlerin her düzeyde alınması, istismar faillerinin eylemlerinin önlenmesi için çalışmalar yapılması, caydırıcı cezalar ve yaptırımlar uygulanması, yakalanan failin rehabilitasyonu ve tedavisinin zorunlu kılınarak cezasının sonlanmasından sonra emniyet içinde kurulacak bir ekip ve sosyal hizmet uzmanları tarafından takip edilmelerinin sağlanması, telefonlarının dinlenmesi, internet sitelerine girişleri, iş ve ev değişiklikleri, çocukları, eşleri, çevresindeki kişilerle ilişkileri vb. kontrol edilmelidir. İstismar faillerinin ailelerinin, çocuklarının ve yakın çevresinin de konu ile ilgili eğitim almaları ve korunmaları sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, Çocuk ihmali, Şiddet.

LEGISLATIONS FOR NEGLECTED AND ABUSED CHILDREN

Asst. Assoc. Dr. İlknur Kahrıman¹, Lect. Nazan Çakırer Çalbayram², Asst. Assoc. Dr. Sibel Küçük³, Lect. Gör. Dr. Sebahat Altundağ Dündar⁴

¹KTU, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Trabzon, Turkey

²Ankara University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara, Turkey

³Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Sciences, Ankara, Turkey

⁴Pamukkale University, Denizli School of Health, Nursing Department, Denizli, Turkey

Although adequate legal arrangements for the protection of the child from violence and abuse are available, 8 out of every 10 children in Turkey have been reported being abused. These regulations were put into force in our legal system with Children's Rights Convention Law No. 4058 adopted in the Parliament on 09.12.1994 and published in the Official Gazette on 27.01.1995.

With this agreement, all individuals between the ages of 0-18 are considered as children and the principle of action is assured in the best interests of the child in any type of transaction, prohibiting any kind of discrimination. Children's rights in the convention were gathered in four main groups as legislative, development, protection and participation rights. Cases of neglect and abuse are expressed in the convention in Article 19. In the article it becomes clear that the protection of child against all types of abuse and neglect is under the obligation of the state party. In the convention, detection, reporting, investigation, treatment and monitoring duties of abuse are imposed on the state party. Consisting of 54 items, Children Rights Convention is a legally binding document including the provisions regarding with the prevention on "child neglect and abuse" for the first time. In accordance with 90th article of the Constitution, in addition to the mandatory provisions of this convention, there have been serious arrangements for the protection of the children especially since 2000s. Constitution of the Republic of Turkey, article 17 involves person's right to life. According to this article "Everyone has the right to live, preserve and develop the material and spiritual existence." Some other sections on the rights of children, which have been updated as follows: Methods of protection in private law; special provisions for the protection of children introduced with the changes in the Turkish Civil Code, which entered into force in 2002. Family Courts were given the task of monitoring and implementing of these provisions (TCC 346). These courts were expressly authorized to take preventive measures for the protection of neglect and abuse of children by their families. Another protection and enforcement method against child abuse and neglect was introduced with "Family Protection Act". The law provides protection for the individuals subjected to violence in the family. In the public law about the protection of the child, the people that bear witness to the violence in any way are obliged to report it (Article 278). The public prosecutor who gets the information on the child exposed to violence must immediately open a law suit against the family and punish them (Article 233). There is also a principle involving court cases and punishment of the family members causing the economic exploitation of their child by making him/her beggar and work illegally (Article 97). These principles in the Turkish Criminal Code are often based on physical and economic abuse. The sexual abuse of a child for the first time came up with the change in the Criminal Code in 2005. In Turkish Penal Code Article 103, sexual abuse of children: all forms of act are defined as sexual behavior against children who are under the age of 15 or completed 15 but have not developed the ability to recognize the legal meaning and consequences of the act. Without force, threat or fraud, the person who has sexual intercourse with a child at the age of fifteen, will be punished with imprisonment from six months to two years upon complaint (Article 104).

As a result, despite all these protection mechanisms in our private law, we face the fact that 8 out of every 10 children in our country are exposed to heavy case of neglect and abuse. Lack of inter-agency cooperation, communication deficiencies, inadequacies of information, lack of education of professionals on the subject etc. make the objective difficult to be achieved.

Before a child abuse occurs, it is important to take abuse prevention measures at all levels, work for the prevention of acts of the abuse perpetrators, implement deterrent penalties and sanctions, monitor the offender by an established team of professionals in the police department and experts of social services after cessation of his/her sentence by making treatment and rehabilitation obligatory, wiretap, and control his/her internet sites, ports, business and home modifications, children, spouses, relationships with the people around and so on. The families, children, and the people around perpetrators of abuse should be given education on the subject and provided protection.

Keywords: child abuse, child neglect, violence

ADÖLESANLARDA RİSK ALMA DAVRANIŞLARI VE ADÖLESANA YAKLAŞIM

¹Yrd. Doç. Dr. Selen ÖZAKAR, ²Prof.Dr. Suzan YILDIZ

¹Hitit Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu/ Çorum

²İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD/ İstanbul

ÖZET

Adölesan dönemi yaş dilimi konusunda farklı yaklaşımlar yer almaktadır. Bu farklı yaklaşımlar sanayileşmede ve teknolojiye sağlanan gelişmelerle, bu gelişmeler sonucu ortaya çıkan cinsel olgunluğa daha erken erişme, daha geç evlenme ve eğitime daha fazla önem verme gibi sosyolojik değişiklikler nedeniyle gündeme gelmiştir. Dünya Sağlık Örgütü “10–19 yaş grubunu” adölesan olarak tanımlamıştır. Adölesanlar riskli davranışları denemeye ve bunların olumsuz sonuçlarına maruz kalmaya çok daha fazla açık oldukları bir dönemdedir.

Adölesanlarda riskli sağlık davranışları Centers of Disease Control tarafından istemsiz yaralanmaya neden olan davranışlar, istemli yaralanma ve şiddete neden olan davranışlar, alkol ve diğer madde kullanımları, cinsel davranışlar, beslenme alışkanlıkları ve fiziksel aktivite olarak tanımlanmaktadır. Major mortalite ve morbiditeye (sağlıkta negatif sonuçlara) neden olacak davranışlar risk alma davranışlarıdır.

Adölesan dönemde sağlık risklerinin görülme sıklığının artması, dünyada ve Türkiye’de bu döneme özgü üreme sağlığı hizmetlerinin planlanmasını ve hizmet sunumu kapsamında gelişmelerini hızlandırmıştır. Bu çalışmada adölesanların riskli davranışlarının ve adölesanlara yaklaşımın tartışılması amaçlanmıştır. Çünkü kanıta dayalı programların başarıyla geliştirilebilmesi ve uygulanabilmesi için toplumdaki adölesanların yaşam biçimlerinin, riskli sağlık davranışlarının belirlenmesi ve riskli davranışlarının farkına varılarak değiştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca; kanıta dayalı çalışmalar değerlendirilmeli ve seçilmeli, bilgi medyayla doğru yöntemlerle yayılmalı, sağlık ve sağlıklı davranışlar konusunda toplum bilgilendirilmeli, sağlık alanında olmayan toplumda çalışan kişilerin sağlığın geliştirilmesi konusunda duyarlılığı artırılmalıdır.

Anahtar kelimeler: adölesan, riskli sağlık davranışları, adölesana yaklaşım

ABSTRACT

RISKY BEHAVIOURS IN ADOLESCENTS AND APPROACH TO ADOLESCENT

Sociological changes such as early maturation emerging with advances in industrialism in the last 50 years, getting married late, appreciation of education have revealed different theories for adolescence age ranges. World Health Organization defines 10-19 age range as adolescent. Adolescents are in a period in which they are more open to take risks and expose to negative results of these trials.

Risky health behaviours are defined as behaviours causing involuntary injuries, behaviours causing voluntary injury and violence, alcohol and other substance-uses, sexual behaviours, nutrition habits and physical activities by Centers of Disease Control. Major mortality and morbidity are risk-taking behaviours.

The increase in the frequency of health risks in adolescence speeded up the developments within the scope of health service plans special to this period in the world and Turkey and provision of these services. It is aimed to discuss the risk-taking behaviours and approaches to adolescents in this study since there is a need to determine the life styles of adolescents in the society and to realize the risky behaviours and change them in order to develop and apply evidence-based programs successfully. Also, evidence-based practices should be evaluated and chosen, the information should be delivered to the media through correct methods, the society should be informed about health and healthy behaviours and the awareness about improvement of health for the ones who do not work in health field.

Key words: adolescent, risky health behaviours, approach to adolescent.

ŞİDDET GÖREN ÇOCUK VE EVDEN KAÇMA DAVRANIŞI

Ayfer Karakaya*, Hümevra Barbaros*

*Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Şiddet denilince akla ilk gelen şey savaş olsa da toplumun her kesiminde şiddet kavramı karşımıza çıkmaktadır. Çocuklarımız da bu şiddetten fiziksel, cinsel ve duygusal olarak çeşitli şekillerde zarar görmektedir. Günümüzde büyük bir sorun haline gelen aile içi şiddete çocuklar da maruz kalmakta ve bu durum çocuklarda fiziksel travmanın yanında duygusal travmalara da sebep olmaktadır. Aile bireyleri tarafından şiddet gören çocukta birçok sorunlu davranışın yanısıra evden kaçma davranışı da gözlenebilmektedir. Evden kaçan çocuğu ise dışarıda birçok tehlike beklemektedir. Çocukları bu tehlikelerden korumak için multidisipliner bir yaklaşımla toplumu bilinçlendirecek çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, şiddet, evden kaçma davranışı.

THE CHILD UNDER VIOLENCE AND BEHAVIOR ESCAPING FROM HOME

ABSTRACT

When we say violence, war comes to mind but in every part of the community we encounter the concept of violence. Children suffer from this violence physically, sexually and emotionally. Children are exposed to domestic violence which is a big problem nowadays and this situation cause physical trauma and also emotional trauma in children. It is observed that the children who are exposed to the violence of their family members, in addition to their abnormal behaviours, tend to escape from their homes. Lots of dangers are awaiting for children who are escaped from home. To protect children from these dangers, in a multidisciplinary approach, studies which will make the community conscious should be done.

Keywords : Children, violence, behavior of escaping from home